ദാദാ ഭഗവാൻ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ

പ്രതിക്രമണം

എല്ലാ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും പരിഹരിക്കുന്ന മാസ്റ്റർ താക്കോൽ

(ചുരുക്ക പതിപ്പ്)

Malayalam

ഒരാൾക്ക് സ്വന്തം തെറ്റുകൾ നശിപ്പിക്കാൻ എന്താണ് പരിഹാരം?

'ആലോചന, പ്രതിക്രമണം , പ്രത്യാഖ്യാൻ.'

ദാദാ ഭഗവാൻ
വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ

പ്രതിക്രമണം

എല്ലാ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും പരിഹരിക്കുന്ന മാസ്റ്റർ താക്കോൽ
(ചുരുക്ക പതിപ്പ്)
(Pratikraman-abridged version)

മൂല രൂപം ഗുജറാത്തിയിലാണ്.
അതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം ഈ മാർഗ്ഗം പിന്തുടരുന്നവർ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്.
ഈ മലയാളം വിവർത്തനത്തിന് ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനമാണ് അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത്

Publisher : **Mr. Ajit C. Patel**
Dada BhagwanVignan Foundation
1, Varun Apartment, 37, Shrimali Society,
Opp. Navrangpura Police Station,
Navrangpura, Ahmedabad: 380009.
Tel.: +91 79 3500 2100

First Edition : 500 copies, November 2024

Price : Ultimate Humility (leads to Universal oneness) and Awareness of “ **I Don’t Know Anything**”

Rs. 100.00

Printed at : **Amba Multiprint**
Opposite H.B. Kapadia New High School,
Chhatral - Pratappura Road, Chhatral,
T. Kalol, Dist. Gandhinagar- 382729, Gujarat
Phone : +91 79 3500 2142

ISBN/e ISBN : 978-93-91375-84-3

Printed in India

ത്രിമന്ത്രം

നമോ വീതരാഗായ
നമോ അരിഹന്താണം
നമോ സിദ്ധാണം
നമോ ആയരിയാണം
നമോ ഉവ്വജ്ജായാണം
നമോ ലോ യേ സവ്വ സാഹ്ണം
എസോ പഞ്ച നമുക്കാരോ
സവ്വ പാവാപ്പനാസണോ
മംഗളാണം ച സവ്വേശിം
പഠമം ഹവായ് മംഗളം [1]
ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ [2]
ഓം നമഃ ശിവായ [3]

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്.

ആരാണ് ദാദാ ഭഗവാൻ?

1958 ജൂൺ മാസത്തിലെ ഒരു സായാഹ്നം, ഏകദേശം ആറുമണിക്ക്, ഗുജറാത്തിലെ സൂറത്ത് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെ കോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിൽ, ഒരു ബഞ്ചിലിരിക്കെ, '**ദാദാ ഭഗവാൻ**' അംബാലാൽ മുൽജിഭായ് പട്ടേലിന്റെ വിശുദ്ധ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രകടമായി. ആത്മീയതയുടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പ്രതിഭാസം പ്രകൃതി വെളിപ്പെടുത്തി! ഒരു മണിക്കൂറിനകം, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ദർശനം അദ്ദേഹത്തിന് അനാച്ഛാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടു! 'ആരാണ് നാം? ആരാണ് ദൈവം? ആര് ലോകം പരിപാലിക്കുന്നു? എന്താണ് കർമ്മം? എന്താണ് മോക്ഷം?' എന്നു തുടങ്ങിയ എല്ലാ ആത്മീയമായ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമായി.

ആ സായാഹ്നത്തിൽ അദ്ദേഹം നേടിയത്, വെറും രണ്ട് മണിക്കൂർ കൊണ്ട് തന്റെ യഥാർത്ഥ ശാസ്ത്ര പരീക്ഷണത്തിലൂടെ (***ജ്ഞാന വിധി***) മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നു നൽകി! ഇതിനെ *അക്രം* പാത എന്ന് വിളിക്കുന്നു. *ക്രമം* എന്നാൽ ക്രമാനുഗതമായി, പടിപടിയായി കയറുക എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, *അക്രം* എന്നാൽ പടികളില്ലാത്ത, കുറുക്കുവഴി, എലിവേറ്റർ പാത!

ദാദാ ഭഗവാൻ ആരാണെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ മറ്റുള്ളവരോട് വിശദീകരിക്കും, "നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ കാണുന്നയാൾ ദാദാ ഭഗവാനല്ല. ഞാൻ *ജ്ഞാനി പുരുഷൻ* ആണ്, ഉള്ളിൽ പ്രകടമായത് പതിനാല് ലോകങ്ങളുടെയും നാഥനായ ദാദാ ഭഗവാനാണ്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും, എല്ലാവരുടെയും ഉള്ളിലും ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമാകാതെ വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഇവിടെ [എ. എം. പട്ടേലിനുള്ളിൽ], അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും പ്രത്യക്ഷനായി! ഞാൻ, സ്വയം, ദൈവമല്ല (*ഭഗവാൻ*); എന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമായ ദാദാ ഭഗവാനെയും ഞാൻ വണങ്ങുന്നു.

ആത്മജ്ഞാനം നേടുന്നതിന് ഇപ്പോഴുള്ള കണ്ണി

1958 ൽ ആത്മജ്ഞാനം ലഭിച്ചതിനു ശേഷം, പരമപൂജ്യനായ ***ദാദാ ഭഗവാൻ*** (ദാദാശ്രീ) ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും

ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ, ദാദാജി പൂജ്യ ഡോ. നീരുബെൻ അമീനിന് (നീരുമാ) മറ്റുള്ളവർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള സിദ്ധികൾ നല്കിയിരുന്നു. അതേ പോലെ, ദാദാശ്രീ നശ്വര ശരീരം വെടിഞ്ഞതിനു ശേഷം പൂജ്യ നീരുമാ ആത്മീയാന്വേഷകർക്ക് സത്സംഗങ്ങളും ആത്മജ്ഞാനവും, ഒരു നിമിത്തം എന്ന രീതിയിൽ നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സത്സംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള ആത്മീയ സിദ്ധികൾ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ദേശായിക്കും ദാദാജി നല്കിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പൂജ്യ നീരുമായുടെ അനുഗ്രഹത്തോടെ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള നിമിത്തമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തിവരുന്നു.

ആത്മ ജ്ഞാനത്തിനു ശേഷം, ആയിര കണക്കിന് ആത്മീയ അന്വേഷകർ ബന്ധന മുക്തരായി സ്വതന്ത്രമായ അവസ്ഥയിൽ നില നിൽക്കുകയും ലൗകികമായ ഉത്തര വാദിത്തങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് ഇടക്കു തന്നെ ആത്മ അനുഭവത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പ്

ജ്ഞാനി പുരുഷൻ, അംബലാൽ എം. പട്ടേൽ, സാധാരണയായി 'ദാദാശ്രീ' അല്ലെങ്കിൽ 'ദാദാ' എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു, ആത്മീയ അഭിലാഷികൾ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. ഈ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തി ഭാഷയിൽ പൂജ്യ ഡോ. നിരുബെൻ അമീൻ റെക്കോർഡ് ചെയ്ത് പുസ്തകങ്ങളാക്കി.

തന്റെ സത്സംഗങ്ങളും, ആത്മസാക്ഷാത്കാര ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും, ഓരോ വാക്കും മറ്റൊരു ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുക അസാധ്യമാണെന്ന് ദാദാശ്രീ പറഞ്ഞിരുന്നു, കാരണം ഈ പ്രക്രിയയിൽ ചില അർത്ഥങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടും. അതിനാൽ, ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ ‘അക്രം ശാസ്ത്രം’ കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ, ഗുജറാത്തി പഠിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.

എന്നിരുന്നാലും, ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ഒരു പരിധിവരെ പ്രയോജനം നേടാനും, പിന്നീട് അവരുടെ സ്വന്തം പ്രയത്നത്തിലൂടെ പുരോഗതി നേടാനും തന്റെ വാക്കുകൾ മറ്റ് ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ദാദാശ്രീ തന്റെ അനുഗ്രഹം നൽകി. ഈ പുസ്തകം ഒരു അക്ഷരീയ വിവർത്തനമല്ല, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സന്ദേശത്തിന്റെ സത്ത സംരക്ഷിക്കാൻ വളരെയധികം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയും തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾക്ക്, അർത്ഥം അറിയിക്കാൻ നിരവധി വിവർത്തന പദങ്ങളോ വാക്യങ്ങളോ ആവശ്യമാണ്, അതിനാൽ കൂടുതൽ നന്നായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി വിവർത്തനം ചെയ്ത വാചകത്തിൽ നിരവധി ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾ നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഗുജറാത്തി പദം ആദ്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്ത്, അത് ഇറ്റാലിക് ചെയ്യുന്നു, തുടർന്ന് പരാൻതീസിസിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു വിവർത്തനം. തുടർന്ന്, തുടർന്നുള്ള വാചകത്തിൽ ഗുജറാത്തി വാക്ക് മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇത് രണ്ട് മടങ്ങ് പ്രയോജനം നൽകുന്നു; ആദ്യം, വിവർത്തനത്തിന്റെയും വായനയുടെയും എളുപ്പം, രണ്ടാമതായി, ഈ ആത്മീയ ശാസ്ത്രത്തെ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ നിർണ്ണായകമായ ഗുജറാത്തി വാക്കുകൾ വായനക്കാരനെ കൂടുതൽ പരിചിതമാക്കുക. ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ബ്രാക്കറ്റുകളിലെ ഉള്ളടക്കം, യഥാർത്ഥ ഗുജറാത്തി ഉള്ളടക്കത്തിൽ ഇല്ലാത്ത കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വ്യക്തത നൽകുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിന്റെ സത്ത, ലോകത്തിന് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള എളിയ ശ്രമമാണിത്. ഈ വിവർത്തനം വായിക്കുമ്പോൾ, എന്തെങ്കിലും വൈരുദ്ധ്യമോ പൊരുത്തക്കേടോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് വിവർത്തകരുടെ തെറ്റാണ്, തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം ഒഴിവാക്കാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനിയെക്കൊണ്ട് കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ വ്യക്തമാക്കണം. നിങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശവും വ്യാകരണപരമായ തെറ്റ് തിരുത്തലും ഞങ്ങൾ അഭിനന്ദിക്കും. **nlt.m@dadabhagwan.org** എന്ന വിലാസത്തിൽ നിങ്ങളുടെ വിലയേറിയ പ്രതികരണം (ഫീഡ്ബാക്ക്) നൽകാം.

സമർപ്പണം

Atikramanoni ananti vanazaar;

അതിക്രമണത്തിന്ടെ അനന്തമായ കുമ്പാരത്തോടെ;

Karmoni pal pal bandhati haarmaal!

കർമ്മത്തിന്റെ ചങ്ങലകൾ ഓരോ നിമിഷവും ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു!

Moksha to kya, dharmey niraadhar;

മോക്ഷത്തെ മറക്കുക, മതത്തിന്റെ പോലും സാധ്യതയില്ല;

Kon chadhave margasya pagathaar?

മോക്ഷത്തിന്റെ ഘട്ടങ്ങളിൽ ഒരാളെ ആരാണ് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുക?

Akram Vignani Dada taaranhaar;

അക്രം ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ദാദാ , വിമോചകൻ;

Pratikramanu deedhu hathiyaar!

പ്രതിക്രമണം എന്ന ആയുധം നൽകി!

Moksha margno kharo saathidaar;

മോക്ഷത്തിന്റെ പാതയിൽ ഒരു യഥാർത്ഥ സുഹൃത്ത്;

Taaj bani shobhaavyo Dada darbaar!

ഒരു കിരീടമെന്ന നിലയിൽ, അത് ദാദായുടെ കോടതിയെ അലങ്കരിക്കുന്നു!

Pratikraman sankshiptma kriyakaar;

പ്രതിക്രമണം ചുരുക്കിയ പുസ്തകം ഫലപ്രദമാണ്;

Todave bandhana mool ahamkaar!

വേരായിട്ടുള്ള അഹന്ത മൂലമുണ്ടാകുന്ന ബന്ധനത്തെ, അത് തകർക്കുന്നു !

Pratikraman vignan atre saakaar;

പ്രതിക്രമണ ശാസ്ത്രം ഇവിടെ ദൃശ്യരൂപത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു;

Samarpan jagne, machaav jay jaykaar!

ലോകത്തിന് സമർപ്പിച്ചു, അത് ലോകത്തെ അമ്പരപ്പിക്കട്ടെ!

ആമുഖം

ഓരോ നിമിഷവും വിഷമിപ്പിക്കുന്ന കഷായത്തെ (കോപം-അഭിമാനം-വഞ്ചന-അത്യാഗ്രഹം) ഇല്ലാതാക്കാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് മോക്ഷത്തിന്റെ പാതയിലൂടെ മുന്നോട്ട് പോകുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും പരീക്ഷിച്ചതും യഥാർത്ഥവുമായ പ്രതിവിധി ഉണ്ടാകേണ്ടതല്ലേ? ഏത് ധാരണയിലൂടെയാണ് ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ സംഘർഷം ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുക? നമ്മെത്തന്നെ മുറിവേൽപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നും, മറ്റുള്ളവരെ ദ്രോഹിക്കുന്നതിൽ നിന്നും എങ്ങനെ തടയാം? *കഷായ* ബോംബാക്രമണം തടയാൻ എന്താണ് പരിഹാരം, അല്ലെങ്കിൽ അവ ആവർത്തിക്കുന്നത് എങ്ങനെ തടയാം? നിരവധി മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ച്, ജപവും, തപസ്സും, ഉപവാസവും, ധ്യാനവും, മറ്റ് ആചാരങ്ങളും; എന്നിരുന്നാലും, മനസ്സ്-സംസാരം-ശരീരം എന്നിവയിലൂടെ സംഭവിക്കുന്ന തെറ്റുകൾ എന്തുകൊണ്ട് അവസാനിക്കുന്നില്ല? എന്തുകൊണ്ടാണ് ആന്തരിക സമാധാനം അനുഭവിക്കാത്തത്? നമ്മുടെ സ്വന്തം തെറ്റുകൾ ചിലപ്പോൾ കാണുമ്പോൾ എന്തു ചെയ്യണം? അവ എങ്ങനെ നീക്കം ചെയ്യാം? മോക്ഷത്തിന്റെ പാതയിൽ മുന്നേറാൻ തീർച്ചയായും ചില വിശ്വാസയോഗ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അനിവാര്യമാണ്, അതുപോലെ തന്നെ ലൗകിക ജീവിതം സമാധാനത്തോടെയും സന്തോഷത്തോടെയും, കുറച്ച് *കഷായ*ത്തോടെയും, സ്നേഹത്തിന്റെ വികാരത്തോടെയും ജീവിക്കാനും, അല്ലേ? മതത്തിന്റെ സത്തയെക്കുറിച്ച് *വീതരാഗി* പ്രഭുക്കൾ ലോകത്തിന് എന്താണ് വിശദീകരിച്ചത്? എന്താണ് യഥാർത്ഥ *ധർമ്മധ്യാൻ* (സദാചാരപരമായ ആന്തരിക അവസ്ഥ)? അപരാധ കർമ്മത്തിൽ നിന്ന് (*പാപം*) മോചിതനാകാൻ ഒരാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതിന് എന്തെങ്കിലും ഉറപ്പുള്ള മാർഗ്ഗമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ട് അത് പ്രകടമാകുന്നില്ല?

മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരാൾക്ക് ധാരാളം അറിവ് നേടാനാകും; പക്ഷെ, എന്തു കൊണ്ടാണ് അത് ഒരാൾക്ക് നിത്യ ജീവിതത്തിൽ ഉപയോഗ പെടുത്താൻ കഴിയാത്തത്? സന്യാസിമാരും ആദ്ധ്യാത്മിക ആചാര്യന്മാരും ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടേ

ഇരിക്കുന്നു. പക്ഷെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഫലം ലഭ്യമാകുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് എവിടെയാണ് പിഴവു പറ്റിയിരിക്കുന്നത്? എല്ലാ മതങ്ങളിലും, സന്യാസിമാരുടെയും കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും എല്ലാ സന്യാസ സമൂഹങ്ങളിലും എത്രയെത്ര ആചാരങ്ങളാണ് നടക്കുന്നത്? എത്രയോ നേർച്ചകൾ, കീർത്തനങ്ങൾ, തപസ്സുകൾ, സംയമനങ്ങൾ എന്നിവ നടക്കുന്നുണ്ട്, എന്നിട്ടും എന്തുകൊണ്ടാണ് അവർ ഒന്നും നേടാത്തത്? എന്തുകൊണ്ടാണ് *കഷായങ്ങൾ* കുറയാത്തത്? എന്തുകൊണ്ട് തെറ്റുകൾ കഴുകി കളയപ്പെടുന്നില്ല? ഇതിന്റെ എല്ലാം ഉത്തരവാദിത്തം മത നേതാക്കളുടെ തലയിൽ വീഴില്ലേ എന്നിരുന്നാലും, തെറ്റുകൾ കഴുകാൻ എന്തെങ്കിലും പരിഹാരമുണ്ടോ? അജ്ഞാനാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് അറിവിന്റെ അവസ്ഥയിലേക്കുള്ള പുരോഗതിക്കായി ജ്ഞാനികളും (ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയവരും അത് മറ്റുള്ളവർക്കും നൽകാൻ കഴിയുന്നവരും) തീർത്ഥങ്കരന്മാരും (മറ്റുള്ളവരെ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന തികച്ചും പ്രബുദ്ധരായ ഭഗവാന്മാർ) എന്താണ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്? കേവൽ ജ്ഞാനം (*കേവൽ ജ്ഞാനം*) നേടുന്നതിനുള്ള എല്ലാ വഴികളും? നമുക്ക് കർമ്മ ബന്ധങ്ങളുള്ള ആളുകളുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്നും, ആസക്തിയുടെയും വെറുപ്പിന്റെയും ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ മോചനം നേടാനും കേവലമായ വേർപിരിയൽ (*വീതരാഗത*) അവസ്ഥ കൈവരിക്കാനും കഴിയും?

മോക്ഷത്തിന്റെ പാത ധീരന്മാർക്ക് ഉള്ളതാണെന്നും ഭീരുക്കൾക്ക് ഉള്ളതല്ലെന്നും പറയപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ മോക്ഷം വേഗത്തിലാക്കാൻ ഈ വീര്യം എവിടെയാണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്? എന്താണ് ഭീരുത്വമായി കണക്കാക്കുന്നത്? അപകീർത്തികരമായ കർമ്മങ്ങൾ ധാരാളം ഉള്ളവർക്ക് മഹത്തായ പുണ്യ കർമ്മം നേടാൻ കഴിയുമോ? ഏത് വിധത്തിൽ?

സ്ഫോടനാത്മകമായ തീയിൽ ജീവിതം മുഴുവൻ പുകയുന്നു; അത് എങ്ങനെ കെടുത്തിക്കളയും? രാവും പകലും, ഭാര്യയുടെ ആധിപത്യത്തിൻ കീഴിൽ, മക്കൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകൾ, ധനസമ്പാദനത്തിന്റെ നാശം, ഈ ആന്തരിക ജ്വലനങ്ങളെല്ലാം എങ്ങനെ ഒഴിവാക്കി ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ സമുദ്രം കടക്കും?

ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നരകത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ഒരു ഗുരുവും ശിഷ്യനും തമ്മിൽ നിലനിൽക്കുന്ന അവിരാമമായ *കഷായത്തിൽ* നിന്ന് ആത്മീയ ആചാര്യന്മാർക്ക് എങ്ങനെ പിന്തിരിയാനാകും? തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത പണം സ്വരൂപിക്കുന്നതിലെ പിഴവുകൾ, മനസ്സ്, സംസാരം, പെരുമാറ്റം, അല്ലെങ്കിൽ മലിനമായ കാഴ്ചപ്പാട് എന്നിവയിലൂടെ അവിഹിത ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർ, ഒരു ഉപമനുഷ്യ ജീവിതത്തിലല്ലാതെ മറ്റെവിടെയാണ് ചെന്നെത്തുക. നരകത്തിലെ ഒരു ജീവരൂപമോ? പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് ഒരാൾക്ക് അതിൽ നിന്ന് മുക്തനാകുന്നത്? ഒരാൾ അത് ശ്രദ്ധിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഒരാൾക്ക് എങ്ങനെ ശ്രദ്ധിക്കാനും അതിൽ നിന്ന് മുക്തനാകാനും കഴിയും? അത്തരം എണ്ണമറ്റതും നിരന്തരം ഉയർന്നുവരുന്നതുമായ അമ്പരപ്പിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് എന്തായിരിക്കും ഉത്തരം?

ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിനിടയിൽ, സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം കാരണം, ലൗകിക ഇടപെടലുകളിൽ തെറ്റുകൾ വരുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത, എന്നാൽ തെറ്റുകളിൽ നിന്ന് മുക്തനാകാൻ കഴിയാത്ത അത്തരം ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ ഓരോ മനുഷ്യനും അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഹൃദയംഗമവും യഥാർത്ഥവുമായ ആളുകൾ നിരന്തരം ആശയക്കുഴപ്പം അനുഭവിക്കുന്നു. അത്തരം ആളുകൾക്ക്, തെറ്റുകളിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടാനും ജീവിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം കണ്ടെത്താനും, അതിലൂടെ അവർക്ക് ആന്തരിക സന്തോഷത്തിലും സമാധാനത്തിലും നിലനിൽക്കാനും, ഒരേസമയം പുരോഗതിയിൽ തുടരാനും, ഇതുവരെ ലഭിക്കാത്തത്, ***തീർത്ഥങ്കരന്മാരും ജ്ഞാനികളും ആലോചന-പ്രതിക്രമണം - പ്രത്യാഖ്യാൻ*** (ചിന്ത, സംസാരം അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തി എന്നിവയിലൂടെ മറ്റൊരു ജീവിയെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മൂന്ന്-ഘട്ട പ്രക്രിയ) രൂപത്തിൽ ആത്മീയ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരേയൊരു ആയുധം നൽകി. അത്തരമൊരു ആയുധത്തിലൂടെ, അബദ്ധങ്ങളുടെ രൂപത്തിലുള്ള, കൈകാര്യം ചെയ്യാനാവാത്ത, വലിയ വൃക്ഷം പൂർണ്ണമായും പിഴുതെറിയപ്പെട്ടു, അനന്തമായ ജീവജാലങ്ങൾ അമൂല്യമായ മുക്തിയിലേക്ക്

വിവാഹിതരായി. *ജ്ഞാനി പുരുഷനായ* ദാദാ ഭഗവാൻ പൂർണ്ണമായ അറിവിൽ (*കേവൽ ജ്ഞാനം*) നിലകൊള്ളുമ്പോൾ ദർശിച്ച കാര്യം മുക്തിയുടെ ലക്ഷ്യത്തിനായി, സംസാരത്തിലൂടെ, കൃത്യതയോടെ, [പുസ്തകത്തിൽ] പ്രതിക്രമണ ശാസ്ത്രത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതെല്ലാം ഈ പുസ്തകത്തിൽ സമാഹരിച്ചിരിക്കുന്നു, അത് വിവേകശാലിയായ വായനക്കാരന്റെ ആത്യന്തിക വിമോചനത്തിന് ഉപയോഗപ്രദമാണെന്ന് തെളിയിക്കും.

ജ്ഞാനി പുരുഷന്റെ സംസാരം ഭൗതികവസ്തുക്കൾ, സ്ഥാനം, സമയം, ആന്തരിക ഉദ്ദേശം, കൂടാതെ മറ്റ് സജീവമായ തെളിവുകൾ (നിമിത്തം) എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. ആ പ്രസംഗത്തിന്റെ സമാഹാരത്തിനുള്ളിൽ, എന്തെങ്കിലും പോരായ്മകൾ മാപ്പർഹിക്കാവുന്ന തരത്തിൽ പരിഗണിച്ച്, *ജ്ഞാനിപുരുഷന്റെ* സംസാരത്തിന്റെ ആന്തരിക അർത്ഥം എപ്പോഴും ഉൾക്കൊള്ളണം എന്നാണ് വിനീതമായ അഭ്യർത്ഥന!

ജ്ഞാനിയുടെ വാക്കുകൾ, അദ്ദേഹം ആരോടാണോ സംസാരിക്കുന്നത് ആ വ്യക്തിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. തന്റെ മുന്നിലിരിക്കുന്ന പ്രത്യേകമായ വ്യക്തിയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം നൽകുന്നതിന് ലക്ഷ്യം വെച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കും ആ ഉത്തരങ്ങൾ. അതുകൊണ്ട്, ചില സമയങ്ങളിൽ, പറയപ്പെട്ട ആ വാക്കുകൾ, പുസ്തക രൂപത്തിൽ ആകുമ്പോൾ, പരസ്പര വിരുദ്ധമായി തോന്നാം. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു വ്യക്തിയുടെ ആന്തരിക സംതൃപ്തിക്കു വേണ്ടി ജ്ഞാനി "പ്രതിക്രമണം ബോധം ആണെന്നും അതിക്രമണം ഡിസ്ചാർജ് ആണെന്നും'' പറഞ്ഞേക്കാം. അതേ സമയം ആന്തരിക ബോധം വളരെ ഉയർന്ന ഒരാളോട് അതിക്രമണവും പ്രതിക്രമണവും ഡിസ്ചാർജാണ് എന്ന് പറഞ്ഞേക്കാം. ഡിസ്ചാർജ്, ഡിസ്ചാർജു കൊണ്ട് നശിപ്പിക്കണം. രണ്ട് ഉത്തരങ്ങളും അതാത് വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശരിയാണ്. എന്നാൽ വ്യക്തികളുടെ വ്യത്യസ്തമായ വിഷമ സ്ഥിതികൾ മൂലം അവ ആപേക്ഷികമായി പരസ്പര വിരുദ്ധമായി തോന്നുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ, ബന്ധപ്പെട്ട ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ധാരണയുടെ തലത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം കൊണ്ടാണ് രണ്ട് ഉത്തരങ്ങൾ തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യം കാണപ്പെടുന്നത്.

എന്നിരുന്നാലും, അനിഷേധ്യമായ തത്വത്തെ (സിദ്ധാന്ത്) സംബന്ധിച്ച്, അവ തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമില്ല. ഇവിടെ, സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയുള്ള വായനക്കാരനോട്, ആശയം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി അറിവിന്റെ സംഭാഷണത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മതകളുടെ ഇറക്കമതി പിടിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഡോ. നീരുബെൻ അമീൻ

ഉള്ളടക്കം

പ്രതിക്രമണവിധി

കുറിപ്പ്: നിങ്ങൾ ശുദ്ധാത്മാവാണ്, പ്രതിക്രമണം ചെയ്യേണ്ടത് 'ചന്ദുഭായ്' (ഫയൽ നമ്പർ ഒന്ന്), ആരാണോ തെറ്റുകൾ ചെയ്തത്. ഇവിടെ, പ്രതിക്രമണം ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ ഒന്നാം നമ്പർ ഫയലിനോട് ആവശ്യപ്പെടും. ഇത് മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളുള്ള ഒരു പ്രക്രിയയാണ്: പൂർണ്ണമായ വിശദാംശങ്ങൾക്കും വ്യക്തതയ്ക്കും, ദയവായി ദാദാശ്രീയുടെ 'പ്രതിക്രമൺ ' എന്ന പുസ്തകം വായിക്കുക.

1. ആലോചന: ഒരാളുടെ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഹൃദയം നിറഞ്ഞ ആന്തരിക ഏറ്റുപറച്ചിൽ.
2. പ്രതിക്രമൺ: ഏതെങ്കിലും തെറ്റിന് പശ്ചാത്താപം ചോദിക്കുന്ന പ്രക്രിയ.
3. പ്രത്യാഖ്യാൻ: ഒരിക്കലും തെറ്റുകൾ ആവർത്തിക്കില്ലെന്ന് ആത്മാർത്ഥമായ പ്രതിജ്ഞ.

പ്രത്യക്ഷ ദാദാ ഭഗവാൻ സാക്ഷിയായി .... (നിങ്ങൾ തെറ്റുചെയ്ത ആളുടെ പേര് പറയുക) ... യുടെ മനസ്സും ശരീരവും വാക്കും ഭാവകർമ്മവും ദ്രവ്യകർമ്മവും നോകർമ്മവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ശുദ്ധാത്മാവിനെ വന്ദിക്കുന്നു.

- ഞാൻ എന്റെ തെറ്റുകൾ സമ്മതിക്കുന്നു. (ചെയ്ത തെറ്റുകൾ ഓര്മ്മിക്കുക : ആലോചന).
- എന്റെ എല്ലാ തെറ്റുകൾക്കും ഞാൻ മാപ്പു ചോദിക്കുന്നു. (പ്രതിക്രമണം.)
- ഞാൻ ആ തെറ്റുകൾ ഇനി ഒരിക്കലും ആവർത്തിക്കുകയില്ലെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. (പ്രത്യാഖ്യാനം).

ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ദാദാ ഭഗവാൻ, എന്റെ തെറ്റുകൾ ആവര്ത്തിക്കാതെ ഇരിക്കാനുള്ള ഉറച്ച തീരുമാനത്തിൽ നിലനിൽക്കാനുള്ള അനന്തമായ ആന്തരികശക്തി നല്കിയാലും.

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്

(ശാശ്വതമായ അവബോധം ആനന്ദമാണ്)

ശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന

എനിക്കകത്തു വസിക്കുന്ന ശുദ്ധാത്മാവെ, അങ്ങ് എനിക്കകത്തു വസിക്കുന്നതു പോലെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടേയും അകത്തു വസിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ദിവ്യരൂപമാണ് എന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം. എന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം ശുദ്ധാത്മാവാണ്.

അല്ലയോ ശുദ്ധാത്മാ ഭഗവാൻ! അനന്തമായ ഭക്തിയോടെയും ഐക്യത്തോടെയും ഞാനങ്ങയെ വന്ദിക്കുന്നു.

ഞാൻ അജ്ഞതാവസ്ഥയിൽ ചെയ്ത എന്റെ എല്ലാ തെറ്റുകളും **** അങ്ങയോട് ഏറ്റു പറയുന്നു. ആത്മാർത്ഥമായി ഞാൻ ആ തെറ്റുകൾക്കെല്ലാം അങ്ങയോട് മാപ്പപേക്ഷിക്കുകയും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലയോ ഭഗവാനെ, എനിക്കു മാപ്പു തരൂ, മാപ്പു തരൂ, മാപ്പു തരൂ. ആ തെറ്റുകൾ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ എനിക്ക് ശക്തി തരൂ.

അല്ലയോ ശുദ്ധാത്മാ ഭഗവാൻ! അങ്ങയിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ നീങ്ങിക്കിട്ടാനും അങ്ങയോട് ഒന്നുചേർന്നിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ ലഭ്യമാകാനും അങ്ങ് ഞങ്ങളെ ഏവരേയും അനുഗ്രഹിക്കണമേ. ഞങ്ങളെല്ലാവരും അങ്ങയോട് എപ്പോഴും ഒന്നു ചേർന്നിരിക്കണമേ!

(**** നിങ്ങൾ മുമ്പ് ചെയ്തിട്ടുള്ള തെറ്റുകൾ ഓർമ്മിക്കുക.)

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്

(ശാശ്വതമായ അവബോധം ആനന്ദമാണ്)

Books of Dada Bhagwan Foundation

1. Adjust everywhere (എങ്ങും ഇണങ്ങിപ്പോകുക)
2. Worries (വ്യസനങ്ങൾ)
3. Death: Before, During and After-മരണം (മുമ്പും, മരണ സമയത്തും, അതിനു ശേഷവും..)
4. Avoid Clashes (സംഘർഷം ഒഴിവാക്കുക)
5. The Fault is of the Sufferer (തെറ്റ് ക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നവന്റേത് ആണ്)
6. Whatever Happened is Justice (സംഭവിച്ചതെല്ലാം ന്യായമാണ്)
7. Practice of Humanity (മനുഷ്യ ധർമ്മം)
8. Anger (കോപം)
9. Right Understanding to Help Others (സേവനം - പരോപകാരം)
10. The Essence of All Religions (സർവ മത സാരം)
11. Who Am I? (ഞാൻ ആരാണ്?)
12. Self-Realisation (ആത്മ സാക്ഷാത്ക്കാരം)
13. Noble Use of Money (പണത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഉപയോഗം)
14. Pure Love (പരിശുദ്ധ പ്രേമം)

15. Shree Simandhar Swami: The Living God
16. Truth & Untruth
17. Autobiography of Gnani Purush A.M Patel
18. The Science of Karma
19. Science of Speech
20. Generation Gap
21. Science of Money
22. Ahimsa : Non-violence
23. Brahmacharya: Celibacy Attained with understanding
24. Harmony in Married Life
25. Pratikraman: The master key that resolves all conflicts
26. The Guru and the Disciple
27. Flawless Vision
28. Life without Conflict
29. Aptavanies (1 to 14)

- **Dada Bhagwan books are available in different languages: Gujarati, Hindi, Marathi, Telugu, Kannada, Oriya, Malayalam, Bengali, Punjabi, Assamese, Tamil, English, German, Spanish Russian etc.**
- **Few books are available in 'E' books in *Dada Bhagwan mobile App*.**
- **'Dadavani' Magazine is published every month in three Languages: Gujarati, Hindi, and English, available in 'E' books**

www.dadabhagwan.org

പ്രതിക്രമണം

(Pratikraman)

(1) പ്രതിക്രമണത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്യേണ്ട ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: ഒരാളുടെ മനസ്സിലെ ചിന്തകൾക്ക് അനുസൃതമായി സംസാരിക്കണം, അതിനനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കണം. നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പറയണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ നിഷേധാത്മക ചിന്തകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതിനായി നിങ്ങൾ പ്രതിക്രമണം (ഏറ്റുപറയുക, മാപ്പ് പറയുക, തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യുക) ചെയ്യണം, ആർക്കുവേണ്ടിയാണ് നിങ്ങൾ പ്രതിക്രമണം ചെയ്യേണ്ടത്? പ്രതിക്രമണത്തിന് ആരെ സാക്ഷിയാക്കും? ***ദാദാ ഭഗവാനെ*** സാക്ഷിയാക്കി പ്രതിക്രമണം ചെയ്യണം. നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ കാണുന്ന ആൾ ദാദാ ഭഗവാനല്ല. അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ [ഒരു പട്ടണത്തിലെ] ബാധരനിലെ പട്ടേലാണ്, ഇതാണ് എ.എം.പട്ടേൽ. പതിനാല് ലോകങ്ങളുടെയും നാഥനായ ***ദാദാ ഭഗവാൻ*** അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. അതിനാൽ, ഭഗവാന്റെ നാമത്തിൽ പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുക: 'അല്ലയോ ദാദാ ഭഗവാൻ, എന്റെ മനസ്സിൽ നിഷേധാത്മക ചിന്തകൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്, അതിനായി ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു. ദയവായി എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ.' ഞാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ട് പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുന്നു.

നല്ല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നത് *ധർമ്മം* ആണ്, ചീത്ത പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നത് *അധർമ്മം* ആണ്. ധർമ്മത്തിനും അധർമ്മത്തിനും അപ്പുറത്തേക്ക് പോകുന്നത് *ആത്മധർമ്മം* ആയി (ആത്മ മതം) കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾ നല്ല കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോൾ, പുണ്യം (ക്രെഡിറ്റ്) സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു, ആ ക്രെഡിറ്റ് ആസ്വദിക്കാൻ നിങ്ങൾ തിരികെ വരേണ്ടിവരും [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ]. നിങ്ങൾ മോശമായ കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോൾ, പാപം (ഡെബിറ്റ്) സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു, ആ ഡെബിറ്റ് അനുഭവിക്കാൻ (നിങ്ങൾ തിരികെ വരേണ്ടിവരും. കൂടാതെ ലെഡ്ജറിൽ ക്രെഡിറ്റും ഡെബിറ്റും ഇല്ലാത്തിടത്ത് ആത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ ഈ ലൗകിക ജീവിതത്തിലേക്ക് (സൻസാർ) പ്രവേശിച്ചതിനാൽ, കർമ്മം നിർവഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലേ? അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ചെയ്യുന്ന ദുഷ്-കർമ്മങ്ങൾ അവസാനിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: അത് പൂർത്തിയാകുകയാണെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും അതിന് ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാകും. എല്ലായ്പ്പോഴും, മോശമായ പ്രവൃത്തികൾ സംഭവിക്കുമ്പോൾ, പശ്ചാത്താപം (പസ്താവോ) ഉടനടി പിന്തുടരുന്നു, നിങ്ങൾ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെയും ആത്മാർത്ഥതയോടെയും പശ്ചാത്തപിക്കണം. പശ്ചാത്തപിച്ചിട്ടും, തെറ്റ് ആവർത്തിച്ചാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ട. ഒരിക്കൽ കൂടി പശ്ചാത്തപിക്കണം. ഇതിന് പിന്നിലെ ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് അറിവില്ല; അതുകൊണ്ട് പശ്ചാത്തപിച്ചിട്ടും അത് നിലക്കുന്നില്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നിയേക്കാം. എന്തുകൊണ്ട് അത് നിലയ്ക്കുന്നില്ല എന്നത് ഒരു ശാസ്ത്രമാണ്. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ വെറുതെ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നത് തുടരണം. പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവന്റെ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും കഴുകിക്കളയപ്പെടുന്നു. നിങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും വേദന തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും അതിൽ പശ്ചാത്തപിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മുടെ പതിവ് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് [ഇത് മറ്റ് ജീവജാലങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്നു] പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: തീർച്ചയായും! 'ഞാൻ ആത്മാവ് തന്നെയാണ്' എന്ന ബോധം സജ്ജമാക്കാത്തിടത്തോളം, പ്രായശ്ചിത്തം (*പ്രായശ്ചിത്*) സംഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, കൂടുതൽ കർമ്മം ബന്ധിതമാകും. പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, കർമ്മ കിഴങ്ങുകൾ ഭാരം കുറഞ്ഞതായിത്തീരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, ആ അപരാധ കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം ഭയങ്കരമാണ്. ഒരാൾക്ക് [അടുത്ത ജീവിതത്തിനായി] മനുഷ്യജീവൻ പോലും നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കാം, [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] ഒരാൾ മനുഷ്യനായി അവസാനിച്ചാൽ, അയാൾ എല്ലാത്തരം ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നേരിടേണ്ടിവരും. [ലഭിക്കുന്നതിലെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ] ഭക്ഷണപാ നിങ്ങൾ യങ്ങൾ; അയാൾക്ക് തീർച്ചയായും ഒരു ബഹുമാനവും ലഭിക്കില്ല. നിരന്തരമായ അപമാനം [ഉണ്ടാകും]. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ പ്രായശ്ചിത്തവും മറ്റ് ആചാരങ്ങളും

അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടത്. ഇതിനെ പരോക്ഷ ആരാധന (*പരോക്ഷ ഭക്തി*) എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ആത്മസാക്ഷാത്കാരം ലഭിക്കാത്തിടത്തോളം പരോക്ഷ ആരാധനയിൽ ഏർപ്പെടണം.

ഇനി ആരുടെ സാന്നിധ്യത്തിലാണ് മാനസാന്തരപ്പെടേണ്ടത്? ആരായിരിക്കണം അതിന് സാക്ഷി? നിങ്ങൾക്ക് ആരെയാണോ വിശ്വാസമുള്ളത്, നിങ്ങൾ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണനിൽ വിശ്വസിച്ചാലും, ദാദാ ഭഗവാനിൽ വിശ്വസിച്ചാലും, ആരെയാണോ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്, അദ്ദേഹത്തെ സാക്ഷിയാക്കി അത് ചെയ്യുക. അത് പോലെ, ഈ ലോകത്ത് പരിഹാരമില്ലാത്തതായി ഒന്നുമില്ല. ആദ്യം പരിഹാരം ജനിക്കുന്നു, അതിനുശേഷം അസുഖം ഉണ്ടാകുന്നു.

എന്തുകൊണ്ടാണ് ലോകം നിലവിൽ വന്നത്? *അതിക്രമണം* (മനസ്സിലൂടെയോ, സംസാരത്തിലൂടെയോ, ശരീരത്തിലൂടെയോ ഏതെങ്കിലും ജീവിയെ വേദനിപ്പിക്കൽ) കാരണം. *ക്രമത്തിൽ* (നിഷ് പക്ഷമായ ലൗകിക ഇടപെടലുകളോ മനസ്സിന്റെയോ സംസാരത്തിന്റെയോ ശരീരത്തിന്റെയോ ആരെയും വേദനിപ്പിക്കാത്ത പ്രവർത്തനമോ) ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. നിങ്ങൾ ഒരു റെസ്റ്റോറന്റിൽ എന്തെങ്കിലും ഓർഡർ ചെയ്യുന്നുവെന്ന് കരുതുക, ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ രണ്ട് സോസറുകൾ പൊട്ടിച്ചു എന്നും കരുതുക, അതിനാൽ നിങ്ങൾ അതിന് നഷ്ട പരിഹാരം കൊടുത്ത് അവിടെ നിന്ന് പോകുന്നു; നിങ്ങൾ അവിടെ *അതിക്രമണം* ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ, അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ തളികകൾ പൊട്ടുമ്പോൾ, "വെയിറ്റർ സോസറുകൾ തകർത്തു" എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ അത് തുടരും. നിങ്ങൾ *അതിക്രമണം* ചെയ്തു, അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. *അതിക്രമണം* സംഭവിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുന്നില്ല, അതുപോലെ തന്നെ *പ്രതിക്രമണവും*. ബാക്കി എല്ലാം *ക്രമം* തന്നെ. സ്വാഭാവികവും സ്വതസിദ്ധമായും ഉള്ള സംഭാഷണം *ക്രമം* ആണ്; അതിൽ ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, *അതിക്രമണം* സംഭവിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: നാം *അതിക്രമണം* നടത്തിയോ എന്ന് എങ്ങനെ തിരിച്ച് അറിയാനാവും?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവും. അതുപോലെ മറ്റെ ആൾക്കും. അയാളുടെ മുഖ ഭാവത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് അത് മനസ്സിൽ ആക്കാം. നിങ്ങൾക്ക് അത് അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അത് നിങ്ങളെ രണ്ടു പേരേയും ബാധിക്കും. അതുകൊണ്ട് അതിനായി പ്രതിക്രമണം ചെയ്യണം.

അതിക്രമണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കോപം, അഹങ്കാരം, വഞ്ചന, അത്യാഗ്രഹം എന്നിവയെല്ലാം *അതിക്രമണം* ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ കോപവും അഹങ്കാരവും ചതിയും അത്യാഗ്രഹവും അകന്നുപോകും. *അതിക്രമണം* സംഭവിക്കുകയും നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ കോപം, അഹങ്കാരം, വഞ്ചന, അത്യാഗ്രഹം എന്നിവ ഇല്ലാതാകും.

അതിക്രമണം മൂലം ലൗകിക ജീവിതം ഉണ്ടായി, അത് *പ്രതിക്രമണം* വഴി നശിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ *പ്രതിക്രമണം* എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: *പ്രതിക്രമണം* എന്നാൽ അർത്ഥമാക്കുന്നത്, മറ്റൊരാൾ നിങ്ങളെ അപമാനിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം, 'ഈ അപമാനത്തിന് ആരാണ് കുറ്റക്കാരൻ?' [അപമാനം] നൽകുന്ന വ്യക്തിയാണോ , അതോ കഷ്ടപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയാണോ തെറ്റ് ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി, എന്ന് നിങ്ങൾ ആദ്യം തീരുമാനിക്കണം. തെറ്റുപറ്റി. അവഹേളനം നൽകുന്ന ആൾ തെറ്റുകാരനല്ല; അയാൾ ഒട്ടും തെറ്റുകാരനല്ല. അയാൾ ഒരു *നിമിത്തം* (പ്രക്രിയയിൽ ഉപകരണം) ആയിത്തീരുന്നു, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കർമ്മത്തിന്റെ അനാവരണം നിമിത്തം മാത്രമാണ് നിങ്ങൾ ഈ നിമിത്തമായ ആളെ കാണുന്നത്. അതിനാൽ, ഇത് നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം തെറ്റാണ്. ഇപ്പോൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാനുള്ള കാരണം, നിങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരാളോട് മോശമായ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. 'അയാൾ വിലയില്ലാത്തവൻ, കൗശലക്കാരൻ' തുടങ്ങിയ ചിന്തകൾ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. അത്തരം ചിന്തകൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അത് ഒരു ഉപകാരമായി കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതില്ല. കൂടാതെ, ആരെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് നേരെ അധിക്ഷേപം പറയുകയാണെങ്കിൽ,

അത് നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കർമ്മ അക്കൗണ്ട് മൂലമാണ്; ആ വ്യക്തി ഒരു *നിമിത്തം* മാത്രമാണ്. നിങ്ങളുടെ പോക്കറ്റ് അടിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, പോക്കറ്റടിക്കാരൻ ഒരു *നിമിത്തം* ആണ്, കർമ്മ അക്കൗണ്ട് തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടേതാണ്. എന്നിട്ടും, ആളുകൾ *നിമിത്തത്തിനെ* മാത്രം 'കടിക്കുന്നു' [കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു] ഇതാണ് എല്ലാ വഴക്കുകൾക്കും കാരണം.

തെറ്റായ ദിശയിൽ പോകുന്നത് *അതിക്രമണവും* തിരിച്ചുവരുന്നത് *പ്രതിക്രമണവുമാണ്.*

തർക്കമുള്ളിടത്ത് *പ്രതിക്രമണം* ഇല്ല, *പ്രതിക്രമണം* ഉള്ളിടത്ത് തർക്കമില്ല.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയെ തല്ലാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവകാശമില്ല. അയാളോട് കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് അവകാശമുള്ളൂ. എന്നിട്ടും, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയെ അടിക്കുകയും അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും തീർച്ചയായും പറ്റിനിൽക്കും, അല്ലേ? *പ്രതിക്രമണം* തീർച്ചയായും ചെയ്യണം, അല്ലേ?

'ഞാൻ ചന്ദുഭായ് ആണ് [വായനക്കാരൻ അയാളുടെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ പേര് ഇവിടെ പകരം വയ്ക്കണം]' എന്നത് തന്നെ *അതിക്രമണം* ആണ്. എന്നിരുന്നാലും, ലൗകികമായ ഇടപെടലിൽ നാം അത് അനുവദിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളാൽ ആർക്കെങ്കിലും വേദനയുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ *അതിക്രമണം* ആയി കണക്കാക്കില്ല. ദിവസത്തിൽ ഒരാളെ വേദനിപ്പിച്ചാൽ അതാണ് *അതിക്രമണം.* അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. ഇതാണ് വീതരാഗി ഭഗവാന്മാരുടെ (തികച്ചും വേർപിരിഞ്ഞ ഭഗവാന്മാർ) ശാസ്ത്രം. *അതിക്രമണം* ഒരാളെ താഴ്ന്ന ജീവിതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകും, എന്നാൽ *പ്രതിക്രമണം* ഒരാളെ ഉയർന്ന ജീവിതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകും. അന്തിമ മോക്ഷത്തിലേക്ക് (*മോക്ഷം*) ഒരാളെ കൊണ്ടുപോകാൻ *പ്രതിക്രമണം* മാത്രമേ സഹായിക്കൂ.

പ്രതിക്രമണം ആവശ്യം ഇല്ലാത്തവർ ആരാണ്? *അതിക്രമണം* ചെയ്യാത്തവർ.

ചോദ്യകർത്താവ്: ലൗകിക ഇടപെടലുകളിലും, ബിസിനസ്സുകളിലും, മറ്റ് പ്രവർത്തനങ്ങളിലും, അ നിങ്ങൾ തി നടക്കുന്നതായി എനിക്ക് തോന്നുന്നു, അത് കാരണം മനസ്സ് പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, എന്റെ ലൗകിക ഇടപെടലുകൾ അസ്വസ്ഥമാകാതിരിക്കാൻ ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? അത്തരത്തിലുള്ള എന്തെങ്കിലും അ നിങ്ങൾ തിയാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ അതിന് എന്ത് പ്രായശ്ചിത്തമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, *ആലോചന* (ഉള്ളിൽ ഭഗവാനോട് തെറ്റ് ഏറ്റുപറയൽ), *പ്രതിക്രമണം* (ആ തെറ്റിന് മാപ്പ് ചോദിക്കൽ), *പ്രത്യാഖ്യാൻ* (തെറ്റ് ആവർത്തിക്കില്ല എന്ന ഉറച്ച തീരുമാനമെടുക്കൽ) എന്നിവ ഉണ്ടായിരിക്കണം. നിങ്ങൾ ആരോടെങ്കിലും അ നിങ്ങൾ തി കാണിച്ചാലും, *ആലോചന, പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം, നിങ്ങൾ തീരുമാനിക്കണം, 'ഇനി ഇത്തരം അ നിങ്ങൾ തി ഞാൻ ചെയ്യില്ല.' ഇത് നിങ്ങൾക്ക് ഏത് ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടോ; ഏത് ദൈവത്തിലാണ് നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമുള്ളതോ, ആ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ചെയ്യണം?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഭഗവാൻ ശിവൻ.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഭഗവാൻ ശിവന്റെ മുന്നിൽ ഖേദം പ്രകടിപ്പിക്കണം. നിങ്ങൾ *ആലോചന* ചെയ്യണം, 'ഞാൻ ഈ ആളുകളോട് തെറ്റ് ചെയ്തു, ഇനി ഞാൻ ഇത് ചെയ്യില്ല.' നിങ്ങൾ ആവർത്തിച്ച് പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കണം. ആ തെറ്റ് വീണ്ടും സംഭവിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ വീണ്ടും ഖേദം പ്രകടിപ്പിക്കണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ തെറ്റ് കുറയും. നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അ നിങ്ങൾ തി സംഭവിക്കും. അത് സംഭവിക്കുന്നത് ആപേക്ഷിക സ്വത്വത്തിന്റെ (*പ്രകൃതി*) തെറ്റാണ്. ആപേക്ഷിക വ്യക്തിയുടെ ഈ തെറ്റ് നിങ്ങളുടെ മുൻകാല ജീവിതത്തിന്റെ തെറ്റാണ്; അത് ഇന്നത്തെ തെറ്റല്ല. ഇന്ന് നിങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, പക്ഷേ അത് സംഭവിക്കുന്നു എന്നത് നിങ്ങളുടെ ഭൂതകാലത്തിന്റെ [ജീവിതത്തിന്റെ] ഒരു തെറ്റാണ്. അത് നിങ്ങളെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് *ആലോചന, പ്രതിക്രമണം, പ്രത്യാഖ്യാനം* എന്നിവ തുടർച്ചയായി ചെയ്യണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മൾ അത് സഹിക്കണം, അപ്പോൾ അതിനുള്ള പരിഹാരം എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ഇത് തീർച്ചയായും സഹിക്കണം, അതിനെക്കുറിച്ച് അലറുകയും നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങൾ അത് സഹിക്കണം, അതും, സമചിത്തതയിൽ (*സമത*) നിലനിൽക്കുമ്പോൾ സഹിക്കുക. നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ മറ്റൊരാളെ ശപിച്ചുകൊണ്ടല്ല, മറിച്ച് സമചിത്തതയിൽ ആധിപത്യം പുലർത്തുമ്പോൾ, 'പ്രിയപ്പെട്ട സുഹൃത്തേ, നിങ്ങൾ എന്നെ എന്റെ കർമ്മത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു. എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന കർമ്മം, നിങ്ങൾ എന്നെ അത് അനുഭവിക്കാൻ ഇടയാക്കി, നിങ്ങൾ എന്നെ [ആ കർമ്മത്തിൽ നിന്ന്] മോചിപ്പിച്ചു. നിങ്ങൾ അത് സൗജന്യമായി സഹിക്കുന്നില്ല; അത് നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം തെറ്റിന്റെ ഫലമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: പിന്നെ പ്രതിക്രമണം മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ കാണുന്നതിന് വേണ്ടി മാത്രമാണോ ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ [കാണുന്നത്] മാത്രമല്ല, എല്ലാ കാര്യത്തിനും, കള്ളം പറഞ്ഞതിന്, എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്തതിന്, നടന്ന ഏതെങ്കിലും അക്രമത്തിന് (*ഹിംസ*) അഞ്ച് *മഹാവ്രതങ്ങളിൽ* ഏതെങ്കിലും (ഭഗവാൻ മഹാവീർ വിവരിച്ച അഞ്ച് മഹത്തായ നേർച്ചകൾ : സത്യം, കൈവശമാക്കാതിരിക്കൽ, അഹിംസ, മോഷ്ടിക്കാതിരിക്കൽ, ബ്രഹ്മചര്യം); ലംഘിച്ചതിന്, അതിനെല്ലാം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം.

2. എല്ലാ മതങ്ങളും പ്രതിക്രമണം ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആലോചന, പ്രതിക്രമണം, പ്രത്യാഖ്യാൻ എന്നിവയല്ലാതെ ശുദ്ധമായ ലൗകിക പാരസ്പര്യമുള്ള മറ്റൊരു മതവുമില്ലെന്ന് ഭഗവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, അത് തൽക്ഷണം ചെയ്താൽ മാത്രം മതി; തീർപ്പാകാതെ ഇരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ഗുണം ചെയ്യില്ല. നിങ്ങൾ ആരെയെങ്കിലും അധിക്ഷേപിക്കുകയാണെങ്കിൽ, 'ആർക്ക് എന്ത് സംഭവിച്ചു?' എന്ന ഒരു മാനസിക കുറിപ്പ് സൂക്ഷിക്കുക, തുടർന്ന് *ആലോചന, പ്രതിക്രമണം, പ്രത്യാഖ്യാൻ* എന്നിവ തൽക്ഷണം ചെയ്യുക. ഭഗവാൻ അതിനെ ബന്ധുവും, യഥാർത്ഥവും എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആർക്കാണ് ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയുക?

ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിനു ശേഷമേ അത് ചെയ്യാൻ കഴിയൂ. അതുവരെ ഒരാൾ ചെയ്യണമെന്നു തോന്നിയാലും പറ്റില്ല! വാസ്തവത്തിൽ, ആളുകൾക്ക് ആത്മസാക്ഷാത്കാരവും ലഭിക്കുന്നില്ല! എന്നിരുന്നാലും, ആരെങ്കിലും [ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടാത്ത] *ആലോചനയും പ്രതിക്രമണവും പ്രത്യാഖ്യാനവും* ഇവിടെ പഠിച്ചാൽ, അയാൾ തന്റെ ജോലി പൂർത്തിയാക്കും. അയാൾ ഇത് ഒറ്റയ്ക്ക് പഠിച്ചാൽ കുഴപ്പമില്ല, എന്നാലും കുഴപ്പമില്ല. ആത്മജ്ഞാനം അവനിലേക്ക് നേരിട്ട് വരും!

ആത്മാർത്ഥമായി *ആലോചനയും പ്രതിക്രമണവും പ്രത്യാഖ്യാനവും* നടത്തുന്ന ആൾ ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന് യോഗ്യനാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പശ്ചാത്താപം *പ്രതിക്രമണം* ആണ്, 'ഇങ്ങനെ ചെയ്യില്ല' എന്നു പറയുമ്പോൾ അതാണോ *പ്രത്യാഖ്യാനം?*

ദാദാശ്രീ: അതെ. പശ്ചാത്താപം *പ്രതിക്രമണം* ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരിക്കൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, അതിക്രമം വീണ്ടും അതേ രീതിയിൽ സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ, 'ഇനി ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്യില്ല' എന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുമ്പോൾ, അതിനെ *പ്രത്യാഖ്യാൻ* എന്ന് വിളിക്കുന്നു. 'ഇനി ഞാനിത് ചെയ്യില്ല, അതിനുള്ള വാഗ്ദാനമാണ് ഞാൻ നൽകുന്നത്' എന്ന് മനസ്സിൽ തീരുമാനിക്കുക. അബദ്ധം വീണ്ടും സംഭവിക്കുമ്പോൾ, [അതിന്റെ അർത്ഥം] ഒരു പാളി പോയി; അതിനാൽ ഇപ്പോൾ അടുത്ത ലെയർ വരുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അതിനെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല, ഇത് [*പ്രതിക്രമൺ*] വീണ്ടും വീണ്ടും ചെയ്യുന്നത് തുടരുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്താണ് *ആലോചന?*

ദാദാശ്രീ: അതെ, *ആലോചന* എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് നിങ്ങളുടെ ഗുരുവിനോടോ അല്ലെങ്കിൽ *ജ്ഞാനി*യോടോ ഏറ്റുപറയുക എന്നതാണ്. അത് സംഭവിച്ചതുപോലെ തന്നെ ഏറ്റുപറയുക.

അപ്പോൾ നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്? നിങ്ങൾ എത്രമാത്രം *അതിക്രമണം* ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും; ആളുകൾ അംഗീകരിക്കാത്തത്, ആളുകൾ നിങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്നതിന്

കാരണമാകുന്ന പ്രവൃത്തികൾ, മറ്റൊരാളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ ചെയ്തതാണ്, അതാണ് *അതിക്രമണം.* ഇത് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

ആരാണ് കർമ്മം ബന്ധിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. എന്താണ് നിങ്ങളുടെ പേര്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ചന്ദുഭായ്.

ദാദാശ്രീ: അതുകൊണ്ട് "ഞാൻ ചന്ദുഭായ് ആണ് "എന്ന് പറയുന്നവൻ തീർച്ചയായും കർമ്മത്തെ ബന്ധിക്കുന്നവനാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ രാത്രി ഉറങ്ങാൻ പോകുമ്പോൾ, കർമ്മം രാത്രി മുഴുവൻ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. [നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നത്] 'ഞാൻ ചന്ദുഭായ് ആയാണ്,' അതിനാൽ ഉറങ്ങുമ്പോഴും നിങ്ങൾ കർമ്മത്തെ ബന്ധിക്കുന്നു. എന്താണ് ഇതിനു പിന്നിലെ കാരണം? കാരണം അതൊരു തെറ്റായ ആട്രിബ്യൂഷനാണ്. അതിനാൽ, അത് ഒരു കുറ്റമായി കണക്കാക്കുന്നു. ' നിങ്ങൾ ' [സ്വയം] യഥാർത്ഥത്തിൽ ചന്ദുഭായ് അല്ല. നിങ്ങൾ അല്ലാത്തത്, അവിടെ നിങ്ങൾ അവകാശപ്പെടുന്നു, 'ഞാൻ ഇതാണ്.' അതൊരു തെറ്റായ വിശ്വാസമാണ്, കുറ്റം നിരന്തരം സംഭവിക്കുന്നു! നിങ്ങൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലായോ? അപ്പോൾ, 'ചന്ദുഭായ്, ഞാൻ ഈ ആളുടെ അമ്മായിയപ്പനാണ്, ഈ വ്യക്തിയുടെ അമ്മാവൻ, ഈ വ്യക്തിയുടെ പിതൃസഹോദരൻ'; ഇതെല്ലാം തെറ്റായ ആട്രിബ്യൂഷനുകളാണ്, കർമ്മം അതിലൂടെ നിരന്തരം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രാത്രിയിൽ, ഉറങ്ങുമ്പോൾ പോലും, കർമ്മം ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രാത്രിയിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട കർമ്മം അനിവാര്യമാണ്; എന്നിരുന്നാലും, 'ഞാൻ ചന്ദുഭായ്' എന്ന അഹംഭാവം നിങ്ങൾ ശുദ്ധീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കുറഞ്ഞ കർമ്മം ബന്ധിക്കും.

ഈഗോയെ ശുദ്ധീകരിച്ച ശേഷം, ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇനിയും നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഏത് തരത്തിലുള്ള ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തണം? ഉദാഹരണത്തിന്, രാവിലെ, നിങ്ങളുടെ മരുമകൾ കപ്പുകളും സോസറുകളും തകർക്കുന്നുവെന്ന് കരുതുക, അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവളോട് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ബുദ്ധിയുമില്ല." അതിനാൽ, അവൾക്ക് വേദന അനുഭവപ്പെടുമായിരുന്നു.

ആ സമയത്ത്, 'ഞാൻ അവളെ വേദനിപ്പിച്ചു' എന്ന് ഉള്ളിൽ തോന്നണം. അതിന് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. നിങ്ങൾ ആരെയെങ്കിലും വേദനിപ്പിച്ചു, അതിനാൽ അത് *അതിക്രമണം* ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അതിക്രമണത്തിന് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ അത് മായ്ക്കപ്പെടും. ആ കർമ്മം ലഘുവാകുന്നു.

നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന പെരുമാറ്റത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടാൽ അത് *അതിക്രമണം* ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അതിക്രമണത്തിന് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. മാത്രമല്ല, ഇത് വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം ചെയ്യുന്ന തരത്തിലുള്ളതല്ല; അത് കണ്ടാൽ - ഉടൻ (ഷൂട്ട്-ഓൺ-സൈറ്റ്) ചെയ്യണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ ദുരിതങ്ങൾ ഒരു പരിധിവരെ വിട്ടുപോകൂ. *വീതരാഗി* ഭഗവാൻമാർ അനുശാസിക്കുന്ന വഴികൾ അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചാൽ ദുരിതം വിട്ടുപോകും. അല്ലെങ്കിൽ, ദുരിതം വിട്ടുപോകില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: എങ്ങനെയാണ് ഒരാൾ *പ്രതിക്രമണം* നടത്തേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ *ജ്ഞാനം* (ആത്മവിജ്ഞാനം) സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അപരന്റെ ഉള്ളിൽ നിങ്ങൾക്ക് സ്വയം ബോധമുണ്ടാകും. അതിനാൽ, അയാളിലുള്ള ആത്മാവിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുക. അല്ലാത്തപക്ഷം, ദൈവത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട്, അല്ലയോ ഭഗവാനെ! ഞാൻ [എന്റെ തെറ്റിന്] പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു, ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു, ഇനി ഞാൻ അത് ചെയ്യില്ല.' അതാണ് *പ്രതിക്രമണം*!

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇത് ശരിക്കും കഴുകിപ്പോകുമോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, അതെ തീർച്ചയായും! *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, അത് [കുറ്റം] നിലനിൽക്കില്ല, അല്ലേ! അത് വളരെ തീവ്രമായ ഒരു കർമ്മമായിരുന്നെങ്കിൽ, അത് കത്തിച്ച കയറാണെന്ന് തോന്നും, പക്ഷേ അത് ഒരു കൈ കൊണ്ടുള്ള സ്പർശനത്തിൽ ചിതറിപ്പോവും.

ചോദ്യകർത്താവ്: എങ്ങനെയാണ് ഒരാൾ പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടത്. മറ്റുള്ളവർ കാണുന്ന തരത്തിൽ പുറത്തേക്ക് ചെയ്യണോ, അതോ ഉള്ളിൽ, ഒരാളുടെ മനസ്സിൽ ചെയ്താൽ മതിയോ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ. നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ദാദായെ ഓർക്കുക [പിന്നെ പറയുക], 'ഞാൻ ഈ തെറ്റ് ചെയ്തു, ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഇത് ആവർത്തിക്കില്ല.' മനസ്സിൽ അത് ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ അത് ചെയ്യുക; അതിനാൽ ഇത് വീണ്ടും വീണ്ടും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, എല്ലാ മുറിവുകളും മറക്കും. ആ തെറ്റ് നശിപ്പിക്കപ്പെടും. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ ഇത് ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, തെറ്റുകൾ വർദ്ധിക്കും.

സ്വന്തം തെറ്റുകൾ കാണുകയും അവയെ വെടിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരേയൊരു പാത ഇതാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, തെറ്റുകൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു വശത്ത്, ഒരാൾ മോശമായ പ്രവൃത്തികൾ തുടരുന്നു, മറുവശത്ത്, അയാൾ അനുതപിക്കുന്നു. ഇത് തീർച്ചയായും തുടരുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതല്ല ചെയ്യേണ്ടത്. ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുകയും അവയിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്ക് പശ്ചാത്താപം കാണിക്കാൻ കഴിയില്ല. ആ പശ്ചാത്താപം തീർച്ചയായും യാഥാർത്ഥ്യമാണ്, ആ പശ്ചാത്താപം യഥാർത്ഥമായതിനാൽ, 'ഉള്ളി'യുടെ [കർമ്മ] ഒരു പാളി അടർന്നുപോകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, 'ഉള്ളി' ഇപ്പോഴും പൂർണ്ണമായി കാണപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ മറ്റൊരു പാളി പുറംതള്ളുന്നു. പശ്ചാത്താപം ഒരിക്കലും പാഴായിപ്പോകില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ഒരാൾ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ക്ഷമ ചോദിക്കണം, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നവൻ തീർച്ചയായും അത് പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ചെയ്യും. നിങ്ങൾ ഉപരിപ്ലവമായി ക്ഷമ ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ പോലും, അത് ഇപ്പോഴും സ്വീകാര്യമായിരിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും ക്ഷമ ചോദിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ അതൊരു ശീലമാകുമോ?

ദാദാശ്രീ: അതൊരു ശീലമായാൽ അങ്ങനെയാകട്ടെ. എന്നാൽ ക്ഷമ ചോദിക്കുക. ക്ഷമ ചോദിക്കാതെ, സ്വയം കുഴപ്പത്തിലാണെന്ന് കരുതുക! ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? അതിനെ

പ്രതിക്രമണം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. പിന്നെ എന്താണ് ഒരു തെറ്റ് എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നത്? *അതിക്രമണം.*

ആരെങ്കിലും ബ്രാണ്ടി കുടിക്കുകയും "ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു" എന്ന് പറയുകയും ചെയ്താൽ അപ്പോൾ ഞാൻ അയാളോട് പറയും, "ക്ഷമ ചോദിക്കൂ. ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത് തുടരുക, മദ്യപാനം തുടരുക. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ തീരുമാനിക്കുക, 'ഇപ്പോൾ ഞാൻ അത് ഉപേക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.' പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ തീരുമാനിക്കുക, 'എനിക്കിത് ഉപേക്ഷിക്കണം.' എന്നിട്ട് മദ്യപാനം തുടരുക, ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത് തുടരുക. ഒരു ദിവസം, അത് അവസാനിക്കും. എന്റെ ഈ ശാസ്ത്രം (*വിജ്ഞാനം*) നൂറു ശതമാനമാണ്.

വാസ്തവത്തിൽ ഇതൊരു ശാസ്ത്രമാണ്! ഇത് ഫലം നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കില്ല. ഇത് തൽക്ഷണ ഫലങ്ങൾ നൽകുന്നു. ഇതാണ് ദൈവിക പരിഹാരത്തിന്റെ ' കാഷ് ബാങ്ക്'. ഇത് തീർച്ചയായും ഒരു ' കാഷ് ബാങ്ക് ആണ്! കഴിഞ്ഞ ഒരു ദശലക്ഷം വർഷങ്ങളിൽ ഇത് ഉയർന്നുവന്നിട്ടില്ല! വെറും രണ്ട് മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ അത് മോചനം നൽകുന്നു! നിങ്ങൾ ഇവിടെ എന്ത് ചോദിച്ചാലും തരാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. ഒരാൾ ചോദിച്ച മട്ടുത്തേക്കാം, എന്നാൽ ജ്ഞാനി കൊടുക്കുന്നതിൽ തളരില്ല

മോഷ്ടിച്ചതിന് ശേഷം ഒരാൾക്ക് പശ്ചാത്താപം തോന്നുന്നു, അതിനാൽ പ്രകൃതി അയാളെ വിടുന്നു. അയാൾ അനുതപിച്ചതുപോലെ, ദൈവം അതിനെ ഒരു കുറ്റമായി കണക്കാക്കുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ലോകജനത നൽകുന്ന ശിക്ഷ അയാൾ ഈ ജന്മത്തിൽ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും.

"ഇതെല്ലാം തെറ്റാണ്, ഇത് ചെയ്യാൻ പാടില്ല" എന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നു, പക്ഷേ അവർ അത് ഉപരിപ്ലവമായി പറയുന്നു. അവർ അത് 'അമിതമായി' [ഉപരിതലമായി] പറയുന്നു. അവർ അത് 'ഹൃദയത്തോടെ' [ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന്] പറയുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ, അവർ അത് ഹൃദയപൂർവ്വം പറഞ്ഞാൽ, അത് [തെറ്റ്] കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം തീർച്ചയായും പോകും! നിങ്ങൾ എത്ര ഭയങ്കരമായ തെറ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, നിങ്ങൾ അതിൽ ആഴത്തിലും ഹൃദയത്തിലും പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ, ആ തെറ്റ് വീണ്ടും സംഭവിക്കില്ല. അത് വീണ്ടും

സംഭവിച്ചാലും, അതിൽ ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല, പക്ഷേ ആഴത്തിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നത് തുടരുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: *പ്രതിക്രമണവും പശ്ചാത്താപവും* (പശ്ചാത്താപം) തമ്മിൽ എന്താണ് വ്യത്യാസം?

ദാദാശ്രീ: പശ്ചാത്താപം പൊതുവായതാണ്; എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾ പള്ളിയിൽ ഖേദം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. അവർ ചെയ്ത മോശം പ്രവൃത്തികളിൽ പൊതുവായ പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. *പ്രതിക്രമണം* അങ്ങനെയാണെങ്കിലും, ട്രിഗർ വലിച്ചവൻ, *അതിക്രമണം* ചെയ്തവൻ ആ നിമിഷം തന്നെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു! അയാൾ അത് 'ഷൂട്ട്-ഓൺ-സൈറ്റ്' ൽ കഴുകിക്കളയുന്നു.

ആലോചന, പ്രതിക്രമണം, പ്രത്യാഖ്യാൻ എന്നിവ മഹാവീർ ഭഗവാന്റെ അനിഷേധ്യമായ തത്വത്തിന്റെ (*സിദ്ധാന്തം*) സത്തയാണ്, കൂടാതെ അക്രം പാതയിൽ (പടിയില്ലാത്ത, ആത്മ സാക്ഷാത്കാരത്തിലേക്കുള്ള നേരിട്ടുള്ള പാത), ജ്ഞാനി പുരുഷൻ (ആത്മ സാക്ഷാത്കാരം നേടിയവനും, മറ്റുള്ളവർക്കും അത് ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ കഴിവും ഉള്ളവൻ) എന്നതാണ് സാരം. നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ഇത്രമാത്രം. *ആജ്ഞ* (പ്രബുദ്ധനായവന്റെ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശങ്ങൾ) തന്നെ മതവും, *ആജ്ഞ* തപസ്സുമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഒരാൾ ഇടപെടുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുന്നില്ല, അല്ലേ! പുരാതന കാലം മുതൽ ഒരു മോശം ശീലം രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

3. അത് മഹാവീർ ഭഗവാൻ കാണിച്ച പ്രതിക്രമണമല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: പുരാതന കാലം മുതൽ ഒരാൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു, എന്നിട്ടും അയാൾ മുക്തി നേടിയിട്ടില്ല.

ദാദാശ്രീ: യഥാർത്ഥ *പ്രതിക്രമണം* നടന്നിട്ടില്ല. യഥാർത്ഥ *പ്രതിക്രമണവും* യഥാർത്ഥ *പ്രത്യാഖ്യാനവും* ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാകുന്നത്. *പ്രതിക്രമണം* ഷൂട്ട്-ഓൺ-സൈറ്റ് ൽ ആയിരിക്കണം. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു നിഷേധാത്മക വാക്ക് പറയാൻ ഇടയായാൽ, ഞാൻ തീർച്ചയായും ഉള്ളിൽ, തൽക്ഷണം, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. ഇതിൽ, അത് കെട്ടിക്കിടക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. ഇത് പഴകിയതാക്കി മാറ്റാനാകില്ല.

പ്രതിക്രമണം എന്നാൽ പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നാണ്.

അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് പശ്ചാത്തപിക്കുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഞാൻ എല്ലാ ആചാരങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: *പ്രതിക്രമണം* എന്നാൽ പിന്നോട്ട് തിരിയുക എന്നാണ്. ചെയ്ത ദുഷ്പ്രവൃത്തികളിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുക, കോപിച്ചതിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുക; അതിനെയാണ് *പ്രതിക്രമണം* എന്ന് പറയുന്നത്.

പ്രതിക്രമണം എന്ന് എന്തിനെ വിളിക്കാം? അത് ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, തെറ്റ് കുറയുന്നു. അത് ചെയ്യുന്നതിലൂടെ തെറ്റ് വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് എങ്ങനെ *പ്രതിക്രമണമായി* കണക്കാക്കും? അതുകൊണ്ട് ഭഗവാൻ ഇത് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭഗവാൻ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു, "നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഭാഷയിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. അല്ലാത്തപക്ഷം *പ്രതിക്രമണത്തിന്റെ* ഗുണം ജനങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കില്ല. എന്നിട്ടും ഇത് മഗധി ഭാഷയിലാണ് (മഹാവീർ ഭഗവാന്റെ കാലത്ത് സംസാരിച്ച പുരാതന ഭാഷ) ചെയ്യുന്നത്. ഇനി, ഗുജറാത്തി മനസ്സിലാകാത്ത ഒരാളെ മഗധിയിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യിച്ചാൽ അത് അയാൾക്ക് എങ്ങനെ പ്രയോജനം ചെയ്യും? സന്യാസിമാർക്കും, ഉന്നത സന്യാസിമാർക്കും അത് മനസ്സിലാകുന്നില്ല; അവരുടെ തെറ്റുകൾ ഒന്നും കുറഞ്ഞിട്ടില്ല. അപ്പോൾ ഇതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ.

മഗധി ഭാഷയിൽ *നവകാർ മന്ത്രം* (ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും പ്രണാമം അർപ്പിക്കുന്ന മന്ത്രം) മാത്രമേ ഭഗവാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. മഗധി ഭാഷയിൽ *നവകാർ മന്ത്രം* മാത്രമേ ചൊല്ലാവൂ, അതും ധാരണയോടെ ചൊല്ലണം. അതിനാൽ, മഗധി ഭാഷയിൽ *നവകാർ മന്ത്രം* മാത്രം നിലനിർത്തുന്നത് മൂല്യവത്താണ്, കാരണം അവ ഭഗവാന്റെ വാക്കുകളാണ്. എന്നിരുന്നാലും, *പ്രതിക്രമണത്തെ* സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നിങ്ങൾ ആദ്യം അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്, 'ഇതിനുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നത്!' എന്തിന് വേണ്ടിയാണ്? ചന്ദുഭായ് എന്നെ അപമാനിച്ചുവെന്ന് കരുതുക, അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ആരെയെങ്കിലും അപമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനായി ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു.

പ്രതിക്രമണം എന്നാൽ കോപം-അഹങ്കാരം-വഞ്ചന-അത്യാഗ്രഹം (*കഷായ്*) നശിപ്പിക്കുക എന്നാണ്.

ഈ ആളുകൾ [ജൈനർ] വർഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു. ആ സമയത്ത് അവർ പുതുവസ്ത്രം ധരിച്ച് പോകും. ആ *പ്രതിക്രമണം* ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വിവാഹ ചടങ്ങാണോ അതോ എന്താണ്? *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക എന്നാൽ അപാരമായ പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നാണ്! അവിടെ പുതുവസ്ത്രം ധരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത എന്താണ്? ആരെങ്കിലും വിവാഹം കഴിക്കുന്നുണ്ടോ? കൂടാതെ, അവർ അതിരാവിലത്തെ *പ്രതിക്രമണവും* വൈകുന്നേരത്തെ *പ്രതിക്രമണവും* ചെയ്യുന്നു. അയാൾ രാവിലെ എന്താണ് കഴിച്ചതെന്ന് വൈകുന്നേരം ഒരാൾക്ക് ഓർമ്മയില്ല, പിന്നെ അയാൾ എങ്ങനെ പ്രതിക്രമണം ചെയ്യും!

ഓരോ ദിവസവും അഞ്ഞൂറ് -അഞ്ഞൂറ് പ്രതിക്രമണങ്ങൾ ചെയ്യൂ എന്നാണ് വീതരാഗ് ധർമ്മം എന്ന് പറയുന്നത്. ജൈനമതം എല്ലായിടത്തും നിലവിലുണ്ട്, എന്നാൽ വീതരാഗ് ധർമ്മം ഇല്ല. പന്ത്രണ്ട് മാസത്തിലൊരിക്കൽ പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുന്നു, അയാളെ ജൈനൻ എന്ന് എങ്ങനെ പറയും? എന്നിരുന്നാലും, സംവത്സരി (വർഷത്തിലൊരിക്കൽ) പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുന്നു, അതിൽ ഒരു ദോഷവും ഇല്ല.

'ഞങ്ങൾ' ഇത്തരം പ്രസ്താവനകൾ നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഇത് പറയുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ 'ഞങ്ങൾ' *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; നിങ്ങൾ അങ്ങനെ സംസാരിക്കരുത്. 'ഞങ്ങൾ' വളരെ പരുഷമായി സംസാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, 'നാം' മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു, എന്നിരുന്നാലും, 'ഞങ്ങൾ' എല്ലാവരേയും കുറ്റമറ്റവരായാണ് കാണുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, അത് ലോകത്തോട് വിശദീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലേ? യഥാർത്ഥ വസ്തുത, സത്യം വിശദീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലേ?

ആത്മജ്ഞാനം, അത് മോക്ഷത്തിൻടെ പാതയാണ്. ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിനു ശേഷം ചെയ്യുന്ന *പ്രതിക്രമണം* ഒരാളെ മുക്തിയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം, എല്ലാ ആത്മീയ പരിശീലനവും ഒരുവനെ മുക്തിയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ആ പ്രതിക്രമണം ആത്മ സാക്ഷാത്കാരത്തിന് കാരണമാകുമോ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല. അയാൾ ഈ പഴയവയുടെ പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുന്നു, വീണ്ടും അറ്റാച്ച്മെൻ്റിൻ്റെ പുതിയ അതിക്രമണം ഉയർന്നുവരുന്നു. ആകർഷണം നിലച്ചിട്ടില്ല, അല്ലേ? അറ്റാച്ച്മെൻ്റ് ആണോ? ദർശന മോഹം, അതായത് പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ പഴയതെല്ലാം അലിഞ്ഞുപോകും, പക്ഷേ പുതിയവ ഉദിക്കും. പ്രതിക്രമണം കഴിയുമ്പോൾ, ആ നിമിഷത്തിൽ പുണ്യം ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു.

ലൗകികരായ ആളുകൾ [ആത്മസാക്ഷാത്കാരമില്ലാത്തവർ] *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു; അവബോധം ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവർ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു, അതിനാൽ ദോഷങ്ങൾ കുറയുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, 'ഞാൻ ചന്ദുഭായി' (ദർശൻ മോഹനിയ) ആണെന്ന ബോധ്യം ഉള്ളിടത്തോളം കാലം മോക്ഷം സംഭവിക്കില്ല; [പുതിയ] തെറ്റുകൾ ഉയർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും നിരവധി *പ്രതിക്രമണം* ഒരാൾ ചെയ്യുന്നു, അനേകം തെറ്റുകൾ നിങ്ങൾ ങ്ങും.

അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്ത്, ഷൂട്ട്-ഓൺ-സൈറ്റ് *പ്രതിക്രമണത്തെക്കുറിച്ച്* മറക്കുക, പകരം വൈകുന്നേരം അവർ പറയും, "മുഴുവൻ ദിവസത്തെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക." ആ പോയിന്റും ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. "ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ ചെയ്യുക"; അതും ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ രണ്ടാഴ്ച കൂടുമ്പോൾ ചെയ്യുന്നതും ഒഴിവാക്കി, ഇപ്പോൾ അവർ അത് പന്ത്രണ്ട് മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം ചെയ്യുന്നു. അതും മനസ്സിലാവാതെ നല്ല വസ്ത്രം ധരിച്ച് അവർ അലയുന്നു. അതിനാൽ, യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരും യഥാർത്ഥ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നില്ല. അതിനാൽ, തെറ്റുകൾ തീർച്ചയായും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദോഷങ്ങൾ കുറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ *പ്രതിക്രമണമായി* കണക്കാക്കാം.

ഈ നിങ്ങൾ രു ബെഹന്ന്, 'ഇയാൾ ഇവിടെ വന്നു ,ഇവിടെ തിരക്കായി' എന്ന് നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് അൽപ്പം നിഷേധാത്മകമായ ചിന്ത വന്നാലും, അവൾ അത് നിങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ല. അവൾ ചിരിക്കുന്ന മുഖത്തോടെയായിരിക്കും. ആ സമയത്ത് അവൾ

പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുമായിരുന്നു. നിഷേധാത്മകമായ ഒരു ചിന്ത ഉണ്ടാകുന്നത് *അതിക്രമണം* ചെയ്യതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അവൾ ദിവസവും അഞ്ഞൂറോളം *പ്രതിക്രമണം* [പൊതുജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി] ചെയ്യുന്നു, തെറ്റുകളല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഉയർന്നുവരുന്നില്ല. ഒരു ബോധവൽക്കരണവുമില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ *ഭാവ പ്രതിക്രമണം* (ഒരാളുടെ ആന്തരിക ഉദ്ദേശം മാറ്റി ചിന്തകൾ, സംസാരം, പ്രവൃത്തികൾ എന്നിവയിലൂടെ മറ്റ് ജീവജാലങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നത്) *ക്രിയാ പ്രതിക്രമണം* (വാക്കാലുള്ള പാരായണങ്ങളോടെയുള്ള ആചാരപരമായ *പ്രതിക്രമണം*) ഒരിക്കലും ഗുണം ചെയ്യില്ല, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, *പ്രതിക്രമണം* ഒരിക്കലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. *ഭാവ പ്രതിക്രമണം* മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളൂ, അതാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. *ക്രിയ പ്രതിക്രമണം* ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: *ദ്രവ്യ പ്രതിക്രമണം* എന്താണെന്നും *ഭാവ പ്രതിക്രമണം* എന്താണെന്നും ദയവായി വിശദീകരിക്കാമോ?

ദാദാശ്രീ: 'ഇത് അങ്ങനെയാകരുത്' എന്ന ആന്തരിക ഉദ്ദേശം നിലനിർത്തുന്നതിനെ. *ഭാവ പ്രതിക്രമണം* എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു. അതേസമയം, *ദ്രവ്യ പ്രതിക്രമണത്തിൽ*, മുഴുവൻ കാര്യവും ഓരോ വാക്ക് ആയി ചൊല്ലേണ്ടതുണ്ട്. എത്ര വാക്കുകൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവോ, അവയെല്ലാം സംസാരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനെയാണ് *ദ്രവ്യ പ്രതിക്രമണം* എന്ന് പറയുന്നത്.

അതിനാൽ ഈ *പ്രതിക്രമണത്തിന്റെ* അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഭഗവാൻ [മഹാവീർ] ഇന്ന് ഇവിടെയുണ്ടെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം എല്ലാവരേയും ജയിലിലിടയ്ക്കും. ഇതാണോ നിങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്, അയ്യോ? *പ്രതിക്രമണം* എന്നാൽ ഒരൊറ്റ തെറ്റിന് ക്ഷമ ചോദിക്കുക, അത് കഴുകുക. ഒരു കറ രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ കറ കഴുകി വൃത്തിയാക്കുക. അതിനെ മുമ്പത്തെപ്പോലെ ആക്കാൻ, അത് *പ്രതിക്രമണം* ആയി കണക്കാക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് കറപിടിച്ച തുണിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നില്ല.

ഒരു തെറ്റിന് പോലും ഒരാൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തിട്ടില്ല, തെറ്റുകളുടെ മുഴുവൻ 'വെയർഹൗസുകളും' കുമിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ ഈ നിരുബെൻ ഉണ്ട്, എന്തുകൊണ്ടാണ് അവളുടെ പെരുമാറ്റവും ചിന്തയും ഉയർന്നത്? കാരണം അവൾ ഒരു ദിവസം അഞ്ഞൂറ് - അഞ്ഞൂറ് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ പറയുന്നു, ഉള്ളിൽ ആയിരത്തി ഇരുന്നൂറ് - ആയിരത്തി ഇരുന്നൂറ് പ്രതിക്രമണം ഉണ്ടാകുന്നു എന്ന്. ഈ ആളുകൾ ഒരെണ്ണം പോലും ചെയ്തിട്ടില്ല.

ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അജ്ഞതയുടെ ഒരു മൂടുപടം എപ്പോഴും ഉണ്ട്. ഒരു മൂടുപടം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ, അത് തെറ്റ് മറയ്ക്കുന്നു, അതിനാൽ തെറ്റ് കാണാൻ കഴിയില്ല. തിരശ്ശീല നശിക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ തെറ്റുകൾ കാണാൻ കഴിയും, ഒരു *ജ്ഞാനി പുരുഷന്* മൂടുപടം നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. ഒരാൾക്ക് സ്വയം മൂടുപടം നശിപ്പിക്കാനാവില്ല. ഒരു *ജ്ഞാനി പുരുഷൻ* വാസ്തവത്തിൽ എല്ലാ മൂടുപടങ്ങളും നശിപ്പിച്ച് അവയെ വലിച്ചെറിയുന്നു!

ചോദ്യകർത്താവ്: *പ്രതിക്രമണത്തെ* ശുദ്ധമായി കണക്കാക്കുന്നത് എപ്പോഴാണ്? യഥാർത്ഥ *പ്രതിക്രമണം* എങ്ങനെ ചെയ്യാം?

ദാദാശ്രീ: 'ഞാൻ ശുദ്ധമായ ആത്മാവാണ്' (സംകിത്) എന്ന ശരിയായ വിശ്വാസം നേടിയ ശേഷം യഥാർത്ഥ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ കഴിയും. 'ഞാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്' എന്ന ശരിയായ വിശ്വാസം നേടിയ ശേഷം, ശരിയായ ദർശനം നേടിയ ശേഷം, ദർശനം സ്വയം നേടിയതിനുശേഷം, യഥാർത്ഥ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അതുവരെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുകയും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിലൂടെ എല്ലാം [തെറ്റുകൾ] കുറയും. ഒരാൾ സ്വയം ദർശനം നേടാതെ, ലൗകികരായ ആളുകൾ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്തതിന് ശേഷം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അതുകൊണ്ട് ഒരു കുറഞ്ഞ പാപ കർമ്മത്തെ ബന്ധിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്ക് അത് മനസ്സിലായോ? *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തും പശ്ചാത്തപിച്ചും കർമ്മം നശിക്കുന്നു!

നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രത്തിൽ ഒരു ചായയുടെ കറ രൂപപ്പെടുമ്പോൾ, എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ അത് ഉടനടി കഴുകുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: കറ പുറത്തു വരാൻ വേണ്ടി.

ദാദാശ്രീ: അതുപോലെ, ഉള്ളിൽ ഒരു കറ രൂപപ്പെട്ടാൽ ഉടൻ തന്നെ നിങ്ങൾ അത് കഴുകണം. ഈ ആളുകൾ ഉടൻ കഴുകി കളയുന്നു. ചില *കഷായങ്ങൾ* ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, എന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുമ്പോൾ,

അവർ അത് ഉടനടി കഴുകി കളയുന്നു, അതിനാൽ എല്ലാം ശുദ്ധവും കളങ്കരഹിതവും മനോഹരവുമാണ്! നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ പന്ത്രണ്ട് മാസത്തിൽ ഒരു ദിവസം ചെയ്യുന്നു. അന്നേ ദിവസം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം നനയ്ക്കുമോ?

'നമ്മുടേത്' 'ഷൂട്ട്-ഓൺ-സൈറ്റ്' *പ്രതിക്രമണം* ആണ്. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് *പ്രതിക്രമണം* ആയി കണക്കാക്കില്ല. കാരണം നിങ്ങളുടെ ഒരു 'വസ്ത്രം' പോലും അലക്കുന്നില്ല. അതേസമയം 'നമ്മുടെ' എല്ലാം കഴുകി വൃത്തിയാക്കി. എല്ലാ 'വസ്ത്രങ്ങളും' കഴുകി വൃത്തിയായി മാറ്റുന്നതാണ് *പ്രതിക്രമണം.*

'വസ്ത്ര'ത്തിന്റെ ഓരോ ഇനവും ദിവസവും കഴുകേണ്ടതുണ്ട്. അതേസമയം ജൈനന്മാർ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? പന്ത്രണ്ടു മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം അവർ പന്ത്രണ്ടു മാസത്തെ 'വസ്ത്രങ്ങൾ' അലക്കുന്നു! ഭഗവാനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് സ്വീകാര്യമല്ല. ഈ ആളുകൾ പന്ത്രണ്ട് മാസത്തിലൊരിക്കൽ ആവി പറക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ അവരുടെ 'വസ്ത്രം' തിളപ്പിക്കുമോ ഇല്ലയോ? യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഓരോ 'വസ്ത്ര' വസ്തുക്കളും കഴുകേണ്ടതുണ്ട്. ദിവസേന അഞ്ഞൂറോളം 'വസ്ത്രങ്ങൾ' അലക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ ജോലി അവസാനിക്കും.

എന്നിരുന്നാലും എത്ര തെറ്റുകൾ കാണുന്നുവോ അത്രയും കുറയും. ഈ സ്ത്രീ ദിവസവും അഞ്ഞൂറ് തെറ്റുകൾ കാണുന്നു. ഇപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് അത്രയും കാണാൻ കഴിയാത്തതിന്റെ കാരണം എന്താണ്? അവർ ഇപ്പോഴും വളരെ അസംസ്കൃതരാണ്, അവർ ദൃശ്യമാകാത്ത വൈകല്യങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തരായോ?

ദിവസവും 'അക്കൗണ്ട് ബുക്ക്' സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് ഭഗവാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു, എന്നാൽ ആളുകൾ അത് പന്ത്രണ്ട് മാസത്തിലൊരിക്കൽ മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. പർയൂഷൻ (വർഷത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ജൈനമത ആചരണം) സമയത്താണ് അവർ അത് ചെയ്യുന്നത്. "നിങ്ങൾ ഒരു യഥാർത്ഥ കച്ചവടക്കാരനാണെങ്കിൽ, അത് ദിവസവും പൂരിപ്പിക്കുക, വൈകുന്നേരം ഒരു ബാലൻസ് ഷീറ്റ് ഉണ്ടാക്കുക" എന്ന് ഭഗവാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. പന്ത്രണ്ട് മാസത്തിലൊരിക്കൽ ഒരാൾ 'അക്കൗണ്ട് ബുക്ക്' സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ, അയാൾ എന്താണ് ഓർമ്മിക്കുന്നത്? ഏത് ഇടപാടാണ് അയാൾ ഓർക്കുക? ഭഗവാൻ

അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നു, "ഒരു യഥാർത്ഥ വെണ്ടർ ആകുക, നിങ്ങളുടെ അക്കൗണ്ട് ബുക്ക് ദിവസവും പരിപാലിക്കുക. 'അക്കൗണ്ട് ബുക്കിൽ' എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്തെങ്കിലും അനാദരവ് സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിനായി ഉടൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക, അത് മായ്ക്കുക.

4. ഓ! ദാദായുടെ അവബോധം എത്ര അത്ഭുതകരമാണ്!

ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാവരും കുറ്റമറ്റവരാണ് (നിർദോഷികൾ). എന്നിട്ടും നോക്കൂ, അത്തരം സംസാരം പുറത്തുവരുന്നു, അല്ലേ? 'നാം' യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാവരേയും കുറ്റമറ്റവരായാണ് കണ്ടത്; ആരും കുറ്റക്കാരനല്ല. 'നാം' ആരെയും തെറ്റുകാരായി കാണുന്നില്ല. ഒരേയൊരു കാര്യം, ഒരു വ്യക്തി തെറ്റുകാരനാണെന്ന് 'നാം' പറയുന്നു. എങ്ങനെയാണ് 'നമുക്ക്' ഈ രീതിയിൽ സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്നത്? 'നമ്മൾ' ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നത് നിർബന്ധമാണോ? ആരെക്കുറിച്ചും 'നമ്മൾ' ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കരുത്. അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ഉടൻ തന്നെ പിന്തുടരുന്നു. 'നമ്മൾക്ക്' [സമ്പൂർണ അറിവിൽ] നാല് ഡിഗ്രി കുറവാണ്; അതിന്റെ ഫലമാണിത്. എന്നിരുന്നാലും, 'നമ്മൾ' പ്രതിക്രമണം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അത് നടക്കില്ല.

'നമ്മൾ' ഇടപെടുമ്പോൾ, 'നാം' കർക്കശമായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, 'നാം' മനപ്പൂർവം അങ്ങനെ സംസാരിക്കും, എന്നാൽ 'നമ്മൾ' തീർച്ചയായും [പ്രകൃതിയുടെ] നിയമം അനുസരിച്ച് ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തു, അല്ലേ! അതിനായി 'ഞങ്ങൾ' അയാളെ [എ. എം. പട്ടേൽ] *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ തെറ്റിനും *പ്രതിക്രമണം* ഉണ്ട്. മറ്റൊരു വ്യക്തിക്ക് വേർപിരിയൽ അനുഭവപ്പെടാത്ത തരത്തിലാണ് 'നമ്മുടെ' [രീതി].

അങ്ങനെയായിരിക്കുമ്പോൾ 'നമുക്ക്' അത് അങ്ങനെയല്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. അങ്ങനെയല്ലാത്തപ്പോൾ 'നമുക്ക്' അത് അങ്ങനെയാണെന്ന് പറയാനാവില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ചിലരെ ഞാൻ വേദനിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഞാൻ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അത് അങ്ങനെയല്ലാത്തപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വ്യാമോഹം ഉണ്ടാകും. ഞാൻ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ [മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ] പറഞ്ഞാൽ,

അത് മറ്റുള്ളവർ തെറ്റായ രീതിയിൽ എടുക്കും, 'ഇയാൾ എന്തിനാണ് ഇത് പറയുന്നത്?' അതിനാൽ, 'ഞങ്ങൾ' ആ രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിനായി എല്ലാ ദിവസവും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം, 'നമ്മൾ' ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കാൻ ഇടയായാലോ! കാരണം, മറ്റൊരാൾക്ക് തീർച്ചയായും വേദന അനുഭവപ്പെടരുത്. മറ്റൊരാൾ ഈ ആൽ മരത്തിൽ പ്രേതമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിച്ചാൽ, ഈ ആൽ മരത്തിൽ പ്രേതമില്ലെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ, അത് അയാളെ വേദനിപ്പിക്കും, അതിനാൽ ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടിവരും. അതിനു വേണ്ടി. ഇത് തീർച്ചയായും എല്ലായ്പ്പോഴും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലേ!

ചോദ്യകർത്താവ്: മറ്റൊരാൾക്ക് തന്റെ ധാരണയനുസരിച്ച് അത് തെറ്റാണെന്ന് തോന്നിയാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: നിലവിലുള്ള ഈ എല്ലാ സത്യങ്ങളിലും, അവയെല്ലാം ആപേക്ഷിക [ലോക] പദങ്ങളിൽ സത്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. [യഥാർത്ഥത്തിൽ,] അവയെല്ലാം തെറ്റാണ്. ലൗകികമായ ഇടപെടലുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവ സത്യങ്ങളാണ്. മോക്ഷത്തിന് പോകണമെങ്കിൽ അവയെല്ലാം കള്ളമാണ്. അതിനെല്ലാം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. "ഞാനൊരു ഉന്നത ജൈന സന്യാസി ആണ് (*ആചാര്യൻ*)" എന്ന് [സ്വയം പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നതിന്] പോലും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. 'ഓ, ഞാൻ സ്വയം ഒരു ഉന്നത ജൈന സന്യാസി ആണ് എന്ന് വിശ്വസിച്ചു'; അതിനും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടിവരും. കാരണം, 'ഞാൻ ശുദ്ധമായ ആത്മാവാണ്.' അതിനാൽ, ഇതെല്ലാം തെറ്റാണ്. അതെല്ലാം വ്യാജമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലായോ ഇല്ലയോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ തീർച്ചയായും മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: ഇതെല്ലാം വ്യാജമാണ്. ഇത് മനസ്സിലാക്കാത്തതിന്റെ ഫലമായി, "ഞാൻ സത്യമാണ് സംസാരിക്കുന്നത്" എന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നു. ഓ, ഒരാൾ സത്യം പറഞ്ഞാൽ, തീർച്ചയായും എതിർ പ്രതികരണം ഉണ്ടാകില്ല.

സത്യം, ഈ നിമിഷത്തിൽ 'നാം' സംസാരിക്കുന്നു, *പ്രതിക്രമണം* 'നമുക്കുവേണ്ടി' ഒരേസമയം കർശനമായി നടക്കുന്നു. ഒരേസമയം 'ഞങ്ങൾ' സംസാരിക്കുന്നത് പോലെ.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത് സത്യമാണ്, പിന്നെ എന്തിനാണ് അതിന് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, എന്നിട്ടും *പ്രതിക്രമണം* തീർച്ചയായും ചെയ്യണം. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഒരാളുടെ തെറ്റ് കണ്ടത്? അയാൾ കുറ്റമറ്റവനാണ്, പിന്നെ എന്തിനാണ് അയാളുടെ തെറ്റ് കണ്ടത്? അയാൾ കുറ്റമറ്റവനാണ്, എന്നിട്ടും ആ വ്യക്തിയെ കുറ്റപ്പെടുത്തൽ നടന്നു, അല്ലേ? ഒരു വ്യക്തിയെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്ന സത്യം പോലും സംസാരിക്കാൻ പാടില്ല, [അത് സംസാരിക്കുന്നത്] സത്യം ഒരു കുറ്റമാണ്. ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ സത്യം പറയുന്നത് കുറ്റകരമാണ്. സത്യത്തെ അക്രമത്താൽ വിശേഷിപ്പിക്കരുത്. ഈ പോയിന്റ് അക്രമത്തിന്റെ സ്വഭാവമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ആലോചന, പ്രതിക്രമണം, പ്രത്യാഖ്യാൻ എന്നിവയാണ് മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴി. നമ്മുടെ മഹാത്മാക്കൾ (*ജ്ഞാന വിധിയിലൂടെ* ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയവർ) എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? അവർ ദിവസം മുഴുവൻ *ആലോചനയും പ്രതിക്രമണവും പ്രത്യാഖ്യാനവും* ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ഇനി, ആരെങ്കിലും അവരോട് പറയുകയാണെങ്കിൽ, "മറ്റൊരു വഴി പിന്തുടരുക, ഈ മതപരമായ ആചരണം നടത്തുക, ഈ നിയന്ത്രണങ്ങൾ പാലിക്കുക."

അപ്പോൾ അവർ മറുപടി പറയും, ‘‘മതപരമായ ആചാരങ്ങൾക്കും നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കും നമുക്ക് എന്താണ് വേണ്ടത്? നമുക്ക് ഉള്ളിൽ ശാന്തതയുണ്ട്, ആശങ്കകളില്ല. ബാഹ്യമായി ഉണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ അഭാവം നിലനിൽക്കുന്നു. നമുക്ക് നിരന്തരം സമാധിയിൽ തുടരാൻ കഴിയും (മാനസികവും ശാരീരികവും ബാഹ്യവുമായ പ്രേരിത കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്ന് ഒരാൾ സ്വതന്ത്രനാകുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ആനന്ദകരമായ അവസ്ഥ). അപ്പോൾ, അതിന്റെ ആവശ്യം എന്താണ്?" അത് വിഷമകരമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഉപദാൻ തപയും (ഒരു ജൈന സന്യാസിയുടെ ജീവിതശൈലി ഒരു നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക് അനുകരിക്കുന്ന ക്രമിക് പാതയിലെ ഒരു തരം തപസ്സ്) മറ്റ് തരത്തിലുള്ള തപസ്സും. ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായ ആളുകളാണ് അതെല്ലാം ചെയ്യുന്നത്; ആവശ്യമുള്ളവർ, അതിനോട് ഇഷ്ടമുള്ളവർ. അതുകൊണ്ടാണ് ‘നമ്മൾ’ പറയുന്നത്, ഈ തപസ്സ് അതിൽ ഇഷ്ടമുള്ളവർക്കുള്ളതാണ്. ലൗകികജീവിതം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർ തപസ്സ്ചെയ്യണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ, തപസ്സു ചെയ്യുന്നതിലൂടെ കർമ്മം പുറന്തള്ളപ്പെടുമെന്ന് ആളുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അങ്ങനെ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ല. ഏത് തപസ്സിലൂടെയാണ് കർമ്മങ്ങൾ ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്തു പോകുന്നത്? ആന്തരിക തപസ്സ് (*ആന്തരിക തപ്*) ആവശ്യമാണ്; അദൃശ്യമായ ആന്തരിക തപസ്സ് (*അദീഥ് തപ്*). നമ്മുടെ *മഹാത്മാക്കൾ* എല്ലാം അദൃശ്യമായ ആന്തരിക തപസ്സാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് നമ്മൾ പറയില്ലേ, കണ്ണിൽ കാണാത്ത തപസ്സ്. കണ്ണിൽ കാണുന്ന തപസ്സും, മറ്റുള്ളവർക്ക് അറിയാവുന്ന തപസ്സും, അതിന്റെയെല്ലാം ഫലം പുണ്യ കർമ്മമാണ്. അദൃശ്യമായ ആന്തരിക തപസ്സ് എന്നാൽ ഉള്ളിൽ സംഭവിക്കുന്ന തപസ്സാണ്, ആന്തരിക തപസ്സ്, പ്രത്യക്ഷമായി കാണപ്പെടാത്തത്; അതിന്റെയെല്ലാം ഫലം *മോക്ഷം* ആണ്.

ഈ സ്ത്രീ സന്യാസിനിമാർ (*സാധ്വി*) എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? ഈ സ്ത്രീ സന്യാസിനിമാർക്ക് അറിയാം, 'എന്നിൽ *കഷായം* ഉദിക്കുന്നു, ദിവസം മുഴുവൻ *കഷായം* സംഭവിക്കും.' അപ്പോൾ അവർ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? അവർ വൈകുന്നേരം ഇരുന്ന് ഒരു നാൽപ്പത്തിയെട്ട് മിനിറ്റ് മുഴുവൻ, [അവർ കാണണം], 'ഈ *കഷായ* - നിറഞ്ഞ ഉദ്ദേശം ഉയർന്നു, ഈ *കഷായ* - നിറഞ്ഞ ഉദ്ദേശ്യം ഈ വ്യക്തിക്ക് നേരെ ഉയർന്നു, ഈ കഷായ-ഭാരമുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ആ വ്യക്തിക്ക് നേരെ ഉയർന്നു.' ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുകയും അതോടൊപ്പം പൂർണ്ണ ഏകാഗ്രതയോടെ *പ്രതിക്രമണം* നടത്തുകയും വേണം. അതിലുപരിയായി, 'ഞാൻ ഇത് [ഇനി] ചെയ്യില്ല, [ഇനിയും] ചെയ്യില്ല' എന്ന *പ്രത്യാഖ്യാനവും* അവർ ചെയ്യണം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, അവർ മോക്ഷത്തിന്റെ പാതയിലാണ് മുന്നോട്ട് പോകുന്നത്.

ആ പാവം സ്ത്രീകൾ അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല, അപ്പോൾ എന്ത് സംഭവിക്കും? അവർ *മോക്ഷ*ത്തിലേക്കുള്ള വഴി മനസ്സിലാക്കിയാൽ, അവർ അതിൽ പുരോഗമിക്കും; അവർ അത് മനസ്സിലാക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾ വ്യക്തിപരമായി ക്ഷമ ചോദിക്കാത്തിടത്തോളം, മറ്റേയാൾ ഉള്ളിൽ നിന്ന് ഒരു പക വെച്ചു പുലർത്തും, അല്ലേ! അപ്പോൾ ഒരാൾ വ്യക്തിപരമായി ക്ഷമ ചോദിക്കണം, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: വ്യക്തിപരമായി ക്ഷമ ചോദിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഭഗവാൻ ഇത് വേണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ വ്യക്തി നല്ല സ്വഭാവമുള്ള ആളാണെങ്കിൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട് പോയി ക്ഷമ ചോദിക്കാൻ കഴിയൂ. ആ വ്യക്തി ദുർബലനാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അയാളോട് വ്യക്തിപരമായി ക്ഷമ ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അയാൾ അത് നിങ്ങളുടെ മുഖത്തേക്ക് തിരികെ എറിയുകയേ ഉള്ളൂ. ബലഹീനനായ വ്യക്തി ദുർബലനാകുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ, ഇത് വ്യക്തിപരമായി ചെയ്യരുത്, നിങ്ങൾക്ക് ഇത് നേരിട്ട് ചെയ്യണമെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തിക്ക് നല്ല സ്വഭാവമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം ചെയ്യുക. ഒരു ദുർബലനായ വ്യക്തി, നേരെമറിച്ച്, പ്രതികാരം ചെയ്യും. ഈ ലോകം മുഴുവൻ ദുർബലമാണ്. നേരെമറിച്ച്, അവർ [വാക്കിലൂടെ] പ്രതികാരം ചെയ്യും, ‘‘നോക്കൂ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുകയായിരുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. നിങ്ങൾ എന്നോട് യോജിക്കുന്നില്ല, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ബോധം വന്നിരിക്കുന്നു. ഹേ മർത്യാ, അവൾ തീർച്ചയായും അവളുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലാണ്, അവൾ കേടായിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവൾ മെച്ചപ്പെട്ടു, അവൾ മെച്ചപ്പെടുന്നു.

മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള പാതയിൽ, ആചാരങ്ങളോ മറ്റോ ഇല്ല. ലൗകിക ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരാളെ കൊണ്ടുപോകുന്ന പാതയിൽ മാത്രമാണ് ആചാരങ്ങൾ ഉള്ളത്. ലൗകിക ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരാളെ കൊണ്ടുപോകുന്ന പാത ഭൗതിക സുഖം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കുള്ളതാണ്, മറ്റെന്തെങ്കിലും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക്, ആചാരങ്ങൾ അവർക്കുള്ളതാണ്; മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള പാതയിൽ അത്തരം കാര്യങ്ങൾ നിലവിലില്ല. മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴി എന്താണ്? അത് *ആലോചന, പ്രതിക്രമണം, പ്രത്യാഖ്യാനം* എന്നിവയാണ്. അതിനാൽ, അതുമായി മുന്നോട്ട് പോകുക. ഇതാണ് *മോക്ഷ*ത്തിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ വഴി. ആചാരങ്ങളും മറ്റും ഈ വഴിയിൽ ഇല്ല, അല്ലേ!

ആലോചന, പ്രതിക്രമണം, പ്രത്യാഖ്യാനം; അതാണ് മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴി. എത്രയോ ആയുഷ്കാലങ്ങളായി, 'ഞങ്ങൾ' ഈ ലൈനിൽ പിന്തുടരുന്നു. എത്രയോ ആയുഷ്കാലങ്ങളായി, 'ഞങ്ങൾ' *ആലോചനയും പ്രതിക്രമണവും പ്രത്യാഖ്യാനവും* ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു, അതാണ് 'ഞങ്ങളെ' ഇവിടെ എത്തിച്ചത്.

കഷായം ചെയ്യാതിരിക്കുക, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക, ഇവ രണ്ടും മാത്രമാണ് (*ധർമ്മം*). *കഷായം* ചെയ്യാതിരിക്കുക എന്നത് മതമാണ്. പൂർവ്വ കർമ്മം മൂലം സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക, അത് മാത്രമാണ് മതം. അല്ലാതെ മതമെന്ന് മറ്റൊന്നില്ല. ആളുകൾ ഇല്ലാതാക്കിയത് കൃത്യമായി ഈ രണ്ട് ഇനങ്ങളാണ്!

ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾ മറ്റൊരാളോട് മോശമായി എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, മറ്റേ വ്യക്തിയും നിങ്ങൾക്കായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. മറ്റേയാൾ ചെയ്യേണ്ട *പ്രതിക്രമണം* ഇതാണ്, 'ഈ വ്യക്തിക്ക് എന്റെ നേരെ അധിക്ഷേപിക്കാൻ അവസരമുണ്ടാവാൻ, എപ്പോഴാണ് ഞാൻ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തിരിക്കുക?' അതിനാൽ, അയാളുടെ ആ തെറ്റിന് അയാൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. മുൻ ജന്മത്തിൽ ചെയ്ത തെറ്റിന് അയാൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം, ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം! ഒരാൾ ഒരു ദിവസം അഞ്ഞൂറ് *പ്രതിക്രമണങ്ങൾ* ചെയ്താൽ മാത്രമേ അയാൾ *മോക്ഷ*ത്തിലേക്ക് പോകുകയുള്ളൂ!

ഇത്രയും മാത്രം ചെയ്താൽ മറ്റൊരു മതം അന്വേഷിച്ചില്ലെങ്കിലും കുഴപ്പമില്ല. ഇത്രയും പിന്തുടർന്നാൽ മതി, അതിനുള്ള ഉറപ്പും അനുഗ്രഹവും ഞാൻ തരുന്നു. പോകൂ, മോക്ഷത്തിനായുള്ള എന്റെ പൂർണ്ണ പിന്തുണ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകും, അവസാനം വരെ! നിങ്ങളുടെ സന്നദ്ധത ആവശ്യമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരു പ്രസ്താവന ['നമ്മുടെ'] മാത്രം പിന്തുടരുകയും പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അത് മതിയാകും!

5. അക്രം വിജ്ഞാനത്തിന്റെ രീതി

നമ്മുടെ *അക്രം [വിജ്ഞാൻ]* എന്താണ് പറയുന്നത്? 'ഞങ്ങൾ' ഒരു വ്യക്തിയോട് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, " നിങ്ങൾ കുറേക്കാലമായി മോഷ്ടിക്കുകയാണോ?" അപ്പോൾ അദ്ദേഹം മറുപടി പറയും, "അതെ". 'ഞങ്ങൾ' സ്നേഹത്തോടെ ചോദിച്ചാൽ അയാൾ എല്ലാം സമ്മതിക്കും. "എത്രനാളത്തേക്ക്? എത്ര വർഷമായി നിങ്ങൾ ഇത് ചെയ്യുന്നു?" "ഒന്നോ രണ്ടോ വർഷമായി ഞാൻ അത് ചെയ്യുന്നു" എന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറയും. അപ്പോൾ 'ഞങ്ങൾ' പറയും, "മോഷ്ടിച്ചാലും കുഴപ്പമില്ല."

'ഞങ്ങൾ' അയാളുടെ തലയിൽ വാത്സല്യത്തോടെ തലോടി, [എന്നിട്ട് പറയുന്നു,] "എന്നാൽ അതിനായി ഇത്രയും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക."

അയാൾ ചെയ്യുന്ന *പ്രതിക്രമണ*ത്തോടെ, മോഷണം പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാകുന്നു! അയാളുടെ അഭിപ്രായം മാറി. അയാളുടെ അഭിപ്രായം അയാൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. അത് അയാളുടെ അഭിപ്രായമല്ല!

ദാദായെ ഓർത്ത് പശ്ചാത്തപിക്കുക, 'ഇനി ഞാൻ ഇത് ചെയ്യില്ല, മോഷ്ടിച്ചത് തെറ്റാണ്. ഇനി ഞാനത് ആവർത്തിക്കില്ല.' എന്ന്. 'ഞങ്ങൾ' അത് അയാളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു!

ഇത് അയാളെ പഠിപ്പിച്ചതിന് ശേഷവും അയാളുടെ മാതാപിതാക്കൾ എന്താണ് പറയുന്നത്? "അയാൾ ഒരിക്കൽ കൂടി മോഷ്ടിച്ചു!" ഹേയ്, അയാൾ വീണ്ടും മോഷ്ടിച്ചാലും *പ്രതിക്രമണം* [മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചത് പോലെ] ചെയ്യണം. ഒരാൾ ഇത് ചെയ്യുമ്പോൾ എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. വേറെ വഴിയില്ല.

അതിനാൽ, ഈ *അക്രം വിജ്ഞാൻ* പഠിപ്പിക്കുന്നത്, ഇതിനകം കേടായത് മെച്ചപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല, മറിച്ച് ഈ രീതിയിൽ മെച്ചപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ്.

എല്ലാ മതങ്ങളും പറയുന്നു, " നിങ്ങൾ തപസ്സ് ചെയ്യുന്നവനാണ്, നിങ്ങൾ ത്യാഗം ചെയ്യുന്നവനാണ്. നിങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ത്യജിക്കുന്നില്ല.'' "നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യുന്നില്ല" എന്ന് പറയുന്നത് "നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യുന്നു" എന്ന് പറയുന്നതിന് തുല്യമാണ്. ഈ രീതിയിൽ, ആളുകൾ കർതൃത്വം സ്വീകരിക്കുകയും "എനിക്ക് ഉപേക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല" എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യും. അതും കർതൃത്വം. അതെ. കർതൃത്വം സ്വീകരിക്കുന്നത് 'ഞാൻ ശരീരമാണ്' എന്ന വിശ്വാസത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പാതയാണ്. 'ഞങ്ങൾ' കർതൃത്വത്തെ ഒട്ടും അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. 'ഇത് ചെയ്യൂ' എന്ന് 'നമ്മുടെ' പുസ്തകങ്ങളിലൊന്നും എഴുതിയിട്ടില്ല.

അതിനാൽ [കർതൃത്വം സ്വീകരിക്കുന്ന പാതകളിൽ], ചെയ്യേണ്ടത് അവഗണിക്കപ്പെട്ടു, ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ജനങ്ങൾക്ക് അതിനുപോലും

കഴിയുന്നില്ല. അതും സംഭവിക്കുക സാധ്യമല്ല, അത് സമയവും ഊർജ്ജവും പാഴാക്കലാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്യേണ്ടത് മറ്റൊന്നാണ്. ഊർജ്ജം ചോദിക്കുക എന്നതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്യേണ്ടത്. ഇപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നത് ഭൂതകാലത്തിൽ [ജീവിതത്തിൽ] ആവശ്യപ്പെട്ട ഊർജ്ജം കൊണ്ടാണ് സംഭവിക്കുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഭൂതകാലത്തിൽ നിന്നുള്ളത് [ജീവൻ] യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതെ. അത് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് കാരണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഒമ്പത് *കലമുകളിൽ* ഊർജ്ജം ചോദിക്കാൻ 'നാം' പറഞ്ഞതുപോലെ (ഒമ്പത് പ്രസ്താവനകളിൽ ഒരാൾ ശുദ്ധമായ ആത്മാവിനോട് ഏറ്റവും ഉയർന്ന ആത്മീയ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുന്നു); നമ്മൾ അത് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, എല്ലാ വേദങ്ങളും അതിനുള്ളിൽ ഉൾക്കൊള്ളും.

ചെയ്യേണ്ടത് ഇത്രമാത്രം. ലോകത്ത് എത്ര കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണം? ഇത്രയും മാത്രം ചെയ്യുക. കർതൃത്വ ബോധത്തോടെ ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇത് ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, കാരണം എല്ലാവരും മോക്ഷത്തിൽ പോകുന്നത് പോലെയല്ല, അല്ലേ! എന്നിരുന്നാലും, കർതൃത്വ ബോധത്തോടെ നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഇത്രയും ചെയ്യുക; ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുക. കർമ്മബോധത്തോടെ ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുക; അതാണ് 'ഞങ്ങൾ' പറയുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ, ജ്ഞാനം എടുക്കാത്തവർക്ക് ഇത് ബാധകമാണോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, *ജ്ഞാനം* എടുക്കാത്തവർക്കുള്ളതാണ്. അത് ലോകത്തിലെ ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. കാരണം, ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ആളുകൾ നടക്കുന്ന പാത തികച്ചും തെറ്റായ പാതയാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്ക് പോലും അതിന്റെ പ്രയോജനം ലഭിക്കില്ല.

‘എനിക്ക് അത് ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്, പക്ഷേ എനിക്ക്

അതിന് കഴിയുന്നില്ല.’ ഒരാളുടെ കർമ്മം പ്രതികൂലമായി സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് ആർക്കും എന്ത് ചെയ്യാൻ കഴിയും? "കർമ്മത്തിന്റെ വികാസം സംഭവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ സ്വയം നിലകൊള്ളുക, അത് അറിയുക" എന്ന് ഭഗവാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു.

'അദ്ദേഹം' പറഞ്ഞിരുന്നു, "ചെയ്യരുത്." "ഇത് അറിയുക" എന്ന് മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നത്. പകരം, ആളുകൾ പറയുന്നു, “ഞാൻ ഇത് ചെയ്യു, പക്ഷേ അത് പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ ഇത് ചെയ്യുന്നു, പക്ഷേ അത് പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. എനിക്ക് [ഇത് ചെയ്യാൻ] ശക്തമായ ആഗ്രഹമുണ്ട്, പക്ഷേ എനിക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഹേയ്, പക്ഷേ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നത്, ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ. "എനിക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല, എനിക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല." ഇങ്ങനെ സങ്കൽപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സ്വയം അങ്ങനെയായിത്തീരും? അത് കല്ലായി മാറും. വാസ്തവത്തിൽ, ഒരാൾ ആചാരങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നു, അതിനോടൊപ്പം അയാൾ പറയുന്നു, "എനിക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല, എനിക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല, എനിക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല."

‘ഞങ്ങൾ’ ആളുകളോട് പറയുന്നത് അവർ ഇത് പറയരുതെന്നാണ്; "എനിക്ക് അതിന് കഴിയില്ല" എന്ന് അവർക്ക് തീർച്ചയായും പറയാൻ കഴിയില്ല. 'നിങ്ങൾ' [ആത്മാവ്] യഥാർത്ഥത്തിൽ അനന്തമായ ഊർജ്ജം നിറഞ്ഞവരാണ്; 'ഞങ്ങൾ' ഇത് അവരോട് വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ, അവർ പറയും, "ഞാൻ അനന്തമായ ഊർജ്ജത്താൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു." അല്ലാത്തപക്ഷം, “എനിക്ക് അതിന് കഴിയില്ല!” എന്ന് അവർ ഇതുവരെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്താണ്, നിങ്ങളുടെ അനന്തമായ ഊർജ്ജം അപ്രത്യക്ഷമായോ!

അതുപോലെ, മനുഷ്യർക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുക എന്നത് മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവമല്ല. ചെയ്യുന്നയാൾ 'സ്വയം' അല്ലാത്തവന്റെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലാണ്. ഈ ജീവികൾ അറിവുള്ളവർ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കണം, നിങ്ങളുടെ മേഖലയെ നിങ്ങൾ അറിയുമ്പോൾ, തെറ്റായ വിശ്വാസത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന

വിശ്വാസം അകന്നുപോകും. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം മാറുകയും ചെയ്യും. എന്ത് മാറ്റം സംഭവിക്കും? 'നുണ പറയുന്നതാണ് നല്ലത്' എന്ന അഭിപ്രായം വിട്ടുപോകും. ആ അഭിപ്രായം വിട്ടുപോകുന്നതുപോലെ മറ്റൊരു *പുരുഷാർത്ഥം* (ആത്മമായി പുരോഗമിക്കാനുള്ള യഥാർത്ഥ ആത്മീയ ശ്രമം) ഈ ലോകത്ത് ഇല്ല. ഇതൊരു സൂക്ഷ്മമായ സന്ദേശമാണ്, പക്ഷേ ഇതിന് ആഴത്തിലുള്ള ചിന്ത ആവശ്യമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല, പക്ഷേ സന്ദേശം പൂർണ്ണമായും യുക്തിസഹമാണ്.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളുടെ കുടൽ (വയറ്) ഒഴിപ്പിക്കൽ പോലും മറ്റൊരു ശക്തിയുടെ കൈകളിലാണ്, അപ്പോൾ എന്തും നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ എങ്ങനെ ആയിരിക്കും? എന്തും ചെയ്യാനുള്ള ഏറ്റവും ചെറിയ ശക്തി പോലും കൈയ്യിൽ ഉള്ള ഒരു വ്യക്തിയും ജനിച്ചിട്ടില്ല. 'നിങ്ങൾ' അറിയുകയും ഉറച്ച തീരുമാനമെടുക്കുകയും വേണം; നിങ്ങൾ 'ചെയ്യേണ്ടത്' അത്രമാത്രം. ഈ സന്ദേശം മനസ്സിലാക്കിയാൽ, നിങ്ങളുടെ ജോലി പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടും. ഇത് മനസ്സിലാക്കാൻ അത്ര എളുപ്പമല്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലായോ? എന്തെങ്കിലും 'ചെയ്യുന്നതിന്' പകരം, അറിയുന്നതല്ലേ നല്ലത്? ഉടനെ എന്തെങ്കിലും 'ചെയ്യാൻ' സാധിക്കുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: താങ്കൾ പറയുന്നത് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. ആ സന്ദേശം ശരിയാണ്, പക്ഷേ മനസ്സിലാക്കിയതിനുശേഷവും അത് ചെയ്യേണ്ടിവരും, അല്ലേ? എനിക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാനുള്ള ശക്തിയില്ലാത്തതുപോലെ, എനിക്ക് തീർച്ചയായും അറിയാനുള്ള ശക്തിയില്ല, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, നിങ്ങൾക്ക് അറിയാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്, 'ചെയ്യാൻ' നിങ്ങൾക്ക് അധികാരമില്ല. ഇത് വളരെ സൂക്ഷ്മമായ സന്ദേശം ആണ്. നിങ്ങൾ ഇത്രമാത്രം മനസ്സിലാക്കിയാൽ, അത് ആവശ്യത്തിലധികം.

ഒരു ആൺകുട്ടി കള്ളനായിത്തീർന്നുവെന്ന് കരുതുക; അയാൾ മോഷ്ടിക്കുന്നു. അവസരം ലഭിക്കുമ്പോൾ, അയാൾ ആളുകളുടെ പോക്കറ്റുകൾ അടിക്കുന്നു. വീട്ടിൽ വരുന്ന അതിഥികളെ പോലും അയാൾ വെറുതെ വിട്ടില്ല.

ഇനി 'ഞങ്ങൾ' ഈ കുട്ടിയെ എന്ത് പഠിപ്പിക്കും? 'ഈ

ജീവിതകാലത്ത് മോഷ്ടിക്കാതിരിക്കാനുള്ള ഊർജ്ജം ദാദാ ഭഗവാനോട് ചോദിക്കൂ.

ഇപ്പോൾ അയാൾക്ക് ഇതിൽ നിന്ന് എന്ത് പ്രയോജനം ലഭിച്ചു? ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞേക്കാം, ‘‘ഇതിൽ നിങ്ങൾ [യഥാർത്ഥത്തിൽ] അയാളെ എന്താണ് പഠിപ്പിച്ചത്? അയാൾ ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുന്നു, എന്നിട്ടും അയാൾ മോഷ്ടിക്കുന്നത് തുടരുന്നു. ഹേയ്, അയാൾ മോഷ്ടിച്ചാൽ അത് ആയിക്കോട്ടെ. അയാൾ ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ? അതെ, അയാൾ ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ ഈ 'മരുന്ന്' എന്ത് ജോലിയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് 'നമുക്ക്' അറിയാം. ഈ 'മരുന്ന്' എന്ത് ജോലിയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം!

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ 'മരുന്ന്' എന്ത് ജോലിയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് അവർക്കറിയില്ല എന്നത് ശരിയാണ്, അതിനാലാണ് [ഊർജ്ജം] ചോദിക്കുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനമുണ്ടോ എന്ന് പോലും അവർക്ക് മനസ്സിലാകാത്തത്.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ ഇത് [ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെട്ട്] ചെയ്യുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം എന്താണ്? "മോഷ്ടിക്കാതിരിക്കാനുള്ള ഊർജ്ജം തരൂ" എന്നാണ് ആ കുട്ടി ആദ്യം ചോദിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഒരു കാര്യം, അയാൾ തന്റെ അഭിപ്രായം മാറ്റി. "മോഷ്ടിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്, മോഷ്ടിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്." അയാൾ അത്തരം ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുന്നു, അതിനാൽ മോഷ്ടിക്കരുത് എന്ന അഭിപ്രായത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. അയാളുടെ അഭിപ്രായം മാറിയിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ കാര്യം!

അയാളുടെ അഭിപ്രായം മാറുന്ന നിമിഷം മുതൽ, അയാൾ ഒരു കുറ്റവാളിയാകുന്നത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

പിന്നെ രണ്ടാമതായി, എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? അയാൾ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനാൽ, സമ്പൂർണ്ണ വിനയത്തിന്റെ അവസ്ഥ ഉടലെടുത്തു. " ഭഗവാനെ, എനിക്ക് ഊർജ്ജം തരൂ." അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഉടനെ ഊർജ്ജം നൽകുന്നു. ചോയ്സ് ഇല്ല, അല്ലേ! ‘അദ്ദേഹം’ എല്ലാവർക്കും നൽകുന്നു; അത് ചോദിക്കാൻ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടാണ് ‘ഞങ്ങൾ’

നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്, നിങ്ങൾക്ക് എത്രമാത്രം ചോദിക്കാമെന്നതിന് ഒരു പരിധിയുമില്ല. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ഒന്നും ചോദിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ചോദിക്കുന്നില്ല.

ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായോ?

ദാദായോട് മാപ്പ് ചോദിക്കണം; അതോടൊപ്പം, നിങ്ങൾ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നതെന്തായാലും, അതിന് [നിങ്ങൾ പറയണം], "എനിക്ക് ഊർജ്ജം തരൂ, ദാദാ എനിക്ക് ഊർജ്ജം തരൂ." ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുക, സ്വന്തമായി ഉപയോഗിക്കരുത്. അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അത് തീർന്നുപോകും. അതേ സമയം, നിങ്ങൾ അത് ആവശ്യപ്പെടുകയും അത് ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾക്ക് അത് തീർന്നുപോകില്ല; മാത്രമല്ല, അത് വർദ്ധിക്കും. നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കടയിൽ എത്ര സ്റ്റോക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കും?

ഓരോ കാര്യത്തിനും, [നിങ്ങൾ ചോദിക്കണം,] "ദാദാ, എനിക്ക് ഊർജ്ജം തരൂ." ഓരോ കാര്യത്തിനും, നിങ്ങൾ ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുകയും അത് എടുക്കുകയും വേണം. നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, "*പ്രതിക്രമണം* ശരിയായി ചെയ്യാനുള്ള ഊർജ്ജം എനിക്ക് തരൂ" എന്ന് നിങ്ങൾ പറയണം. എല്ലാ ഊർജ്ജവും ആവശ്യപ്പെടുക, എന്നിട്ട് അത് ഉപയോഗിക്കുക. ഊർജ്ജം 'ഞങ്ങളോട്' ചോദിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ മടുത്തേക്കാം, എന്നാൽ 'ഞങ്ങൾ' അത് നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നതിൽ മടുക്കില്ല. അത്രമാത്രം ഊർജ്ജമാണ് 'നമുക്ക്' ഉള്ളത്.

6. മുള്ളുകൾ അപ്രത്യക്ഷമായി പൂക്കൾ മാത്രം ബാക്കിയാവുന്നു

സ്വയമല്ലാത്ത സമുച്ചയം (*പ്രകൃതി*) നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയ പ്രത്യാഘാതങ്ങളില്ലാത്ത (*ക്രമണം)* പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഉടലെടുത്തത്, അത് *അതിക്രമണ*ത്തിലൂടെയും ശാഖകളിലൂടെയും എല്ലാത്തിലൂടെയും വ്യാപിക്കുന്നു! *പ്രതിക്രമണ*ത്തിലൂടെ, വർദ്ധിച്ചത് കുറയുന്നു, അതിനാൽ വ്യക്തിക്കുള്ളിൽ അവബോധം ഉണ്ടാകുന്നു.

അതിനാൽ, 'ഞങ്ങൾ' പറയുന്നത്, നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എവിടെയെങ്കിലും *ദർശനം* (ഭക്തിപരമായ ദർശനം) ചെയ്യാൻ പോകുന്നുവെന്ന് കരുതുക, എന്നാൽ അവിടെ നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നു, 'ഇയാൾ ഒരു ജ്ഞാനിയായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു, പക്ഷേ

അയാൾ ഒരു കള്ളനായി മാറിയിരിക്കുന്നു!' ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവിടെ പോയത് കർമ്മഫലത്തിന്റെ (*പ്രാരബ്ധം*) ഒരു കേസാണ്, എന്നാൽ ആ വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഉയർന്നുവന്ന നിഷേധാത്മകമായ ചിന്തകൾ, 'അയ്യോ, ഇത്രയും വിലയില്ലാത്തവനെ കാണാൻ ഞാൻ എന്തിനാണ് വന്നത്?' നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഉടലെടുത്ത ആ നിഷേധാത്മകമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും, അയാളെ വിലകെട്ടവൻ എന്ന് വിളിച്ചതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും, നിങ്ങൾ അപകീർത്തികരമായ കർമ്മം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. ഒരു ചിന്ത ഉണ്ടാകുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്, എന്നാൽ ഉടൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? ‘അയ്യോ പ്രിയേ, ഞാൻ ഇത്തരമൊരു അപരാധം ചെയ്യാൻ പാടില്ല!’ അത്തരമൊരു പോസിറ്റീവ് ചിന്തയോടെ നിങ്ങൾ അത് ഉടൻ മാറ്റണം.

അതെ, മഹാവീർ ഭഗവാനെയോ മറ്റേതെങ്കിലും ദൈവത്തെയോ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട്, ദാദായെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം, 'അല്ലയോ ഭഗവാനെ! മറ്റൊരാൾ എങ്ങനെയാണെങ്കിലും, ഞാൻ എന്തിനാണ് നിഷേധാത്മകമായി പെരുമാറേണ്ടി വന്നത്?' നല്ലവനെ നല്ലവനായി പരാമർശിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല, എന്നാൽ നല്ലവനെ മോശക്കാരനെന്ന് പരാമർശിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്, മോശമായ ഒരാളെ മോശക്കാരൻ എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നത് അതിലും വലിയ തെറ്റാണ്. അതൊരു വലിയ തെറ്റാണ്! കാരണം അയാൾ സ്വയം മോശക്കാരനല്ല, അയാളുടെ കർമ്മഫലം അയാളെ മോശക്കാരനാക്കിയിരിക്കുന്നു. അയാൾ മോശക്കാരനല്ല. എന്താണ് കർമ്മഫലം? അയാളുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ അയാളെ മോശക്കാരനാക്കിയിരിക്കുന്നു; അതിൽ, അയാളുടെ തെറ്റ് എന്താണ്?

ഒരു കൂട്ടം സ്ത്രീകൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, “ആ വേശ്യയെ നോക്കൂ, അവൾ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നു, അവൾ ഇവിടെ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?” ആ വ്യക്തി അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞേക്കാം, അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ അവളെ ഒരു വേശ്യയായി പരാമർശിക്കുന്നത്, അതിനാൽ നിങ്ങൾ ആ ഗുരുതരമായ കുറ്റത്തിന് കുറ്റക്കാരനാണ്. ആ സ്ത്രീ പറയുന്നു, “സാഹചര്യങ്ങൾ മൂലമാണ് ഞാൻ ഈ അവസ്ഥയിലായത്. അതിൽ നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഈ കുറ്റം ചെയ്യുന്നത്? ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്റെ

അനന്തരഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയാണ്, എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരു കുറ്റം ചെയ്യുകയാണോ?" സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം അവൾ വേശ്യയായോ? സാഹചര്യങ്ങൾ അവളെ അങ്ങനെയാക്കി. ഒരു ജീവിയ്ക്കും ഒരിക്കലും മോശമാകാനുള്ള ആഗ്രഹം ഉണ്ടാകില്ല. എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും ഒരു വ്യക്തിയെ അത് ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു, പിന്നീട് അത് ഒരു ശീലമായി മാറുന്നു. സാഹചര്യങ്ങളാണ് അതിന് തുടക്കമിടുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: *ജ്ഞാനം* ഇല്ലാത്തവർക്ക്, ചിലതരം തെറ്റുകൾ മാത്രമേ കാണാൻ കഴിയൂ?

ദാദാശ്രീ: അത്രമാത്രം. നിങ്ങൾ അവരോട് ചുരുക്കി പറയണം, "നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾക്ക് ക്ഷമ ചോദിക്കാൻ പഠിക്കുക. എന്ത് തെറ്റ് കണ്ടാലും ആ തെറ്റിന് മാപ്പ് ചോദിക്കണം, ആ തെറ്റ് ശരിയാണെന്ന് ഒരിക്കലും പറയരുത്; അല്ലെങ്കിൽ, തെറ്റ് ഇരട്ടിയാകും. എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്തതിന് ശേഷം, ക്ഷമ ചോദിക്കുക."

ചോദ്യകർത്താവ്: *ജ്ഞാനം* എടുക്കാത്ത ഒരാൾക്ക്, സ്വന്തം തെറ്റുകൾ കാണാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, അയാൾ എങ്ങനെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: *ജ്ഞാനം* എടുക്കാത്ത ഇതുപോലെയുള്ള ചിലരുണ്ട്, പക്ഷേ അവർക്ക് കുറച്ച് ബോധമുണ്ട്, അവർ *പ്രതിക്രമണം* മനസ്സിലാക്കുന്നു. അത്തരം ആളുകൾ അത് ചെയ്യുന്നു, പക്ഷേ ഇത് എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയല്ല. അതിനാൽ, *പ്രതിക്രമണം* എന്നാൽ പശ്ചാത്തപിക്കൽ ആണ് എന്നാണ് അവരോട് പറയേണ്ടത്.

പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ സംഭവിക്കുന്നത്, ആത്മാവ് ആപേക്ഷിക സ്വയത്തിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നു എന്നതാണ്. കാരണം, *അതിക്രമണം* എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നു എന്നാണ്. *അതിക്രമണമായ* കർമ്മം, അതിൽ താൽപ്പര്യമുണ്ടായാൽ, അത് വീണ്ടും ദോഷം വരുത്തുന്നു. അതിനാൽ, തെറ്റ് തെറ്റാണെന്ന് നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാത്തിടത്തോളം, അതിന് നിങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ *പ്രതിക്രമണം* നടത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: *അതിക്രമണം* ചെയ്തു തീരുമ്പോൾ അതിനായി ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു, എന്നാൽ മറ്റൊരാൾ എന്നോട്

ക്ഷമിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യും?

ദാദാശ്രീ: മറ്റേയാൾ ചെയ്യുന്നത് കാണരുത്. അയാൾ നിങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്ന് നിങ്ങൾ കാണേണ്ടതില്ല. *അതിക്രമണത്തിന്റെ* അന്തർലീനമായ സ്വഭാവം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോകണം. *അതിക്രമണത്തെ* എതിർക്കുന്ന തരത്തിൽ നിങ്ങൾ മാറണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: മറ്റൊരാൾക്ക് വേദന അനുഭവപ്പെടുന്നത് തുടരുന്നെങ്കിലോ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ മറ്റൊരാളുടെ ഒന്നും കാണരുത്. നിങ്ങൾ *അതിക്രമണത്തിന്റെ* എതിരാളിയാണെന്ന് നിങ്ങൾ തീരുമാനിക്കണം. *അതിക്രമണം* ചെയ്യണമെന്ന ആഗ്രഹം നിങ്ങൾക്കില്ല. ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചതിന്റെ പശ്ചാത്താപം നടക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അത് വീണ്ടും ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹമില്ല.

നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. ആ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഞങ്ങൾ പിന്തുണയ്ക്കുന്നില്ല; അതിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടാനാണ് അത് ചെയ്യേണ്ടത്. 'ഞാൻ ഈ അഭിപ്രായത്തിന് എതിരാണ്' എന്ന് കാണിക്കാൻ നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഡിസ്ചാർജ് ആണെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനാണ് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം?

ദാദാശ്രീ: എല്ലാം ഡിസ്ചാർജ് ആണ്; മാത്രമല്ല, എല്ലാം ഡിസ്ചാർജ് ആണ്. *പ്രതിക്രമണം*, ചെയ്യുന്ന *അതിക്രമണത്തിന്* വേണ്ടി മാത്രമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്, മറ്റൊന്നിനും വേണ്ടിയല്ല. നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ആന്തരിക സ്വഭാവം മാറില്ല, അത് അതേപടി നിലനിൽക്കും, അല്ലേ! മനസ്സിലായോ ഇല്ലയോ?

അല്ലാതെ അതിനോടുള്ള എതിർപ്പ് നിങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ അഭിപ്രായം നിങ്ങളോടൊപ്പം തന്നെ നിലനിൽക്കും. നിങ്ങൾക്ക് ദേഷ്യം വന്നാൽ (ഗുസ്സോ), നിങ്ങൾ കോപത്തിന് അനുകൂലമല്ലെന്ന് കാണിക്കാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കോപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. പിന്നെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ ദേഷ്യം ഇഷ്ടമല്ലെന്ന്

ഉറപ്പിച്ചു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അതിൽ നിന്ന് വേർപെട്ടു. നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരായിത്തീർന്നു; ബാധ്യത കുറഞ്ഞു. നിങ്ങൾക്ക് അതിനോട് എതിർപ്പാണ്. അത് പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഒരു മാർഗ്ഗം ഉണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലേ? കോപം [തെറ്റ്] നിങ്ങളിൽ സൂക്ഷിക്കണോ അതോ അതിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്കത് ഒഴിവാക്കണം.

ദാദാശ്രീ: അതിൽ നിന്ന് മോചനം വേണമെങ്കിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കോപത്തിന് എതിരാണ്. അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കോപത്തിന്റെ പിന്തുണയിലാണ്.

പ്രതിക്രമണം എന്നത് ഒരാളെ ഭാരം കുറഞ്ഞവനാക്കി തീർക്കുകയും അയാളെ കൂടുതൽ സ്വതന്ത്രനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ തെറ്റ് ആവർത്തിക്കുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ നിന്ന് അയാൾക്ക് വളരെ അസ്വസ്ഥത തോന്നുന്നു. നേരെമറിച്ച്, ആളുകൾ അവരുടെ തെറ്റുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു!

ഒരു തെറ്റ് കുറഞ്ഞതായ യഥാർത്ഥ *പ്രതിക്രമണം* നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല, അത് ഞാനിവിടെ മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ.

ദാദാശ്രീ: ജ്ഞാനം എടുത്ത ശേഷം, ഒരു തെറ്റ് സംഭവിച്ചുവെന്ന് നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. എങ്കിൽ മാത്രമേ *പ്രതിക്രമണം* നടക്കൂ. അതുവരെ *പ്രതിക്രമണം* നടക്കില്ല അല്ലേ! ജ്ഞാനം എടുത്തതിനുശേഷം, ഉണർന്ന അവബോധം (*ജാഗ്രതി*) നിലനിൽക്കുന്നു, അതിനാൽ *അതിക്രമണം* സംഭവിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അത് ഉടനടി തിരിച്ചറിയും. ഒരു തെറ്റ് സംഭവിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ ഉടൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. അതിനാൽ, എല്ലാ *പ്രതിക്രമണങ്ങളും* ക്രമാനുഗതമായി അതിനായി തുടർച്ചയായി ചെയ്യുക. *പ്രതിക്രമണം* കഴിയുമ്പോൾ അത് തെറ്റ് കഴുകി കളയുന്നു. ഒരിക്കൽ കഴുകിയാൽ മറ്റേയാൾക്ക് ഒരു ദുരുദ്ദേശ്യവും തോന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ആ വ്യക്തിയെ വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ, അയാളുമായി വേർപിരിയൽ വളരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ സമയത്ത് എന്റെ അപരാധ കർമ്മം എങ്ങനെ കഴുകണം?

ദാദാശ്രീ: അപകീർത്തികരമായ കർമ്മത്തിൽ നിന്ന് എത്ര പാടുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ, നിങ്ങൾ അത്രയും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. കറ കടുത്തതാണെങ്കിൽ, അത് വീണ്ടും വീണ്ടും കഴുകുക. ഇത് വീണ്ടും വീണ്ടും കഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആ കറ പോയോ ഇല്ലയോ എന്ന് ഞാൻ എങ്ങനെ അറിയും?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് ഉള്ളിൽ നിന്ന് ശുദ്ധമാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കറിയാം. നിങ്ങളുടെ മുഖം തിളങ്ങും. കറ പോയത് നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലേ? എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ അറിയാത്തത്? എന്താണ് പ്രശ്നം? പിന്നെ കഴുകി കളയാൻ പറ്റിയില്ലെങ്കിലും കുഴപ്പമില്ല. *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ മതി. 'സോപ്പ്' ചേർക്കുന്നത് തുടരുക! അപകീർത്തികരമായ കർമ്മം എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? ഡീമെറിറ്റ് കർമ്മം എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ശരിക്കും അറിയാമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദായുടെ *ആജ്ഞകൾ* പിന്തുടരാത്തപ്പോൾ, അത് അപകീർത്തികരമായ കർമ്മമാണ്.

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അത് അങ്ങനെയല്ല. അത് ഡീമെറിറ്റ് കർമ്മമായി കണക്കാക്കില്ല. ആരെയെങ്കിലും വേദനിപ്പിക്കുമ്പോൾ, അത് അപകീർത്തികരമായ കർമ്മമാണ്; അത് മനുഷ്യനായാലും മൃഗമായാലും മരമായാലും ഏതൊരു ജീവിയായാലും. നിങ്ങൾ അനാവശ്യമായി ഒരു മരത്തിൽ നിന്ന് ഇലകൾ പറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അത് പോലും വേദന അനുഭവപ്പെടുന്നു, അതിനാൽ അത് അപകീർത്തികരമായ കർമ്മമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

നിങ്ങൾക്ക് *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ നഷ്ടത്തിലാകും. 'നിങ്ങൾ' തന്നെ നഷ്ടത്തിലാകും. അതേസമയം, നിങ്ങൾ ആരെയെങ്കിലും ദ്രോഹിക്കുമ്പോൾ, ചെറിയതോതിൽ പോലും കർമ്മം [ബന്ധിതമാണ്]. ആർക്കും ചെറിയ തോതിൽ പോലും പരിക്കേൽക്കാത്ത തരത്തിലായിരിക്കണം അത്.

പ്രതിക്രമണം ചെയ്താൽ അത് വളരെ നല്ലതാണ്. നമ്മുടെ 'വസ്ത്രങ്ങൾ' വൃത്തിയാക്കപ്പെടുന്നു, അല്ലേ? നമ്മുടെ 'വസ്ത്രങ്ങളിൽ' നാം എന്തിന് അഴുക്ക് ഉപേക്ഷിക്കണം? ദാദാ അങ്ങനെയൊരു വഴി കാണിച്ചു തന്നു, പിന്നെ എന്തുകൊണ്ട് നമ്മൾ അവയെ 'വൃത്തിയാക്കിക്കൂടാ?

ആരെങ്കിലും നിങ്ങളാൽ ചെറിയ തോതിൽ പോലും വേദനിച്ചാൽ, തെറ്റ് നിങ്ങളുടേതാണെന്ന് അറിയുക. ഉള്ളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ബാധിച്ചാൽ, തെറ്റ് നിങ്ങളുടേതാണെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും. മറ്റൊരാൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നു, അതിനാൽ അയാളുടെ തെറ്റ് വ്യക്തമാണ്, പക്ഷേ നിങ്ങൾ *നിമിത്തമായി*, നിങ്ങൾ അയാളെ ശാസിച്ചു, അതിനാൽ ഇത് നിങ്ങളുടെ തെറ്റാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ് ദാദായ്ക്ക് ഒരു കഷ്ടപ്പാടും ഇല്ലാത്തത്? കാരണം, അദ്ദേഹത്തിന്ടെ ഒരു തെറ്റും അവശേഷിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ തെറ്റ് മറ്റേയാളെ ബാധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, [കർമ്മ അക്കൗണ്ടിൽ] എന്തെങ്കിലും ക്രെഡിറ്റ് എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഉടൻ തന്നെ *പ്രതിക്രമണം* നടത്തി അത് അടയ്ക്കണം. നിങ്ങൾ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ക്രെഡിറ്റ് ഏറ്റെടുക്കപ്പെടും, എന്നാൽ നിങ്ങൾ അതിന് തൽക്ഷണം, 'റൊക്കം' *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. നിങ്ങൾ കാരണം മറ്റൊരാൾ തെറ്റ് ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ *ആലോചന, പ്രതിക്രമണം, പ്രത്യാഖ്യാനം* എന്നിവ ചെയ്യണം. ദാദാ ഭഗവാനെ സാക്ഷിയാക്കി മനസ്സ്, സംസാരം, ശരീരം എന്നിവയിലൂടെ നിങ്ങൾ ക്ഷമ ചോദിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: *ക്രമിക്* പാത (ആത്മീയ പുരോഗതിയുടെ പരമ്പരാഗത ഘട്ടം ഘട്ടമായുള്ള പാത) അനുസരിച്ച് ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തപ്പോൾ എനിക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. അതേ സമയം ഞാൻ ഇപ്പോൾ അത് ചെയ്യുമ്പോൾ, എനിക്ക് ഒരു പുഷ്പം പോലെ, ഭാരം കുറഞ്ഞ പോലെ തോന്നുന്നു.

ദാദാശ്രീ: ആ *പ്രതിക്രമണങ്ങൾ* എല്ലാം ഒരു ധാരണയുമില്ലാതെ ചെയ്തതാണ്! *പ്രതിക്രമണം* എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ ഉടൻ കുറയണം എന്നാണ്. അതിനെയാണ് *പ്രതിക്രമണം* എന്ന് പറയുന്നത്. നാം തെറ്റായ ദിശയിൽ പോയിരിക്കുന്നു; പിന്തിരിയുന്നതിനെ *പ്രതിക്രമണം* എന്ന് വിളിക്കുന്നു. പകരം, ഇവിടെ, ഒരാൾ പോലും തിരിഞ്ഞുനോക്കിയിട്ടില്ല, അയാൾ മുമ്പ് എവിടെയായിരുന്നോ അവിടെത്തന്നെ തുടരുന്നു! നേരെമറിച്ച്, അവർ തെറ്റായ ദിശയിലേക്ക് കൂടുതൽ പോയി! അപ്പോൾ അതിനെ എങ്ങനെയാണ് *പ്രതിക്രമണം* എന്ന് വിളിക്കുക?

പിണക്കങ്ങൾ രൂപപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം, നിങ്ങൾ അനിവാര്യമായും ദാദായെ ഓർക്കും, അപ്പോൾ കുരുക്കുകൾ രൂപപ്പെടുന്നില്ല. 'ഞങ്ങൾ'

പറയുന്നത് കുരുക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കരുത് എന്നാണ്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, കുരുക്കുകൾ ഉണ്ടായാൽ, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ വാക്ക് 'എൻടാൻഗിൾമെന്റ്' എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. "സത്യം പറയുക, ദയ കാണിക്കുക, മോഷ്ടിക്കരുത്" എന്നിവ [പ്രസംഗം] കേട്ട് ഈ ആളുകൾ [*ക്രമിക്* പാതയിലുള്ള] മടുത്തിരിക്കുന്നു.

ഉള്ളിൽ ഒരു സംഘർഷം രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഉറങ്ങാൻ പോകുമ്പോൾ ആ കുരുക്ക് നിലനിൽക്കരുത്. സംഘർഷണത്തിന് പരിഹാരം കാണണം. ആത്യന്തികമായി, നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പരിഹാരം കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, ദൈവത്തോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത് തുടരുക, 'ഇയാളുമായി ഒരു പിണക്കം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അതിനായി ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു'; അപ്പോൾ ഒരു പരിഹാരം വരും. ക്ഷമയാണ് ഏറ്റവും വലിയ മാർഗ്ഗം. അല്ലെങ്കിൽ, തെറ്റുകൾ തുടർച്ചയായി സംഭവിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ മറ്റൊരാളെ ശകാരിക്കുമ്പോൾ, 'ആരെങ്കിലും എന്നെ ശകാരിച്ചാൽ എനിക്കെങ്ങനെ തോന്നും?' എന്ന ബോധം നിങ്ങൾക്കില്ല, ഒരാളെ ശകാരിക്കുമ്പോൾ ആ അവബോധം നിലനിർത്തുക.

മറ്റൊരാളെ മനസ്സിൽ നിർത്തി ജോലി ചെയ്യുന്നതിനെയാണ് മനുഷ്യന്റെ ഈഗോ എന്ന് പറയുന്നത്. ഓരോ വ്യക്തികളുമായും ഇടപഴകുമ്പോൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാനും മറ്റുള്ളവരെ 'ഞെരുക്കാനും'; അതിനെ എന്താണ് വിളിക്കുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: മൃഗീയമായ അഹംഭാവം.

ദാദാശ്രീ: "നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റ് പറ്റി" എന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, 'ചന്ദുഭായ്, നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റ് പറ്റിയതായിരിക്കും, അതുകൊണ്ടാവണം അയാൾ ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറയുന്നത്' എന്ന് കൂടി പറയണം, അല്ലെങ്കിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ അങ്ങനെ ഒരു കാര്യം പറയുമോ? കാരണം, ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ ആരും അങ്ങനെ പറയില്ല. കുറഞ്ഞത് എന്തെങ്കിലും ഒരു തെറ്റെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ [ആത്മാവ് എന്ന നിലയിൽ] അയാളോട് ഇത് പറയുന്നതിൽ എന്താണ് പ്രശ്നം? 'നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് പറ്റിയിട്ടുണ്ടാകും, അതുകൊണ്ടാവണം അയാൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്.

അതിനാൽ, മാപ്പ് ചോദിക്കുക.' കൂടാതെ ചന്ദുഭായ് ആരെയെങ്കിലും വേദനിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അയാളോട് പറയണം, '*പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക.' ഇത് മോക്ഷത്തിലേക്ക് പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനാലാണ്. ഇപ്പോൾ അശ്ലീലമായി കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് അനുയോജ്യമല്ല

മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ കാണാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും അവകാശമില്ല. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ ആ തെറ്റുകൾക്ക് മാപ്പ് ചോദിക്കണം അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണം, നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ കാണുന്ന ശീലം ആദ്യം മുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിൽ പുതിയതായി ഒന്നുമില്ല. ആ ശീലം പെട്ടെന്ന് കൈവിടില്ല. *പ്രതിക്രമണം* നടത്തിയാൽ അത് വിടും. മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ കാണുമ്പോഴെല്ലാം ഉടൻ തന്നെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക.'ഷൂട്ട്- ഓൺ-സൈറ്റ്'!

ചോദ്യകർത്താവ്: ശരിയായ രീതിയിലുള്ള *പ്രതിക്രമണം* നടത്താൻ എനിക്കിപ്പോഴും കഴിയുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: വാസ്തവത്തിൽ, നിങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും ഒരു ഉറച്ച തീരുമാനം (നിഷ്ചയ്) ഉണ്ടാക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു ഉറച്ച തീരുമാനം എടുക്കുക എന്നതിനർത്ഥം അതിൽ കർതൃത്വത്തിന്റെ അഹംഭാവം ഉണ്ടെന്നാണ്, അല്ലേ? ഇത് എന്താണ്? ദയവായി അത് വിശദീകരിക്കുക.

ദാദാശ്രീ: ഇത് വെറുതെ പറയാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: പലരും, *മഹാത്മാക്കൾ*, നമ്മൾ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല, ഒരു ഉറച്ച തീരുമാനം പോലും എടുക്കേണ്ടതില്ല എന്ന ധാരണയിലാണ്.

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അവർ എന്നോട് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ അവരോട് പറയും, 'അഹംഭാവമില്ലാതെ എങ്ങനെ ഒരു ഉറച്ച തീരുമാനം എടുക്കാൻ കഴിയും?' ഒരു തീരുമാനം എടുക്കുക എന്നാൽ [എന്തെങ്കിലും] നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ ചെയ്യുക എന്നാണ്. നിശ്ചയമായും എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? 'ഇതല്ല, ഇത് മാത്രം. ഇത് ഇങ്ങനെയായിരിക്കരുത്, അങ്ങനെയായിരിക്കണം.'

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉള്ളിൽ അസ്വസ്ഥതകൾ ഉണ്ടായാൽ പിന്നെ

എങ്ങനെ 'ഷൂട്ട്-ഓൺ-സൈറ്റ്' [*പ്രതിക്രമണം*] ചെയ്ത് ക്ലിയർ ചെയ്യണമെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, വൈകുന്നേരം, പത്ത് പന്ത്രണ്ട് മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ്, 'ഇതെല്ലാം തെറ്റാണ്' എന്ന ചിന്ത ഉയർന്നാൽ, അത് ക്ലിയർ ആകുമോ? അത് പിന്നീട് സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ?

ദാദാശ്രീ: അതെ. പിന്നീടാണ് സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്തതിന് ശേഷം, നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം, 'ഞാൻ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തു, ഇനി ഞാൻ അത് ചെയ്യില്ല. ഓ ദാദാ ഭഗവാൻ! ഞാൻ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തു. ഇനി ഞാനത് ചെയ്യില്ല.'

നിങ്ങൾക്ക് ഇത് ഉടനടി ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, രണ്ട് മണിക്കൂറിന് ശേഷം ചെയ്യുക. ഹേയ്, രാത്രിയിൽ ചെയ്യുക; [തെറ്റുകൾ] ഓർക്കുക, രാത്രിയിൽ ചെയ്യുക. 'ഇന്ന് ഞാൻ ആരുമായാണ് ഏറ്റുമുട്ടിയത്?' എന്നിങ്ങനെയുള്ള [തെറ്റുകൾ] രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഓർക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലേ? ഹേയ്, നിങ്ങൾക്ക് ഇത് ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ പോലും ചെയ്യാം. ആഴ്ചയിൽ ഇത് കൂട്ടായി ചെയ്യുക. ആഴ്ചയിൽ എത്രയോ *അതിക്രമണങ്ങൾ* നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം ഒരുമിച്ച് മായ്ക്കുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: പക്ഷെ അത് ഉടനെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അത് ഉടനടി ചെയ്താൽ, അതിനേക്കാൾ നല്ലത് മറ്റൊന്നില്ല. ഇവിടെ പലരും യഥാർത്ഥത്തിൽ 'ഷൂട്ട്-ഓൺ-സൈറ്റ്' [*പ്രതിക്രമണം*] ചെയ്യുന്നു. അത് കണ്ടാൽ 'വെടിവെക്കു'. കാണുമ്പോൾ 'വെടിവെക്കു'.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ ദാദായെ ഓർക്കുമ്പോഴോ *ആരതി* നടത്തുമ്പോഴോ (ദൈവത്തിന്റെ വിഗ്രഹത്തിന് മുന്നിൽ വിളക്ക് തെളിയിക്കുന്നതും ഭക്തിനിർഭരമായ സ്തുതി പാടുന്നതും ഉൾപ്പെടുന്ന ചടങ്ങ്), അപ്പോഴും എന്റെ മനസ്സ് മറ്റെവിടെയെങ്കിലും അലയുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ *ആരതിയിൽ* പൂർണ്ണമായും മറ്റെന്തെങ്കിലും പാടുന്നു. വരികൾ വ്യത്യസ്തമായി പാടി അവസാനിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ഉയർന്നുവരുന്ന ചിന്തകളിൽ ഞാൻ മുഴുകുന്നു. പിന്നെ, കുറച്ച് കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ വീണ്ടും *ആരതിയിലേക്ക്* വരുന്നു.

ദാദാശ്രീ: ആ ദിവസം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. ഒരു ചിന്ത ഉദിച്ചാൽ പിന്നെ കുഴപ്പമില്ല. ഒരു ചിന്ത ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് ചന്ദുഭായിയെ [പ്രത്യേകമായി] കാണാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ചന്ദുഭായിയിൽ അത്തരം ചിന്തകൾ ഉണ്ടാകുന്നു, അതെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, നിങ്ങളും അയാളും വേർപിരിയുന്നു. എന്നാൽ ആ സമയത്ത്, നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്ത് എന്തോ കുറവുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണർന്നിരിക്കുന്ന അവബോധം ആ സമയത്ത് നിലനിൽക്കില്ല.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ അതിനായി നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം, 'ഉണർന്ന അവബോധം നിലനിന്നില്ല, അതിനായി ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു. ദാദാ ഭഗവാൻ, ദയവായി എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ.

ചോദ്യകർത്താവ്: ‘ഇയാൾക്കുവേണ്ടി പ്രതിക്രമണം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു’ എന്നതുപോലുള്ള *പ്രതിക്രമണം* പിന്നീട് വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞാണ് ഞാൻ ഓർക്കുന്നത്.

ദാദാശ്രീ: എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നു, അല്ലേ? നിങ്ങൾ സത്സംഗത്തിൽ (ആത്മീയ പ്രഭാഷണം) കൂടുതൽ സമയം ചെലവഴിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എല്ലാം വിശദമായി ചോദിക്കണം; ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ശാസ്ത്രമാണ്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചോദിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ കാണുന്നത് എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല! മാത്രമല്ല, 'ഞങ്ങൾ' എല്ലാം ഒറ്റയടിക്ക് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു, എന്നാൽ ആ വ്യക്തിക്ക് 'എനിക്ക് അവയെ കാണണം' എന്ന കാഴ്ചപ്പാടുണ്ടെങ്കിൽ അവയെ കാണപ്പെടും. ഇപ്പോൾ, അയാൾ അത്താഴ പാത്രത്തിൽ നിന്ന് വായിലേക്ക് ഉയർത്തണം, അല്ലേ? ‘ഭക്ഷണം തനിയെ എന്റെ വായിൽ പോകട്ടെ’ എന്ന ആഗ്രഹം അയാൾ നിലനിർത്തിയാൽ അത് നടക്കുമോ? ശ്രമം തീർച്ചയായും നടത്തണം, അല്ലേ!

മനുഷ്യർക്ക് തെറ്റുകൾ സംഭവിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. അതിൽ നിന്ന് മോചനം നേടാനുള്ള വഴി എന്താണ്? അത് വെളിപ്പെടുത്താൻ *ജ്ഞാനി പുരുഷന്* മാത്രമേ കഴിയൂ; *പ്രതിക്രമണം* [അത് ചെയ്തുകൊണ്ടാണ്].

പ്രതിക്രമണം ഉള്ളിൽ യാന്ത്രികമായി സംഭവിക്കുന്നു. ആളുകൾ

ചോദിക്കുന്നു, "*പ്രതിക്രമണം* തനിയെ സംഭവിക്കുമോ?" ഞാൻ മറുപടി നൽകുന്നു, അതെ, *പ്രതിക്രമണം* ആരംഭിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഞാൻ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന 'യന്ത്രം' സങ്കൽപ്പിക്കുക! നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം ശുദ്ധമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം, എല്ലാം തയ്യാറാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ് 1: അത് സത്യമാണ് ദാദാ, *പ്രതിക്രമണം* സ്വാഭാവികമായും സ്വയമേവയും സംഭവിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ഈ ശാസ്ത്രം ഒരു ചെറിയ വെറുപ്പ് പോലും ഉണ്ടാകാത്തതാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ് 2: ഈ വ്യക്തി ചോദിക്കുന്നു, എന്നെപ്പോലെ ഒരാൾക്ക് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതെന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ളിൽ സംഭവിക്കുന്നു, പക്ഷേ അയാൾ അത് തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. അതിനാൽ, "എനിക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല" എന്ന് അയാൾ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞാൽ അത് നിൽക്കുന്നു. ആ 'യന്ത്രം' നിലച്ചു. ഒരാൾ എന്തിനെ ആരാധിക്കുന്നുവോ അത് [യന്ത്രങ്ങൾ] ആയിത്തീരുന്നു. അത് [*പ്രതിക്രമണം*] ഉള്ളിൽ സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം അത് സംഭവിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ ഒരാളെ വേദനിപ്പിക്കുമ്പോൾ, എനിക്ക് അത് ഇഷ്ടമല്ല. അത് മാത്രമാണ് അവശേഷിക്കുന്നത്. അതിൽ കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് പോകുന്നില്ല. അതിനപ്പുറം *പ്രതിക്രമണം* സംഭവിക്കുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഉള്ളിലെ 'യന്ത്രങ്ങൾ' നിങ്ങൾ പറയുന്നതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നു! നിങ്ങൾ എന്തിനെ ആരാധിക്കുന്നുവോ, അത് അങ്ങനെയായിത്തീരുന്നു. "എനിക്ക് ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല" എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ, അതാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. പിന്നെ, "ഞാൻ തളർന്നുപോകുന്ന അത്രയും *പ്രതിക്രമണങ്ങൾ* ഉള്ളിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്" എന്നു പറഞ്ഞാൽ. അപ്പോൾ അത് [യന്ത്രങ്ങൾ] ഉള്ളിൽ തളർന്നുപോകുന്നു. അതിനാൽ, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നവൻ [ചന്ദുഭായ്] അത് ചെയ്യുന്നു. 'നിങ്ങൾ' അയാളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കണം, പിന്നീട് അഞ്ഞൂറോളം *പ്രതിക്രമണങ്ങൾ* നടക്കുമ്പോൾ, 'എനിക്ക് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ കഴിയും' എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് 'നിങ്ങൾ' അയാളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കണം.

കഴിയുന്നത്ര, നിങ്ങൾ 'ഷൂട്ട്-ഓൺ-സൈറ്റ്' [*പ്രതിക്രമണം*]

ചെയ്യണം. ഒരു തെറ്റ് സംഭവിച്ചാൽ ഉടൻ തന്നെ നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. അത് സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ, വൈകുന്നേരം നിങ്ങൾ അത് കൂട്ടായി ചെയ്യണം. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ അത് കൂട്ടായി ചെയ്യുമ്പോൾ, അവയിൽ ചിലത് നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടമായേക്കാം. അവ എവിടെ സൂക്ഷിക്കണം? പിന്നെ അവയെ ആര് പരിപാലിക്കും? അതിനാൽ, 'ഷൂട്ട്-ഓൺ-സൈറ്റ്' ഞങ്ങളുടെ ബിസിനസ്സ് ആണ്!

നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം തെറ്റുകൾ കാണാൻ തുടങ്ങുന്ന നിമിഷം മുതൽ, മോക്ഷത്തിന് പോകാനുള്ള നിങ്ങളുടെ ടിക്കറ്റ് എത്തിയെന്ന് അറിയുക. പൊതുവേ, ആർക്കും സ്വന്തം തെറ്റുകൾ കാണാൻ കഴിയില്ല. വലിയ സന്യാസിമാമാർക്കും ഉന്നത സന്യാസിമാമാർക്കും പോലുമില്ല! അവർക്ക് സ്വന്തം തെറ്റുകൾ കാണാൻ കഴിയില്ല. അടിസ്ഥാനപരമായി, ഇതാണ് ഏറ്റവും വലിയ പോരായ്മ. ശാസ്ത്രം തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു വിധി പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന തരത്തിലാണ്, ഈ ശാസ്ത്രം. ഇത് നിങ്ങളുടെ എല്ലാ തെറ്റുകളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത് സംഭവിച്ചതിന് ശേഷം ഇത് ചെയ്യുന്നു, പക്ഷേ ഇത് നിങ്ങൾക്കായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു, അല്ലേ? ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചതെല്ലാം സംഭവിച്ചു! അത് വ്യത്യസ്തമാണ്. ഒരു കാർ വളരെ വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് ആരെയെങ്കിലും കൊല്ലും, അല്ലേ? എന്നിരുന്നാലും, അപ്പോഴാണ് നിങ്ങൾ അത് തിരിച്ചറിയുന്നത്, അല്ലേ?

7. അങ്ങനെ ബിസിനസ്സ് ഭംഗിയായി നടക്കുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: ചന്ദുഭായിയെ നിങ്ങൾ അങ്ങനെ വിട്ടയച്ചാൽ പിന്നെ അയാൾ ഒന്നും ചെയ്യില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ '*വ്യവസ്ഥിത്*' നെക്കുറിച്ച് (ശാസ്ത്രീയ സാഹചര്യത്തെളിവുകളുടെ ഫലം) പറഞ്ഞത്, 'ഒരു ആയുഷ്കാലത്തേക്ക്, ഒരു കാര്യത്തിലും ചെറിയ മാറ്റം പോലും വരുത്താൻ അധികാരമില്ല. ഈ ജീവിതത്തിൽ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന '*വ്യവസ്ഥിത്*' കാരണത്താൽ, ആ ' *വ്യവസ്ഥിത്* 'ൽ ഒരു മാറ്റവും സംഭവിക്കുന്നത് സാധ്യമല്ല. ഈ കാരണത്താൽ മാത്രമാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, എല്ലാം കണ്ടിട്ടാണ് ഞാൻ ഇത് പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് എനിക്ക് നിങ്ങളെ ശകാരിക്കാൻ പോലും ആവശ്യമില്ലാത്തത്, " നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഭാര്യയുമായി

ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞത്? എന്തിന് ഇത്, എന്തിന് അത്?'' എന്നെല്ലാം. അടുത്ത ജീവിതത്തിനല്ല, ഈ ഒരു ജീവിതത്തിന് നിങ്ങൾ ഉത്തരവാദിയല്ല! അതിലുപരിയായി, ഞാൻ ഇത്ര വരെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾ കടം കൊടുക്കുന്ന പണത്തിന് പലിശ ഈടാക്കാമോ?

ദാദാശ്രീ: ചന്ദുഭായിക്ക് പലിശ വാങ്ങിക്കണമെങ്കിൽ, അയാൾ അങ്ങനെ ചെയ്യട്ടെ, എന്നാൽ നിങ്ങൾ അയാളോട് പറയണം, "അതിന് പിന്നീട് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക."

[നിങ്ങൾ ആർക്കെങ്കിലും പണം കടം കൊടുത്തിട്ട് അയാൾ അത് തിരികെ നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ] *പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ* മറ്റേയാളുടെമേൽ സ്വാധീനം ഉണ്ടാകും, അയാൾ നിങ്ങളുടെ പണം തിരികെ നൽകും. ശരിയായ ധാരണ മറ്റേ വ്യക്തിയിൽ ഉടലെടുക്കും. *പ്രതിക്രമണം* മറ്റേ വ്യക്തിയിൽ നല്ല സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു. നമ്മുടെ ആളുകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ പണം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവന്റെ വീട്ടിൽ പോയി അയാളെ ശപിക്കുന്നു, അത് പ്രതികൂല ഫലമുണ്ടാക്കുമോ ഇല്ലയോ? നേരെമറിച്ച്, ആളുകൾ കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമാക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ [ഉദ്ദേശ്യവും] ഫലം നൽകുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: കടം വാങ്ങുന്ന ആൾക്ക് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ അയാൾ തുടർന്നും കടം ചോദിക്കില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അയാൾ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നത് പ്രശ്നമല്ല. അവിടെ ആസക്തിയോ വെറുപ്പോ ഉണ്ടാകരുത്. പണം ഇപ്പോഴും കുടിശ്ശികയായേക്കാം!

ഒരാൾ എന്നോട് പറഞ്ഞാൽ, ''ഞാൻ മതം പിന്തുടരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എനിക്ക് ലൗകിക സുഖം വേണം,'' അപ്പോൾ ഞാൻ അയാളോട് പറയും, ''സത്യസന്ധതയും ധാർമ്മികതയും പുലർത്തുക.'' അയാളോട് അമ്പലത്തിൽ പോകാൻ ഞാൻ പറയില്ല. മറ്റുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുക എന്നത് ഒരു സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിയുടെ ആചാരമാണ്. അതേസമയം, മറ്റുള്ളവർക്കുള്ളത് ഒരാൾ എടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതാണ് മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ആചാരം. അതുകൊണ്ട് സത്യസന്ധതയാണ് ഏറ്റവും വലിയ മതം. സത്യസന്ധതയില്ലായ്മയാണ് ഏറ്റവും നല്ല വിഡ്ഢിത്തം! [ഒരാൾ ചോദിച്ചേക്കാം,] "എനിക്ക് സത്യസന്ധത പുലർത്താൻ

കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ സമുദ്രത്തിലേക്ക് ചാടണോ?" ഞാൻ സത്യസന്ധനല്ലെങ്കിൽ അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണമെന്ന് എന്റെ *ദാദാ* പഠിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ അടുത്ത ജീവിതം സന്തോഷകരമായിരിക്കും. സത്യസന്ധത ഇല്ലാത്തതിനെ സത്യസന്ധത ഇല്ലാത്തതായി അറിയുകയും അതിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുക. പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന വ്യക്തി തീർത്തും സത്യസന്ധനാണ്.

നിങ്ങളുടെ ബിസിനസ്സ് പങ്കാളിയുമായി നിങ്ങൾക്ക് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് കരുതുക, അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാകും, 'ഞാൻ സംസാരിക്കേണ്ടതിലും കൂടുതൽ സംസാരിച്ചു.' അതിനാൽ, അതിനായി നിങ്ങൾ ഉടൻ തന്നെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. നമ്മുടെ *പ്രതിക്രമണം* 'കാഷ് പേയ്മെന്റ്' [തൽക്ഷണം] പോലെ ആയിരിക്കണം. ഈ 'ബാങ്ക്' 'പണം' ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, കൂടാതെ പണമടയ്ക്കൽ 'പണം' ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

എന്തിനെങ്കിലും അനുമതി ചോദിക്കാൻ ഓഫീസിലെ നിങ്ങളുടെ ബോസിനെ സമീപിക്കുന്നു, എന്നാൽ ബോസ് അനുമതി നൽകുന്നില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കും, 'മുതലാളി വിലയില്ലാത്തവനാണ്, അയാൾ ഇങ്ങനെയാണ്, അയാൾ അങ്ങനെയാണ്.' ഇപ്പോൾ, ഇതിന്റെ ഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ല. അതിനാൽ, ഈ ഉദ്ദേശ്യം തിരിയണം; *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. അതിനെയാണ് 'നാം' ഉണർത്തപ്പെട്ട അവബോധം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ എങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിക്കാം. ഓഫീസിലെ നിങ്ങളുടെ അസിസ്റ്റന്റിനെ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നുവെന്ന് കരുതുക, അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ബുദ്ധിക്ക് ഒരു തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു! ഇപ്പോൾ സങ്കൽപ്പിക്കുക, ഈ തടസ്സങ്ങളിലൂടെ ലോകം മുഴുവൻ കുടുങ്ങിപ്പോയെന്നും ഒരാളുടെ മനുഷ്യജീവിതം വ്യർത്ഥമായെന്നും! ഒരാളോട് അയാൾ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവനാണെന്ന് പറയാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവകാശമില്ല. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ, അപരനും നിഷേധാത്മകമായി സംസാരിക്കും, അതിനാൽ അയാളും ഒരു തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടും! ഇനി പറയൂ, എങ്ങനെയാണ് ഈ ലോകത്തെ ഇത്തരം പ്രതിബന്ധങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുക?

നിങ്ങൾ ആരെയെങ്കിലും യോഗ്യനല്ലെന്ന് വിളിച്ചാൽ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം മൂല്യത്തിന് നിങ്ങൾ ഒരു തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു! ഇതിനായി നിങ്ങൾ ഉടൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, ഒരു തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അത് കഴുകി കളയുകയും ചെയ്യും.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്റെ ജോലിയിൽ എന്റെ കർത്തവ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ വളരെ കർശനമായി ആളുകളെ അപമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഞാൻ അവരെ പുച്ഛത്തോടെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

ദാദാശ്രീ: അതിനെല്ലാം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് ദുരുദ്ദേശ്യമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ അത് നിങ്ങൾക്കായി ചെയ്തില്ല; അത് സർക്കാരിനോടുള്ള നിങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥതയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

8. ഭൂതകാല കർമ്മ ബന്ധങ്ങളുടെ 'ചങ്ങലകൾ' തകരുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: ഭൂതകാലത്തിലെ കർമ്മ ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്ന് (*ഋണാനുബന്ധം*) സ്വതന്ത്രനാകാൻ ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് ആരുമായാണ് മുൻ കർമ്മ ബന്ധങ്ങൾ ഉള്ളത്, നിങ്ങൾക്ക് അത് ഒട്ടും ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തിയുടെ സഹവാസം നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമല്ല, എന്നിട്ടും ആ വ്യക്തിയുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് മറ്റ് മാർഗ്ഗമില്ല, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? പുറത്ത്, നിങ്ങൾ ആ വ്യക്തിയുമായി ലൗകിക ഇടപെടലുകൾ തുടരണം, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് അയാളുടെ പേരിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. കാരണം, നിങ്ങളുടെ ഭൂതകാലത്തിൽ നിങ്ങൾ *അതിക്രമണം* ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, അതിന്റെ ഫലമാണിത്. എന്തായിരുന്നു ഇതിന് പിന്നിലെ കാരണങ്ങൾ? കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ആ വ്യക്തിയോട് നിങ്ങൾ *അതിക്രമണം* ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ആ *അതിക്രമണത്തിന്റെ* ഫലം ഈ ജന്മത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ നിങ്ങൾ അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ അത് സമതുലിതമാകും. അതിനാൽ, അതിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ ക്ഷമ ചോദിക്കണം. ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത് തുടരുക, 'ഞാൻ എന്ത് തെറ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അതിന് ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു.' നിങ്ങളുടെ സാക്ഷിയായി ഏത് ദൈവത്തോട് ക്ഷമിക്കാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, ആ ദൈവത്തോട് ക്ഷമ

ചോദിക്കുക. അതോടെ എല്ലാം അവസാനിക്കും.

നിങ്ങൾക്ക് അയാളുടെ കൂട്ടുകെട്ട് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ, എന്ത് സംഭവിക്കും? ആരെയെങ്കിലും വളരെ തെറ്റുകാരനായി കാണുന്നതിലൂടെ; ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ഭാര്യയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല എന്ന് കരുതുക, അപ്പോൾ അയാൾ അവളെ വളരെ തെറ്റുകാരിയായി കാണും, അതിനാൽ അയാൾക്ക് അവളോട് പുച്ഛം ഉണ്ടാകും. അതിനാൽ ഭയം ഉണ്ടാകുന്നു. ആരെയാണോ നിങ്ങൾ നിന്ദിക്കുന്നത്, ആ വ്യക്തിയെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടും. ആളെ കാണുമ്പോൾ തന്നെ ഒരു പരിഭ്രമം അനുഭവപ്പെടും. അതിനാൽ, ഇത് അവഹേളനമാണെന്ന് അറിയുക. അതിനാൽ അവഹേളനത്തിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടുന്നതിന്, ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത് തുടരുക; അവഹേളനം രണ്ട് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അവസാനിക്കും. മറ്റൊരാൾക്ക് അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയില്ലായിരിക്കാം, പക്ഷേ നിങ്ങൾ ആ വ്യക്തിയുടെ പേരിൽ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത് തുടരണം. [നിങ്ങൾ ക്ഷമ ചോദിക്കണം] ഏത് വ്യക്തിയുമായി നിങ്ങൾ ചെയ്ത തെറ്റുകൾക്ക്, 'അല്ലയൊ ഭഗവാനെ! ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു.' ഇതാണ് തെറ്റുകളുടെ അനന്തരഫലം. നിങ്ങൾ ആരുമായി ചെയ്ത തെറ്റുകൾക്ക്, ആ വ്യക്തിയുടെ ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്ന ദൈവത്തോട് നിങ്ങൾ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത് തുടർന്നാൽ, എല്ലാം കഴുകി കളയും.

ഇവ [പുറം ബന്ധങ്ങൾ] യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു നാടകമാണ്. ഒരു നാടകത്തിൽ, ഭാര്യയെയും മക്കളെയും എന്നന്നേക്കും നിങ്ങളുടേതാക്കിയാൽ, അത് നടക്കുമൊ? അതെ, "ഇയാൾ എന്റെ മൂത്ത മകനാണ്, അയാൾ നൂറു വയസ്സുവരെ ജീവിക്കട്ടെ" എന്ന് ഒരു നാടകത്തിൽ പറയുന്നതു പോലെ പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അതെല്ലാം ഉപരിപ്ലവവും 'നാടകീയവും' ആയിരിക്കണം [ഒരു നാടകത്തിലെ പോലെ, യഥാർത്ഥമല്ല]. ഇവയെല്ലാം [ബന്ധങ്ങൾ] യഥാർത്ഥമാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതിനാൽ നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. ബന്ധങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതില്ല. യാഥാർത്ഥ്യമെന്ന് ഒരാൾ വിശ്വസിക്കുന്നതെന്തും അവിടെ ആസക്തിയും വെറുപ്പും ഉണ്ടാകുന്നു, *പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ* മാത്രമേ മോക്ഷമുണ്ടാകൂ. ദാദാ പഠിപ്പിക്കുന്ന *ആലോചന, പ്രതിക്രമണം, പ്രത്യഖ്യാനം* എന്നിവയിലൂടെ മോക്ഷമുണ്ട്.

ആരെയും ഉപദ്രവിക്കാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല, ആർക്കും ഒന്നും സഹിക്കാനുള്ള ശക്തിയുമില്ല. അവരെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ 'പ്രതിമകൾ' മാത്രമാണ്. അവരാണ് എല്ലാ ജോലികളും ചെയ്യുന്നത്. നമ്മൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, 'പ്രതിമകൾ' സ്വയം നേർവഴിയിലാകും.

കൂടാതെ, ഒരു വ്യക്തി എത്ര ഭ്രാന്തനാണെങ്കിലും, നിങ്ങളുടെ *പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ* അയാൾക്ക് ബുദ്ധിമാൻ ആകാൻ കഴിയും.

ഒരാളുമായി തീരെ ഇണങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ, ദിവസം മുഴുവൻ അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* നടത്തിയാൽ, രണ്ടോ നാലോ ദിവസം ചെയ്താൽ, അഞ്ചാം ദിവസം അയാൾ നിങ്ങളെ തേടി ഇവിടെയെത്തും. നിങ്ങളുടെ *അതിക്രമണത്തിലെ* പിഴവുകൾ കൊണ്ടാണ് ഇതെല്ലാം നിലച്ചത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഈ വ്യക്തിക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ ഇത്രയധികം ചെയ്യുന്നുവെന്നതിൽ ചിലപ്പോൾ എനിക്ക് നിരാശ തോന്നുന്നു, എന്നിട്ടും അയാൾ എന്നെ അപമാനിക്കുകയാണോ?

ദാദാശ്രീ: അതിന് നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ആപേക്ഷികമാണ്. എല്ലാത്തരം ആളുകളുമുണ്ട്. മോക്ഷത്തിൽ പോകാൻ അവർ നിങ്ങളെ അനുവദിക്കില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ നമ്മൾ *പ്രതിക്രമണം* എന്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: കാരണത്തിനുവേണ്ടി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം അതായത്, 'ഇത് എന്റെ കർമ്മത്തിന്റെ അനാവൃതമായിരുന്നു, നിങ്ങൾ [മറ്റുള്ള വ്യക്തി] അത്തരം കർമ്മങ്ങളെ ബന്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനായി ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു, ഞാൻ കാരണം ആരെങ്കിലും കർമ്മം ബന്ധിക്കേണ്ട വിധത്തിലുള്ള ഒരു കാര്യം ഞാൻ ഇനി ചെയ്യില്ല!'

മോക്ഷത്തിൽ പോകാൻ ആരെയും അനുവദിക്കാത്ത തരത്തിലാണ് ലോകം. 'കൊളുത്ത്' [നിങ്ങളോടുള്ള ആളുകളുടെ അവകാശവാദം] തീർച്ചയായും എല്ലാ വിധത്തിലും ഒരാളെ വലിക്കുന്നു. അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* നടത്തിയാൽ 'കൊളുത്ത്' അഴിയും. ഇക്കാരണത്താൽ, *ആലോചന, പ്രതിക്രമണം, പ്രത്യാഖ്യാനം* എന്നീ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളും ഭഗവാൻ മഹാവീർ ഒറ്റവാക്കിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനൊരു വഴിയുമില്ല. ഇനി, എപ്പോഴാണ് ഒരാൾക്ക് *പ്രതിക്രമണം*

ചെയ്യാൻ കഴിയുക? ഒരാൾക്ക് ഉണർന്ന അവബോധം (ജാഗ്രുതി) ഉണ്ടാകുമ്പോഴാണ്. *ജ്ഞാനി പുരുഷനിൽ* നിന്ന് ഒരാൾ *ജ്ഞാനം* നേടുമ്പോഴാണ് ഉണർന്ന ബോധം ഉണ്ടാകുന്നത്.

നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം, അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രരാകും.

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്ക് ഒരാളിൽ വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അയാൾ എന്നെ വഞ്ചിച്ചുവെന്നും എനിക്ക് അവനിലുള്ള വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നും പറയും. ആ വിശ്വാസം വീണ്ടെടുക്കാൻ ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: അയാളോട് നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായ നിഷേധാത്മക ചിന്തകൾക്കായി നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കണം. അവനിലുള്ള വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടതിന് ശേഷം നിങ്ങൾക്ക് അയാളെക്കുറിച്ച് എന്ത് മോശം ചിന്തകൾ ഉണ്ടായാലും, അതിനായി നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കണം; അപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ തീർക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടത്.

9. വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ബാധിക്കപ്പെടാതെ തുടരുക

ചോദ്യകർത്താവ്: മറ്റൊരാൾക്ക് വേദന അനുഭവപ്പെട്ടു എന്ന് എനിക്ക് എങ്ങനെ തിരിച്ചറിയാനാകും?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അത് അയാളുടെ മുഖത്ത് ഉടനെ കാണും. അയാളുടെ മുഖത്തെ പുഞ്ചിരി അപ്രത്യക്ഷമാകും. അയാളുടെ മുഖം മ്ലാനമാകും. അതിനാൽ, മറ്റേ വ്യക്തിയിൽ അത്തരമൊരു സ്വാധീനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാകും, അല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ശരിയാണ്.

ദാദാശ്രീ: ഒരു വ്യക്തിയിൽ തീർച്ചയായും ഇത്രയധികം ഊർജ്ജമുണ്ട്, മറ്റൊരാൾക്ക് എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് അറിയാൻ!

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ചിലർ വളരെ ബുദ്ധിയുള്ളവരാണ്, അവർ മുഖത്ത് ഒരു ഭാവവും കാണിക്കുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോഴും നിങ്ങൾക്കറിയാം, 'എന്റെ ഈ വാക്കുകൾ പരുഷമായിരുന്നു. അതിനാൽ, അത് തീർച്ചയായും മറ്റൊരാളെ വേദനിപ്പിക്കും.' അതിനാൽ, ഇത് പരിഗണിച്ച് നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം*

ചെയ്യണം. അത് പരുഷമായി പുറത്ത് വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, മറ്റൊരാൾക്ക് പരിക്കേറ്റിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ലേ!

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്കറിയാം!

ദാദാശ്രീ: അതും *പ്രതിക്രമണം* മറ്റൊരാൾക്ക് വേണ്ടിയല്ല. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ഇതിൽ ഇല്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കാനാണ്. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടാനുള്ളതാണ് *പ്രതിക്രമണം.* എന്താണ് *പ്രതിക്രമണം?* മുൻകാലങ്ങളിൽ രൂപപ്പെട്ട അഭിപ്രായങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചനം നേടാനാണിത്. പിന്നെ *പ്രതിക്രമണ*ത്തിലൂടെ സംഭവിക്കുന്നത്, മറ്റേയാൾക്ക് സാധാരണ ഉണ്ടാകുമായിരുന്ന പ്രഭാവം, അത് സംഭവിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ്. 'എനിക്ക് ഇത് സമചിത്തതയോടെ മായ്ക്കണം' എന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിൽ തീരുമാനമെടുത്താൽ, അതിന്റെ ഫലം മറ്റൊരാളിൽ ഉണ്ടാകും, അപ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സ് അങ്ങനെ മെച്ചപ്പെടും. അതേ സമയം, 'ഞാൻ അയാളോട് ഇത് ചെയ്യും, അത് അയാളോട് ചെയ്യും' എന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിൽ തീരുമാനിച്ചാൽ, അയാളുടെ മനസ്സും സമാനമായ പ്രതികരണമുണ്ടാക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: തീവ്രമായ അവഹേളനത്തിൽ നിന്ന് ഒരാളെ പിരിച്ചുവിട്ടതിന് ശേഷം (*ടർച്ചോഡ്*), പിന്നീട് മാനസാന്തരമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനെ എന്തായിട്ടാണ് പരിഗണിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: പശ്ചാത്താപമുണ്ടെങ്കിൽ, തീവ്രമായ അവജ്ഞയുടെ പേരിൽ ഒരാളെ പുറത്താക്കുന്ന ശീലം ഉപേക്ഷിക്കും. തീവ്രമായ അവജ്ഞയുടെ പേരിൽ ഒരാളെ കുറച്ചുകാലത്തേക്ക് പുറത്താക്കിയ ശേഷം, ഒരാൾ പശ്ചാത്തപിക്കാതിരിക്കുകയും പകരം 'ഞാൻ നല്ലത് ചെയ്തു' എന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അത് നരകത്തിൽ പോകുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്തതിന് ശേഷം, പശ്ചാത്താപം തീർച്ചയായും ചെയ്യണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ ആരുടെയെങ്കിലും മനസ്സിനെ തകർത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിൽ നിന്ന് മുക്തനാകാൻ ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. നിങ്ങൾ ആ വ്യക്തിയെ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, നിങ്ങൾ അയാളോട് വ്യക്തിപരമായി പറയണം, "എനിക്ക് ഒരു ബോധവുമില്ല, ഞാൻ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തു."

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ അയാളുടെ മുറിവുകൾ ഉണങ്ങുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: തീവ്രമായ അവജ്ഞയുടെ പേരിൽ ഒരാളെ തള്ളി കളഞ്ഞതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ ഞാൻ അനുഭവിക്കാതിരിക്കാൻ എന്ത് പരിഹാരമാണ് പ്രയോഗിക്കേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: തീവ്രമായ അവജ്ഞയുടെ പേരിൽ ഒരാളെ തള്ളി കളയുന്നതിന് മറ്റൊരു പരിഹാരവുമില്ല; നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* തുടരണം. മറ്റൊരാളുടെ മനസ്സ് ശാന്തമാകുന്നത് വരെ അത് തുടരുക. നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ മുഖാമുഖം കാണാനിടയായാൽ, ഒരിക്കൽ കൂടി ഹൃദ്യമായി സംസാരിക്കുകയും ക്ഷമ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക, "ഞാൻ ഒരു വലിയ തെറ്റ് ചെയ്തു. ഞാൻ വിഡ്ഢിയാണ്, എനിക്ക് ബുദ്ധിയില്ല. അങ്ങനെ, മറ്റേ വ്യക്തിയുടെ മുറിവുകൾ ഉണങ്ങാൻ തുടങ്ങുന്നു. നിങ്ങൾ സ്വയം അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ, മറ്റൊരാൾക്ക് സുഖം തോന്നുന്നു. അപ്പോഴാണ് അയാളുടെ മുറിവുകൾ ഉണങ്ങുന്നത്.

കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ തീവ്രമായ അവഹേളനത്താൽ മറ്റുള്ളവരെ പുറത്താക്കിയതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ എനിക്ക് കാണാൻ കഴിയും. തീവ്രമായ അവജ്ഞയുടെ പേരിൽ ആരെയും തള്ളിക്കളയരുതെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. ഒരു തൊഴിലാളിയെപ്പോലും തീവ്രമായ അവഹേളനത്തിലൂടെ വേദനിപ്പിക്കരുത്. ഹേയ്, ആത്യന്തികമായി, ഒരാൾ [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] പാമ്പായി പ്രതികാരം ചെയ്യും. കടുത്ത അവഹേളനം വിട്ടുകൊടുക്കില്ല. *പ്രതിക്രമണത്തിന്* മാത്രമാണ് നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ ആരെയെങ്കിലും വേദനിപ്പിക്കുകയും പിന്നീട് *പ്രതിക്രമണം* നടത്തുകയും ചെയ്താൽ, മറ്റേയാൾക്ക് ഭയങ്കരമായ ആഘാതവും പ്രഹരവും അനുഭവപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ അതിലൂടെ കർമ്മത്തെ ബന്ധിക്കുന്നില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അയാളുടെ പേരിൽ പ്രതിക്രമണം ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കണം, മറ്റേയാളെ എത്ര വേദനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ, *പ്രതിക്രമണം* ആ പരിധി വരെ ചെയ്യണം.

ഒരു ജഡ്ജി എന്നോട് ചോദിച്ചു, "സാർ, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ എനിക്ക് *ജ്ഞാനം* നൽകി, ഞാൻ കോടതിയിൽ വധശിക്ഷ നൽകണോ വേണ്ടയോ? അപ്പോൾ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു,

"വധശിക്ഷ നൽകിയില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യും!" അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു, "എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു ബാധ്യത വരുത്തും." ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു, "ഞാൻ നിങ്ങളെ ചന്ദുഭായ് ആക്കിയതാണോ അതോ ശുദ്ധമായ ആത്മാവാണോ?" അപ്പോൾ അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ എന്നെ ശുദ്ധമായ ആത്മാവാക്കി." അപ്പോൾ ചന്ദുഭായ് എന്ത് ചെയ്താലും [ശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന നിലയിൽ] നിങ്ങൾ ഉത്തരവാദിയല്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദിയാകണമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ചന്ദുഭായിയാണ്. നിങ്ങൾ ഉത്തരവാദിത്തം മനസ്സോടെ പങ്കിടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, 'ഞങ്ങൾക്ക്' അതിൽ ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ ഒരു പങ്കാളിയാകാൻ പാടില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു പരിഹാരം കാണിച്ചു; അയാൾ പറയണം, 'ദൈവമെ, എന്തിനാണ് ഈ ജോലി എനിക്ക് വന്നത്?' അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. രണ്ടാമതായി, സർക്കാരിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് തുടരുക. നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: *പ്രതിക്രമണം* നടത്തി നമുക്ക് സ്വതന്ത്രരാകാമെന്ന് മനസ്സിൽ കരുതിയാൽ, എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമുള്ളത് ചെയ്യാനുള്ള ലൈസൻസ് ലഭിക്കില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അങ്ങനെയൊരു ധാരണ നിലനിർത്താൻ പാടില്ല. ആശയം സാധുവായി തുടരുന്നു; നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രനാണ്. നിങ്ങളുടെ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രനാണ്. അതിനുശേഷം, മറ്റേയാൾ വിഷമിക്കുകയും തല പിളർന്ന് മരിക്കുകയും ചെയ്യാം; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അതിൽ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല.

'ഞങ്ങൾ' വഴി പോലും കുറച്ച് ആളുകൾക്ക് പരിക്കേൽക്കുന്നു. ‘നമുക്ക്’ അതിനുള്ള ആഗ്രഹമില്ല. ഇപ്പോൾ പൊതുവേ, ഇത് സംഭവിക്കുന്നില്ല, പക്ഷേ ഇത് ഒരു അപൂർവ വ്യക്തിയിൽ സംഭവിക്കുന്നു. ഇതുവരെ, കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചും ഇരുപതും വർഷങ്ങളിൽ, രണ്ടോ മൂന്നോ ആളുകൾക്ക് ഇത് സംഭവിച്ചിരിക്കാം. അതും അവർ പ്രക്രിയയിൽ (*നിമിത്ത്*) ഉപകരണമായതുകൊണ്ടാണ്, അല്ലേ? അതിനുശേഷം, 'നാം' അയാൾക്ക് വേണ്ടി എല്ലാ *പ്രതിക്രമണങ്ങളും* ചെയ്യുകയും അയാൾ [ആത്മീയമായി] വീഴാതിരിക്കാൻ ചുറ്റും ഒരു 'സംരക്ഷക വേലി'

പണിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

'നമ്മൾ' അയാളെ ഏത് ഉയരത്തിൽ എത്തിച്ചാലും ആ നിലയിൽ നിന്ന് അയാൾ വീഴരുത്. അതിനാണ് 'സംരക്ഷക വേലി', 'ഞങ്ങൾ' അയാൾക്ക് എല്ലാ സംരക്ഷണവും നൽകി അത് അനുവദിക്കുന്നു.

'നാം' നിഷേധിക്കാനാവാത്ത വിധം തത്വത്തിൽ ആണ് (*സിദ്ധാന്തിക*). ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു മരം നട്ടുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് നട്ടുപിടിപ്പിച്ച ശേഷം, അത് ഒരു റോഡിന്റെ അതിർത്തിയിൽ വന്നാൽ, 'നാം' റോഡിന്റെ ഗതി മാറ്റും, പക്ഷേ 'നാം' മരത്തെ ഉപദ്രവിക്കില്ല. 'നമുക്ക്' ഈ തത്വങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ട്. 'ഞങ്ങൾ' ആരെയും [ആത്മീയമായി] വീഴാൻ അനുവദിക്കില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആരെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്താൽ, അയാൾ എന്നോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു, ഞാൻ അയാളോട് ക്ഷമിക്കും. അയാൾ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, ഞാൻ അയാളോട് ആന്തരികമായി ക്ഷമിക്കുന്നു, പക്ഷേ ആ വ്യക്തി തെറ്റ് ആവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അയാളോട് സ്നേഹത്തോടെ വിശദീകരിക്കണം, നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നത്ര വിശദീകരിക്കുക, മറ്റ് പരിഹാരമില്ല. പിന്നെ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ നിയന്ത്രണമില്ല. അയാളോട് ക്ഷമിക്കുകയല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഈ ലോകത്ത് മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അടിയേറ്റതിന് ശേഷം നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കും. വേറെ വഴിയില്ല. നിങ്ങൾ അയാൾക്ക് ധാരണ നൽകണം, തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ അയാൾ തന്റെ ആന്തരിക ഉദ്ദേശം (*ഭാവ്*) മാറ്റുകയാണെങ്കിൽ, അത് ആവശ്യത്തിലധികം. 'ഇപ്പോൾ എനിക്കൊരു തെറ്റുപറ്റാൻ മനസ്സില്ല' എന്ന ആന്തരിക ഉദ്ദേശം അയാൾ മാറ്റിപ്പറഞ്ഞിട്ടും അത് സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് വേറെ കാര്യം.

നിങ്ങളുടെ മകനെ പച്ചക്കറി വാങ്ങാൻ പറഞ്ഞയച്ചാൽ, അയാൾ പണത്തിന്റെ ഒരു പങ്ക് എടുത്താൽ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞാൽ എന്ത് പ്രയോജനം? നിങ്ങൾ അയാളെ, അയാൾ എങ്ങനെയാണോ അങ്ങനെ തന്നെ സ്വീകരിക്കണം. നിങ്ങൾക്ക് അയാളെ പുറത്താക്കാൻ കഴിയുമോ? നിങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു മകനെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയുമോ? നിങ്ങൾ മറ്റൊരാളെ കണ്ടെത്തുകയില്ല, അല്ലേ? ആരും നിങ്ങൾക്ക്

ഒരെണ്ണം വിൽക്കില്ല.

10. സംഘർഷങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ

ചോദ്യകർത്താവ്: ചില കർമ്മങ്ങളിൽ, ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു വാക്ക് തർക്കം വളരെക്കാലം നീണ്ടുനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് തീവ്രമായ കർമ്മത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. അതിനായി നമ്മൾ പ്രതിക്രമണം രണ്ടോ നാലോ തവണ ചെയ്യണോ, അതോ കൂടുതൽ തവണ ചെയ്യണോ? അതോ ഒരിക്കൽ മാത്രം ചെയ്താൽ മതിയോ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നത്ര തവണ ചെയ്യുക. എന്നിട്ട് കൂട്ടായി ചെയ്യുക. വളരെയധികം *പ്രതിക്രമണങ്ങൾ* ഒരേസമയം കുമിഞ്ഞു കൂടുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കൂട്ടായ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം, 'അല്ലയോ ദാദാ ഭഗവാൻ! ഇതിനെല്ലാം കൂട്ടായ *പ്രതിക്രമണമാണ്* ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്.' അപ്പോൾ അത്രമാത്രം.

കലഹത്തിൽ ഏർപ്പെടാത്ത ഒരു വ്യക്തിക്ക്, മൂന്ന് ആയുസ്സിൽ *മോക്ഷം* ലഭിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പ് നൽകുന്നു. സംഘർഷങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. സംഘട്ടനങ്ങൾ *പുഡ്ഗലിന്റെ* (ഇൻപുട്ടിന്റെയും ഔട്ട്പുട്ടിന്റെയും സ്വയം അല്ലാത്ത കോംപ്ലക്സ്) ആണ്, ഒരു *പുഡ്ഗലും* മറ്റൊരു *പുഡ്ഗലും* തമ്മിലുള്ള [ആക്രമണത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന] സംഘർഷം *പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ* നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

മറ്റേയാൾ 'വിഭജിക്കുകയാണെങ്കിൽ', നിങ്ങൾ 'ഗുണിക്കുക', അതിനാൽ ബാക്കിയുള്ളത് അപ്രത്യക്ഷമാകും. 'അയാൾ എന്നോട് ഇത് പറഞ്ഞു, എന്നോട് അത് പറഞ്ഞു' എന്ന് മറ്റൊരാളെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നത് കുറ്റകരമാണ്. റോഡിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ ഒരാൾ ഭിത്തിയിൽ ഇടിച്ചാൽ പിന്നെ അതിനെ ശകാരിക്കാത്തതെന്തേ? ഒരു വൃക്ഷത്തെ നിർജീവമായി കണക്കാക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? നിങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നവരെല്ലാം പച്ചമരങ്ങളെപ്പോലെയാണ്!

ചോദ്യകർത്താവ്: നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് സ്ഥൂലമായ സംഘർഷത്തിന്റെ ഒരു ഉദാഹരണം നൽകി. ഇപ്പോൾ, സംഘർഷത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മവും, സൂക്ഷ്മതരവും, സൂക്ഷ്മതമവുമായ രൂപങ്ങളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് എന്താണ് പറയുന്നത്. എന്താണ് സൂക്ഷ്മമായ സംഘർഷം?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങളുടെ പിതാവുമായി നിങ്ങൾക്കുള്ള സംഘർഷം എല്ലാം സൂക്ഷ്മമായ സംഘർഷമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ അത് എങ്ങനെയുള്ളതാണ്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ പരസ്പരം ഇടിക്കുന്നുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: അതൊരു സൂക്ഷ്മമായ സംഘർഷമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: സൂക്ഷ്മമായ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലൂടെയാണോ? സംസാരത്തിലൂടെയാണെങ്കിൽ അതും സൂക്ഷ്മതയിൽ പെടുമോ?

ദാദാശ്രീ: അത് സ്ഥൂലം ആണ്. മറ്റൊരാൾക്ക് അറിയാത്തത്, ദൃശ്യമല്ലാത്തത്, എല്ലാം സൂക്ഷ്മമായ സംഘർഷത്തിൽ ആണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത്തരം സൂക്ഷ്മമായ സംഘർഷങ്ങൾ എങ്ങനെ ഒഴിവാക്കാനാകും?

ദാദാശ്രീ: ആദ്യം, നിങ്ങൾ സ്ഥൂലമായ സംഘർഷം ഒഴിവാക്കണം, പിന്നെ സൂക്ഷ്മവും, സൂക്ഷ്മതരവും, സൂക്ഷ്മതമവുമായ സംഘർഷം.

ചോദ്യകർത്താവ്: സൂക്ഷ്മമായ സംഘർഷം എന്ന് എന്തിനെയാണ് വിളിക്കേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ആരെയെങ്കിലും തല്ലുകയാണെങ്കിൽ, 'ഞാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്, ശാസ്ത്രീയ സാഹചര്യ തെളിവുകളാണ് (*വ്യവസ്ഥിത്*) എന്നെ തട്ടുന്നത് എന്ന് ആ വ്യക്തി *ജ്ഞാനത്തിൽ* കാണുന്നു. അയാൾ അതെല്ലാം കാണുന്നു, പക്ഷേ അയാൾ തൽക്ഷണം അയാളുടെ മനസ്സിൽ നേരിയതോതിൽ തെറ്റ് കണ്ടാൽ., അത് സൂക്ഷ്മമായ സംഘർഷമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ദയവായി ഒന്നുകൂടി വിശദീകരിക്കു, എനിക്ക് പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലായില്ല.

ദാദാശ്രീ: ഇവരിൽ നിങ്ങൾ കാണുന്ന ഈ പിഴവുകൾ സൂക്ഷ്മമായ സംഘട്ടനമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതിനാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ കാണുന്നത് സൂക്ഷ്മമായ സംഘർഷമാണ്.

ദാദാശ്രീ: ദാദാശ്രീ: അത് അങ്ങനെയല്ല. 'ഈ തെറ്റ് തീർച്ചയായും മറ്റൊരാളിൽ ഇല്ല' എന്ന് ഒരാൾ തീരുമാനിച്ചു, എന്നിട്ടും അയാൾ ഒരു തെറ്റ് കാണുന്നു; അത് സൂക്ഷ്മമായ സംഘർഷമാണ്. ആ തെറ്റ് (നിങ്ങളുടെ) നിങ്ങൾ കാണണം. കാരണം, മറ്റേ വ്യക്തി ശുദ്ധമായ ആത്മാവാണ്, തെറ്റ് വേറിട്ടതാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സംസാരിച്ച മനസ്സിൽ സംഭവിക്കുന്ന സംഘർഷമാണോ?

ദാദാശ്രീ: അതെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ സൂക്ഷ്മതയ്ക്ക് കീഴിലാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: ഈ പോയിന്റ് യഥാർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിന് അപ്പുറമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: മനസ്സിനുള്ളിലെ സംഘർഷവും ആ തെറ്റുകളും...

ദാദാശ്രീ: അത് മനസ്സിന്റെ കാര്യമല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: സൂക്ഷ്മതരമായ സംഘർഷം ഉള്ളിടത്ത്, ആ സമയത്ത് സൂക്ഷ്മമായ സംഘട്ടനവും ഉണ്ടെന്നാണോ അർത്ഥമാക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അതിനെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. സൂക്ഷ്മമായത് വ്യത്യസ്തമാണ്, സൂക്ഷ്മതരമായത് വ്യത്യസ്തമാണ്. സൂക്ഷ്മമാണ് പരമമായ കാര്യം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ചന്ദുഭായിയുമായി ഇഴുകിച്ചേരുന്നത് ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ (സൂക്ഷ്മതമമായ) സംഘട്ടനമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് സത്സംഗത്തിനിടെ ഒരിക്കൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതെ. ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ സംഘർഷം! നിങ്ങൾ അത് ഒഴിവാക്കണം. നിങ്ങൾ അബദ്ധത്തിൽ മുഴുകി (*തൻമയകാർ*). അങ്ങനെ ഒരു തെറ്റ് സംഭവിച്ചുവെന്ന് അപ്പോൾ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇപ്പോൾ, ശുദ്ധാത്മാവ് ഒഴികെ, ഈ ലോകത്തിലെ ഒരു താൽക്കാലിക കാര്യത്തിലും എനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല. എന്നിട്ടും, ചന്ദുഭായ് ഇപ്പോഴും വീണ്ടും വീണ്ടും മുഴുകുന്ന അവസ്ഥയിൽ തുടരുന്നു. അതിനാൽ സൂക്ഷ്മതരമായ സംഘർഷം നടന്നിട്ടുണ്ട്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ സംഘട്ടനമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ, ആ സംഘർഷം ഒഴിവാക്കാൻ *പ്രതിക്രമണം* മാത്രമാണോ പ്രതിവിധി? അതോ മറ്റെന്തെങ്കിലും പരിഹാരമുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: മറ്റൊരു ആയുധവുമില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ദാദാ, ഞങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടിവരുമ്പോൾ, അത് നമ്മുടെ ഈഗോ ആയി കണക്കാക്കുന്നില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, 'നിങ്ങൾ' *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഇത് [കുറ്റം] ചന്ദുഭായിയുടേതാണ്, ശുദ്ധമായ ആത്മാവിന് യഥാർത്ഥത്തിൽ അറിയാം, ശുദ്ധമായ ആത്മാവ് കുറ്റം ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് അത് ചെയ്യേണ്ടതില്ല. കുറ്റം ചെയ്തവൻ മാത്രമാണ് [അത് ചെയ്യേണ്ടത്], ചന്ദുഭായ് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു, തീർച്ചയായും *അതിക്രമണം* മൂലമാണ് ഐഹികജീവിതം ഉടലെടുത്തത്. ആരാണ് *അതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നത്? അഹങ്കാരവും ബുദ്ധിയും ചേർന്ന് അത് ചെയ്യുന്നു.

11. പ്രകൃതിയുടെ പ്രതികൂലമായ ഗുണഗണങ്ങൾക്കെതിരെ പുരുഷാർത്ഥം....

ഒരു ജീവിതകാലം പോലും രാഗമില്ലാതെ കടന്നുപോയിട്ടില്ല. ഒരാൾ *ജ്ഞാനം* പ്രാപിക്കാത്തിടത്തോളം, ഒരാൾ ആസക്തിയും (*രാഗം*) വെറുപ്പും (*ദ്വേഷം*) സൂക്ഷിക്കുന്നു. മൂന്നാമതൊരു കാര്യവുമില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: പക്ഷേ ദാദാ, വെറുപ്പ് തീർച്ചയായും രാഗത്തിന്റെ സന്തതിയാണ്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ. അത് അതിന്റെ സന്തതിയാണ്, പക്ഷേ അത് അതിന്റെ ഫലമാണ്; സന്തതി എന്നാൽ അതിന്റെ ഫലം എന്നാണ്. വളരെയധികം ആസക്തി ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് ആരുമായാണ് ആസക്തി ഉള്ളത്, അത് അമിതമായി വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ, ആ വ്യക്തിയോട് വെറുപ്പ് ഉടലെടുക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും അതിന്റെ പരിധിക്ക് പുറത്ത് പോകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അതിനോട് അനിഷ്ടം വളർത്തും, അത് ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതാണെങ്കിൽ അതിനെ വെറുപ്പ് എന്ന് വിളിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലായോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉവ്വ്. മനസ്സിലായി.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടുന്നതെന്തും നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം പ്രതികരണമാണെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം! നിങ്ങൾ ആരെയെങ്കിലും ബഹുമാനത്തോടെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുകയും അയാളുടെ മുഖം മുഷിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, ഇത് നിങ്ങളോടുള്ള പ്രതികരണമാണെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. ഈ ലോകത്ത് മറ്റൊരു പരിഹാരവുമില്ല. അതേസമയം ലോകത്തിലെ ആളുകൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? അവർ തിരിച്ച് ചൊറിഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രതികരിക്കുന്നു! അതിനാൽ, അവർ മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്ന അതേ സാഹചര്യം പുനഃസൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ശുദ്ധമായ ആത്മാവായി മാറിയിരിക്കുന്നു, ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ അംഗീകരിക്കുകയും അത് അവസാനിപ്പിക്കുകയും വേണം. ഒരു *ജ്ഞാനി പുരുഷൻ* എന്ന നിലയിൽ [പോലും], 'ഞങ്ങൾ' എല്ലാ തെറ്റുകളും അംഗീകരിക്കുകയും ആ കേസ് ക്ലിയർ ചെയ്യുകയും ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അസൂയ ഉണ്ടാകുന്നു; അത് ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: അത് നേരിടാൻ രണ്ട് വഴികളുണ്ട്. ഒന്ന്, അസൂയ ഉടലെടുത്ത ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുക. രണ്ടാമതായി, ഉയർന്നുവരുന്ന അസൂയയിൽ, നിങ്ങൾ [ആത്മാവ് എന്ന നിലയിൽ] ആ അസൂയയുടെ 'കർത്താവ്' അല്ല. അസൂയ എന്നത് നിങ്ങളുടെ മുൻകാല ജീവിതത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന *പരമാണ* ആണ് (ദ്രവ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയതും അവിഭാജ്യവും നശിപ്പിക്കാനാവാത്തതുമായ കണികകൾ). നിങ്ങൾ അവ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അവയിൽ മുഴുകിയില്ലെങ്കിൽ (തന്മയാകാർ) അസൂയ ഇല്ലാതാകും. നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ അസൂയ ഉടലെടുത്തതിന് ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുക എന്നതാണ് ഏറ്റവും നല്ല കാര്യം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആരോടും സംശയം (*ശങ്ക*) ഉണ്ടാക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, എന്നിട്ടും സംശയം ഉയരുന്നു. അപ്പോൾ എനിക്ക് അത് എങ്ങനെ നിർത്താനാകും?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ വ്യക്തിയുടെ ശുദ്ധമായ ആത്മാവിനെ ഓർമ്മിക്കുകയും ക്ഷമ ചോദിക്കുകയും വേണം. അതിനായി

പ്രതിക്രമണം ചെയ്യണം. അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഭൂതകാലത്തിൽ (ജീവിതത്തിൽ) നിങ്ങൾ തെറ്റുകൾ വരുത്തിയതിനാലാണ് സംശയം ഉയരുന്നത്.

നിങ്ങൾ ഒരു കാട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, ലൗകിക അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, 'ഞാൻ ഒരു കൊള്ളക്കാരനെ കണ്ടുമുട്ടിയാലോ' അല്ലെങ്കിൽ 'ഒരു കടുവയെ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ എന്ത് സംഭവിക്കും?' എന്ന ചിന്ത ഉയരുന്നു, അങ്ങനെ ഒരു ചിന്ത ഉദിച്ചാൽ, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. ആ സമയത്ത്. സംശയം തോന്നിയാൽ കാര്യങ്ങൾ കൈവിട്ടുപോയെന്നാണ് അർത്ഥം. സംശയം ജനിപ്പിക്കരുത്. ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും സംശയം തോന്നിയാൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. സംശയം തന്നെ കഷ്ടത കൊണ്ടുവരുന്നു.

സംശയം വരുമ്പോൾ ഫയൽ ഒന്നിനെക്കൊണ്ട് [‘ചന്ദുഭായ്’; ആപേക്ഷിക സ്വയം] *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യിക്കണം. നിങ്ങൾ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നാഥനാണ്, എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് സംശയം ഉണ്ടാകുന്നത്? മനുഷ്യൻ ആയതിനാൽ സംശയങ്ങൾ ഉയരും. എന്നിരുന്നാലും, തെറ്റ് സംഭവിച്ചതിനാൽ, നിങ്ങൾ തൽക്ഷണം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം.

നിങ്ങൾ സംശയമുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. അല്ലെങ്കിൽ, സംശയം നിങ്ങളെ തിന്നുകളയും.

ഒരാളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് നേരിയ അനുകൂലമായ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതികൂലമായ ചിന്തയുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അത് ഉടൻ മായ്ക്കണം. ആ ചിന്ത അൽപ്പനേരത്തേക്കെങ്കിലും തുടരുകയാണെങ്കിൽ, പിന്നീട് അത് മറ്റൊരാളിലേക്ക് എത്തുകയും പിന്നീട് അത് പെരുകുകയും ചെയ്യും. നാല് മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ, പന്ത്രണ്ട് മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ട് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അത് മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ ഉള്ളിൽ പെരുകും. അതിനാൽ, പ്രകമ്പനങ്ങളുടെ ഒഴുക്ക് ആ ദിശയിലേക്ക് നിങ്ങൾ അനുവദിക്കരുത്.

എല്ലായ്പ്പോഴും, നിങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിക്ക് വേണ്ടി പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ, ആ പ്രവൃത്തിയുടെ അനന്തരഫലം തീർച്ചയായും എഴുപത്തിയഞ്ച് ശതമാനം നശിപ്പിക്കപ്പെടും. അതിനുശേഷം, കത്തിച്ച കയറിന് സമാനമായ ഒരു പ്രഭാവം നൽകുന്നു. അടുത്ത ജന്മത്തിൽ ആ പൊള്ളലേറ്റ കയർ ഒരു ചെറിയ സ്പർശനത്തിൽ തന്നെ ശിഥിലമാകും.

ഒരു പ്രവൃത്തിയും ഫലം നൽകാതെ പോകുന്നില്ല. പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, 'കയർ' കരിഞ്ഞുപോകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഡിസൈൻ അതേപടി തുടരുന്നു. എന്നാൽ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? ഒരു ചെറിയ സ്പർശനത്തിൽ, അത് ബ്രഷ് ചെയ്യുമ്പോൾ, അത് ചിതറിപ്പോകുന്നു.

12. ജ്ഞാനത്തിലൂടെ മോശം ശീലങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യൽ

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ പുകവലിക്കുന്ന ഒരു മോശം ശീലം രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: 'ഇത് തെറ്റാണ്, ഇത് മോശമായ കാര്യമാണ്.' എന്നത് ഉള്ളിൽ സൂക്ഷിക്കുക, "നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് സിഗരറ്റ് വലിക്കുന്നത്?" എന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ അതിനെ പ്രതിരോധിക്കരുത്. അത് മോശമാണെന്ന് പറയുക. "പ്രിയപ്പെട്ട സുഹൃത്തേ, ഇത് എന്റെ ബലഹീനതയാണ്."എന്ന് പറയുക, അപ്പോൾ അത് ഒരു ദിവസം വിട്ടുപോകും. അല്ലെങ്കിൽ, അത് നിങ്ങളെ പോകാൻ അനുവദിക്കില്ല.

'ഞങ്ങളും' *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ തീർച്ചയായും അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനാകണം. അഭിപ്രായം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്രശ്നമുണ്ട്.

ഒരു വ്യക്തി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, അയാൾ ഏറ്റവും മഹത്തായ കാര്യം പ്രാപിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഇത് സാങ്കേതികമായി; ശാസ്ത്രീയമായി, അത് ആവശ്യമില്ല, എന്നിരുന്നാലും സാങ്കേതികമായി ഇത് ആവശ്യമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: എങ്ങനെയാണ് അത് ശാസ്ത്രീയമാകുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ശാസ്ത്രീയമായി, അത് പിന്നീട് അയാളുടെ ഡിസ്ചാർജ് ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു; അതിനുശേഷം, [*പ്രതിക്രമണം*] ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ? കാരണം, നിങ്ങൾ വേർപിരിയുന്നു, അത് [വിസർജ്ജനം] വേറിട്ടതാണ്. ഈ ആളുകൾക്ക് [വേർപെട്ടിരിക്കാൻ] അത്ര ശക്തിയില്ല! *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ആ അഭിപ്രായം നിലനിൽക്കും. നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്ന് വേറിട്ടുനിൽക്കും, ഇത് ഉറപ്പാണോ? നിങ്ങൾ ആ അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്ന് വേർപെട്ടുവെന്നത് ഉറപ്പാണ്, അല്ലേ?

പല അഭിപ്രായങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മനസ്സിന്റെ

ഭൂരിഭാഗവും അവശേഷിക്കുന്നു. മനസ്സ് അഭിപ്രായങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമായതാണ് ഇതിന് കാരണം.

നിങ്ങൾ ഒരു ദുശ്ശീലം സ്വീകരിച്ചാൽ 'ഞങ്ങൾക്ക് പ്രശ്നമില്ലെന്ന്' 'ഞങ്ങൾ' പ്രസ്താവിച്ചു; എന്നാൽ ദൈവത്തെ സാക്ഷിയാക്കി, സ്വീകരിച്ച ഏതൊരു ദുശ്ശീലത്തിനും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക, "അല്ലയോ ദൈവമേ! ഞാൻ മദ്യം കഴിക്കരുത്, എന്നിട്ടും ഞാൻ അത് കുടിക്കുന്നു. അതിന് ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു. ഇനി കുടിക്കാതിരിക്കാൻ എനിക്ക് ശക്തി തരൂ. ഇത്രയും ചെയ്യുക. "നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് മദ്യം കഴിക്കുന്നത്?" എന്ന് പറഞ്ഞ് ആളുകൾ എതിർപ്പ് ഉയർത്തുന്നു. ഹേയ്, നിങ്ങൾ കാര്യം വഷളാക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ അയാളെ ദ്രോഹിക്കുന്നു. "നിങ്ങൾ എത്ര വലിയ തെറ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ രീതിയിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക" എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: രാവിലെ ചായ കുടിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നു, "ഞങ്ങൾ പ്രത്യാഖ്യാനം കഴിഞ്ഞ് ചായ കുടിക്കും".

ദാദാശ്രീ: ശരിയാണ്!

ചോദ്യകർത്താവ്: നാം വിഷയത്തിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ, എനിക്ക് ഇത് സൂചിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതുകൊണ്ട് 'ഞാൻ' [ആത്മാവ്] യഥാർത്ഥത്തിൽ ചായ കുടിക്കുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അത് കുടിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം കൂടി വരുന്നു. അത് നിർബന്ധമായും വരുന്നു. ആ സമയത്ത് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? *പ്രത്യാഖ്യാനം* ചെയ്യാതെ എപ്പോഴെങ്കിലും കുടിച്ചാൽ അത് പറ്റും. അതിനാൽ, എണ്ണ പുരട്ടിയ ശേഷം, നിറമുള്ള വെള്ളം ഒഴിക്കണം; പക്ഷേ എണ്ണ പുരട്ടിയതിനു ശേഷം മാത്രം. അതെ, 'നമ്മൾ' *പ്രത്യാഖ്യാനത്തിന്റെ* രൂപത്തിൽ 'എണ്ണ' പുരട്ടുന്നു, പിന്നെ പച്ച നിറമുള്ള വെള്ളം ഒഴിച്ചാൽ, അത് ഉള്ളിൽ ഒട്ടില്ല. അങ്ങനെ, ഞാൻ *പ്രത്യാഖ്യാനം* ചെയ്തു, എന്നിട്ട് ചായ കുടിച്ചു!

ഇത്രയും മനസ്സിലാക്കുന്നത് മൂല്യവത്താണ്. പ്രത്യഖ്യാനം ചെയ്തതിന് ശേഷം ഇതെല്ലാം ചെയ്യുക. *അതിക്രമണം* സംഭവിക്കുമ്പോഴെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. ചായ കുടിക്കുന്നത് *അതിക്രമണമായി* കണക്കാക്കില്ല. ചായ നിർബന്ധമായും കുടിക്കണം. അത് *അതിക്രമണമായി* കണക്കാക്കില്ല. എന്നിരുന്നാലും,

നിങ്ങൾ *പ്രത്യാഖ്യാനം* ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എണ്ണ പുരട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതിൽ ചിലത് 'പറ്റിനിൽക്കുന്നു'. ഇനി 'എണ്ണ' പുരട്ടി എല്ലാം ചെയ്യുക!

താരതമ്യേന, 'നമുക്ക്' ശാരീരിക ക്ലേശങ്ങൾ കുറവാണ്. എന്നിരുന്നാലും, നോക്കൂ, ഒരു മാസം മുഴുവൻ കടന്നുപോയി, ദാദായ്ക്ക് ഒരു വാഹനാപകടമുണ്ടായി. പിന്നീട് ഈ 'വെളിച്ചം' അണയാൻ പോകുന്നതുപോലെയായി.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിക്കില്ല, ദാദാ.

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, ഹീരാബ [ദാദാശ്രീയുടെ ഭാര്യ] അന്തരിച്ചാൽ, ഈ ശരീരത്തിനും അത് സംഭവിക്കില്ലേ? ഏത് തരത്തിലുള്ള *വേദനീയ* കർമ്മമാണ് (വേദനയുടെയോ സുഖത്തിന്റെയോ സംവേദനം സൃഷ്ടിക്കുന്ന കർമ്മം) അത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: *അശാത്ത വേദനീയ* (വേദനയുടെ സംവേദനം സൃഷ്ടിക്കുന്ന കർമ്മം).

ദാദാശ്രീ: 'നമുക്ക്' വേദനയുടെ സംവേദനം ഉണ്ടെന്ന് ആളുകൾ അനുമാനിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, വേദനയുടെ സംവേദനം 'നമ്മെ' ബാധിക്കുന്നില്ല, അത് തീർത്ഥങ്കർ ഭഗവാന്മാരെയും ബാധിക്കുന്നില്ല (മറ്റുള്ളവരെ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന തികച്ചും പ്രബുദ്ധരായ ഭഗവാന്മാർ). ഹീരാബയുടെ വിയോഗത്തിൽ ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നില്ല. എന്നെ ഒന്നുപോലും ബാധിച്ചിട്ടില്ല. എനിക്ക് വേദന അനുഭവപ്പെടുന്നു, ഞാൻ വേദന അനുഭവിക്കുന്നു എന്ന് ആളുകൾ കരുതുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, കഴിഞ്ഞ ഇരുപത് വർഷമായി വേദനയുടെ സംവേദനം ഒരു നിമിഷം പോലും 'നമ്മെ' ബാധിച്ചിട്ടില്ല! ഇത് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ ശാസ്ത്രമാണ്. നിങ്ങൾ വീണു പോയാൽ, നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടും. [ശരിയായ] ധാരണയുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരാൾ ഒരിക്കലും വീഴ്ച വരുത്തുകയില്ല, അല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇത് അംബലാൽഭായിയെ [ദാദാശ്രീയുടെ ബന്ധുവിനെ] ബാധിക്കുന്നു, അല്ലേ? വേദന സംവേദനം നൽകുന്ന കർമ്മം തീർച്ചയായും ദാദാ ഭഗവാനെ ബാധിക്കില്ല.

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല. രണ്ടും ബാധിക്കില്ല. ഈ ശാസ്ത്രം ഇങ്ങനെയാണ്. അത് അയാളെ ബാധിച്ചാൽ ഒരാൾ ഭ്രാന്തനാകും, അല്ലേ?

വാസ്തവത്തിൽ, കഷ്ടപ്പാടുകൾ (*ദുഖം*) ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാത്തത് കൊണ്ടാണ്. ധാരണയുണ്ടെങ്കിൽ, അത് ഈ 'ഫയലിനെ' ബാധിക്കില്ല [ആത്മാവിൽ അല്ലാത്തവരുടെ കർമ്മ അക്കൗണ്ടുകൾ ക്ലിയർ ചെയ്യേണ്ടത്]. അത് ആരെയും ബാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തതാണ്. ഈ *ജ്ഞാനം* മനസ്സിലാക്കിയാൽ പിന്നെ എങ്ങനെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാകും? വേദന (*അശാത*) ഉണ്ടാകില്ല, സുഖം (*ശാത*) ഉണ്ടാകില്ല.

13.ആർത്തധ്യാനത്തിൽ നിന്നും രൗദ്ര ധ്യാനത്തിൽ നിന്നും മോചനം

ചോദ്യകർത്താവ്: *ആർത്തധ്യാനവും* (സ്വയം ദ്രോഹിക്കുന്ന ആന്തരിക അവസ്ഥ) *രൗദ്രധ്യാനവും* (സ്വന്തത്തെയും മറ്റുള്ളവരെയും ദ്രോഹിക്കുന്ന പ്രതികൂല ആന്തരിക അവസ്ഥ) നിമിഷം തോറും സംഭവിക്കുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് *ആർത്തധ്യാനം* എന്നും *രൗദ്രധ്യാനം* എന്നും പറയാവുന്നത് എന്താണെന്ന് ദയവായി വിശദീകരിക്കുക.

ദാദാശ്രീ: *ആർത്ത ധ്യാനം* ഉൾപ്പെടുന്നത് സ്വയം മാത്രമാണ്. അതിൽ മറ്റാരും ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. 'ഷോട്ടുകൾ' മറ്റാരെയും അടിക്കുന്നില്ല. ഈ രീതിയിൽ, ഒരാൾ നിശബ്ദനായി, സ്വയം കഷ്ടപ്പെടുന്നു, എന്നാൽ മറ്റൊരാളുടെ നേരെ 'വെടി' എറിയുകയാണെങ്കിൽ, അത് *രൗദ്ര ധ്യാനം* ആണ്.

ആർത്തധ്യാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഒരു വ്യക്തിക്ക് ജ്ഞാനം ഇല്ലെങ്കിൽ, അയാൾ 'ഞാൻ ചന്ദുഭായ്' ആണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു, എന്നിട്ട് [അയാൾ ചിന്തിക്കുന്നു], 'എനിക്ക് ഇത് സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ അത് സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പിന്നെ എന്ത് സംഭവിക്കും?' പെൺമക്കളെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാൻ പോകുകയാണോ? ഇരുപത്തിനാല് വയസ്സ് തികയുമ്പോൾ വിവാഹം കഴിക്കണം. ഒരാൾ തന്റെ മകൾക്ക് അഞ്ച് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ മുതൽ വിഷമിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, അത് *ആർത്തധ്യാനം* ചെയ്യുതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായോ?

സ്വയം നിഷേധാത്മകമായി ചിന്തിക്കുക, സ്വയം ഉപദ്രവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുക, ഉദാഹരണത്തിന്, 'എന്റെ കാർ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്യുമോ

ഇല്ലയോ? [എന്റെ ദൈനംദിന ജീവിത ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ വേണ്ടത്ര നിറവേറ്റപ്പെടുമോ ഇല്ലയോ?] ഞാൻ അസുഖം ബാധിച്ച് മരിച്ചാൽ എന്ത് സംഭവിക്കും?' അതിനെയാണ് *ആർത്തധ്യാൻ* എന്ന് പറയുന്നത്.

രൗദ്രധ്യാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 'ഇയാൾ എനിക്ക് ദോഷം ചെയ്തു' എന്ന് ഒരാൾ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, അതെല്ലാം *രൗദ്രധ്യാനമായി* കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ച് [നിഷേധാത്മകമായി] ചിന്തിക്കുന്നത്, ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് ദോഷം വരുമെന്ന ചിന്ത ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, *രൗദ്രധ്യാനം* സംഭവിച്ചതായി കണക്കാക്കുന്നു. 'തുണി നീട്ടി കൊടുക്കു' എന്ന ചിന്ത മനസ്സിൽ വരുന്നതായി പറയുക. [തുണി വ്യാപാരി അത് അളക്കുമ്പോൾ സാധനം നീട്ടി തന്റെ ഉപഭോക്താക്കളെ കബളിപ്പിക്കുന്നു.] 'നീട്ടി കൊടുക്കു' എന്ന് പറഞ്ഞ ഉടൻ, ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് കുറഞ്ഞ തുണി കിട്ടും. അത്തരം ഒരു ധ്യാനവും വ്യക്തിയുടെ പണം വഞ്ചിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയും ഉള്ളതിനാൽ, ആ ആന്തരിക അവസ്ഥ (ധ്യാൻ) *രൗദ്രധ്യാനമായി* കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. മറ്റുള്ളവരെ ദ്രോഹിക്കുന്ന ആന്തരിക അവസ്ഥയെ *രൗദ്രധ്യാനമായി* കണക്കാക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ, ഒരാൾ തീവ്രമായ *രൗദ്രധ്യാനം* ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകാം, എന്നാൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അത് *ആർത്തധ്യാനമാക്കി* മാറ്റാൻ കഴിയും. രണ്ടുപേർ ഒരേ തരത്തിലുള്ള *രൗദ്രധ്യാനം* ചെയ്തുവെന്ന് കരുതുക. "ഞാൻ അയാളെ കൊല്ലും" എന്ന് രണ്ടുപേർ പറഞ്ഞതായി കരുതുക. ഒരാളെ കൊല്ലുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെയാണ് രണ്ടു പേർ ചെയ്തത്. അതാണ് *രൗദ്രധ്യാനമായി* കണക്കാക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, അവരിൽ ഒരാൾ വീട്ടിൽ പോയി പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു, 'അത് വിട്, ഞാൻ എന്തിനാണ് ഇത്തരമൊരു ഉദ്ദേശം ചെയ്തത്?' അങ്ങനെ, അത് *ആർത്തധ്യാനമായി* മാറുന്നു, എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ വ്യക്തിക്ക് *രൗദ്രധ്യാനം* അവശേഷിക്കുന്നു.

അതിനാൽ, പശ്ചാത്താപത്തിലൂടെ, *രൗദ്രധ്യാനത്തെപ്പോലും ആർത്തധ്യാനമാക്കി* മാറ്റാൻ കഴിയും. മാനസാന്തരത്തോടെ, നരകത്തിൽ [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] ഒരു ജീവരൂപമെന്ന നിലയിലുള്ള അസ്തിത്വത്തെ [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] ഉപ-മനുഷ്യ ജീവിതമായ

അസ്തിത്വത്തിലേക്ക് വഴിതിരിച്ചുവിടാൻ കഴിയും. കൂടുതൽ തീവ്രമായ പശ്ചാത്താപം *ധർമ്മധ്യാനത്തിലേക്ക്* (സദാചാരപരമായ ആന്തരിക അവസ്ഥ) നയിക്കുന്നു. ഒരാൾ ഒരു പ്രാവശ്യം പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ അത് *ആർത്തധ്യാനമായും* കൂടുതൽ തീവ്രമായി പശ്ചാത്തപിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നാൽ അത് *ധർമ്മധ്യാനമായും* മാറുന്നു. അതിനാൽ, പ്രവർത്തനം അതേപടി തുടരുന്നു, പക്ഷേ മാറ്റങ്ങൾ [ഉള്ളിൽ നിന്ന്] നടക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ വേറിട്ടു നിന്ന് 'ചന്ദുലാലി'നെക്കൊണ്ട് പ്രതിക്രമണം ചെയ്യിച്ചാൽ അതിനെ എന്താണ് വിളിക്കുക?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ശുദ്ധമായ ആത്മാവാണ് എന്നതാണ് വസ്തുത, എന്നാൽ ഈ *പുദ്ഗലിന്റെ* (ശരീരത്തിന്റെ) വിമോചനം (ഇൻപുട്ടിന്റെയും ഔട്ട്പുട്ടിന്റെയും സെൽഫ് കോംപ്ലക്സ്) നടക്കണം, അല്ലേ? അതിനാൽ നിങ്ങൾ അയാളെ [ചന്ദുഭായ്] *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യിക്കാത്തിടത്തോളം കാലം മോചനം സംഭവിക്കുകയില്ല. *ധർമ്മധ്യാനത്തിൽ* നിങ്ങൾ *പുദ്ഗലിനെ* സൂക്ഷിക്കാത്തിടത്തോളം കാലം മോചനം സംഭവിക്കില്ല എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. കാരണം, *ശുക്ലധ്യാനം* ('ഞാൻ ശുദ്ധമായ ആത്മാവാണ്' എന്ന ബോധത്തിൽ ഒരാൾ നിലനിൽക്കുന്ന ആന്തരിക അവസ്ഥ) *പുദ്ഗലിന്* സംഭവിക്കില്ല. അതിനാൽ, *പുദ്ഗലിനെ ധർമ്മധ്യാനത്തിൽ* സൂക്ഷിക്കുക. അർത്ഥം, അയാളെ തുടർച്ചയായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുക. എത്ര പ്രാവശ്യം *ആർത്തധ്യാനം* നടന്നാലും അയാളെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യിക്കു.

കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച അജ്ഞത നിമിത്തം *ആർത്താധ്യാനം* ഉദിക്കും. അർത്ഥമാക്കുന്നത്, അത് സംഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അയാളെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യിപ്പിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ കാണുമ്പോൾ *ആർത്തധ്യാനമോ രൗദ്രധ്യാനമോ* ഉണ്ടാകുമോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ. ഒരു വ്യക്തി മറ്റുള്ളവരിൽ തെറ്റുകൾ കാണും, അതാണ് അയാൾ കൊണ്ടുവന്നത്, ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞ കർമ്മ സ്റ്റോക്ക്. എന്നിട്ടും, അയാൾ സ്വയം (*പോതെ*; വികസിക്കുന്ന 'ഞാൻ') കുറ്റക്കാരനല്ല. അയാൾ [ചന്ദുഭായ്] *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം, അങ്ങനെ, 'എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത് സംഭവിക്കുന്നത്? അങ്ങനെ സംഭവിക്കാൻ

പാടില്ല.' അത്രമാത്രം; അയാൾ [അയാളുടെ മുൻകാല ജീവിതത്തിൽ] ഏത് കർമ്മ ശേഖരം നിറച്ചിട്ടുണ്ടോ, അതാണ് പുറത്തുവരുന്നത്. അതിനെയാണ് നമ്മുടെ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ നിറഞ്ഞ കർമ്മ ശേഖരം എന്ന് പറയുന്നത്.

രാത്രിയിൽ ഏഴോ എട്ടോ പേർ വന്ന്, "ചന്ദുഭായ് അവിടെയുണ്ടോ?" എന്നു വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നു. സമയം രാത്രി പതിനൊന്നര, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്താണ് പറയുക? അവർ നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ നിന്നുള്ളവരാണ്. കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പേർ നിങ്ങളുടെ പരിചയക്കാരാണ്, ബാക്കിയുള്ളവർ ആ ആളുകളുടെ പരിചയക്കാരാണ്, അങ്ങനെ മൊത്തത്തിൽ അവർ പത്തും പന്ത്രണ്ടും പേരുള്ള ഒരു ഗ്രൂപ്പാണ്, അവർ നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, രാത്രി പതിനൊന്ന് മുപ്പതിന് നിങ്ങൾ ഇവരോട് എന്താണ് പറയുന്നത്? നിങ്ങൾ വാതിൽ തുറക്കുമോ ഇല്ലയോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉവ്വ്. ഞാൻ വാതിൽ തുറക്കും.

ദാദാശ്രീ: എന്നിട്ട് ഈ ആളുകളോട് എന്ത് പറയും? നിങ്ങൾ അവരെ നിരസിക്കുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല, ഇല്ല. എനിക്ക് എങ്ങനെ അവരെ നിരസിക്കാൻ കഴിയും?

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവരോട് എന്ത് പറയും?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ അവരെ അകത്തേക്ക് ക്ഷണിക്കും. "അകത്തേക്ക് വരൂ."

ദാദാശ്രീ: "വരൂ, സ്വാഗതം, സ്വാഗതം." അത് നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിലുണ്ട്, അല്ലേ? അതിനാൽ, നിങ്ങൾ "വരൂ, സ്വാഗതം" എന്ന് പറഞ്ഞ് അവരെ നിങ്ങളുടെ സോഫാ സെറ്റിൽ ഇരുത്തുന്നു. നിങ്ങളുടെ കുട്ടി സോഫയിൽ ഉറങ്ങുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വേഗം അയാളെ ഉണർത്തി മാറ്റിനിർത്തുന്നു. നിങ്ങൾ അവരെ സോഫയിൽ ഇരുത്തി. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ, 'എന്തിനാണ് ഈ ദ്രോഹികൾ ഈ സമയത്ത് വന്നത്!' എന്ന് നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നു.

ഇനി ഇത് *ആർത്തധ്യാനം* അല്ല, *രൗദ്രധ്യാനം* ആണ്. മറ്റേ വ്യക്തിയോടുള്ള നിങ്ങളുടെ ആന്തരിക ഉദ്ദേശം (*ഭാവ്*) നിങ്ങൾ

നശിപ്പിക്കുന്നു, അതേസമയം *ആർത്തധ്യാനിൽ* ഒരാൾ തന്നെ അവനു വേണ്ടിയുള്ള വേദന അനുഭവിക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, നിങ്ങളുടേതല്ലാത്ത ബാഹ്യപ്രചോദിതമായ കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുക മാത്രമല്ല, അതിന് നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. 'എന്തിനാണ് ഈ ദ്രോഹികൾ ഈ സമയത്ത് വന്നത്?'

എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്താണ് പറയുന്നത്? നിങ്ങളുടെ ഉൾച്ചേർത്ത മൂല്യങ്ങൾ നിങ്ങളെ വെറുതെ വിടില്ല, അല്ലേ? നിങ്ങൾ നിശബ്ദമായി പറയുന്നു, "കുറച്ച്... കുറച്ച്..." എന്നാൽ ഹേയ്, എന്താണ്? അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പറയും, "[നിങ്ങൾക്ക് വേണോ] അൽപ്പം ചായ..." അപ്പോൾ അതിഥികൾ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും, "ചന്ദുഭായ്, ഇപ്പോൾ ചായ മാറ്റിവെക്കുക, പകരം ലളിതമായ, ചൂടുള്ള ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കുക; അത് ആവശ്യത്തിലധികം ആയിരിക്കും." സങ്കൽപ്പിക്കുക, അതോടെ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയുടെ [ചിന്തകളുടെ] ട്രെയിൻ ആരംഭിക്കുന്നു. അടുക്കളയിൽ എന്ത് സംഭവിക്കും?

ഇനി, എന്താണ് ഭഗവാന്റെ നിർദ്ദേശം (ആജ്ഞ)? മോക്ഷത്തിൽ പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വ്യക്തി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? 'എന്തിനാണ് ഈ ദ്രോഹികൾ ഈ സമയത്ത് വന്നത്' എന്ന ആന്തരിക ഉദ്ദേശം തീർച്ചയായും ഒരു വ്യക്തിയിൽ ഉദിക്കും. നിലവിൽ, സമയചക്രത്തിന്റെ നിലവിലെ യുഗത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദം, പരിസ്ഥിതി അങ്ങനെയാണ്, ഇത് ഒരു വ്യക്തിയിൽ ഉയർന്നുവരും. പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരാൾക്ക് പോലും ഇത് സംഭവിക്കും.

പിന്നെ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ നിന്ന് അത്തരമൊരു കാരണം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്? ഉള്ളിൽ ദുരുദ്ദേശ്യങ്ങൾ വിതയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ നിങ്ങൾ പുറത്ത് നല്ലത് ചെയ്യുന്നു. അതിനർത്ഥം, അവരെ സ്നേഹപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, നിങ്ങൾ മുൻകാല ജീവിതത്തിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കുകയാണ്, എന്നാൽ രണ്ടാമത്തേത് [ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടെ], നിങ്ങൾ അടുത്ത ജീവിതത്തിനായി വീണ്ടും ബന്ധിതരാകുന്നു. ഉള്ളിൽ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ, 'എന്തിനാണ് ഈ ദ്രോഹികൾ ഈ സമയത്ത് വന്നത്' എന്ന ദുരുദ്ദേശത്തോടെയാണ് നിങ്ങൾ വീണ്ടും ബന്ധിക്കുന്നത്.

അതിനാൽ അവിടെ, നിങ്ങൾ ഭഗവാനോട് ക്ഷമ ചോദിക്കണം,

'ഭഗവാനെ, ഞാൻ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തു. സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദം കാരണം ഞാൻ ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചു, പക്ഷേ ഇത് എന്റെ ആഗ്രഹമല്ല. അവർ താമസിച്ചാൽ കൊള്ളാം.' നിങ്ങൾ ഇത് മായ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള പരിശ്രമമായി *(പുരുഷാർത്ഥം)* കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ഇതുപോലെ എന്തെങ്കിലും തീർച്ചയായും സംഭവിക്കും; ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതായി തോന്നുന്ന ആളുകൾക്ക് പോലും ഇത് സംഭവിക്കുന്നു. കാലചക്രത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ യുഗം ഈ രീതിയിൽ വിചിത്രമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ അത് മായ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിനനുസരിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഫലം ലഭിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: സാധാരണയായി, ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ, അഞ്ച് മുതൽ ഇരുപത്തഞ്ച് വരെ *അതിക്രമങ്ങൾ* സംഭവിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതിനായി കൂട്ടായി [*പ്രതിക്രമണം*] ചെയ്യുക. കൂട്ടായി ചെയ്യുക. പറയുക, "ഞാൻ കൂട്ടായ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു."

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ഞാൻ അത് എങ്ങനെ ചെയ്യണം? ഞാൻ എന്താണ് പറയേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: 'ഇവയിൽ പലതും [*അതിക്രമങ്ങൾ*] സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതിനാൽ ഞാൻ അവർക്കായി കൂട്ടായ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു.' നിങ്ങളുടെ വിഷയം വ്യക്തമാക്കുക, 'ഇത് ഈ വിഷയത്തിലാണ്, അതിനായി ഞാൻ കൂട്ടായ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു.' അതിനാൽ, അത് പരിഹരിക്കപ്പെടും, കൂടാതെ പോലും. പിന്നെ, ചിലത് ഇപ്പോഴും അവശേഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അത് പിന്നീട് കഴുകിക്കളയും. ഇത് പിന്നീട് കഴുകി കളയുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അത് നിങ്ങൾ നീട്ടിവെക്കരുത്. നിങ്ങൾ നിങ്ങൾ നീട്ടിവെക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് പൂർണ്ണമായും കെട്ടിക്കിടക്കാം. വിഷയം സങ്കീർണ്ണമാക്കേണ്ട കാര്യമില്ല.

14. കോപം-അഹങ്കാരം- വഞ്ചന-അത്യാഗ്രഹം എന്ന ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് മോചനം

ചോദ്യകർത്താവ്: ആരോടെങ്കിലും വല്ലാത്ത ദേഷ്യം വന്നാൽ പിന്നെ ആ വ്യക്തിയോട് വാചാലമായി ആഞ്ഞടിച്ചാൽ ഞാൻ നിശബ്ദനാകുന്നു. പിന്നീട്, ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽ എനിക്ക് ഒരുപാട് ആന്തരിക അസ്വസ്ഥത അനുഭവപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ,

അതിനായി ഞാൻ ഒന്നിലധികം തവണ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ രണ്ട് മൂന്ന് തവണ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, അത് വളരെ കൃത്യമായി ചെയ്താൽ, അത് കഴിഞ്ഞു. [നിങ്ങൾ പറയണം,] 'ഓ ദാദാ ഭഗവാൻ! ഞാൻ അത് വളരെ ഗൗരവമായി എടുത്തു. കടുത്ത ദേഷ്യം ഉയർന്നു. മറ്റൊരാൾക്ക് എത്രത്തോളം വേദനിച്ചിട്ടുണ്ടാകും! അതിനുവേണ്ടി ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു, നിങ്ങളുടെ സാക്ഷിയിൽ, തീക്ഷ്ണതയോടെ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാളുമായി ആവശ്യത്തിൽ അധികം തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, അത് മറ്റൊരാളുമായി അകലം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഒന്നോ രണ്ടോ തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, അപ്പോൾ, രണ്ടോ നാലോ തവണ, അങ്ങിനെ അധികം പ്രാവശ്യം പ്രതിക്രമണം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ, അധവാ ഞാൻ ഇത് ഒരു തവണ മാത്രം ചെയ്താൽ, അത് എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുമോ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നത്രയും ചെയ്യുക. ആത്യന്തികമായി, കൂട്ടായ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. ധാരാളം പ്രതിക്രമണങ്ങൾ ശേഖരിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, അത് കൂട്ടായി ചെയ്യുക [പറഞ്ഞുകൊണ്ട്], 'എനിക്ക് ഈ കർമ്മങ്ങൾക്കെല്ലാം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ഇവയ്ക്കെല്ലാം ഒരുമിച്ചാണ് ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നത്.' നിങ്ങൾ ദാദാ ഭഗവാനോട് പറയണം. അങ്ങനെ അത് അവനിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്ക് ആരോടെങ്കിലും ദേഷ്യം വന്നാൽ ഉടനെ ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു, എന്നിട്ടും നമ്മുടെ ദേഷ്യം മറ്റൊരാളിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം പെട്ടെന്ന് നിഷേധമാകില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇത് നിഷേധിക്കപ്പെടുമോ ഇല്ലയോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ സ്വയം ആശങ്കപ്പെടേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ 'വസ്ത്രങ്ങൾ' കഴുകുകയും വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം. ഉള്ളിൽ നിങ്ങൾക്കത് ഇഷ്ടമല്ല, എന്നിരുന്നാലും അത് സംഭവിക്കുന്നു, അല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ദേഷ്യത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതിനാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ട, നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* തുടരുക. 'നിങ്ങൾ' പറയണം, 'ചന്ദുഭായ്, *പ്രതിക്രമണം*

ചെയ്യൂ.' പിന്നെ 'തുണി' അഴുക്കായാൽ ഉടൻ അയാൾ അത് കഴുകും! ഇതിൽ അമിതമായി ഇടപെടരുത്. അല്ലാത്തപക്ഷം, അത് നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി വീണ്ടും കേടുവരുത്തും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇപ്പോൾ ഒരു വ്യക്തി പരദൂഷണത്തിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ, ആ സമയത്ത് അയാൾക്ക് ഉണർന്ന ബോധം ഇല്ലായിരിക്കാം, അതിനാൽ പരദൂഷണം നടന്നു, അല്ലെങ്കിൽ കോപം ഉയർന്നു. ആ സമയത്ത്, അയാൾ പരദൂഷണം ചെയ്തതായി കണക്കാക്കുന്നുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: അതിനെ തന്നെ *കഷായം* എന്ന് വിളിക്കുന്നു. *കഷായം* എന്നാൽ ഒരാൾ മറ്റൊരാളുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. ആ സമയത്ത് ഒരാൾ [നിഷേധാത്മകമായി] സംസാരിക്കുന്നു, എന്നിരുന്നാലും നടക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് അവനറിയാം; ചിലപ്പോൾ അയാൾ അത് മനസ്സിലാക്കുന്നു, ചിലപ്പോൾ അയാൾ അത് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല, അത് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ പോകുന്നു. കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം അയാൾ അത് മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതിനർത്ഥം, അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ, അയാൾ അത് അറിയുകയായിരുന്നു എന്നാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്റെ ഓഫീസിൽ മൂന്ന് നാല് സെക്രട്ടറിമാരുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ ഞാൻ അവരോട് പറയുന്നു. ഞാൻ അവരോട് ഒരിക്കൽ, രണ്ടുതവണ, നാല് തവണ, അഞ്ച് തവണ പറയുന്നു, എന്നിട്ടും അവർ അതേ തെറ്റ് ചെയ്യുന്നത് തുടരുന്നു. അപ്പോൾ എനിക്ക് ദേഷ്യം വരും. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: 'നിങ്ങൾ' യഥാർത്ഥത്തിൽ ശുദ്ധമായ ആത്മാവായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളിൽ ദേഷ്യം വരുന്നത് പോലെയല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ദേഷ്യം വരുന്നത് ചന്ദുഭായിയിലാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചന്ദുഭായിയോട് പറയണം, 'ഇപ്പോൾ ദാദായെ കണ്ടുമുട്ടി, ദേഷ്യം കുറച്ച് കുറക്കുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ആ സെക്രട്ടറിമാർ ഒട്ടും മെച്ചപ്പെടുന്നില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ച് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? എനിക്ക് സെക്രട്ടറിയോട് എന്തെങ്കിലും പറയണം, അല്ലേ? അല്ലെങ്കിൽ അവർ അതേ തെറ്റ് ആവർത്തിച്ചു

കൊണ്ടേയിരിക്കും! അവർ ജോലി കൃത്യമായി ചെയ്യുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ ചന്ദുഭായിയോട് പറയണം, 'അവരെ ശകാരിക്കുക. അവരെ അൽപ്പം ശകാരിക്കുക.' അയാളോട് പറയുക, 'സമത്വത്തോടെ അവരെ ശാസിക്കുക.' അവരെ നാടകീയമായ രീതിയിൽ ശകാരിക്കുക [നിങ്ങൾ ഒരു നാടകത്തിലെന്നപോലെ] "നിങ്ങൾ ഇത് തുടരുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ജോലി എങ്ങനെ നിലനിർത്തും?'' അത്തരം കാര്യങ്ങൾ പറയുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ആ സമയത്ത് അവർക്ക് വേദനയുണ്ടാകും, മറ്റുള്ളവരെ വേദനിപ്പിക്കരുതെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അവർക്ക് വേദനിക്കില്ല. നിങ്ങൾ നാടകീയമായി [ഒരു നാടകത്തിലെന്നപോലെ] സംസാരിക്കുന്നതിനാലാണിത്, അതിനാൽ അവർക്ക് വേദനിക്കില്ല. അവബോധം അവരുടെ മനസ്സിൽ ഉദിക്കും, അവരുടെ ദൃഢനിശ്ചയം മാറും. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ നിങ്ങൾ അവരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നില്ല. എപ്പോഴാണ് ഒരാൾ വേദനിക്കുന്നത്? നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, അവർ വേദനിക്കും. 'ഞാൻ ഈ വ്യക്തിയെ നേരെയാക്കാൻ പോകുന്നു' എന്നതുപോലുള്ള ഉദ്ദേശ്യം, വ്യക്തിയെ വേദനിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തിക്ക് വേദനിക്കും.

നിങ്ങൾ കോപത്തെ കാണുന്നവനും അറിയുന്നവനായി തുടരുകയാണെങ്കിൽ, കോപം കഴുകപ്പെട്ട് അപ്രത്യക്ഷമാകും. ആ *പരമാണുക്കൾ* ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചിതറുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്രയും ചെയ്യാൻ 'നിങ്ങൾ' ബാധ്യസ്ഥനാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ദേഷ്യം വന്നതിനുശേഷം നാം ചെയ്യുന്ന *പ്രതിക്രമണത്തെ പുരുഷാർത്ഥം* (ആത്മീയ പരിശ്രമം) അല്ലെങ്കിൽ *പരാക്രമം* (സ്വയം പോലെയുള്ള അസാധാരണമായ ആത്മീയ പരിശ്രമം) ആയി കണക്കാക്കുന്നുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: അതിനെ *പുരുഷാർത്ഥമായി* കണക്കാക്കുന്നു, *പരാക്രമമായി* കണക്കാക്കുന്നില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ *പരാക്രമത്തെ* എന്തായി കണക്കാക്കാം?

ദാദാശ്രീ: *പരാക്രമം* വാസ്തവത്തിൽ *പുരുഷാർത്ഥത്തേക്കാൾ* ഉയർന്നതാണ്. അതേസമയം ഇത് തീർച്ചയായും *പരാക്രമമല്ല.* വാസ്തവത്തിൽ, നിങ്ങൾക്ക് വേദന അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഒരു തൈലം പുരട്ടുമ്പോൾ, *പരാക്രമം* ഇതിൽ എവിടെയാണ് വരുന്നത്? അതിൽ, ഒരുവൻ എല്ലാം അറിയുന്നു; അറിയുന്നവൻ അറിയുമ്പോൾ അതിനെ *പരാക്രമം* എന്നു പറയുന്നു. ഒരുവൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ അതിനെ *പുരുഷാർത്ഥം* എന്നു പറയുന്നു. ആത്യന്തികമായി, ആവർത്തിച്ച് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ വാക്ക് തർക്കങ്ങൾ കുറയും. എല്ലാം തനിയെ കുറയും. ചട്ടം പോലെ, എല്ലാം കുറയും. എല്ലാം സ്വാഭാവികമായി നിലയ്ക്കുന്നു. ആദ്യം, അഹം അകന്നുപോകുന്നു, പിന്നെ മറ്റെല്ലാം പിന്തുടരുന്നു. എല്ലാം അതിന്റെ സ്ഥാനത്തേക്ക് മടങ്ങുന്നു. ഒപ്പം ഉള്ളിൽ നിശബ്ദതയുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഉള്ളിൽ ശാന്തതയുണ്ട്, അല്ലേ?

പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും ഇല്ലാതാകുന്നു. ചെയ്യുന്നവൻ (*കർത്താ*) ഇല്ലാത്തതിനാൽ, അത് പൂർണ്ണമായും മായ്ച്ചുകളയപ്പെടുന്നു. ചെയ്യുന്നയാളുടെ അഭാവത്തിൽ നിങ്ങൾ (മഹാത്മാക്കൾ) അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കുന്നു. ചെയ്യുന്നയാളുടെ അഭാവത്തിൽ നിങ്ങൾ (മഹാത്മാക്കൾ) കഷ്ടപ്പെടുന്നവനും ആസ്വദിക്കുന്നവനും ആണ് (*ഭോക്ത*). അതിനാൽ, ഇത് മായ്ക്കപ്പെടുന്നു. അതേസമയം, ഈ ലോകത്തിലെ ആളുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താലും അവരുടെ കർമ്മം അൽപ്പം ദുർബലമായേക്കാം, പക്ഷേ അവ അപ്രത്യക്ഷമാകില്ല. പ്രഭാവം വരുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കില്ല, അതേസമയം നിങ്ങൾക്ക് (മഹാത്മാക്കൾക്ക്) കർമ്മം പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ആരുടെയും തെറ്റുകൾ കാണാതെ വരുമ്പോൾ, ലൗകിക ജീവിതത്തിനിടയിലും *സർവവിരാതിയുടെ* (*ക്രമിക* പാതയിൽ, ആത്മീയ വികാസത്തിന്റെ പതിനാലു ഘട്ടങ്ങളിൽ ആറാമത്തേത്; ആറാമത്തെ *ഗുണസ്ഥാനം*) നേടിയെന്ന് അറിയുക! ഇങ്ങനെ, *അക്രം വിജ്ഞാനത്തിന്റെ* പാതയിൽ *സർവവിരതിയുടെ* ഘട്ടം വ്യത്യസ്തമാണ്. ഒരു വ്യക്തി ലൗകിക ജീവിതം നയിക്കുന്നു, ഹെയർ ജെൽ പുരട്ടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പെർഫ്യൂം ധരിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം, എന്നിട്ടും അയാൾ (ആത്മാവിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ) ഒരു വ്യക്തിയുടെ തെറ്റ് കാണുന്നില്ല.

വിദ്വേഷത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനായ ഒരു വ്യക്തി (*വീതദ്വേഷ്*) ഒരു ആയുസ്സിൽ (*ഏകാവതാരി*) മുക്തി നേടുന്നവനായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. *വീതദ്വേഷ്* ആകുന്നതിൽ കുറവുള്ള ഒരാൾക്ക് അത് രണ്ടോ നാലോ ആയുസ്സ് എടുക്കും.

15. അക്രമരഹിതമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക്...

ചോദ്യകർത്താവ്: മോക്ഷത്തിന് പോകുന്നതിന് മുമ്പ്, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ജീവികളുമായി ഒരു കർമ്മ കണക്ക് ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതിനായി നാം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, അത് നമ്മെ മോചിപ്പിക്കുമോ?

ദാദാശ്രീ: ഉവ്വ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ എന്താണ് സംസാരിക്കേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: 'ഞാൻ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ വേദനിപ്പിച്ച എല്ലാ ജീവികളും എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ'.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഓരോ ജീവജാലങ്ങളോടും?

ദാദാശ്രീ: അതെ, ഓരോ ജീവജാലങ്ങളോടും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ, വായു ശരീരമുള്ള (*വായുകായ*), ജലശരീരമുള്ള (*ജൽകായ*), അഗ്നി ശരീരമുള്ള (*തീകായ*) എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടതാണോ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അതെല്ലാം പറയുമ്പോൾ, അപ്പോൾ എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അറിയാതെ ഒരു ജീവിയെ കൊന്നാൽ എന്ത് ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ (മഹാത്മാക്കൾ) അറിയാതെ ഹിംസയിൽ (*ഹിംസ*) പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ, എന്നാൽ പിന്നീട് നിങ്ങൾ അത് തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, 'ഇത് സംഭവിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഉടൻ തന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കണം.' ഇത് ആവർത്തിക്കില്ല എന്ന ഉണർന്ന ബോധം നിലനിർത്തുക. അത്തരമൊരു ലക്ഷ്യം നിങ്ങൾ നിലനിർത്തണം. ഒരു ജീവിയേയും കൊല്ലാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല എന്ന ഉദ്ദേശം ദൃഢമായി നിലനിർത്താൻ ഭഗവാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. ദിവസേന അഞ്ച് പ്രാവശ്യം ഉദ്ദേശം ഉറപ്പിക്കുക, 'ഒരു

ജീവിയേയും ചെറുതായി പോലും വേദനിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.' 'ഈ ലോകത്തിലെ ഒരു ജീവജാലത്തിനും മനസ്സ്-സംസാരം-ശരീരം വഴി ചെറിയ തോതിൽ പോലും മുറിവേൽക്കരുത്.' ഈ വാചകം അഞ്ച് തവണ പറയുക. രാവിലെ, നിങ്ങളുടെ പതിവ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുക. അങ്ങനെ ബാധ്യത കുറയും. കാരണം, ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ മേൽ നിങ്ങൾക്ക് (മഹാത്മാക്കൾക്ക്) നിയന്ത്രണമുണ്ട്. അത് [പ്രകടമായ പ്രവർത്തനം] നിങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് ആകസ്മികമായി സംഭവിച്ചാലും, അത് ഡീമെറിറ്റ് (പാപം) കർമ്മത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ആകസ്മികമായി തീയിൽ കൈ വെച്ചാൽ എന്ത് സംഭവിക്കും?

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്ക് പൊള്ളലേൽക്കും.

ദാദാശ്രീ: ഒരു ചെറിയ കുട്ടിക്ക് പൊള്ളലേൽക്കാതിരിക്കുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അയാൾക്ക് പൊള്ളും.

ദാദാശ്രീ: അയാളെ പോലും കത്തിച്ചുകളയുമായിരുന്നു! അതിനാൽ അത് [കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം] നിങ്ങളെ കൈവിടില്ല. നിങ്ങൾ അത് അറിയാതെയോ അറിഞ്ഞോ ചെയ്താലും, പ്രഭാവം നിങ്ങളെ ഒരു തരത്തിലും വിടുകയില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: *ജ്ഞാനം* എടുത്ത ഒരു *മഹാത്മാവ്* ഉണ്ടെന്ന് കരുതുക. രാത്രിയിൽ അയാളെ കൊതുകുകൾ കടിക്കുന്നതിനാൽ അയാൾ ഉറക്കമുണർന്ന് അവയെ കൊല്ലാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഇപ്പോൾ അത് എന്തായിട്ടാണ് പരിഗണിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: അയാളുടെ ഉദ്ദേശം തകർന്നതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. *ജ്ഞാനത്തിന്റെ* ഉണർവുള്ള അവബോധത്തിൽ അയാൾ നിലനിന്നതായി കണക്കാക്കുന്നില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് അക്രമാസക്തമായ ഉദ്ദേശ്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു (*ഹിൻസക് ഭാവ്*).

ദാദാശ്രീ: അക്രമാസക്തമായ ഉദ്ദേശ്യം മാത്രമല്ല, അയാൾ [*ജ്ഞാനത്തിന്* മുമ്പ്] എന്തായിരുന്നോ അതിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അയാൾ പിന്നീട് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, അത് കഴുകിപ്പോകും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അടുത്ത ദിവസം അയാൾ അതേ കൃത്യം വീണ്ടും ചെയ്താലോ?

ദാദാശ്രീ: അതോ, അയാൾ അത് നൂറു തവണ ചെയ്താലും *പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ* അത് കഴുകിക്കളയും.

നിങ്ങൾക്ക് കൊല്ലുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരൊറ്റ ചിന്ത പോലും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. നിങ്ങൾക്ക് കീടങ്ങളെ സഹിക്കാനാവില്ലെങ്കിൽ അവയെ പുറത്ത് കളയുക. തീർത്ഥങ്കർ ഭഗവാന്മാർ 'കൊല്ലുക' എന്ന വാക്കു പോലും സാധാരണ ഉപയോഗത്തിൽ നിന്നും മാറ്റിയിരുന്നു, കാരണം അത് വളരെ അപകടം പിടിച്ചതാണ്. 'കൊല്ലുക' എന്ന ചിന്ത ധാരാളം ഹിംസാത്മകമായ പരമാണുക്കൾ നിറഞ്ഞതാണ്. നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിലെ ഓരോ പരമാണുവും പൂർണ്ണമായും അഹിംസാത്മകം ആയിരിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: *ഭാവ് ഹിംസക്കും* (അക്രമോദ്ദേശ്യം) *ദ്രവ്യ ഹിംസക്കും* (ചിന്തയിലൂടെയോ സംസാരത്തിലൂടെയോ പ്രവൃത്തിയിലൂടെയോ ചെയ്യുന്ന അക്രമം) ഒരേ അനന്തരഫലമുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: *ഭാവ് ഹിംസയിൽ,* മറ്റൊരാളിൽ 'ഫോട്ടോ' രൂപപ്പെടുന്നില്ല, അതേസമയം *ദ്രവ്യ ഹിംസ* ഒരു സിനിമ കാണുന്നതിന് സമാനമാണ്. *ഭാവ ഹിംസ* സൂക്ഷ്മമായ രൂപത്തിലാണ് നടക്കുന്നത് [അത് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ദൃശ്യമാകാത്തത്], അതേസമയം ദ്രവ്യ ഹിംസയെ പ്രത്യക്ഷമായി കാണാൻ കഴിയും. മനസ്സ്, സംസാരം, ശരീരം എന്നിവയിലൂടെ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്നത് *ദ്രവ്യ ഹിംസയാണ്.* നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കാം, "ജീവികളെ സംരക്ഷിക്കണം" [അതാണ് *ഭാവ അഹിംസ;* അക്രമരഹിതമായ ഉദ്ദേശ്യം]. അപ്പോൾ അവർ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും ഇല്ലെങ്കിലും [*ദ്രവ്യ അഹിംസ;* പ്രത്യക്ഷമായ *അഹിംസ*], അതിന് നിങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥനല്ല. "ഈ ജീവജാലങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കണം" എന്ന് നിങ്ങൾ പറയണം; നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത് ഇത്രമാത്രം. പിന്നെ അക്രമം നടന്നാൽ, നിങ്ങൾ ഉത്തരവാദിയല്ല! സംഭവിച്ച *അക്രമത്തിന്* നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കണം, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം, അങ്ങനെ എല്ലാ ബാധ്യതകളും ഇല്ലാതാകുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: നിങ്ങളുടെ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്, "ഈ ലോകത്തിലെ ഒരു ജീവജാലത്തിനും മനസ്സ്-സംസാരം-ശരീരം വഴി ചെറിയ തോതിൽ പോലും മുറിവേൽക്കരുത്."

എന്നാൽ മറുവശത്ത്, ഞാൻ ഒരു കർഷകനാണ്. അതിനാൽ, പുകയില വളർത്തുമ്പോൾ, ഞാൻ അവയുടെ തണ്ടിൽ നിന്ന് വളർന്നുവരുന്ന ഇലകൾ നുള്ളിയെടുക്കണം. അതിനാൽ അത് തീർച്ചയായും സസ്യങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു, അല്ലേ? ഡീമെറിറ്റ് (പാപ) കർമ്മം അതിന് ബന്ധിതമാണ്, അല്ലേ? ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷക്കണക്കിന് സസ്യങ്ങളോട് ഞങ്ങൾ ഇത് ചെയ്യുന്നു! ഈ പാപകരമായ പ്രവൃത്തി നമുക്ക് എങ്ങനെ അവസാനിപ്പിക്കാം?

ദാദാശ്രീ: അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ തോന്നണം, ‘അയ്യോ, എന്തിനാണ് എന്റെ ഭാഗത്ത് ഈ ജോലി വന്നത്?’ അത്രമാത്രം. വളർന്നുവരുന്ന ഇലകൾ അവയുടെ തണ്ടിൽ നിന്ന് നുള്ളിയെടുക്കണം. എന്നാലും ഉള്ളിൽ പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടാകണം, ‘എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ദൗത്യം എന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായത്?’ ഉള്ളിൽ ‘ഇത് ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്’ എന്ന് തോന്നണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ഈ തെറ്റായ പ്രവൃത്തി തീർച്ചയായും സംഭവിക്കും, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അത് ഉറപ്പാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് സ്വയം ആശങ്കപ്പെടരുത്, അതിൽ നിങ്ങൾ സ്വയം വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. സംഭവിക്കുന്ന തെറ്റായ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് സ്വയം ആശങ്കപ്പെടരുത്. നിങ്ങൾ തീരുമാനിക്കണം, 'ഇത് സംഭവിക്കാൻ പാടില്ല' എന്ന് ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യുക. 'എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ചുമതല എന്റെ മേൽ വീണത്? എനിക്ക് അനുയോജ്യമായ മറ്റൊരു ജോലി ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാൻ ഇത് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.’ മറ്റൊരാൾക്ക് [*ജ്ഞാനമില്ലാത്ത* ഒരാൾ] പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടാകില്ല. ഇത് [*ജ്ഞാനം*] അറിയാത്തിടത്തോളം, പശ്ചാത്താപം സംഭവിക്കുകയില്ല. ഒരാൾ സന്തോഷത്തോടെ ചെടി പറിച്ചെടുക്കും. നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടോ? ഞാൻ പറയുന്നത് അനുസരിച്ച് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ഉത്തരവാദിത്തവും 'ഞങ്ങളുടേതാണ്'. ചെടി മാറ്റി വെക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ല; പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടാകണം, 'എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത് എന്റെ ഭാഗത്ത് വന്നത്?

കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ ജീവികൾ കൊല്ലപ്പെടുമ്പോൾ, തീർച്ചയായും ഒരു തെറ്റ് സംഭവിക്കും, അല്ലേ? അതിനാൽ, കൃഷി

ചെയ്യുന്നവർ ദിവസവും അഞ്ച് മുതൽ പത്ത് മിനിറ്റ് വരെ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കണം, 'ചെയ്തുപോയ തെറ്റുകൾക്ക് ഞാൻ മാപ്പ് ചോദിക്കുന്നു'. 'ഞങ്ങൾ' കർഷകരോട് പറയുന്നു, "നിങ്ങളുടെ ജോലിയിലൂടെ ജീവജാലങ്ങൾ മരിക്കുന്നു. ചെയ്യുന്നു. അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ഇങ്ങനെ ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ തെറ്റിൽ എനിക്ക് ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. എന്നാൽ അതിനായി ഈ രീതിയിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: "മനസ്സിലൂടെയും, സംസാരത്തിലൂടെയും, ശരീരത്തിലൂടെയും ഒരു ജീവജാലത്തിനും മുറിവേൽക്കാതിരിക്കട്ടെ" എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ ആ വാചകം നിങ്ങൾക്കറിയാം. രാവിലെ ഇത്രയും പറഞ്ഞാൽ അത് മതിയാകുമോ, ഇല്ലയോ?

ദാദാശ്രീ: ഇത് അഞ്ച് പ്രാവശ്യം പറയണം, എന്നാൽ പണം എണ്ണുമ്പോൾ ഒരാളുടെ അവസ്ഥ എങ്ങനെയാണോ അതുപോലെ തന്നെ സംസാരിക്കണം.

പണം എണ്ണുമ്പോൾ *ചിത്ത്* (അറിവിന്റെയും ദർശനത്തിന്റെയും ആന്തരിക കഴിവ്) ഉള്ളതുപോലെ, *അന്തഃകരണം* (മനസ്സ്-ബുദ്ധി-ചിത്ത്-സമുച്ചയം) ഉള്ളതുപോലെ, അത് പറയുമ്പോൾ നിലനിർത്തണം.

16. ശത്രുതയുടെ ഭീകരമായ തിരിച്ചടവ്...

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന് കരുതുക, അപ്പോൾ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ എനിക്ക് മറ്റൊരാളുമായി കർമ്മ കണക്ക് തീർക്കാൻ പോകേണ്ടി വരും, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അത് പരിഹരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നിങ്ങൾ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു വ്യക്തിയുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: പക്ഷെ എനിക്ക് കണക്ക് തീർക്കേണ്ടി വരും, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതിനാൽ നിങ്ങൾ തന്നെ ഒരിക്കൽ കൂടി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. *പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ* തിരുത്തപ്പെടും. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് *പ്രതിക്രമണം* എന്ന ആയുധം നൽകിയിരിക്കുന്നത്!

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ, നമ്മുടെ പ്രതികാര (*വൈര്യ*) വികാരങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തി നേടുന്നു , എന്നാൽ

മറ്റേയാൾ പ്രതികാര വികാരം നിലനിർത്തിയാലോ?

ദാദാശ്രീ: മഹാവീർ ഭഗവാനോട് ആസക്തി (*രാഗം*) കാത്തുസൂക്ഷിച്ച നിരവധി ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തോട് വെറുപ്പ് (*ദ്വേഷം*) നിലനിർത്തിയ നിരവധി ആളുകളും; അതുകൊണ്ട് മഹാവീർ ഭഗവാന് എന്ത് പ്രയോജനം? വീതരാഗി (ആപേക്ഷിക സ്വത്വവുമായോ ലോകത്തിലെ മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുവുമായോ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത പൂർണ്ണമായ പ്രബുദ്ധനായ ജീവജാലം) ഒന്നിലും പറ്റിനിൽക്കുന്നില്ല. വീതരാഗി എന്നാൽ ശരീരത്തിൽ 'എണ്ണ' പുരട്ടാതെ പുറത്തേക്ക് സഞ്ചരിക്കുക എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, അതേസമയം എല്ലാവരും ശരീരത്തിൽ 'എണ്ണ' പുരട്ടിയാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, എല്ലാ 'പൊടിയും' 'എണ്ണ' ഉള്ളവരിൽ പറ്റിനിൽക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: രണ്ട് വ്യക്തികൾ തമ്മിലുള്ള പ്രതികാരം, സംഭവിക്കുന്ന അടുപ്പവും വെറുപ്പും, ഇപ്പോൾ ഞാൻ തന്നെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്ത് മോചിതനാകുകയും എന്നാൽ മറ്റൊരാൾ തന്റെ പ്രതികാര വികാരം ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ആ വ്യക്തി അടുത്ത ജന്മത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തി ആസക്തിയുടെയും വെറുപ്പിന്റെയും കർമ്മ കണക്ക് അവസാനിപ്പിക്കുമോ? എല്ലാത്തിനുമുപരി, അയാൾ ഇപ്പോഴും പ്രതികാരത്തിന്റെ വികാരങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നു.

ദാദാശ്രീ: *പ്രതിക്രമണത്തോടെ* അയാളുടെ പ്രതികാര വികാരങ്ങൾ കുറയും. [*പ്രതിക്രമണം* പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ] ഒരു പ്രാവശ്യം, പിന്നെ 'ഉള്ളി'യുടെ ഒരു പാളി, പിന്നെ രണ്ടാമത്തെ പാളി; എത്ര പാളികൾ ഉണ്ടെങ്കിലും പലതും കളയുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നതിനോടൊപ്പം *അതിക്രമണം* സംഭവിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം അത് [*പ്രതിക്രമണം*] ചെയ്യുക. പടക്കം കെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു പടക്കം പൊട്ടിയാൽ പിന്നോട്ട് പോകണം. കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം അത് കെടുത്തിക്കളയുക. സത്യത്തിൽ, പടക്കം തീർച്ചയായും പൊട്ടിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. അതിനെയാണ് ലൗകിക ജീവിതം എന്ന് പറയുന്നത്.

ആരെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്യുന്നു, അയാൾ എന്നെ അപമാനിക്കുന്നു, അപ്പോഴും 'ഞങ്ങൾ' അയാൾക്ക് സംരക്ഷണം നൽകുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരാൾ എന്നെ വെല്ലുവിളിച്ചു. എനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവരോട് ഞാൻ പറഞ്ഞു, "അയാൾക്ക് എതിരെ ഒരു നിഷേധാത്മക ചിന്തയും ഉണ്ടാകരുത്, ഒരു നെഗറ്റീവ് ചിന്ത ഉണ്ടായാൽ, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക." അയാൾ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണ്, എന്നാൽ അത്തരം ആളുകൾ [*ജ്ഞാനം* നേടാത്തവർ] എന്തിന് വിധേയരാണ്? അവർ കഷായത്തിന് വിധേയരാണ്. ഈ മനുഷ്യൻ ആത്മാവിന് വിധേയനല്ല. അയാൾ ആത്മാവിന് വിധേയനാണെങ്കിൽ, അയാൾ പറഞ്ഞതുപോലെ സംസാരിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് *കഷായയെ* ആശ്രയിക്കുന്ന ഒരാൾ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള കുറ്റം ചെയ്താൽ, അയാളോട് ക്ഷമിക്കണം. അയാൾ സ്വയം വിധേയനല്ല, പാവം! അയാൾ *കഷായത്തിൽ* ഏർപ്പെടുമ്പോൾ, നാം ശാന്തത പാലിക്കണം, ഉള്ളിൽ നിന്ന് പ്രതികാരം ചെയ്യരുത്. അല്ലെങ്കിൽ, എല്ലാം നശിപ്പിക്കപ്പെടും. *കഷായത്തിന്* വിധേയനാകുക എന്നാൽ കർമ്മത്തിന്റെ വികാസത്തിന് വിധേയനാകുക എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. കർമ്മത്തിന്റെ വികാസത്തിന് അനുസൃതമായി ഒരാൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

17. അഭിപ്രായങ്ങളുടെ മൂലകാരണം നീക്കം ചെയ്യൽ...

വരുന്ന ആളുടെ ആന്തരികഭാവം നല്ലതായാലും ചീത്തയായാലും നിങ്ങളാണ് അയാളോട് എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കണം എന്ന് അറിയേണ്ട ആൾ. അയാളുടെ പ്രകൃതി കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ അയാളുമായി വലിയ കുഴപ്പത്തിനു പോകാൻ നിൽക്കേണ്ടതില്ല. അയാളെ വെറുതെ വിടുക. കളവ് അയാളുടെ ശീലമാണെങ്കിൽ, കഴിഞ്ഞ പത്തുവർഷമായി അയാൾ കളവ് ചെയ്യുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളോട് മാപ്പു ചോദിച്ചാൽ, നിങ്ങളയാളെ വിശ്വസിക്കേണ്ട കാര്യമുണ്ടോ? അയാളോട് മോശമായ ഭാവമൊന്നുമില്ലെന്നും അയാൾക്ക് നിങ്ങൾ മാപ്പുകൊടുക്കുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾക്ക് അയാളോട് പറയാം. എന്നാൽ ആ തലം വരെ മാത്രമെ നിങ്ങൾക്ക് അത്തരം ആളുകളുമായി പോകാൻ കഴിയുള്ളൂ. നിങ്ങൾക്ക് അയാളിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ, അതേ സമയം അയാളുമായി കൂടുതലായി ഇടപെടാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല. നിങ്ങൾ അയാളുടെ സുഹൃത്തായുകയാണെങ്കിൽ പിന്നെ നിങ്ങളയാളെ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതും പഴയ അനുഭവങ്ങൾ

വെച്ച് അയാളെ സംശയിക്കുന്നതും തെറ്റാണ്. സത്യത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ അവൻ്റെ കൂട്ടുകെട്ട് നിലനിർത്തരുത്, നിങ്ങൾ അവൻ്റെ കൂട്ടുകെട്ട് നിലനിർത്താൻ ഇടയായാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അവനോട് ഒരു മുൻവിധിയും പാടില്ല. 'എന്ത് സംഭവിച്ചാലും ശരിയാണ്' എന്ന് നിങ്ങൾ നിലനിർത്തണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നിട്ടും, അയാളെക്കുറിച്ച് ഒരു നിഷേധാത്മക അഭിപ്രായം രൂപപ്പെട്ടാൽ, ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: അത് രൂപപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങൾ ക്ഷമ ചോദിക്കണം. നിങ്ങൾ ഒരു നിഷേധാത്മക അഭിപ്രായം രൂപപ്പെടുത്തിയ അതേ വ്യക്തിയോട് ക്ഷമ ചോദിക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ നല്ല അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയണമോ വേണ്ടയോ?

ദാദാശ്രീ: ഒരു അഭിപ്രായവും പറയരുത്. നിങ്ങൾ അവ നൽകേണ്ടി വന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവ മായ്ക്കണം. അത് കഴുകിക്കളയാനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ, *ആലോചന, പ്രതിക്രമണം, പ്രത്യാഖ്യാൻ* എന്നീ തെറ്റുപറ്റാത്ത ആയുധങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്റെ ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിയ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ നിന്ന് എനിക്ക് എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടാനാകും?

ദാദാശ്രീ: അവയെ ഒഴിവാക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്ന നിമിഷം, അവ പോകാൻ തുടങ്ങും. അവ വളരെ ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിയതാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എല്ലാ ദിവസവും രണ്ട് മണിക്കൂർ അവയെ പിഴുത് കളയുകയാണെങ്കിൽ, അവ തുടച്ചു നീക്കപ്പെടും. ആത്മ-സാക്ഷാത്കാരം നേടിയ ശേഷം, നിങ്ങൾ *പുരുഷാർത്ഥ ധർമ്മം* (ആത്മമായി പുരോഗമിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ പങ്ക്) നേടിയതായി കണക്കാക്കുന്നു. *പുരുഷാർത്ഥ ധർമ്മത്തിന് പരാക്രമം* വരെ പോകാൻ കഴിയും, അവിടെ ഒരാൾക്ക് ഏത് തരത്തിലുള്ള തടസ്സത്തെയും (മോചനത്തിലേക്കുള്ള പാതയിലെ തടസ്സം) മറികടക്കാൻ കഴിയും. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ ആദ്യം മനസ്സിലാക്കണം, 'ഇതാണ് ഇതിന് കാരണമായത്', അതിന് ശേഷം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക.

അഭിപ്രായങ്ങൾ ബന്ധിക്കാതെ നോക്കുക. ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം അഭിപ്രായങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. മറ്റൊന്നിനും

പ്രശ്നമില്ല. ഒരാളുടെ എന്തെങ്കിലും കാണുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപപ്പെടും. ലൗകിക ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം വളരെ ശക്തമാണ്, അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, അവ രൂപപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് നിങ്ങൾ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണം. അഭിപ്രായങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അതീവ ജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. അതിനാൽ, അഭിപ്രായങ്ങൾ തീർച്ചയായും രൂപപ്പെടും, പക്ഷേ അവ രൂപപ്പെടുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഉടൻ തന്നെ അവ ഉപേക്ഷിക്കണം. അഭിപ്രായങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത് *പ്രകൃതി* ആണ്, *പ്രജ്ഞാ ശക്തി* (ആത്മവിമോചന ഊർജ്ജം) അവ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. *പ്രകൃതി* അഭിപ്രായങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തുടരും. ഒരു നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക്, അത് തീർച്ചയായും അവയെ ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവയെ വിട്ടയച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കണം. അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് ഈ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം ഉടലെടുത്തത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: രൂപപ്പെട്ട അഭിപ്രായങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടാം?

ദാദാശ്രീ: അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ, നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത് [ചന്ദുഭായിയോട് പറയാൻ പറയുക], 'ഞാൻ ഈ വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് അത്തരമൊരു അഭിപ്രായം രൂപീകരിച്ചു. അതു തെറ്റാണ്. എനിക്ക് എങ്ങനെ ഇത്തരമൊരു അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കാൻ കഴിയും?' നിങ്ങൾ അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനാകും. അതിനാൽ നിങ്ങൾ [ചന്ദുഭായിയോട്] പറയുമ്പോൾ, 'ഈ അഭിപ്രായം തെറ്റാണ്. അത്തരമൊരു അഭിപ്രായം ഈ വ്യക്തിക്ക് എങ്ങനെ ബന്ധിതമാകും? നിങ്ങൾ ഇവിടെ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?' അതിനാൽ, അഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുമ്പോൾ, അയാൾ അതിൽ നിന്ന് മുക്തനാകുന്നു.

നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം നിലനിൽക്കും, അതിനാൽ നിങ്ങൾ ബന്ധനത്തിലായി. എന്ത് തെറ്റ് സംഭവിച്ചാലും നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അതിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ ആ അഭിപ്രായം നശിക്കുന്നു. അഭിപ്രായങ്ങളിലൂടെയാണ് മനസ്സ് ഉദിച്ചത്. നോക്കൂ, എനിക്ക്

ആരോടും ഒരു ചെറിയ അഭിപ്രായവുമില്ല. കാരണം, ഒരാളെ ആദ്യമായി കാണുമ്പോൾ അയാളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ആദ്യ ചിന്ത ഒരിക്കലും മാറില്ല. ഒരു വ്യക്തി അയാൾ ഉള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ കാരണം മോഷ്ടിക്കുകയും ഞാൻ അത് സ്വയം കാണുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ അയാളെ കള്ളനായി മുദ്രകുത്തുന്നില്ല. കാരണം അത് അയാളുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ മൂലമാണ്. പിടിക്കപ്പെടുന്നവനെ കള്ളനെന്നാണ് ലോകജനത വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി അയാൾ മോഷ്ടിച്ചതാണോ അതോ എപ്പോഴും കള്ളനാണോ എന്നൊന്നും ലോകജനതയ്ക്ക് ഒട്ടും ആശങ്കയില്ല. എല്ലായ്പ്പോഴും കള്ളനാകുന്ന വ്യക്തിയെ ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ കള്ളൻ എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി മോഷ്ടിക്കുന്നവനെ ഞാൻ കള്ളനെന്ന് വിളിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഒരു അഭിപ്രായം രൂപീകരിച്ചതിന് ശേഷം, ഞാൻ ഒരിക്കലും മറ്റൊരു അഭിപ്രായത്തിലേക്ക് മാറുന്നില്ല. ഞാനിതുവരെ ഒരു വ്യക്തിയുടെ കാര്യത്തിലും മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടില്ല.

'നിങ്ങൾ' പരിശുദ്ധനായി, ചന്ദുഭായിയെ ശുദ്ധനാക്കേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. *പുദ്ഗൽ [പരമാണു]* പറയുന്നു, 'ഞങ്ങൾ ഇതിനകം ശുദ്ധരായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശത്തോടെ ഞങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചത് നിങ്ങളാണ്, അത്തരമൊരു അവസ്ഥയിലേക്ക് നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഞങ്ങൾക്ക് രക്തമോ പഴുപ്പോ എല്ലുകളോ അങ്ങനെയൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ ശുദ്ധരായിരുന്നു. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ, മോക്ഷത്തിലേക്ക് പോകാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മാത്രം ശുദ്ധനായാൽ അത് നടക്കില്ല. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ശുദ്ധനാക്കിയാൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രനാകൂ.

18. ലൈംഗികതയെ ജയിക്കുന്നവൻ രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവാണ്!

ചോദ്യകർത്താവ്: ലൈംഗികതയുടെ ഒരു വിത്ത് വിതച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, അത് തീർച്ചയായും ഒരു ഫലമായി പ്രകടമാകും, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: വിത്ത് തീർച്ചയായും വിതയ്ക്കപ്പെടും. ഇത് ഒരു ഫലം ആയി പ്രകടമാകും, പക്ഷേ അത് സജ്ജീകരിക്കാത്തിടത്തോളം, അത് മാറ്റാൻ കഴിയും. അതിനാൽ ഒരാളുടെ മരണ സമയത്തിന് മുമ്പ്, അത്

മായ്ക്കാൻ കഴിയും.

അതുകൊണ്ടാണ് ലൈംഗികതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തെറ്റുകൾ വരുത്തിയവരോടും, മറ്റ് തെറ്റുകൾ വരുത്തിയവരോടും 'ഞങ്ങൾ' പറയുന്നത്, "ഞായറാഴ്ച ഉപവസിക്കുക, ദിവസം മുഴുവൻ അതിനെക്കുറിച്ച് മാത്രം ചിന്തിക്കുക, അതേക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക, അവയെ കഴുകുക." ഇത് ഒരു *ആജ്ഞയുടെ* (ജ്ഞാനിയുടെ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശം) പരിധിക്കുള്ളിൽ ചെയ്താൽ, അവ കുറയും!

തൽക്കാലം, നിങ്ങൾ എവിടെയാണ് നോക്കുന്നതെന്ന് പരിശോധിക്കുക. മുൻകാലങ്ങളിൽ, ആളുകൾ വളരെ വിട്ടുവീഴ്ച ഇല്ലാത്തവരായിരുന്നു; അവർ പുറത്തേക്ക് തുറിച്ച് നോക്കുമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ പുറത്തേക്ക് തുറിച്ച് നോക്കരുത്, അത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്; പകരം, നിങ്ങൾ അകലേക്ക് നോക്കണം. അങ്ങനെയാണെങ്കിലും, നോക്കാൻ ഇടവന്നാൽ, നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. ഒരു മിനിറ്റ് പോലും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തരുത്. നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്നതിലോ കുടിക്കുന്നതിലോ തെറ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് സാരമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇത് ലൗകിക ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ രോഗമാണ്; ഇതാണ് ലൗകിക ജീവിതം നിലനിൽക്കുന്നതിന്റെ കാരണം. ലൈംഗികതയുടെ അടിത്തറയിലാണ് ലൗകിക ജീവിതം നിലനിൽക്കുന്നത്; ലൈംഗികത തന്നെയാണ് അടിസ്ഥാനം.

ഒരാൾ തന്റെ സ്വന്തമായതിൽ മുഴുകിയാൽ, ഒരാൾ മനുഷ്യ ജീവിതത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഒരാൾ തന്റെ സ്വന്തമല്ലാത്തതിൽ മുഴുകിയാൽ, ഒരാൾ [അടുത്ത ജന്മത്തിൽ] ഒരു മൃഗരൂപം പ്രാപിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടേതല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാം, ദൈവം നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും. ഇനിയും അമ്പലത്തിൽ പോയി പശ്ചാത്തപിക്കാം. നിങ്ങളുടേതല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അതേക്കുറിച്ച് പശ്ചാത്തപിക്കുക. ഈ ശരീരത്തിൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം കാലം പശ്ചാത്തപിക്കുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: എഴുപത് ശതമാനം മനുഷ്യരും ഒരു മൃഗരൂപമായി പുനർജന്മം ചെയ്യുമെന്ന് നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു, എനിക്ക് ഒരു ഭയം തോന്നി. അപ്പോൾ നമുക്ക് ഇപ്പോഴും എന്തെങ്കിലും അവസരം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല ഇല്ല. ആശയൊന്നും അവശേഷിക്കുന്നില്ല, അതിനാൽ സൂക്ഷിക്കുക ...

ചോദ്യകർത്താവ്: ആത്മ-സാക്ഷാത്കാരം (*മഹാത്മാക്കൾ*) നേടിയവരെക്കുറിച്ചാണ് നമ്മൾ സംസാരിക്കുന്നത്.

ദാദാശ്രീ: മഹാത്മാക്കൾ എന്റെ *ആജ്ഞകളിൽ* (*അക്രം വിജ്ഞാനത്തിൽ* സ്വയം എന്ന അവബോധത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്ന അഞ്ച് നിർദ്ദേശങ്ങൾ) നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവരെ ശല്യപ്പെടുത്താൻ ഈ ലോകത്തിൽ ആരുമില്ല.

അതിനാൽ ആളുകൾക്ക് കഴിയുന്നിടത്തോളം ജാഗ്രത പാലിക്കാൻ ഞാൻ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ക്ഷമ ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, [അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് സ്വതന്ത്രനാകാം,] ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരു പോംവഴിയുണ്ട്.

നിങ്ങളുടെ ബന്ധുവിന് വളരെ ദൈർഘ്യമേറിയ ഒരു കത്ത് എഴുതാൻ പോകുകയാണെന്ന് കരുതുക, കത്തിൽ അത് സ്വീകരിക്കുന്നവനെ നിങ്ങൾ ശപിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അയാളെ ഒരുപാട് ശപിക്കുന്നു, കത്ത് മുഴുവൻ അത് മാത്രം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, എന്നിട്ട് കത്തിന്റെ അടിയിൽ നിങ്ങൾ എഴുതുന്നു, 'ഇന്ന് ഞാൻ എന്റെ ഭാര്യയുമായി വഴക്കിട്ടിരുന്നു, അതിനാലാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ കുറിച്ച് ഇത് പറയുന്നത്. പക്ഷേ എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ.' അപ്പോൾ അത് എല്ലാ ശാപവും ഇല്ലാതാക്കുമോ ഇല്ലയോ? അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ബന്ധു എല്ലാ ശാപങ്ങളും വായിക്കും, അയാൾ അവ സ്വീകരിക്കും, മാത്രമല്ല അയാൾ നിങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യും! അപ്പോൾ ലോകം ഇങ്ങനെയാണ്. അതിനാൽ, 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, ക്ഷമ ചോദിക്കാൻ, നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ദൈവത്തോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുക. ഇല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് വന്ന് എന്നോട് ക്ഷമ ചോദിക്കാം. ഞാൻ നിങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, വളരെ വിചിത്രമായ സമയങ്ങൾ വരുന്നു, അതുപോലെ, ചന്ദുഭായ് [ബന്ധു സ്വയം] അശ്രദ്ധയോടെ പെരുമാറുന്നു. അതിൽ കാര്യമില്ല, അല്ലേ! നിങ്ങളുടെ ജീവിതം ഒരു വലിയ

ഉത്തരവാദിത്തം വഹിക്കുന്നു! അതിനാൽ, എഴുപത് ശതമാനത്തെ ഞാൻ സംശയത്തോടെ പരാമർശിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ശുദ്ധിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അങ്ങനെ ചെയ്യുക. ഇതാണ് 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന അവസാന ഉറപ്പ്. വലിയ ദുരിതം ഉണ്ടാകും! 'നമ്മൾ' ഇപ്പോഴും *പ്രതിക്രമണത്തിന്റെ* രൂപത്തിൽ ആയുധം നൽകുന്നു. നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, രക്ഷപ്പെടാനുള്ള അവസരമുണ്ട്. എന്റെ *ആജ്ഞ* (പ്രത്യേക നിർദ്ദേശം) അനുസരിച്ച് നിങ്ങൾ അത് ചെയ്താൽ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം രക്ഷ ഉടൻ വരും. ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന അപരാധ കർമ്മത്തിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടി വരും, പക്ഷേ അതേ പരിധിയിലല്ല.

"ചന്ദുഭായിക്ക് ബുദ്ധിയില്ല" എന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അയാളെ അനുഗ്രഹിക്കാൻ തോന്നിയാൽ, 'അയ്യോ, ചന്ദുഭായിക്ക് ബുദ്ധിയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു, പക്ഷേ ഇപ്പോൾ അവർക്കും അത് അറിയാം,' വേർപിരിയൽ ആ ഘട്ടത്തിൽ നിലനിൽക്കും!

എല്ലാ ദിവസവും ഞാൻ ചന്ദുഭായിയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു, "വരൂ, ചന്ദുഭായ്, വരൂ!" പിന്നെ ഒരു ദിവസം ഞാൻ അയാളെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. എന്താണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം? 'അയാൾ എന്നെ മുന്നിൽ ഇരിക്കാൻ വിളിച്ചില്ലല്ലോ' എന്ന ചിന്ത അവനുണ്ട്. 'ഞങ്ങൾ' അയാളെ ഊതിവീർപ്പിക്കും, പിന്നീട് ഊതി കെടുത്തും, ഊതിവീർപ്പിക്കും, പിന്നെയും ഊതി കെടുത്തും; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, അയാൾ ക്രമേണ *ജ്ഞാനത്തിൽ* പുരോഗമിക്കുന്നു. 'നമ്മുടെ' ഈ തന്ത്രങ്ങളെല്ലാം *ജ്ഞാനത്തിൽ* [മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്നതിന്] പുരോഗതിക്ക് ഉള്ളതാണ്. 'നമ്മുടെ' ഓരോ പ്രവർത്തനവും [മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്നതിന്] *ജ്ഞാനത്തിൽ* പുരോഗതി കൈവരിക്കാനാണ്. ഇത് എല്ലാവർക്കും വ്യത്യസ്തമാണ്; അവ തീർച്ചയായും *പ്രകൃതിയിൽ* നിന്ന് (സ്വയം അല്ലാത്ത സമുച്ചയത്തിന്റെ അന്തർലീനമായ സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ) ഒഴിവാക്കണം. *പ്രകൃതിയെ* തീർച്ചയായും ഒഴിവാക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങളുടേതല്ലാത്ത ഒരു കാര്യം എത്ര നാൾ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കാനാകും!

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് ശരിയാണ്; *പ്രകൃതിയിൽ* നിന്ന് പുറത്തു കടക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല.

ദാദാശ്രീ: അതെ. പ്രകൃതി യഥാർത്ഥത്തിൽ 'നമ്മുടേത്' നീക്കം ചെയ്തു, *ജ്ഞാനം* യഥാർത്ഥത്തിൽ 'നമ്മുടേത്' ഒഴിവാക്കി. നിങ്ങൾക്ക്, അത് 'ഞങ്ങൾ' നീക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമാണ്; അതിൽ 'ഞങ്ങൾ' ഉപകരണമാണ് (*നിമിത്തം*)!

19. നിർബന്ധപൂർവ്വം നുണപറയുന്ന ദുഃശ്ശീലം...

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മൾ കള്ളം പറയുമ്പോൾ, അതും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കർമ്മമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: തീർച്ചയായും! എന്നിരുന്നാലും, ഒരു നുണ പറയുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ, ഒരു നുണ പറയാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യമാണ് കൂടുതൽ കർമ്മത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത്. കള്ളം പറയുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു കർമ്മഫലമാണ്. ഒരു നുണ പറയാനുള്ള ഉദ്ദേശം, ഒരു നുണ പറയാനുള്ള ദൃഢനിശ്ചയം, അതാണ് കർമ്മത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായോ? ഈ പ്രസ്താവനകൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുമോ? അവർ നിങ്ങളെ എങ്ങനെ സഹായിക്കും?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ കള്ളം പറയുന്നത് നിർത്തണം.

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല. നുണ പറയാനുള്ള അഭിപ്രായം നിങ്ങൾ വെറുതെ വിടണം. നിങ്ങൾ കള്ളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അതിൽ പശ്ചാത്തപിക്കണം, 'എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? ഇത്തരം നുണകൾ പറയാൻ പാടില്ല.' എന്നാലും കള്ളം പറയുന്നത് നിൽക്കില്ല. പകരം, ആ അഭിപ്രായം നിൽക്കും. 'ഇനി മുതൽ ഞാൻ കള്ളം പറയില്ല. കള്ളം പറയുന്നത് വലിയ അപരാധമാണ്. അത് ഒരുപാട് ദുരിതങ്ങളിലേക്കാണ് നയിക്കുന്നത്, കള്ളം പറയുന്നത് തന്നെ അടിമത്തമാണ്.' നിങ്ങൾ അത്തരമൊരു അഭിപ്രായം രൂപപ്പെടുത്തിയാൽ, നുണ പറയാനുള്ള നിങ്ങളുടെ അതിക്രമം അവസാനിക്കും.

നിങ്ങൾ കള്ളം പറയാൻ ഇടയായാൽ, അങ്ങനെ ചെയ്യൂ, എന്നാൽ അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക, എന്നതായിരിക്കണം നിങ്ങളുടെ ആപേക്ഷിക മതം

20. സംസാരിക്കുന്ന സമയത്ത് ബോധം..

സംസാരം പോലെ മനസ്സ് പ്രശ്നമല്ല. കാരണം, മനസ്സ് ഒരു

മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു, അതേസമയം സംസാരത്തിന് മറ്റൊരാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ മുറിവുണ്ടാക്കാം. അതുകൊണ്ട്, 'ഈ പ്രസംഗം ആരെയെങ്കിലും വേദനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവരോടെല്ലാം ഞാൻ മാപ്പ് ചോദിക്കുന്നു'; *പ്രതിക്രമണം* ഇങ്ങനെ ചെയ്യണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ, സംസാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ തെറ്റുകളും ക്ഷമിക്കപ്പെടും, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: തെറ്റുകൾ നിലനിൽക്കും, പക്ഷേ തെറ്റുകൾ ഒരു കയർ പോലെയായിരിക്കും. അതിനാൽ *പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ*, അടുത്ത ജന്മത്തിൽ ചെറിയ സ്പർശനത്തിൽ അവയെല്ലാം ശിഥിലമാകും. എല്ലാ സത്തയും അതിൽ നിന്ന് ബാഷ്പീകരിക്കപ്പെടും.

'ചെയ്യുന്നവന്റെ' പിന്തുണയുണ്ടെങ്കിൽ, കർമ്മം ചാർജ് ചെയ്യപ്പെടും. 'നിങ്ങൾ' ഇനി ചെയ്യുന്നയാളല്ല. അതിനാൽ മുൻകാല ജീവിതത്തിൽ നിന്നുള്ള കർമ്മം ഫലമുണ്ടാക്കുകയും ചിതറുകയും ചെയ്യും. പുതിയ കർമ്മം ബന്ധിക്കപ്പെടുകയില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾ പ്രകോപിതനായി സംസാരിച്ചാൽ, അത് *അതിക്രമണം* അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അത് തീർച്ചയായും *അതിക്രമണം* ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു!

ചോദ്യകർത്താവ്: മറ്റൊരാളെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന സംസാരം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും അതിനായി ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* നടത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ പിന്നെ എന്ത് സംഭവിക്കും?

ദാദാശ്രീ: അത്തരം സംസാരം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മറ്റേയാൾക്ക് അതിൽ മുറിവേറ്റതായി തോന്നുന്നു, അതായത് അയാൾക്ക് വേദന തോന്നുന്നു. മറ്റൊരാൾക്ക് പരിക്കേൽക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് (സംസാരം) സമ്മതമാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ കണ്ടെത്താനാകും?

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് ബന്ധനം സൃഷ്ടിക്കുമോ?

ദാദാശ്രീ: ഇത് നിയമവിരുദ്ധമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, അല്ലേ? അത് നിയമ വിരുദ്ധമാണ്, അല്ലേ? അത് ഒരിക്കലും നിയമ വിരുദ്ധമാകരുത്, അല്ലേ? നിങ്ങൾ എന്റെ *ആജ്ഞയെ* പിന്തുടരുമ്പോൾ,

അത് *ധർമ്മമായി* (മതം; ശരിയായ ജീവിതരീതി) കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. പിന്നെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നതിൽ എന്താണ് ദോഷം? ക്ഷമ ചോദിക്കുകയും, 'ഇനി ഞാൻ ഇത് ചെയ്യില്ല' എന്ന ഉദ്ദേശം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുക. ഇത്രയും മതി. ചുരുക്കി സൂക്ഷിക്കുക. ഇതിൽ ദൈവത്തിന് എന്ത് ചെയ്യാൻ കഴിയും? ഇതിൽ നീതി തേടേണ്ടതുണ്ടോ? ലൗകിക ഇടപാടുകൾ (*വ്യവഹാർ*), ലൗകിക ഇടപാടുകൾ ആയി ഒരാൾ മനസ്സിലാക്കിയാൽ, ഒരാൾ നീതി മനസ്സിലാക്കി! എന്തുകൊണ്ടാണ് അയൽക്കാരൻ നിഷേധാത്മകമായി സംസാരിച്ചത്? നിങ്ങളുടെ ലൗകിക ഇടപെടൽ അത്തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടാണ്. നിങ്ങൾ പ്രതികൂലമായ സംസാരം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് മറ്റൊരാളുടെ ലൗകിക ഇടപെടലിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, മോക്ഷത്തിലേക്ക് പോകാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, അതിനാൽ അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: മറ്റൊരാൾ നിഷേധാത്മകമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ, എനിക്ക് *ജ്ഞാനത്തിലൂടെ* പരിഹാരം അനുഭവപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അവശേഷിക്കുന്ന പ്രധാന ചോദ്യം ഞാൻ പ്രതികൂലമായി സംസാരം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു എന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഞാൻ ഈ പ്രസ്താവനകളുടെ പിന്തുണ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, അത് എനിക്ക് നിഷേധാത്മകമായി സംസാരിക്കാനുള്ള അനുവാദം നൽകുമോ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ഈ പ്രസ്താവനകൾ ഒരു പിന്തുണയായി ഉപയോഗിക്കരുത്. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്ക് *പ്രതിക്രമണത്തിന്റെ* പിന്തുണ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആരെയെങ്കിലും വേദനിപ്പിച്ച കാര്യം പറഞ്ഞാൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം.

മറ്റൊരാൾ എന്ത് പറഞ്ഞാലും, അയാളുടെ സംസാരം അയാളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ല, മറിച്ച് മറ്റ് ഘടകങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് നിങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കില്ല, അല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: മറ്റുള്ളവരുടെ മോക്ഷത്തിന് വേണ്ടി ഒരു ചെറിയ നുണ പറഞ്ഞാൽ, അത് കുറ്റമായി കണക്കാക്കുമോ?

ദാദാശ്രീ: *പരമാർത്ഥത്തിനായി* ചെയ്യുന്നതെന്തും, അതായത് ആത്മാവിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതെന്തും, അത് ഒരു തെറ്റായി

കണക്കാക്കില്ല. ശരീരത്തിന് വേണ്ടി ചെയ്യുന്നതെന്തും, എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്താൽ, അത് കുറ്റമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു നല്ല കാര്യം ചെയ്താൽ അത് ഒരു പുണ്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ആത്മാവിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ഒന്നിനും ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. അതെ, അത് ആത്മാവിനുവേണ്ടി ആയിരിക്കുന്നിടത്തോളം, അതിനായി ചെയ്യുന്നതെന്തും, അതിൽ തെറ്റില്ല. [എന്നിരുന്നാലും,] ആരെയെങ്കിലും വേദനിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ഉപകരണമാണെങ്കിൽ, അത് ഒരു തെറ്റായി കണക്കാക്കും!

ചോദ്യകർത്താവ്: *പ്രതിക്രമണത്തിന്* യാതൊരു ഫലവുമില്ലെങ്കിൽ, അതിനർത്ഥം ഞാൻ അത് പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നാണോ, അതോ മറ്റേയാൾക്ക് അറിവില്ലായ്മയുടെ (*ആവരണം*) മൂടുപടം ഉണ്ടെന്നാണോ?

ദാദാശ്രീ: മറ്റൊരു വ്യക്തിയിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കരുത്. അയാൾ ഭ്രാന്തൻ പോലും ആയിരിക്കാം. അയാളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ഉപകരണമാകരുത്; അത്രമാത്രം!

ചോദ്യകർത്താവ്: അതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ അയാൾക്ക് വേദനയുണ്ടെങ്കിൽ, അത് അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കണം.

ദാദാശ്രീ: അയാൾക്ക് വേദനയുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ പരാജയപ്പെടാതെ അവസാനിപ്പിക്കണം. അത് നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. അതെ, നമ്മുടെ ജീവിതം യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരെയും വേദനിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ ഉള്ളതാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നിട്ടും പറയട്ടെ, മറ്റൊരാൾക്ക് അവസാനിപ്പിക്കൽ അനുഭവപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം എത്രയാണ്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തിയെ മുഖാമുഖം കാണാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ ക്ഷമാപണം കാണിക്കണം. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ ക്ഷമാപണം നടത്തുമ്പോൾ, ഒരു നിഷേധാത്മകമായ പ്രതികരണം ഉണ്ടായാൽ, നിങ്ങൾ ഒരു നീചനായ വ്യക്തിയുമായി ഇടപെടുകയാണെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അത് പരിഹരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങൾ ക്ഷമാപണം നടത്തുമ്പോൾ, അയാളിൽ നിന്ന് പ്രതികൂലമായ

പ്രതികരണമുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം, 'ഞാൻ ഈ വ്യക്തിയോട് ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തു, പക്ഷേ അയാൾ ഒരു നികൃഷ്ടനാണ്, അതിനാൽ അവനിലേക്ക് കുനിയുന്നത് നിർത്തുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്ക് നല്ല ഉദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ ഞാൻ എന്തിന് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: മറ്റൊരാൾക്ക് വേദന തോന്നിയതുപോലെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. ലൗകിക ഇടപെടലിൽ ആളുകൾ പറയും, "ആ സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവിനെ എങ്ങനെ ശകാരിക്കുന്നു എന്ന് നോക്കൂ." അതിനാൽ നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. കണ്ണിൽ കാണുന്ന എന്തിനും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ സ്വർണ്ണം പോലെ നല്ലതായിരിക്കാം, എന്നാൽ അവകൊണ്ട് എന്ത് പ്രയോജനം? നല്ല ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ മാത്രം പോരാ. എന്റെ ഉദ്ദേശം സ്വർണ്ണം പോലെ നല്ലതാണെങ്കിലും എനിക്ക് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. എന്ത് തെറ്റ് ചെയ്താലും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. എല്ലാ മഹാത്മാക്കളും ലോക രക്ഷയ്ക്കുള്ള ആഗ്രഹവും ഉദ്ദേശവും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. ഉദ്ദേശം നല്ലതാണെങ്കിലും നടക്കില്ല. *പ്രതിക്രമണമാണ്* ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത്. നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളിൽ കറ വരുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവ കഴുകുന്നു, അല്ലേ? അതുപോലെ, ഇവയും കറകളാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ലൗകിക ഇടപെടലിൽ ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകണം (താക്കോർ). ഇത് വ്യക്തിയെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതാണ്, അതിനാൽ ഞാൻ ഇത് എങ്ങനെ മായ്ക്കണം?

ദാദാശ്രീ: ലൗകിക ഇടപെടലിൽ നിങ്ങൾ ഒരു മുൻകരുതൽ സൂചന നൽകേണ്ടി വന്നേക്കാം, പക്ഷേ അത് അഹംഭാവത്തോടെയാണ് ചെയ്യുന്നത്, അതിനാൽ നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയില്ലെങ്കിൽ, അയാൾ നിയന്ത്രണം വിട്ടുപോകില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഒരു മുൻകരുതൽ സൂചന നൽകണം, എന്നാൽ അത് എങ്ങനെ പറയണമെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. എങ്ങനെ പറയണമെന്ന് അറിയാതെ വരുമ്പോൾ, ലൗകികമായ ഇടപെടൽ എങ്ങനെ നടത്തണമെന്ന് അറിയാതെ വരുമ്പോൾ,

അഹംഭാവത്തോടെയാണ് ജാഗ്രതാ സൂചന നൽകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അതിനു ശേഷം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ മറ്റൊരാൾക്ക് ജാഗ്രതാ നിർദ്ദേശം നൽകുമ്പോൾ, ആ വ്യക്തി കുറ്റപ്പെടുത്താൻ സാധ്യതയുണ്ട്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* തുടരുകയാണെങ്കിൽ, ആറ് മാസത്തിനുള്ളിൽ, പന്ത്രണ്ട് മാസത്തിനുള്ളിൽ, സംഭാഷണം മറ്റേയാൾക്ക് ഇഷ്ടമാകുന്ന തരത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കും.

ഇനി, 'ഞങ്ങൾ' ആരെയെങ്കിലും കളിയാക്കുമ്പോഴൊക്കെ 'ഞങ്ങളും' അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. അതിൽ നിന്ന് 'ഞങ്ങൾ' ഒഴിവാവുകയില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് തമാശയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. തീർച്ചയായും അത് ചെയ്യാൻ കഴിയും!

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, എന്നിട്ടും 'ഞങ്ങൾ' *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യാതിരുന്നാൽ കുഴപ്പമില്ല, പക്ഷേ 'ഞങ്ങൾ' തീർച്ചയായും അത് ചെയ്യണം. അല്ലെങ്കിൽ, 'നമ്മുടെ' ഈ *ജ്ഞാനം*, പ്ലേ ചെയ്യുന്ന ഈ 'ടേപ്പ് റെക്കോർഡ്' അത്ര കൃത്യമാകില്ല.

അത് പോലെ, ഞാനും എല്ലാത്തരം ആളുകളെയും കളിയാക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാത്തിലും തമാശ കാണിക്കുന്നത് ആരാണ്? വളരെ മൂർച്ചയുള്ള ബുദ്ധിയുള്ളവരാണ്. എല്ലാവരേയും, നല്ല ആളുകളെയും, വളരെ പ്രമുഖരായ അഭിഭാഷകരെയും, ഡോക്ടർമാരെയും ഞാൻ സ്വതന്ത്രമായി കളിയാക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, ആ അഹം തീർച്ചയായും തെറ്റാണ്, അല്ലേ! അത് ബുദ്ധിയുടെ ദുരുപയോഗമാണ്, അല്ലേ! മറ്റുള്ളവരെ കളിയാക്കുക എന്നത് ബുദ്ധിയുടെ സൂചകമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: മറ്റുള്ളവരെ കളിയാക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ബാധ്യതകൾ എന്തൊക്കെയാണ്? ഏത് തരത്തിലുള്ള ബാധ്യതകളാണ് സംഭവിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ഒരാളെ തല്ലുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രത്യാഘാതങ്ങളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരാളെ കളിയാക്കുന്നതിൽ അനന്തമായ അനന്തരഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകും എന്നതാണ് സത്യം. അയാളുടെ കുറഞ്ഞ ബുദ്ധിക്കെതിരെ നിങ്ങളുടെ വലിയ ബുദ്ധിയെ നിങ്ങൾ മുതലെടുത്തു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു പുതിയ 'ടേപ്പ് റെക്കോർഡ്' ചെയ്യപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരാൾക്ക് എന്താണ് പരിഹാരം?

ദാദാശ്രീ: പ്രകമ്പനങ്ങൾ ഒന്നും സൃഷ്ടിക്കരുത്. എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക. എന്നിട്ടും അത് സംഭവിക്കുന്നില്ല, അല്ലേ! ഇതും [സംസാരം] ഒരു യന്ത്രമാണ്, കൂടാതെ ഇത് ബാഹ്യ ഘടകങ്ങൾക്ക് (*പരാധീൻ*) വിധേയമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് 'ഞങ്ങൾ' മറ്റൊരു വഴി കാണിക്കുന്നത്; അത് 'ടേപ്പ്' ആകുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, നിങ്ങൾ അത് ഉടൻ മായ്ച്ചാൽ, അത് ശരിയാകും. ഈ *പ്രതിക്രമണം* മായ്ക്കാനുള്ള ഒരു ഉപകരണമാണ്. ഇതിലൂടെ ഒന്നോ രണ്ടോ ജന്മങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മാറ്റമുണ്ടാകും, അതോടെ അത്തരം സംസാരങ്ങളെല്ലാം പാടെ നിലയ്ക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ആത്മജ്ഞാനം ഉണ്ടായതിനുശേഷം *പ്രതിക്രമണം* നിരന്തരം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതിനാൽ, ഇത് മേലിൽ നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്തമല്ല. നിങ്ങൾ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, ഇനി നിങ്ങൾ ഉത്തരവാദിയല്ല! നിങ്ങൾക്ക് കർക്കശമായി സംസാരിക്കാം, എന്നാൽ ആസക്തിയും വെറുപ്പും കൂടാതെ സംസാരിക്കുക. നിങ്ങൾ കർക്കശമായി സംസാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഉടൻ തന്നെ *പ്രതിക്രമൺ വിധി* ചെയ്യുക.

മനസ്സ്- സംസാര-ശരീര സമുച്ചയം, ചാർജ്ജ് കർമ്മം, സൂക്ഷ്മമായ ഡിസ്ചാർജ്ജ് കർമ്മം, സ്ഥൂല ഡിസ്ചാർജ്ജ് കർമ്മം, ചന്ദുഭായ്, ചന്ദുഭായ് എന്ന പേരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ മിഥ്യാധാരണകൾ എന്നിവയിൽ നിന്ന് വേറിട്ടുനിൽക്കുന്ന ശുദ്ധാത്മാവിനെ ഓർമ്മിക്കുക, "അല്ലയോ ശുദ്ധാത്മാ, ഞാൻ സംസാരിച്ചു. കഠിനമായ രീതിയിൽ, അത് എന്റെ തെറ്റാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇതിനോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു. ഈ തെറ്റ് ഒരിക്കലും ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യുന്നു. ഈ തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ എനിക്ക് ഊർജ്ജം തരൂ. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്മരിക്കുന്നതിലൂടെയോ ദാദായെ അനുസ്മരിച്ച് 'ഈ തെറ്റ് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് പറയുന്നത് *ആലോചന* ആണ്, ആ തെറ്റ് കഴുകിക്കളയുന്നത് *പ്രതിക്രമണം* ആണ്, തെറ്റ് ആവർത്തിക്കില്ല എന്ന ദൃഢനിശ്ചയം *പ്രത്യാഖ്യാനം* ആണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, ഈ ജന്മത്തിൽത്തന്നെ നമ്മുടെ സംസാരം വളരെ നല്ലതായിരിക്കുമോ?

ദാദാശ്രീ: അതിനുശേഷം ഇത് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നായിരിക്കും! ഉയർന്നുവരുന്ന 'നമ്മുടെ' സംസാരം ഉയർന്ന

നിലവാരമുള്ളതാണെന്നതിന്റെ കാരണം *പ്രതിക്രമണം* ആണ്, കൂടാതെ അത് തർക്കരഹിതമാണെന്നതും *പ്രതിക്രമണം* ആണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം, എപ്പോഴും തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. എല്ലായിടത്തും വിവാദ പ്രസംഗമാണ്. ലൗകികമായ ഇടപെടലിൽ ശുദ്ധിയില്ലാതെ, എല്ലാ വീക്ഷണങ്ങളെയും അംഗീകരിക്കുന്ന, ആരുടെയും വീക്ഷണത്തെ വ്രണപ്പെടുത്താത്ത സംസാരം (*സ്യാദ്വാദ് വാണി*) പുറത്തുവരില്ല. ലൗകികമായ ഇടപെടലിലെ ശുദ്ധിയാണ് ആദ്യം വേണ്ടത്.

21. പ്രകൃതിയുടെ തെറ്റുകൾ ഈ രീതിയിൽ വിട്ടുപോകും...

ഈ *സത്സംഗത്തിന്റെ* (ആത്മ-സാക്ഷാത്കാരത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കമ്പനി അല്ലെങ്കിൽ കൂട്ടായ്മ) 'വിഷം' കുടിക്കുന്നതാണ്, പുറത്ത് 'അമൃത്' കുടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത്. കാരണം, ഈ 'വിഷം' *പ്രതിക്രമണത്തെ* ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. 'വിഷ'ത്തിന്റെ എല്ലാ പാത്രങ്ങളും അകത്താക്കിയതിന് ശേഷം 'നാം' മഹാദേവ്ജിയായി (ഭഗവാൻ ശിവൻ; വിമോചിതനായ ആത്മാവിന്റെ പ്രതീകമാണ്).

ചോദ്യകർത്താവ്: നിങ്ങളെ കാണാൻ വരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ ഒരുപാട് ചിന്തിക്കുന്നു, പക്ഷേ അതിന് കഴിയുന്നില്ല..

ദാദാശ്രീ: അത് നിങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണോ? എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ വരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് വരാൻ കഴിയുന്നില്ല; അതിനാൽ, അതിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ പശ്ചാത്തപിക്കണം. 'നിങ്ങൾ' അയാളോട് [ബന്ധുവായ സ്വയം] പറയണം, 'ചന്ദുഭായ്, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യൂ, അങ്ങനെ എല്ലാം പെട്ടെന്ന് പരിഹരിക്കാം. പോകാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. *പ്രത്യഖ്യാൻ* ചെയ്യുക. അങ്ങനെയൊരു തെറ്റ് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്, പക്ഷേ ഞാൻ ഇനി അങ്ങനെയൊരു തെറ്റ് ചെയ്യില്ല.

ഇപ്പോൾ ഉയർന്നുവരുന്ന ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ, എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ കൂടുതലായി ഉയർന്നുവരുന്നത്? പിന്നെ പണി തീരുന്നില്ലേ? വരാനിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ മുമ്പ് നിഴൽ വീഴ്ത്തിയതിനാലാണ് ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. അതെല്ലാം തീർച്ചയായും സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ ആശങ്കകൾക്കും ഞാൻ

എങ്ങനെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യും?

ദാദാശ്രീ: 'എന്റെ ഈഗോ കാരണമാണ് ഈ ആശങ്കകൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. അത് 'ഞാൻ' [സ്വയം] ചെയ്യുന്ന ആളാണെന്നല്ല. അതുകൊണ്ട്, ദാദാ ഭഗവാൻ, എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ.' നിങ്ങൾ അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടിവരും, അല്ലേ? അത് അല്ലാതെ പറ്റുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: "വലിയ തണുപ്പ് ആയി" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ നമ്മൾ പ്രകൃതിക്ക് എതിരെയാണ് സംസാരിച്ചതെങ്കിൽ അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* നടത്തേണ്ടതുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: വേണ്ട. രാഗ-ദ്വേഷങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നിടത്ത്, ഒരു 'ഫയൽ' ഉള്ളിടത്ത് മാത്രമേ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാവൂ [ആത്മാവിൽ അല്ലാത്തവരുടെ കർമ്മ കണക്കുകൾ മായ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്]. സൂപ്പ് വളരെ ഉപ്പ് ഉള്ളത് ആണെങ്കിൽ, അതിനായി നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതില്ല. എങ്കിലും സൂപ്പിൽ ഉപ്പ് ഇട്ട ആൾക്ക് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. *പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ* മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ ആന്തരിക അവസ്ഥ മാറുന്നു.

മൂത്രമൊഴിക്കുമ്പോൾ, ഒരു ഉറുമ്പ് അരുവിയിൽ ഒഴുകിപ്പോയാൽ, 'ഞങ്ങൾ' *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു. പ്രായോഗിക അവബോധത്തിൽ തുടരുന്നത് 'ഞങ്ങൾ' നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഉറുമ്പ് ഒഴുകിപ്പോയത് ഡിസ്ചാർജ് കർമ്മത്തിന്റെ രൂപത്തിലാണ്. എന്നിരുന്നാലും, എന്തുകൊണ്ടാണ് ഒരു *അപ്രതിക്രമണ* ദോഷം (കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാത്ത തെറ്റ്) സംഭവിച്ചത്? എന്തുകൊണ്ടാണ് ഉണർന്ന അവബോധം മങ്ങിയത്? അത്തരമൊരു തെറ്റ് ഒരു കർമ്മ ബാധ്യത വഹിക്കുന്നു.

വായിക്കുമ്പോൾ [ദാദായുടെ ഒരു പുസ്തകം], പുസ്തകത്തെ വണങ്ങി, "ദാദാ, എനിക്ക് വായിക്കാനുള്ള ഊർജ്ജം തരൂ" എന്ന് പറയുക. നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ മറന്നാൽ, ഒരു പരിഹാരം കണ്ടെത്തുക. രണ്ടു പ്രാവശ്യം കുമ്പിട്ട് പറയുക, "ദാദാ ഭഗവാൻ, ഇത് എന്റെ ആഗ്രഹമല്ല, എന്നിട്ടും ഞാൻ മറന്നു, അതിനാൽ ഞാൻ അതിന് ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇനി ഇത് ചെയ്യില്ല."

വിധി കൃത്യസമയത്ത് ചെയ്യാൻ മറക്കുമ്പോൾ, അത് ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ, അത് പിന്നീട്, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്ത ശേഷം ചെയ്യുന്നു.

വിസർജ്ജനത്തിന്ടെ [കർമ്മത്തിന്റെ] സമയത്ത് നടന്ന *അതിക്രമണത്തിന്* ഞങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു. അപരനെ ദ്രോഹിക്കുന്ന വിസർജ്ജന കർമ്മത്തിന് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. മഹാത്മാക്കൾക്കോ ദാദായ്ക്കോ വേണ്ടി ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യുന്നതിൽ *പ്രതിക്രമണം* ഇല്ല. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ മറ്റെവിടെയെങ്കിലും ആളുകൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നല്ലത് ചെയ്തപ്പോൾ, അതിനായി നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. കാരണം, പ്രായോഗിക ബോധത്തിൽ തുടരുന്നതിലെ വീഴ്ചയ്ക്ക് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: നാം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ, അത് മറ്റെ ആളിൽ എത്തിച്ചേരുന്നുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: അത് മറ്റൊരു വ്യക്തിയിൽ എത്തുന്നു. അയാൾ മയപ്പെടാൻ തുടങ്ങും. അയാൾ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ, നിങ്ങളോടുള്ള അയാളുടെ വികാരങ്ങൾ മയപ്പെടാൻ തുടങ്ങും. ഞങ്ങളുടെ *പ്രതിക്രമണം* വളരെ ഫലപ്രദമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരു മണിക്കൂർ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അത് കൃത്യമായി ചെയ്താൽ, അത് മറ്റേ വ്യക്തിയിൽ മാറ്റങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ മറ്റൊരു വ്യക്തിക്ക് വേണ്ടി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ, അയാൾ നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ കാണില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അയാൾ നിങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും.

ചോദ്യകർത്താവ്: *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ നാം പുതിയ കർമ്മങ്ങൾ ബന്ധിക്കുകയില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: സ്വയം (ശരീരം) പ്രവർത്തി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, കർമ്മം ചാർജ്ജ് ചെയ്യപ്പെടും. ആത്മാവ് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നില്ല, അത് ചെയ്യുന്നത് ചന്ദുഭായിയാണ്, നിങ്ങൾ (ശുദ്ധാത്മാവ്) അത് കാണുന്നവനും അറിയുന്നവനുമായി തുടരുന്നു.

ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയതിന് ശേഷമാണ് യഥാർത്ഥ *പ്രതിക്രമണം* സംഭവിക്കുന്നത്. ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയതിന് ശേഷമാണ് യഥാർത്ഥ *പ്രതിക്രമണം* സംഭവിക്കുന്നത്. *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നവൻ ഉണ്ടായിരിക്കണം, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യിക്കുന്നവനും ഉണ്ടായിരിക്കണം

'നമ്മുടെ' *പ്രതിക്രമണം* [*അക്രം വിജ്ഞാനത്തിൽ*] എങ്ങനെയുള്ളതാണ്? ഒരു കപ്പി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് തകർന്ന

കഷണങ്ങൾ വീണ്ടും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതും ശരിയാക്കുന്നതും പോലെയാണ് ഇത്; അതാണ് 'നമ്മുടെ' *പ്രതിക്രമണം.*

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ ഉണരുമ്പോൾ മുതൽ *പ്രതിക്രമണം* ആരംഭിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണ* ആത്മാവായി (*പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്ന സ്വയം) ആയിത്തീർന്നു. 'നിങ്ങൾ' തീർച്ചയായും ശുദ്ധാത്മാവാണ് (*ശുദ്ധാത്മാ*), എന്നാൽ *പ്രതിഷ്ഠിത് ആത്മാവ്* (വിസർജ്ജിക്കുന്ന സ്വയം) *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്ന ആത്മാവായി മാറിയിരിക്കുന്നു. [ആത്മസാക്ഷാത്കാരമില്ലാത്ത] ആളുകൾക്ക് *കഷായി ആത്മാവുണ്ട്* (കോപം-അഹങ്കാരം-വഞ്ചന-അത്യാഗ്രഹം എന്നിവയിൽ ഏർപ്പെടുന്ന ആത്മാഭിമാനം). [ആത്മസാക്ഷാത്കാരമില്ലാതെ] *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വ്യക്തിയും ഈ ലോകത്തിലില്ല.

ഉടനുള്ള *പ്രതിക്രമണങ്ങൾ* ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ എല്ലാം അപ്പോൾ തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ *അതിക്രമണങ്ങൾക്ക്* ഉടനെ *പ്രതിക്രമണം* നടത്തുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ മനസ്സും വാക്കുകളും ശുദ്ധമാകാൻ തുടങ്ങുന്നു.

വറുത്ത വിത്ത് നടുന്നതു പോലെയാണ് *പ്രതിക്രമണം.*

ആലോചന, പ്രതിക്രമണം, പ്രത്യാഖ്യൻ എന്നിവ പ്രതിദിന ബാലൻസ് ഷീറ്റ് (ബാക്കി പത്രം) തയ്യാറാക്കാൻ ആണ്.

എത്ര തെറ്റുകൾ കാണുന്നുവോ, അത്രയും നിങ്ങൾ [ആത്മാവായി] സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്രയും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, അത് *പ്രകൃതിയുടെ* (സ്വയം അല്ലാത്ത സമുച്ചയത്തിന്റെ) തെറ്റാണോ അതോ അത് തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന കർമ്മമാണോ?

ദാദാശ്രീ: അത് പ്രകൃതിയുടെ തെറ്റാണ്. മാത്രമല്ല, പ്രകൃതിയുടെ ഈ തെറ്റ് എല്ലായിടത്തും ഇല്ല. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ തെറ്റ് സംഭവിക്കുന്നു, മറ്റ് സന്ദർഭങ്ങളിൽ അത് സംഭവിക്കുന്നില്ല. *പ്രകൃതിയുടെ* തെറ്റിന് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ വിഷമമില്ല. നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരേയൊരു കാര്യം, 'എന്താണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം?' മറ്റൊന്നിനെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾ സ്വയം ആശങ്കപ്പെടേണ്ടതില്ല. *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാനാണ് നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം, അല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്, തീർച്ചയായും.

ദാദാശ്രീ: എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾക്ക് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് *പ്രകൃതിയുടെ* തെറ്റാണ്. *പ്രകൃതിയുടെ* തെറ്റിന് 'നിങ്ങൾ' ഉത്തരവാദിയല്ല. ചിലപ്പോഴൊക്കെ, *പ്രകൃതി* സംസാരിക്കാം, അത് സംസാരിക്കാതിരിക്കുക പോലും ചെയ്യാം, അത് ഒരു സംഗീതോപകരണം പോലെയാണ്. കളിപ്പിച്ചാൽ കളിക്കും, ഇല്ലെങ്കിൽ കളിക്കില്ല. ഇതിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന കർമ്മമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: സമചിത്തതയോടെ [ഫയലുകൾ] മായ്ക്കാൻ ഉറച്ച തീരുമാനമെടുത്തിട്ടും, തർക്കങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?

ദാദാശ്രീ: എത്ര സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഇത് സംഭവിക്കുന്നു? ഒരു നൂറോ മറ്റോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇത് ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ മാത്രമേ സംഭവിക്കുന്നുള്ളൂ.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ അതാണ് *നികാചിത്* കർമ്മം (ഫലം വഹിച്ചുകൊണ്ട് മാത്രം ചൊരിയുന്ന കർമ്മം). ആ *നികാചിത്* കർമ്മം എങ്ങനെ കഴുകിക്കളയും? *ആലോചന, പ്രതിക്രമണം, പ്രത്യാഖ്യൻ* എന്നിവയിലൂടെ. അതിലൂടെ കർമ്മം ലഘൂകരിക്കും. അതിനുശേഷം, നിങ്ങൾക്ക് അറിയുന്നവനും-കാണുന്നവനുമായി തുടരാൻ കഴിയും. അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* തുടർച്ചയായി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. എത്ര ശക്തിയോടെ കർമ്മം *നികാചിത്* ആയിത്തീർന്നു (അത് താങ്ങുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല), അത് *പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ* തത്തുല്യമായ ശക്തിയോടെ കഴുകി കളയുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഭാവിയിൽ തീർച്ചയായും ഇത് ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നു. ഇനി അങ്ങനെയൊരു തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. നൂറു ശതമാനം ഉദ്ദേശത്തോടെയാണ് ഞങ്ങൾ അത് തീരുമാനിക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, തെറ്റ് വീണ്ടും സംഭവിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നത് നമ്മുടെ സ്വന്തം കൈയിലാണോ?

ദാദാശ്രീ: അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ വീണ്ടും സംഭവിക്കാം. ഇത്

ഇതുപോലെയാണ്; നിങ്ങൾ ഒരു പന്ത് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് എനിക്ക് തരൂ എന്ന് പറയൂ. ഞാൻ അത് ഇവിടെ നിന്ന് എറിയുന്നു. ഞാൻ ഒരൊറ്റ പ്രവർത്തനം മാത്രമാണ് നടത്തിയത്. ഞാൻ ഒരു തവണ പന്ത് എറിഞ്ഞു. അപ്പോൾ, ഞാൻ [പന്തിനോട്] പറയുകയാണെങ്കിൽ, ''ഇനി ഇത് [പന്ത് കുതിച്ചുയരാൻ] ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഒന്ന് നിർത്തൂ.'' അപ്പോൾ അത് നിലയ്ക്കുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് നിൽക്കില്ല.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ എന്തു സംഭവിക്കും?

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് മൂന്നോ നാലോ അഞ്ചോ തവണ കുതിക്കും.

ദാദാശ്രീ: അതുകൊണ്ട് ഇനി അത് എന്റെ കൈകളിലായിരിക്കില്ല, അത് പ്രകൃതിയുടെ കൈകളിലായിരിക്കും. പിന്നീട് പ്രകൃതി അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ അത് നിലയ്ക്കും. അങ്ങനെയാണ് ഇതെല്ലാം. നമ്മുടെ ഈ തെറ്റുകളെല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ കൈകളിൽ അകപ്പെടുന്നു!

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരിക്കൽ അവ പ്രകൃതിയുടെ കൈകളിൽ അകപ്പെട്ടാൽ, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് എന്ത് പ്രയോജനം?

ദാദാശ്രീ: ഇതിന് വളരെയധികം ഫലമുണ്ട്. *പ്രതിക്രമണം* മറ്റേ വ്യക്തിയിൽ എത്രമാത്രം സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു, നിങ്ങൾ ഒരു വ്യക്തിക്കുവേണ്ടി ഒരു മണിക്കൂർ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, അത് ആ വ്യക്തിയുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു പുതിയ തരത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവരും, അത് വലിയ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവരും. *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നയാൾ ഈ *ജ്ഞാനം* എടുത്തിരിക്കണം. 'ഞാനൊരു ശുദ്ധാത്മാവാണ്' എന്ന അനുഭവ ബോധത്തോടെ അയാൾ ശുദ്ധനായി മാറിയിരിക്കണം. അപ്പോൾ അയാളുടെ *പ്രതിക്രമണത്തിന്* അതിഗംഭീരമായ ഫലമുണ്ടാകും. *പ്രതിക്രമണം* യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആയുധമാണ്!

ഒരാൾ ഈ *ജ്ഞാനം* കൈക്കൊണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, *പ്രകൃതി* ദിവസം മുഴുവൻ തെറ്റായ ദിശയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. അതേസമയം, ഇപ്പോൾ അത് ശരിയായ ദിശയിൽ മാത്രം പോകുന്നു. നിങ്ങൾ മറ്റൊരാളെ തല്ലിയേക്കാം, എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ പറയുന്നു, 'ഇല്ല, ഇല്ല, ഞാൻ അത്തരമൊരു കാര്യം ചെയ്യാൻ പാടില്ല. ഒരാളെ തല്ലാനുള്ള ചിന്ത ഉണ്ടായതിന് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക.' എന്നാൽ *ജ്ഞാനത്തിന്* മുമ്പ്

നിങ്ങൾ ആളെ തല്ലും, അതിനു മുകളിൽ, 'എനിക്ക് അയാളെ കുറച്ച് കൂടി അടിക്കണം' എന്ന് നിങ്ങൾ പറയും.

മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവം അവന്റെ *പ്രകൃതി* പോലെയാണ്. *പ്രകൃതി* മെച്ചപ്പെടാത്തപ്പോൾ, "അത് മറക്കുക!" ഹേയ്, അത് മെച്ചപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല, എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ നിന്ന് മെച്ചപ്പെടുത്താത്തത്! അതിനുശേഷം, ഇത് നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്തമല്ല! ഇത് എത്രത്തോളം ശാസ്ത്രീയമാണ്! ബാഹ്യമായി അത് എങ്ങനെയായാലും, നിങ്ങൾ അതിന് ഉത്തരവാദിയല്ല. ഇത്രയും മനസ്സിലാക്കിയാൽ ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാകും.

22. ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഫയലുകൾ മായ്ക്കുക

പലരും എന്നോട് പറയുന്നു, "ദാദാ, ഞാൻ സമചിത്തതയോടെ [ഫയലുകൾ] ക്ലിയർ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നു, പക്ഷേ എനിക്ക് കഴിയുന്നില്ല!" അതിനോട് ഞാൻ പ്രതികരിക്കുന്നു, "അയ്യോ പ്രിയ കൂട്ടരേ, അവർ മായ്ക്കേണ്ടതില്ല! 'നിങ്ങൾ' [ഉണർന്നിരിക്കുന്ന സ്വയം] സമചിത്തതയോടെ [ഫയലുകൾ] മായ്ക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം നിലനിർത്തേണ്ടതുണ്ട്. സമചിത്തതയോടെ ക്ലിയർ ചെയ്താലും ഇല്ലെങ്കിലും, അത് നിങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ല. 'നിങ്ങൾ' എന്റെ ആജ്ഞകളിൽ നിലനിൽക്കൂ! നിങ്ങളുടെ ജോലിയുടെ വലിയൊരു ഭാഗം അതിലൂടെ പൂർത്തിയാകും, ഇല്ലെങ്കിൽ അത് പ്രകൃതിക്ക് വിധേയമാണ്.

മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ കാണുന്നത് നിർത്തിയാൽ, ലൗകിക ജീവിതം കൈവിടും. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ ശപിച്ചാലും, ഉപദ്രവിച്ചാലും, തല്ലിയാലും, ആ വ്യക്തിയുടെ തെറ്റുകൾ നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ, അപ്പോഴാണ് ലൗകിക ജീവിതം കൈവിട്ടുപോകുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ, ലൗകിക ജീവിതം കൈവിടില്ല.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ കാണുന്നത് നിർത്തിയോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, ദാദാ. ചിലപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യും.

ദാദാശ്രീ: 'എനിക്ക് ദാദായുടെ *ആജ്ഞകളിൽ* നിലനിൽക്കണം' എന്ന ഉറച്ച ദൃഢനിശ്ചയം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അടുത്ത ദിവസം മുതൽ

അത് ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഇത് കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള മാർഗ്ഗം. നിങ്ങൾക്ക് *ആജ്ഞകളിൽ* നിൽക്കാൻ കഴിയാത്ത സമയങ്ങളിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. ഒപ്പം സമചിത്തതയോടെ [ഫയലുകൾ] ക്ലിയർ ചെയ്തുകൊണ്ട് വീട്ടിലെ എല്ലാവരെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക. ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും, വീട്ടിലെ എല്ലാവരും കൈവിട്ടുപോകുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അത് നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. നിങ്ങളുടെ മുൻകാല കർമ്മ അക്കൗണ്ട് കാരണം അവ കൈവിട്ടുപോകുന്നു. 'നിങ്ങൾ' ഇന്ന് ഈ തീരുമാനമെടുത്തതേയുള്ളൂ. അതിനാൽ എല്ലാ കുടുംബാംഗങ്ങളെയും സ്നേഹത്തോടെ വിജയിപ്പിക്കുക. പിന്നീട്, എല്ലാം ശാന്തമാകാൻ തുടങ്ങുന്നത് നിങ്ങൾ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ അതിന് ഉറപ്പുനൽകുമ്പോൾ മാത്രമേ അത് അങ്ങനെയാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കൂ. ആത്യന്തികമായി, നിങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ [സമത്വത്തോടെ ഫയൽ ക്ലിയർ ചെയ്യുന്നതിന്] ആ ഭാഗത്താണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ ചെയ്യുന്ന *പ്രതിക്രമണവും* ആ *പ്രതിക്രമണത്തിന്റെ* ഫലങ്ങളും അടിസ്ഥാന തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്, 'ഞാൻ' [ശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന നിലയിൽ] മറ്റൊരു വ്യക്തിയിൽ ശുദ്ധമായ ആത്മാവിനെ കാണുമ്പോൾ, മറ്റേ വ്യക്തിയോട് എനിക്കുള്ള ഉദ്ദേശ്യം, ദുരുദ്ദേശ്യം , അത് കുറയുന്നു, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ദുരുദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഇല്ലാതാകുന്നു. ഇതെല്ലാം നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം നേട്ടത്തിന് വേണ്ടി മാത്രമാണ്; അതിന് മറ്റേ വ്യക്തിയുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ ശുദ്ധമായ ആത്മാവിനെ കാണുന്നതിനുള്ള ഒരേയൊരു ലക്ഷ്യം നിങ്ങൾ ശുദ്ധമായ അവസ്ഥയിൽ, ഉണർന്ന അവബോധത്തിന്റെ അവസ്ഥയിൽ തുടരുക എന്നതാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ മറ്റൊരാൾക്ക് എന്നോട് ഉള്ള ദുരുദ്ദേശ്യം കുറയുന്നു, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അവ കുറയുന്നില്ല. *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ അത് സംഭവിക്കുന്നു. ശുദ്ധമായ ആത്മാവിനെ ദർശിക്കുന്നതിലൂടെ ഇത് സംഭവിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ അത് സംഭവിക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ, അത് *ആത്മാവിൽ* എന്തെങ്കിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തുമോ ഇല്ലയോ?

ദാദാശ്രീ: അത് ചെയ്യുന്നു, അതിന് ഒരു ഫലമുണ്ട്. നിങ്ങൾ [ശുദ്ധമായ ആത്മാവിനെ] കണ്ടാലും അതിനും ഒരു ഫലമുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, ഇത് ഉടനടി ഫലമുണ്ടാക്കില്ല. അത് ക്രമേണ സംഭവിക്കുന്നു! കാരണം, മറ്റൊരാളെ ശുദ്ധാത്മാവായി ഇതുവരെ ആരും കണ്ടിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെ നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയി മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട്, മറ്റുള്ളവരെ *ശുദ്ധമായ ആത്മാവായി* ആരും കണ്ടിട്ടില്ല.

കടുവയ്ക്ക് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ കടുവ പോലും നിങ്ങൾ പറയുന്നത് പോലെ ചെയ്യും. കടുവയെന്നോ മനുഷ്യനെന്നോ വ്യത്യാസമില്ല. നിങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വൈബ്രേഷനുകളിലാണ് (തരംഗങ്ങൾ) വ്യത്യാസം. വൈബ്രേഷനുകളാണ് കടുവയെ ബാധിക്കുന്നത്. ഒരു കടുവ അക്രമാസക്തമാണെന്ന് നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വിശ്വസിക്കുന്നിടത്തോളം അത് തീർച്ചയായും അക്രമാസക്തമായി തുടരും. കടുവ ഒരു ശുദ്ധമായ ആത്മാവാണെന്ന അവബോധം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത് തീർച്ചയായും ശുദ്ധമായ ആത്മാവാണ്, അത് അഹിംസാത്മകമായി തുടരുന്നു. എല്ലാം സാധ്യമാണ്.

ഒരു കുരങ്ങൻ ഒരു മാവിൽ ഇരുന്നു മരത്തിൽ നിന്ന് മാമ്പഴം പറിച്ചാൽ, നിങ്ങളുടെ ആന്തരിക അവസ്ഥ അങ്ങേയറ്റം വരെ എത്തിയേക്കാം, 'മാവ് മൊത്തത്തിൽ വെട്ടിമാറ്റുന്നതാണ് നല്ലത്.' നിങ്ങൾ ഇത് പറഞ്ഞുതീർക്കും. ഇനി ദൈവത്തെ സാക്ഷിയാക്കി പറയുന്ന സംസാരം പാഴാകുമോ? ആന്തരിക അവസ്ഥ നശിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. എല്ലാം ശരിയാകും, അത് നിലക്കും. ഇവയെല്ലാം തീർച്ചയായും നമ്മുടെ സ്വന്തം ഫലങ്ങളാണ്. ഇന്ന് മുതൽ, മറ്റുള്ളവരോട് പ്രകമ്പനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് നിർത്തുക, മറ്റുള്ളവരെ കുറിച്ച് [നിഷേധാത്മക] ചിന്തകൾ ഒരു പരിധി വരെ നിർത്തുക. ഒരു ചിന്ത ഉദിച്ചാൽ *പ്രതിക്രമണം* നടത്തി കഴുകിക്കളയുക. അങ്ങനെ ആ ദിവസം മുഴുവനും മറ്റുള്ളവരുടെ നേരെ വൈബ്രേഷനുകൾ ഉണ്ടാകാതെ കടന്നുപോകും! ദിവസം ഇങ്ങനെ പോയാൽ മതി; അത് തന്നെ *പുരുഷാർത്ഥമാണ്* (ആത്മാവ് ആയി പുരോഗമിക്കാനുള്ള യഥാർത്ഥ ആത്മീയ ശ്രമം).

ഈ ***ജ്ഞാനം*** നേടിയ ശേഷം, പുതിയ ഘട്ടങ്ങൾ അശുദ്ധമാകില്ല; പഴയ ഘട്ടങ്ങൾ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും നിങ്ങൾ *സമത* (തികഞ്ഞ സമനിലയുടെ അവസ്ഥ) നിലനിർത്തുകയും വേണം. *സമത* എന്നാൽ *വീതരാഗത* (സമ്പൂർണ്ണ വേർപിരിയൽ അവസ്ഥ). പുതിയ ഘട്ടങ്ങൾ നശിക്കുന്നില്ല, പുതിയ ഘട്ടങ്ങൾ തീർച്ചയായും ശുദ്ധമായി തുടരും. അശുദ്ധമായി മാറിയ പഴയ ഘട്ടങ്ങൾ ശുദ്ധീകരിക്കണം. 'നമ്മുടെ' *ആജ്ഞകളിൽ* അവശേഷിക്കുന്നതിലൂടെ അവരുടെ ശുദ്ധീകരണം സംഭവിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ *സമതയിൽ* നിൽക്കണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദാ, ***ജ്ഞാനം*** നേടുന്നതിന് മുമ്പ് ഈ ജീവിതത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട ഘട്ടങ്ങൾ എങ്ങനെ ഇല്ലാതാക്കും?

ദാദാശ്രീ: ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം മാനസാന്തരത്തിലൂടെ അവയെ കഴുകിക്കളയാം. എന്നിരുന്നാലും, ഇത് ഒരു നിശ്ചിത തുകയ്ക്ക് (അളവിൽ) മാത്രമാണ്; അവ പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാകില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അവ തീർച്ചയായും മന്ദഗതിയിലാകും. അവ തളരുന്നു, അതിനാൽ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ, ഒരു കൈയ്യുടെ സ്പർശനത്തിൽ 'കെട്ട്' ഉടനടി അഴിയും!

ചോദ്യകർത്താവ്: നിങ്ങളുടെ ***ജ്ഞാനം*** നേടുന്നതിന് മുമ്പ്, ഞങ്ങളെ നരകത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന കർമ്മം ഞങ്ങൾ ബന്ധിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നരകത്തിൽ പോകേണ്ടിവരും, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: സത്യത്തിൽ, എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും ചാരമാകുകയും കർമ്മം അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്യുന്ന തരത്തിലാണ് ഈ ജ്ഞാനം. ഒരു വ്യക്തി നരകത്തിൽ പോകാൻ നിർബന്ധിതനാകാം, പക്ഷേ അയാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ അത് കഴുകിപ്പോകും. ഒരു കത്ത് മെയിലിൽ അയക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, നിങ്ങൾ കത്ത് എഴുതുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് അസ്ഥിരമായിരുന്നുവെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു നിരാകരണം നിങ്ങൾ ഇട്ടാൽ, അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിന് ഒരു മൂല്യവും ഇല്ലാതാകും.

ചോദ്യകർത്താവ്: പ്രായശ്ചിത്തത്തിലൂടെ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട കർമ്മം ഇല്ലാതാകുമോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, അവ തുടച്ചു നീക്കപ്പെടും. ഇരട്ട കെട്ടുകൾ പോലെയുള്ള ചില പ്രത്യേക തരം കർമ്മങ്ങൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ;

പ്രായശ്ചിത്തം വഴി അവ അഴിക്കപ്പെടുന്നു. 'നമ്മുടെ' *പ്രതിക്രമണത്തിന്* അതിഗംഭീരമായ ശക്തിയുണ്ട്. ദാദായുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ഇത് ചെയ്താൽ, അത് വളരെ ഫലപ്രദമാണ്.

നിങ്ങളുടെ കർമ്മഫലമായി പുനർജ്ജന്മം ഉണ്ടായേക്കാം, ഒരുപക്ഷേ ഒന്നോ രണ്ടോ ജീവിതങ്ങൾ. എന്നിരുന്നാലും, അതിനുശേഷം നിങ്ങൾക്ക് സിമന്ധർ സ്വാമിയുടെ അടുത്തേക്ക് പോകുകയല്ലാതെ മറ്റ് മാർഗ്ഗമില്ല. കർമ്മത്തിന്റെ ബലം, കർമ്മത്തിന്റെ കണക്ക് പണ്ട് ബന്ധിപ്പിച്ചിരുന്നു, അത് അൽപ്പം ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്നു, അത് അവസാനിക്കും. അവിടെ ചോയ്സ് ഇല്ല! ഇത് സത്യസന്ധനായ ഒരു സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാരന്റെ തുലാസുകൾ പോലെ കൃത്യവും സൂക്ഷ്മവുമാണ്. നീതി, മഹത്തായ നീതി! ശുദ്ധ നീതി! അശുദ്ധ അവിടെ പ്രവർത്തിക്കില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നതിലൂടെ കർമ്മബലം കുറയുമോ?

ദാദാശ്രീ: അത് കുറയുന്നു! ആത്യന്തിക അടച്ചുപൂട്ടൽ വേഗത്തിൽ വരും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കാത്ത ഒരാളോട് എങ്ങനെയാണ് ഒരാൾ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: അവർ ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലെങ്കിലും, ആ വ്യക്തിയുടെ ഫോട്ടോ നിങ്ങളുടെ പക്കലുണ്ടെങ്കിൽ, അവരുടെ മുഖം ഓർമ്മയുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കത് ചെയ്യാം. നിങ്ങൾക്ക് അവരുടെ മുഖം ഓർമ്മയില്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് അവരുടെ പേര് അറിയാമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അവരുടെ പേര് ഉപയോഗിച്ച് പോലും ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയും. അപ്പോൾ എല്ലാം ആ വ്യക്തിയിലെത്തും.

23. മനസ്സ് നിഷേധാത്മകതയിലേക്ക് തിരിയുമ്പോൾ...

മഹാത്മാക്കൾക്ക് ഇഷ്ടവും ഇഷ്ടക്കേടും (*ഭാവ്-അഭാവ്*) ഉണ്ട്, എന്നാൽ അത് ഡിസ്ചാർജ് (*നികാലി*) കർമ്മമാണ്, അത് ചാർജ് കർമ്മമല്ല. കോപം, അഹങ്കാരം, വഞ്ചന, അത്യാഗ്രഹം, ആസക്തി, വെറുപ്പ്, ഇഷ്ടക്കേടുകൾ എന്നിവയെല്ലാം ഡിസ്ചാർജ് കർമ്മമാണ്. അവ സമചിത്തതയോടെ വൃത്തിയാക്കണം. ഈ കർമ്മങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ* ശുദ്ധമാകും. അവ സ്വയമേവ ക്ലിയർ

ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ചിലപ്പോൾ ആരെങ്കിലും എന്നെ അധിക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ, മനസ്സിനുള്ളിൽ പ്രതികാരം തുടരുന്നു, ഒരുപക്ഷേ സംസാരത്തിലൂടെ ഒരു പ്രതികാരവും ഉണ്ടാകില്ല.

ദാദാശ്രീ: ആ സമയത്ത് എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ആശങ്കയില്ല. ഓ, ശാരീരികമായ പ്രതികാരം ഉണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും, ലൗകികമായ ഇടപെടൽ ഒരാൾക്ക് എത്രമാത്രം ഊർജ്ജം [ആത്മശക്തി] ഉണ്ടെന്നതിനെ അനുസരിച്ചാണ്. ഊർജ്ജം പൂർണ്ണമായി പ്രകടമായ ഒരാൾക്ക്, മനസ്സിലൂടെയുള്ള പ്രതികാരം പോലും നിലയ്ക്കുന്നു; എങ്കിലും, ഞങ്ങൾ എന്തു പറയുന്നു? മനസ്സിലൂടെയുള്ള പ്രതികാരം തുടരാം, സംസാരത്തിലൂടെ പ്രതികാരം ചെയ്യാം, ഹേയ്, ശാരീരികമായ പ്രതികാരം പോലും ഉണ്ടാകാം. മൂന്ന് തരത്തിലുള്ള ബലഹീനതകളും ഉണ്ടായാൽ, മൂന്നിനും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ചിന്തകൾക്കായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: ചിന്തകളെ [പ്രത്യേകമായി] കാണുക. അവർക്ക് *പ്രതിക്രമണം* ഇല്ല. വളരെ മോശമായ ചിന്തകൾ ആർക്കെങ്കിലും ഉണ്ടായാൽ അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, ഇത് ആർക്കെങ്കിലും ദോഷം വരുത്തുന്ന ഒന്നാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇത് ചെയ്യാവൂ. ചിന്തകൾ സ്വയമേവ ഉദിച്ചാൽ, എന്ത് തന്നെ ആയാലും, പശുക്കളെയോ എരുമകളെയോ കുറിച്ചോ, എല്ലാത്തരം ചിന്തകളും ഉണ്ടാകാം, അവ യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ *ജ്ഞാനത്തിലൂടെ* ചിതറിപ്പോകും. നിങ്ങൾ അവയെ *ജ്ഞാനത്തിലൂടെ* കാണുകയാണെങ്കിൽ, അവ ചിതറിപ്പോകും. അവയെ കാണു, *പ്രതിക്രമണം* അവക്ക് ആവശ്യമില്ല. *പ്രതിക്രമണം* നിങ്ങളുടെ 'അമ്പ്' ആരെയെങ്കിലും തട്ടിയാൽ മാത്രമുള്ളതാണ്.

നിങ്ങൾ ഇവിടെ *സത്സംഗത്തിനാണ്* വന്നതെങ്കിൽ, ഇവിടെ ചുറ്റും ആളുകൾ നിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, 'ഇവരെല്ലാം എന്തിനാണ് ഇവിടെ നിൽക്കുന്നത്' എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നിയേക്കാം, അതിനാൽ മനസ്സിൽ ഒരു ദുരുദ്ദേശം ഉയർന്നാൽ, ആ തെറ്റിന് വേണ്ടി *പ്രതിക്രമണം* ഉടനടി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: കർമ്മഫലങ്ങൾക്കോ, അതോ [ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന] സൂക്ഷ്മഭാഗത്തിനോ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: സൂക്ഷ്മമായ ഭാഗത്തിന് [ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിന്].

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇത് ചിന്തകൾക്കാണോ അതോ ഉദ്ദേശ്യത്തിനാണോ (*ഭാവം*)?

ദാദാശ്രീ: ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി. എല്ലാ ചിന്തകൾക്കും പിന്നിൽ എപ്പോഴും ഒരു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്. *അതിക്രമണം* നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ *പ്രതിക്രമണം* നടത്തണം. *അതിക്രമണത്തെ* സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മനസ്സിൽ ഒരു നിഷേധാത്മക ചിന്ത ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, ഈ സ്ത്രീക്ക് വേണ്ടി ഒരു നെഗറ്റീവ് ചിന്ത വന്നാൽ, 'അവളെക്കുറിച്ച് നല്ല ചിന്തകൾ ചിന്തിക്കുക' എന്ന് പറഞ്ഞ് അത് മാറ്റുക. ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നയാൾ ഉപയോഗശൂന്യമായവൻ എന്ന ചിന്ത ഉയർന്നേക്കാം. പിന്നെ എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെയൊരു ചിന്ത ഉണ്ടായത്? ആരുടെയും മൂല്യം വിലയിരുത്താൻ ഞങ്ങൾക്ക് അവകാശമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പറയണമെങ്കിൽ, "എല്ലാവരും നല്ലവരാണ്" എന്ന് പറയുക. എല്ലാരും നല്ലവരാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ആ കർമ്മത്തിന് നിങ്ങൾ ഉത്തരവാദികളാകില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഈ വ്യക്തി മോശമാണെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ, അത് *അതിക്രമണമായി* കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് *പ്രതിക്രമണം* തീർച്ചയായും ചെയ്യണം.

ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത് വ്യക്തമായ മനസ്സോടെ സഹിക്കുമ്പോൾ, അപ്പോഴാണ് നിങ്ങൾ *വീതരാഗി* (ആസക്തിയും വെറുപ്പും ഇല്ലാത്തത്) ആകാൻ തുടങ്ങുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: വ്യക്തമായ മനസ്സ് എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: വ്യക്തമായ മനസ്സ് അർത്ഥമാക്കുന്നത് മറ്റൊരു വ്യക്തിയെ കുറിച്ച് നെഗറ്റീവ് ചിന്തകൾ ഉണ്ടാകില്ല എന്നാണ്. എന്താണ് അതിനർത്ഥം? ആ ഒരാൾ *നിമിത്തത്തിനെ* 'കടി' [കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല]. മറ്റൊരാൾക്ക് ഒരു മോശം ചിന്ത ഉണ്ടാകാം, എന്നിട്ടും ഒരാൾ ഉടൻ തന്നെ അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുകയും കഴുകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: മനസ്സ് വ്യക്തമാകുമ്പോൾ, അത് ആത്യന്തിക

ഘട്ടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അല്ലേ? അത് പൂർണ്ണമായും വ്യക്തമാകാത്തിടത്തോളം കാലം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടിവരും, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ. അത് ശരിയാണ്, എന്നിരുന്നാലും, ചില കാര്യങ്ങളിൽ ഇത് വ്യക്തമായിരിക്കാം, മറ്റ് കാര്യങ്ങളിൽ ഇത് വ്യക്തമായിരിക്കില്ല; ഇവയെല്ലാം 'പടികൾ' [പടിക്കല്ലുകൾ] ആണ്. വ്യക്തമാകാത്തിടത്ത് *പ്രതിക്രമണം* നടത്തേണ്ടതുണ്ട്.

ശുദ്ധമായ ആത്മാവിന്റെ 'അക്കൗണ്ട് ബുക്ക്' നിങ്ങൾ വ്യക്തമായി സൂക്ഷിക്കണം. അതിനായി രാത്രിയിൽ ചന്ദുഭായിയോട് പറയണം, 'പകൽസമയത്ത് നിങ്ങൾ ആരുടെ തെറ്റുകൾ കണ്ടുവോ അവരോട് കർമ്മ കണക്ക് തീർക്കുക.' മനസ്സിന്റെ ഉദ്ദേശശുദ്ധി നശിച്ചാൽ *പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ* അവയെല്ലാം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. മറ്റൊരു പരിഹാരവുമില്ല. രാത്രിയിൽ, ഉറങ്ങാൻ പോകുന്നതിനു മുമ്പ്, ആദായ നികുതി ഉദ്യോഗസ്ഥനെ പോലും തെറ്റായി കാണാത്ത തരത്തിൽ അത് വൃത്തിയാക്കുക. ചന്ദുഭായിയോട് [ഇത്] പറയുക. ഉറങ്ങാൻ പോകുന്നതിന് മുമ്പ് ലോകം മുഴുവൻ കുറ്റമറ്റതായി കാണാൻ ചന്ദുഭായിയോട് പറയുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: *പ്രതിക്രമണം* മറ്റേയാളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ചെയ്യണം, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: *പ്രതിക്രമണം* പിന്നീട് ചെയ്താലും കുഴപ്പമില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ നിങ്ങളോട് ബഹുമാനക്കുറവ് കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് അനാദരവ് കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ നേരിട്ട് വന്ന് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾക്ക് അത് വ്യക്തിപരമായി ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, അത് നല്ലതാണ്. അത് സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ, പിന്നീട് നിങ്ങൾ അത് ചെയ്താൽ, അപ്പോഴും അത് അതേ ഫലങ്ങൾ കൊണ്ടുവരും.

'ഞങ്ങൾ' പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്, "ദാദായെ കുറിച്ച് അത്തരം നിഷേധാത്മകമായ ചിന്തകൾ ആ വ്യക്തിയിൽ ഉയർന്നുവരുന്നു, അതിനാൽ അയാൾ അതിനായി *പ്രതിക്രമണം*

ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം.'' കാരണം, പാവപ്പെട്ടവന്റെ തെറ്റ് എന്താണ്? എതിർപ്പിൽ (*വിരാധക്*) ഏർപ്പെടാനുള്ള ഒരു സ്വഭാവം അവനുണ്ട്. ഇന്നത്തെ എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും സ്വഭാവം എതിർപ്പാണ്. *ദുഷംകാലത്തിൽ* (കാലചക്രത്തിന്റെ നിലവിലെ യുഗം), എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും എതിർപ്പ് ഉള്ളവരാണ്. ഭക്തിയുള്ള എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും [*മോക്ഷത്തിലേക്ക്*] പോയി. അതിനാൽ, അവശേഷിക്കുന്ന ജീവജാലങ്ങളിൽ, മെച്ചപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന നിരവധിയുണ്ട്, ഇനിയും വളരെയധികം വികസിച്ച ആത്മാക്കൾ ഉണ്ട്!

'നമ്മളെ' കുറിച്ച് നിഷേധാത്മകമായ ചിന്തകൾ ഉയർന്നുവന്നാൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. മനസ്സ് ജ്ഞാനി പുരുഷനെപ്പോലും പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കും. മനസ്സ് എന്ത് ചെയ്യാതിരിക്കും? പൊള്ളലേറ്റ മനസ്സ് അപരനെ ചുട്ടുകളയുകയും ചെയ്യും. ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന മനസ്സ് മഹാവീർ ഭഗവാനെപ്പോലും കത്തിച്ചുകളയും.

ചോദ്യകർത്താവ്: പോയവർക്ക് മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അപ്പോൾ മഹാവീർ ഭഗവാനെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും അപവാദം (*അവർണ്ണവാദം*) അദ്ദേഹത്തിൽ എത്തുമോ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അദ്ദേഹം അത് സ്വീകരിക്കില്ല. അതിനാൽ അത് നന്ദിയോടെ തിരികെ ലഭിക്കുന്നു, അത് ഇരട്ടി മടങ്ങ് വരും. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ സ്വയം ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത് തുടരണം. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മറക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത് തുടരുക. നിങ്ങൾ മഹാവീർ ഭഗവാനെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത് തുടരണം, അപ്പോൾ അത് ഉടൻ മായ്ക്കപ്പെടും; അത്രയേയുള്ളൂ. അത് അദ്ദേഹത്തിൽ എത്തുന്നു, പക്ഷേ അദ്ദേഹം അത് സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. എയ്ത 'അമ്പ്' എത്തുന്നു, പക്ഷേ അദ്ദേഹം അത് സ്വീകരിക്കുന്നില്ല.

24. ജീവിതത്തിന്റെ ഒഴുക്കിൽ മുങ്ങിത്താഴുന്നവരെ ജ്ഞാനം രക്ഷിക്കുന്നു...

ചോദ്യകർത്താവ്: ഭൂതകാലത്തിലെ തെറ്റുകൾ ഓർക്കുമ്പോൾ കാണാൻ കഴിയുമോ?

ദാദാശ്രീ: ഭൂതകാലത്തിലെ തെറ്റുകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആത്മബോധം (*ഉപയോഗ്*) പോലെയുള്ള പ്രായോഗിക

അവബോധത്തിലൂടെ മാത്രമേ കാണാൻ കഴിയൂ, അവ ഓർമ്മിച്ചാൽ അവ കാണാൻ കഴിയില്ല. മെമ്മറിയിലൂടെ അവയെ തിരിച്ചുവിളിക്കാൻ നിങ്ങൾ ശരിക്കും കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യണം. ഒരു മൂടുപടം അവയെ മറച്ചതിനാൽ അവയെ തിരിച്ചുവിളിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലേ? നിങ്ങൾക്ക് ചന്ദുഭായിയുമായി എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ചന്ദുഭായിക്ക് വേണ്ടി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, തീർച്ചയായും ചന്ദുഭായി ഹാജരാകും. അവബോധം കേവലം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്, ഓർമ്മയിലൂടെ തിരിച്ചുവിളിക്കുന്നത് നമ്മുടെ പാതയിൽ ഇല്ല. ഓർക്കുക എന്നത് മെമ്മറിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓർമ്മിക്കുന്നതെന്തും ഓർമ്മിക്കുന്നത് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നതിനായി, അത് മായ്ക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ്.

'ഈ ലോകത്തിലെ ഒരു താൽക്കാലിക കാര്യത്തിലും എനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല'; നിങ്ങൾ അത് തീരുമാനിച്ചു, അല്ലേ? ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും, എന്തുകൊണ്ടാണ് അവ [താൽക്കാലിക കാര്യങ്ങൾ] ഓർമ്മയിൽ വരുന്നത്? അതുകൊണ്ട് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തിട്ടും ഒരിക്കൽ കൂടി ഓർമ്മ വന്നാൽ ഒരു പരാതി പെൻഡിംഗ് (ബാക്കി) ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക! അതിനാൽ, ഈ *പ്രതിക്രമണം* വീണ്ടും ചെയ്യുക.

അത് ഓർമ്മയിലേക്ക് വരുന്നത് അറ്റാച്ച്മെന്റും വെറുപ്പും (*രാഗദ്വേഷ്*) കൊണ്ടാണ്. അവർ ഓർമ്മയിൽ വന്നില്ലെങ്കിൽ, പക മറക്കും. എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവരെ ഓർക്കാതെ മരിച്ചവരെ ഓർക്കുന്നത്? ഇതൊരു കർമ്മ കണക്കാണ്, ഇത് അറ്റാച്ച്മെന്റും വെറുപ്പും മൂലമാണ്. അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ ഒട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന പശിമ ഇല്ലാതാകും. അവർക്ക് വേണ്ടി *പ്രത്യാഖ്യാനം* സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ആഗ്രഹങ്ങൾ (*ഇച്ഛ*) ഉണ്ടാകുന്നു. *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടാണ് കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മ വരുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: : ഉടമസ്ഥാവകാശ ബോധത്തിനുവേണ്ടിയാണ് പ്രതിക്രമണം ചെയ്യേണ്ടത്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഉടമസ്ഥാവകാശ ബോധത്തിന് വേണ്ടി , *പ്രത്യഖ്യാനം* ഉണ്ട്. തെറ്റുകൾക്ക് വേണ്ടി പ്രതിക്രമണം ഉണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തിട്ടും ഒരേ തെറ്റ്

ആവർത്തിച്ച് മനസ്സിൽ വന്നാൽ നമ്മൾ ആ തെറ്റിൽ നിന്ന് മുക്തരായിട്ടില്ല എന്നാണോ അർത്ഥമാകുന്നത് ?

ദാദാശ്രീ: ഉള്ളിയുടെ ഒരു പാളി തൊലി കളഞ്ഞാൽ, രണ്ടാമത്തെ പാളി അവശേഷിക്കുന്നു; അതുപോലെ, ഈ തെറ്റുകൾക്ക് പല പല പാളികളുണ്ട്. അങ്ങനെ, ഒരിക്കൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു പാളി അടർന്നുപോകുന്നു. ഇങ്ങനെ തുടർന്നാൽ നൂറു പ്രാവശ്യം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ ആ തെറ്റ് ഇല്ലാതാകുന്നു. അഞ്ച് പ്രാവശ്യം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ ചില ദോഷങ്ങൾ മാറും, ചിലർക്ക് അത് പത്തിരട്ടിയാകാം, ചിലർക്ക് നൂറു തവണയും. ഒരു തെറ്റിന് എത്ര പാളികളുണ്ടോ അത്രയും *പ്രതിക്രമണങ്ങൾ* ആവശ്യമാണ്. ഇത് എത്രത്തോളം നീണ്ടുനിൽക്കുന്നുവോ അത്രയും വ്യാപകമാണ് തെറ്റുകൾ.

ചോദ്യകർത്താവ്: 'അത് ഓർമ്മ വരുമ്പോൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക, അതിന് ആഗ്രഹം വരുമ്പോൾ *പ്രത്യാഖ്യാനം* ചെയ്യുക.' ദയവായി അത് വിശദീകരിക്കുക.

ദാദാശ്രീ: ഇത് ഓർമ്മയിൽ വരുന്നതിനാൽ, ഈ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ, അത് ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. അതിനായി *പ്രതിക്രമണം* തുടരുമ്പോൾ അതെല്ലാം ശുദ്ധമാകും.

ചോദ്യകർത്താവ്: മനസ്സിൽ വരുന്ന അത്രയും വട്ടം ഞങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, അത് പലതവണ ചെയ്യുക. അത് ചെയ്യാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം നിങ്ങൾ നിലനിർത്തണം. അത് പോലെ, അവക്ക് ഓർമ്മയിൽ വരാൻ സമയം ആവശ്യമാണ്, അല്ലേ! അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇതിന് സമയം ലഭിക്കും. രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ [തെറ്റുകൾ] ഓർക്കുന്നില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതായത്,സാഹചര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ആണ് അത്.

ദാദാശ്രീ: അതെ, സാഹചര്യങ്ങൾ കാരണമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: പിന്നെ ആഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടായാലോ?

ദാദാശ്രീ: ഒരു ആഗ്രഹം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, ആന്തരിക പ്രവണതകൾ സ്ഥൂല തലത്തിൽ പ്രകടമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. നാം മുമ്പ് [കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ] ചെയ്തിരുന്ന ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വീണ്ടും

ഉയർന്നുവരുന്നു, അതിനാൽ ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, *പ്രത്യാഖ്യാനം* ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, ‘‘ഇങ്ങനെയാകരുത്’’ എന്ന് ഓരോ തവണയും നമ്മൾ പറയണമെന്ന് ദാദാ പറഞ്ഞിരുന്നു.

ദാദാശ്രീ: [ഇത് പറയുക,] ‘‘ഇത് എന്റേതല്ല. ഞാൻ എല്ലാം സമർപ്പിക്കുന്നു. അറിയാത്ത അവസ്ഥയിൽ ഞാൻ ഇതെല്ലാം ക്ഷണിച്ചു. എന്നാൽ ഇന്ന് അവ എന്റേതല്ല, അതിനാൽ ഞാൻ അവയെ കീഴടക്കുന്നു. ഈ മനസ്സും, സംസാരവും, ശരീരവും കൊണ്ട് ഞാൻ അവയെ സമർപ്പിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ഒന്നും വേണ്ട. എന്റെ അറിവില്ലായ്മയിൽ ഞാൻ ഈ സുഖം ക്ഷണിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഇന്ന്, ഈ സുഖം എന്റേതല്ല, അതിനാൽ ഞാൻ അത് സമർപ്പിക്കുന്നു.

‘‘***അക്രം വിജ്ഞാനം***’’, അതിന്റെ പിന്നിലെ മുഴുവൻ ഉദ്ദേശവും തീർച്ചയായും ‘ഷൂട്ട്-ഓൺ-സൈറ്റ്’ *പ്രതിക്രമണം* ആണ്. ഇതാണ് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ആരും തെറ്റുകൾ വരുത്താറില്ല. നിങ്ങൾ ആർക്കെങ്കിലും ദോഷം വരുത്തുന്നതിൽ (*നിമിത്തം*) സഹായിയാണെന്ന് കരുതുക, എന്നിട്ട് ആ വ്യക്തിയുടെ ശുദ്ധമായ ആത്മാവിനെ, സൂക്ഷ്മമായ ഡിസ്ചാർജ് കർമ്മം (*ദ്രവ്യകർമ്മം*), ചാർജ്ജ് കർമ്മം (*ഭാവകർമ്മം*), സ്ഥൂല വിസർജ്ജന കർമ്മം (*നോകർമ്മം*) എന്നിവയിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും വേറിട്ടുനിൽക്കുന്ന ശുദ്ധാത്മാവിനെ ഓർക്കുക.), *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ഓരോ തവണയും ഈ നിങ്ങൾ ണ്ട പ്രസ്താവന പറയണോ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അത് ആവശ്യമില്ല. ചുരുക്കി സൂക്ഷിക്കുക. മറ്റേ വ്യക്തിയുടെ ശുദ്ധമായ ആത്മാവിനെ സന്നിഹിതനാക്കുകയും ശുദ്ധമായ ആത്മാവിനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യുക, "ഞാൻ ഈ തെറ്റ് ചെയ്തു, ദയവായി എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ."

മാത്രവുമല്ല, വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി *പ്രതിക്രമണം* ദിവസവും ചെയ്യണം. നിങ്ങളുടെ അമ്മയ്ക്കും, അച്ഛനും, സഹോദരങ്ങൾക്കും, സഹോദരിമാർക്കും, എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി. *പ്രതിക്രമണം* ദിവസവും ചെയ്യണം. കൂട്ടുകുടുംബത്തിനും

ഓരോരുത്തർക്കും വേണ്ടിയും, കാരണം ഇവരാണ് നിങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള ഒട്ടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കർമ്മ ഫയലുകൾ.

അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കായി ഒരു മണിക്കൂർ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക, നിങ്ങളുടെ എല്ലാ കുടുംബാംഗങ്ങളെയും ഓർമ്മിക്കുക; അടുത്ത കുടുംബം, അവരുടെ സഹോദരങ്ങൾ, ഭാര്യമാർ, പിതൃസഹോദരൻമാർ, പിതൃസഹോദരൻമാരുടെ മക്കൾ, എല്ലാവരും, ഒരു കുടുംബത്തിലെ എല്ലാവരും, രണ്ട്, മൂന്ന്, നാല് തലമുറകൾ പിന്നോട്ട് പോകുന്നു. നിങ്ങൾ അവരെയെല്ലാം ഓർമ്മിക്കുകയും ഓരോരുത്തർക്കും ഒരു മണിക്കൂർ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ, അപാരമായ അപരാധ കർമ്മങ്ങൾ ഉള്ളിൽ നശിക്കും. അവരുടെ മനസ്സ് നിങ്ങളിലേക്ക് വ്യക്തമാകും. അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളെയെല്ലാം തിരിച്ചുവിളിച്ച് ഇത് ചെയ്യണം. നിങ്ങൾക്ക് രാത്രി ഉറങ്ങാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആ സമയത്ത് നിങ്ങൾ ഇത് [*പ്രതിക്രമണം*] സജ്ജമാക്കിയാൽ, അത് തുടരും. നിങ്ങൾ ഈ ക്രമീകരണം ചെയ്യുന്നില്ലേ? ഈ ക്രമീകരണം, 'സിനിമ' ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, ആ സമയത്ത് വളരെയധികം ആനന്ദം ഉണ്ടാകുന്നത് പോലെയാണ്. ആ ആനന്ദം കവിഞ്ഞൊഴുകും!

കാരണം, ഒരാൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ, ആത്മാവ് (*സമ്പൂർണ്ണ ശുദ്ധ ഉപയോഗ്*) എന്ന നിലയിൽ പൂർണ്ണമായ ശുദ്ധമായ അവബോധം ഉണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതിനിടയിൽ ഒന്നിനും ഒരു ഇടപെടലും ഇല്ല.

ആരാണ് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നത്? ചന്ദുഭായ് അത് ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ ആർക്കുവേണ്ടിയാണ് അയാൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നത്? അയാൾ കുടുംബാംഗങ്ങളെയെല്ലാം തിരിച്ചുവിളിച്ച് അത് ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവ് ദർശകനാണ്. 'ഇത്' കണ്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. മറ്റ് ഇടപെടലുകളൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ, ആത്മാവ് എന്ന നിലയിൽ ശുദ്ധമായ അവബോധം ഒരു വലിയ പരിധി വരെ നിലനിൽക്കുന്നു.

ഈ *പ്രതിക്രമണം* യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരിക്കൽ ചെയ്തു; എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ തന്നെ ആളുകൾ അത് ചെയ്യാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിച്ചു, ഞാൻ തന്നെ അവരെ അത് ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇത് വളരെ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പായിരുന്നു, ലൈംഗികതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തെറ്റുകൾക്ക് മാത്രമാണ് ഇത് ചെയ്തത്. അതിനാൽ, അവർ അത്

ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ, വീട്ടിൽ പോയാലും അത് നിലയ്ക്കാത്തവിധം അവർ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉറങ്ങുമ്പോൾ പോലും അത് നിർത്തില്ല, ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ പോലും ഇത് നിർത്തില്ല, അതിനാൽ എനിക്ക്, ഞാൻ തന്നെ ഇത് നിർത്തേണ്ടിവന്നു. എനിക്ക് അത് നിർത്തേണ്ടി വന്നു! അത്തരക്കാർക്കെല്ലാം, ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ പോലും അത് നിലക്കില്ല, ഉറങ്ങുമ്പോൾ പോലും അത് നിലയ്ക്കില്ല. അവർ ഒരു പരിഹാരത്തിലായിരുന്നു, അല്ലേ! *പ്രതിക്രമണം* രാവും പകലും തനിയെ തുടർന്നു. ഇപ്പോൾ, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്ത ശേഷം, ‘‘ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നത് നിർത്തൂ, രണ്ട് മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു’’ എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ പോലും *പ്രതിക്രമണം* സ്വയം തുടർന്നു. യന്ത്രസാമഗ്രികൾ പ്രവർത്തനക്ഷമമായതിനാൽ അത് നിർത്താൻ പറഞ്ഞാലും അത് നിർത്തില്ല. അത് ഉള്ളിൽ തുടർന്നു.

നിങ്ങൾ ചന്ദുഭായിയോട് ഇത്രയും പറയണം, '*പ്രതിക്രമണം* തുടരുക. നിങ്ങളുടെ വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവർക്ക് വേണ്ടിയും, എവിടെയെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെവിടെയെങ്കിലും, നിങ്ങൾ അവരെ പണ്ട് വേദനിപ്പിച്ചിരിക്കണം, അതിനായി നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. എണ്ണാവുന്നതും, എണ്ണമറ്റതും ആയ ഭൂതകാലങ്ങളിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള അറ്റാച്ച്മെന്റ്, വെറുപ്പ്, ലൈംഗികത, കോപം-അഹങ്കാരം-വഞ്ചന-അത്യാഗ്രഹം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തെറ്റുകൾക്ക് ഞാൻ മാപ്പ് ചോദിക്കുന്നു.' കുടുംബത്തിലെ ഒരു അംഗത്തെ ദിവസവും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഇത് ചെയ്യുക. വീട്. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ള ആളുകൾ, എല്ലാ അയൽവാസികളും; അവബോധം പ്രയോഗിച്ച് ഇത് തുടരുക. നിങ്ങൾ ഇത് ചെയ്താൽ, ഈ ഭാരം ലഘൂകരിക്കും. അത് സ്വയം പ്രകാശിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങനെയാണ് 'നമ്മൾ' അത് ലോകം മുഴുവൻ മായ്ച്ചത്. 'നമ്മൾ' ആദ്യം ഈ രീതിയിൽ മായ്ച്ചു, അതുകൊണ്ടാണ് 'നമ്മൾ' മോചിതരായത്. 'നമ്മിൽ' തെറ്റുകൾ കാണുന്നിടത്തോളം, 'നമുക്ക്' സ്വസ്ഥമായിരിക്കാൻ കഴിയില്ല! അതിനാൽ, 'നമ്മൾ' ഈ രീതിയിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം, അത് അവിടെ നിന്ന് മായ്ക്കപ്പെടുന്നു.

നിങ്ങൾ വളരെയധികം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. നിങ്ങളുടെ സർക്കിളിൽ എത്ര പേരുണ്ടെങ്കിലും, അമ്പത് മുതൽ നൂറ് വരെ ആളുകൾ, നിങ്ങൾ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരെ, നിങ്ങൾക്ക് ഒഴിവുസമയമുള്ളപ്പോൾ, ഒരു മണിക്കൂർ ഇരുന്ന്, ഓരോ വ്യക്തിയെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുക,

പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുക. എത്രപേരെ നിങ്ങൾ അടിച്ചമർത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത് പിൻവലിച്ച് കഴുകിക്കളയേണ്ടിവരും, അല്ലേ? *ജ്ഞാനം* പിന്നീട് പ്രകടമാകും.

തുടർന്ന്, “ഈ ജന്മം, ഭൂതകാല ജീവിതം, എണ്ണമറ്റ ഭൂതകാല ജീവിതങ്ങൾ, അനന്തമായ ഭൂതകാല ജീവിതങ്ങൾ എന്നിവക്ക് വേണ്ടി, ദാദാ ഭഗവാനെ സാക്ഷിയാക്കി, ദിഗംബർ മതത്തോടും [ജൈനമതവിഭാഗം] സന്യാസിയോടും, മതത്തലവനോടും, ഞാൻ ചെയ്തതോ ആരെയെങ്കിലും ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതോ ആയ ഏതെങ്കിലും അനാദരവ്, *വിരാധന* (മറ്റൊരു ജീവിക്കെതിരെ പോകാനും, ആത്മീയമായ അധഃപതനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന) എന്നിവയ്ക്ക് ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു. ദാദാ ഭഗവാനെ സാക്ഷിയാക്കി ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു. *അപരാധ്*(മറ്റൊരു ജീവിയെ മനപ്പൂർവ്വം എതിർക്കാനുള്ള) ഒരു ചെറിയ അളവിൽ പോലും നടക്കാതിരിക്കാൻ എനിക്ക് ഊർജ്ജം (*ശക്തി)* നൽകൂ. എല്ലാ മതങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഇത് ചെയ്യുക.

ഓ, ആ ദിവസങ്ങളിൽ [*ജ്ഞാനത്തിന്റെ* പ്രകടനത്തിന് മുമ്പ്], എനിക്ക് ഒരു വലിയ ഈഗോ ഉണ്ടായിരുന്നു. "അയാൾ ഇങ്ങനെയാണ്, അയാൾ അങ്ങനെയാണ്," ഞാൻ ഈ രീതിയിൽ ഒരുപാട് അവജ്ഞ പ്രകടിപ്പിക്കും. നേരെമറിച്ച്, ഞാൻ ചിലരെ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു വശത്ത്, ഞാൻ ഒരാളെ പുകഴ്ത്തും, മറുവശത്ത്, ഞാൻ മറ്റൊരാളോട് അവജ്ഞയും പ്രകടിപ്പിക്കും. 1958-ൽ, *ജ്ഞാനം* പ്രകടിപ്പിച്ച സമയം മുതൽ, 'നമ്മൾ' എ.എം. പട്ടേലിനോട് പറഞ്ഞു, 'നിങ്ങൾ [മറ്റുള്ളവരോട്] അവഹേളനം പ്രകടിപ്പിച്ചു, ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം സോപ്പ് പുരട്ടി കഴുകുക.' അങ്ങനെ ഞാൻ ഓരോരുത്തരെയും ഓർമ്മിപ്പിച്ചു, കഴുകികൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പുറത്ത് അയൽക്കാർ, അപ്പുറത്ത് അയൽക്കാർ, ഈ വശത്ത് കുടുംബാംഗങ്ങൾ, അമ്മാവൻ, പിതൃസഹോദരൻ; എല്ലാവരോടും അവജ്ഞ പ്രകടിപ്പിക്കുമായിരുന്നു, അല്ലേ! അങ്ങനെ അവർക്കെല്ലാം വേണ്ടി ഞാൻ അത് കഴുകി കളഞ്ഞു.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ മുഖാമുഖമല്ല, മനസ്സിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തു?

ദാദാശ്രീ: ഞാൻ അംബലാൽ പട്ടേലിനോട് പറഞ്ഞു, ‘നിങ്ങൾ ചെയ്തത് തെറ്റാണ്, എനിക്ക് അതെല്ലാം കാണാൻ കഴിയും. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചെയ്ത തെറ്റെല്ലാം കഴുകിക്കളയുക!’ അപ്പോൾ അയാൾ

എന്താണ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയത്? [അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു,] 'ഇത് എങ്ങനെ കഴുകണം?' അതിനാൽ, ഞാൻ അയാളോട് വിശദീകരിച്ചു, 'അത് ഓർക്കുക. നിങ്ങൾ ചന്ദുഭായിയെ ശപിച്ചു, ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അയാളെ ശാസിച്ചു, നിങ്ങൾ അയാളോട് അവജ്ഞ പ്രകടിപ്പിച്ചു. അതെല്ലാം വിവരിച്ച ശേഷം, 'ചന്ദുഭായിയുടെ മനസ്സ്, വാക്ക്, ശരീരം, സൂക്ഷ്മമായ വിസർജ്ജന കർമ്മം, ചാർജ്ജ് കർമ്മം, സ്ഥൂല വിസർജ്ജന കർമ്മം എന്നിവയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്ന് വേർപെട്ടിരിക്കുന്ന ശുദ്ധാത്മാവേ! ഓ ചന്ദുഭായിയുടെ ശുദ്ധാത്മാവേ! ഞാൻ ചന്ദുഭായിയോട് ആവർത്തിച്ച് ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു, ദാദാ ഭഗവാനെ സാക്ഷിയാക്കി ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇനി അത്തരം തെറ്റുകൾ ചെയ്യില്ല.' [അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഇത് ചെയ്യുമ്പോൾ,] മറ്റൊരാളുടെ മുഖത്ത് ഒരു മാറ്റം നിങ്ങൾ കാണും. മറ്റൊരാളുടെ മുഖം വ്യത്യസ്തമായി കാണപ്പെടും. നിങ്ങൾ ഇവിടെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക, മാറ്റങ്ങൾ അവിടെ സംഭവിക്കുന്നു.

'നമ്മൾ' ഇത്രയധികം കഴുകിയപ്പോഴാണ്, [കർമ്മ] 'ലെഡ്ജർ' ക്ലിയർ ആയത്. 'ഞങ്ങൾ' ഇത്രയും നീണ്ട കാലം കഴുകി കളഞ്ഞിട്ടാണ് വന്നത് [പല മുൻകാല ജീവിതങ്ങൾ], അപ്പോഴാണ് 'ലെഡ്ജർ' തെളിഞ്ഞത്. 'നമ്മൾ' നിങ്ങൾക്ക് വഴി കാണിച്ചുതന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ വേഗത്തിൽ അതിൽ നിന്ന് മുക്തനാകും. 'നമ്മൾ' ഇത്രയും കാലം [പല മുൻകാല ജീവിതങ്ങളും] 'നമ്മുടെ' അത് കഴുകി കളയുകയാണ്.

നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം, അതിനാൽ നിങ്ങളെ ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കും. തുടക്കത്തിൽ തന്നെ, ആളുകൾ എന്നെ ആക്രമിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു, അല്ലേ! എന്നാൽ പിന്നീട് എല്ലാവരും തളർന്നു. പ്രതികാരമായി നമ്മൾ ആക്രമിച്ചാൽ പിന്നെ എതിർകക്ഷി തളരില്ല. ഈ ലോകം ആരെയും *മോക്ഷത്തിലേക്ക്* പോകാൻ അനുവദിക്കാത്തതാണ്. ലോകം അത്തരം ബുദ്ധിയാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരാൾ ഇതിൽ ജാഗ്രതയോടെ കുതിച്ചാൽ, പിന്നിൽ നിന്ന് എല്ലാം വൃത്തിയാക്കാൻ ഒരാൾ കുതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അയാൾ *മോക്ഷത്തിലേക്ക്* പോകും.

കുറഞ്ഞത് ഈ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുക, അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ വീട്ടിലെ എല്ലാ ആളുകളിലും മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. മാന്ത്രിക

മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഒരു മാന്ത്രിക പ്രഭാവം!

മറ്റൊരാളുടെ തെറ്റ് നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഉള്ളിടത്തോളം കാലം മനസ്സമാധാനം ഉണ്ടാകില്ല എന്നതാണ് സത്യം. *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ അത് മായ്ക്കപ്പെടും. രാഗ-ദ്വേഷം കാരണം ഒട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന ഓരോ ഫയലിനും, അവബോധം പ്രയോഗിക്കുക, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക, അത് മായ്ക്കുക. രാഗം ഉള്ള ഫയലുകൾക്കായി *പ്രതിക്രമണം* പ്രത്യേകിച്ചും ചെയ്യണം.

നിങ്ങൾ ഒരു മെത്തയിൽ ഉറങ്ങുകയും അതിനടിയിൽ നിങ്ങളെ കുത്തുന്ന ചെറിയ ഉരുളൻ കല്ലുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അവ നിങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുമോ ഇല്ലയോ? അതുപോലെ, ഈ *പ്രതിക്രമണം* യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു കുത്തൽ അനുഭവപ്പെടുന്നിടത്ത് മാത്രമേ ചെയ്യാവൂ. അത് നിങ്ങളെ കുത്തുന്നിടത്തെല്ലാം നിങ്ങൾ അത് നിങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യണം, മറ്റേയാൾ അയാളെ അല്ലെങ്കിൽ അവളെ കുത്തുന്നിടത്ത് നിന്ന് അത് നീക്കം ചെയ്യണം! *പ്രതിക്രമണം* ഓരോ വ്യക്തിക്കും വ്യത്യസ്തമാണ്!

ആരോടെങ്കിലും *അതിക്രമണം* സംഭവിക്കുമ്പോൾ, ആ വ്യക്തിക്ക് വേണ്ടി ദിവസം മുഴുവൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം, അപ്പോൾ മാത്രമേ നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രനാകൂ. ഇരുവശത്തുനിന്നും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ സ്വതന്ത്രനാകും. നിങ്ങൾ അയ്യായിരം പ്രാവശ്യം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, മറ്റേയാളും അയ്യായിരം പ്രാവശ്യം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, പെട്ടെന്ന് ഒരു അവസാനം വരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, മറ്റൊരാൾ അത് ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും സ്വതന്ത്രനാകണമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ പതിനായിരം തവണ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടിവരും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇതുപോലൊന്ന് നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ, 'ഇത് നഷ്ടമായി' എന്ന് എനിക്ക് തീവ്രമായി തോന്നുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതിൽ സ്വയം വിഷമിക്കരുത്. പകരം, ഒരു ദിവസം ഇരുന്ന് കൂട്ടായ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. അത് ആരുടെ കാര്യമാണെങ്കിലും, അത് പരിചയക്കാരായാലും മറ്റാരുമായാലും, ആ വ്യക്തിയുടെ പേര് ഓർത്ത് ഒരു മണിക്കൂർ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ, എല്ലാം കഴുകി കളയപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ അതിന്മേൽ ഒരു ഭാരം വഹിക്കരുത്.

ഇത് അഭ്രുതപൂർവമായ സംസാരമാണ്, ഇത് മുമ്പ് കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത, മുമ്പ് വായിച്ചിട്ടില്ലാത്ത, മുമ്പ് അറിയാത്ത സംസാരമാണ്; അത്തരം സംസാരം മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ ശ്രമം.

'നമ്മൾ' ആളുകളെ ഇവിടെ ഇരുത്തി *പ്രതിക്രമണം* നടത്തുമ്പോൾ എന്ത് സംഭവിക്കും? "നിങ്ങളുടെ കുട്ടിക്കാലം മുതൽ ഇന്നുവരെ, ഓരോ തെറ്റും ഓർത്തെടുക്കുക, അപരന്റെ ശുദ്ധാത്മാവിനെ കാണുമ്പോൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ' നമ്മൾ ' അവരെ രണ്ട് മണിക്കൂർ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ, അവർ വളരെ ചെറുപ്പം മുതൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നു, മനസ്സിലാക്കാനുള്ള അവരുടെ കഴിവ് ആരംഭിക്കുന്നത് മുതൽ, ഇന്നുവരെ. അത്തരം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, എല്ലാ വലിയ തെറ്റുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. പിന്നെ, *പ്രതിക്രമണം* വീണ്ടും ചെയ്യുമ്പോൾ, ചെറിയ തെറ്റുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. പിന്നെ, *പ്രതിക്രമണം* വീണ്ടും ചെയ്യുമ്പോൾ, അതിലും ചെറിയ തെറ്റുകൾ പോലും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ രീതിയിൽ, ആ തെറ്റുകൾ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

രണ്ട് മണിക്കൂർ നിങ്ങൾ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന *പ്രതിക്രമണ* സെഷനിൽ, നിങ്ങളോട് പറ്റിപ്പിടിച്ച ഈ ജീവിതത്തിലെ മുൻകാല തെറ്റുകളെല്ലാം കഴുകിക്കളയുക. 'ഇനി ഒരിക്കലും ഇത്തരം തെറ്റുകൾ ആവർത്തിക്കില്ല' എന്ന തീരുമാനത്തിൽ *പ്രത്യാഖ്യാനം* ചെയ്യുക.

നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണത്തിന്* ഇരിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ 'അമൃത്' അനുഭവപ്പെടും. നിങ്ങൾക്ക് വളരെ ഭാരം കുറഞ്ഞ പോലെ തോന്നും. പ്രിയ സഖാവേ, നിങ്ങൾക്ക് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ? അത് ഫുൾ സ്വിങ്ങിൽ നടക്കുന്നുണ്ടോ? [എല്ലാ തെറ്റുകളും] അന്വേഷിച്ച് പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാൻ തുടങ്ങണം. എല്ലാം ഓർമ്മയിൽ വരാൻ തുടങ്ങും. നിങ്ങൾക്ക് ചുറ്റുമുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ദൃശ്യവൽക്കരിക്കാൻ പോലും കഴിയും. എട്ട് വർഷം മുമ്പ് നിങ്ങൾ ഒരാളെ ചവിട്ടിയെങ്കിൽ, അത് പോലും നിങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിയും. സ്ഥലവും അയാളെ ചവിട്ടിയ സംഭവവും നിങ്ങൾ കാണും. ഇതെല്ലാം എങ്ങനെ ഓർത്തു? സാധാരണ ഗതിയിൽ, നിങ്ങൾ അത് ഓർക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ ഒന്നും ഓർക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, ലിങ്കിലെ എല്ലാം നിങ്ങൾ ഉടനടി ഓർമ്മിക്കുന്നു. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ഒന്നോ

രണ്ടോ തവണ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാനത് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: എന്നിരുന്നാലും, യഥാർത്ഥ തെറ്റ് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് വളരെയധികം സന്തോഷം അനുഭവപ്പെടും. *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ പരമാനന്ദം അനുഭവപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനർത്ഥം നിങ്ങൾ കൃത്യമായി *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ പഠിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്ക് മറ്റൊരു ജീവിയെ വേദനിപ്പിക്കുമ്പോൾ അസന്തുഷ്ടി തോന്നുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തി മനുഷ്യത്വമുള്ളവനല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ദാദാ, എന്താണ് യഥാർത്ഥ തെറ്റ്?

ദാദാശ്രീ: മുമ്പ് [ജ്ഞാനത്തിന്], നിങ്ങൾക്ക് ഒരു തെറ്റും ഒട്ടും തന്നെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, അല്ലേ? നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന തെറ്റുകൾ [ജ്ഞാനത്തിനു ശേഷം] മൂർത്തമായവയാണ്. ഇതിനപ്പുറം കാണാൻ 'നിങ്ങൾക്ക്' ഇനിയും കഴിയും.

ചോദ്യകർത്താവ്: സൂക്ഷമവും, സൂക്ഷ്മതരവും.....

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ തെറ്റുകൾ കാണുന്നത് തുടരും.

നിങ്ങളുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ മുക്തിയുടെ അവസ്ഥയിലോ, ലൗകിക ജീവിതത്തിലോ അല്ല. *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ഭൂതകാലത്തിന്റെ വിശദാംശം ഓർമ്മിക്കുകയാണ്. മനസ്സിന്റെയും, ബുദ്ധിയുടെയും, ചിത്തത്തിന്റെയും, ഈഗോയുടെയും 'ഫോണുകൾ' ആ സമയം സ്വിച്ച് ഓഫ് ആണ്. അന്തഃകരണം അടച്ചുപൂട്ടി. ആ സമയത്ത്, *പ്രജ്ഞ* (ആത്മവിമോചന ഊർജ്ജം) മാത്രമാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. സ്വയം പോലും ഇതിൽ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. ഒരു തെറ്റ് ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, അത് [സ്വയം] മറയ്ക്കപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ അതിനു മുകളിൽ മറ്റൊരു പാളി വരുന്നു. ഈ രീതിയിൽ, പാളികൾക്ക് മേൽ പാളികൾ നിർമ്മിക്കുന്നു. തുടർന്ന്, ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന മണിക്കൂറിൽ, 'ബാലൻസ് ഷീറ്റ്' തയ്യാറാകുന്നു.

ഭൂതകാലത്തിലെ തെറ്റുകൾ വർത്തമാനകാലത്ത് കാണാൻ കഴിയുന്നത് *ജ്ഞാനത്തിന്റെ* പ്രകാശത്തിന്റെ ഫലമാണ്; അത്

[കാരണം] ഓർമ്മയല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: *പ്രതിക്രമണം* ആത്മാവിനെ എങ്ങനെയെങ്കിലും ബാധിക്കുമോ?

ദാദാശ്രീ: ഒരു ഫലത്തിനും ആത്മാവിനെ സ്പർശിക്കാനാവില്ല. അത് ബാധിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, അത് മൂർത്തീകൃതമായ ആത്മാവായി കണക്കാക്കും. 'ഇതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ആത്മാവ്,' അത് നൂറ് ശതമാനം തീരുമാനിച്ചതാണ്. സ്മൃതി എത്താത്തിടത്ത്, അവിടെ, ആത്മപ്രഭാവലയത്തിലൂടെയും പ്രഭാവത്തിലൂടെയും (*പ്രഭാവം*) അത് [തെറ്റ്] കാണാൻ കഴിയും. ആത്മാവ് അനന്തമായ ഊർജ്ജത്താൽ നിറഞ്ഞതാണ്, അതിന്റെ *പ്രജ്ഞാ ശക്തി* ആത്മവിന്മേൽ അജ്ഞതയുടെ മൂടുപടം തകർക്കുകയും [തെറ്റ്] കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ *പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ*, നിങ്ങൾ ഭാരം കുറഞ്ഞതായി നിങ്ങൾ സ്വയം മനസ്സിലാക്കും, നിങ്ങൾക്ക് ഭാരം കുറഞ്ഞതായി തോന്നുന്നു. ശത്രുത ഇല്ലാതാകുന്നു, അത് ഒരു ചട്ടം പോലെ അലിഞ്ഞുചേരുന്നു. *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നതിനായി നിങ്ങൾ മറ്റൊരാളെ കണ്ടുമുട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അത് കാര്യമാക്കുന്നില്ല. വ്യക്തിപരമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംഗീകാരം ആവശ്യമില്ല. കോടതിയിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ സത്യവാങ്മൂലം നൽകേണ്ടതില്ല. കാരണം ഈ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായി ചെയ്തതല്ല. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ മറ്റൊരാളുടെ അഭാവത്തിൽ ചെയ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളാണ്. അവ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആളുകളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ചെയ്തവയാണ്, എന്നാൽ അംഗീകാരങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായി നൽകിയിട്ടില്ല. അംഗീകാരങ്ങൾ ആന്തരികമാണ്, അംഗീകാരങ്ങൾ രാഗ-ദ്വേഷങ്ങളുടേതാണ് .

ഒരു ദിവസം, ഏകാന്തതയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, *പ്രതിക്രമണമോ* അതുപോലുള്ള മറ്റെന്തെങ്കിലുമോ ചെയ്യുമ്പോൾ, ആത്മാനുഭവം ഉള്ളിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നു. 'രുചി' ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനെയാണ് [ആത്മാവ്] അനുഭവം എന്ന് പറയുന്നത്.

നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലെ ആളുകളെ കുറ്റമറ്റവരായി കാണുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ *പ്രതിക്രമണം* സത്യമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ കുറ്റമറ്റവരാണ്; ലോകം മുഴുവൻ തീർച്ചയായും കുറ്റമറ്റതാണ്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം തെറ്റുകളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അവരുടേതല്ല, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം തെറ്റുകളാൽ

മാത്രം നിങ്ങൾ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് മനസ്സിലാക്കിയാൽ പിന്നെ എന്തെങ്കിലും പ്രമേയം കൊണ്ടുവരപ്പെടും!

ചോദ്യകർത്താവ്: യഥാർത്ഥ വീക്ഷണകോണിൽ നിന്ന് (*നിശ്ചയ്*), ലോകം മുഴുവൻ കുറ്റമറ്റതാണെന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യമുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അത് നിങ്ങളുടെ ബോധ്യത്തിൽ (*പ്രതീതി*) വന്നതായി മാത്രമേ കണക്കാക്കൂ. അതിൽ എത്രത്തോളം നിങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്? അത് അത്ര എളുപ്പമല്ലാത്ത കാര്യമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ, നിങ്ങൾ മൂട്ടകൾ, കൊതുകുകൾ, പാമ്പുകൾ എന്നിവയാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ, എന്നിട്ടും അവ കുറ്റമറ്റതാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നു, അപ്പോഴാണ് അത് യഥാർത്ഥമായി കണക്കാക്കുന്നത്, പക്ഷേ അവ കുറ്റമറ്റതാണെന്ന് നിങ്ങളുടെ ബോധ്യത്തിൽ അത് നിലനിൽക്കണം. അവർ തെറ്റുകാരാണെന്ന് തോന്നുന്നത് നിങ്ങളുടെ തെറ്റാണ്. നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. 'നമ്മുടെ' ബോധ്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, 'നമ്മുടെ' [അവരോടുള്ള] പെരുമാറ്റത്തിലും എല്ലാവരും കുറ്റമറ്റവരാണ്. നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നിങ്ങളുടെ ബോധ്യത്തിൽ പോലും അവർ കുറ്റമറ്റവരല്ല, അവർ തെറ്റുകാരാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും തോന്നുന്നു. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോട് എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്താൽ, അതിന് ശേഷം നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു; അതിനർത്ഥം തുടക്കത്തിൽ, നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അയാളെ തെറ്റുകാരനായി കണക്കാക്കുന്നു എന്നാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ശുദ്ധമായ അവബോധത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ സ്വയം (ശുദ്ധ ഉപയോഗ്) *അതിക്രമണം* നടക്കുമോ?

ദാദാശ്രീ: നടക്കാം. *അതിക്രമണം* നടന്നേക്കാം, ഒപ്പം *പ്രതിക്രമണവും* നടന്നേക്കും.

ഉണർന്നിരിക്കുന്ന അവബോധം ആത്മാവായി (*ഉപയോഗ്*) പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും തെറ്റായ പാതയിൽ പോയെന്നും നിങ്ങൾക്ക് തോന്നിയേക്കാം. അതിനാൽ, ഉണർന്നിരിക്കുന്ന അവബോധം പ്രയോഗിക്കുന്നതിലെ വീഴ്ചയ്ക്ക് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. തെറ്റായ ട്രാക്ക് അർത്ഥമാക്കുന്നത് സമയവും ഊർജ്ജവും പാഴാക്കലാണ്; എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ അതിനായി പ്രതിക്രമണം ചെയ്തില്ലെങ്കിലും, കുഴപ്പമില്ല. അതിൽ അത്ര കേടുപാടുകൾ ഒന്നുമില്ല. ഒരു ആയുസ്സ് ഇപ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്നു, അതിനാൽ ഇത്

വിട്ടു കളയൂ, എന്നാൽ പ്രായോഗികമായ ഉണർന്ന അവബോധത്തിൽ കൂടുതൽ തുടരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ, ഉണർന്ന അവബോധം പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയതിന് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. *പ്രതിക്രമണം* എന്നാൽ പിന്നോട്ട് തിരിയുക എന്നാണ്. ഒരാൾ ഒരിക്കലും പിന്തിരിഞ്ഞിട്ടില്ല, അല്ലേ!

'നമ്മൾ' ഈ [പ്രത്യേക] *വിധി* (ആത്മീയ അന്വേഷകന്റെയോ *മഹാത്മാവിന്റെയോ* രക്ഷയ്ക്കായി *ജ്ഞാനി* നടത്തുന്ന ശുഭകരമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ) അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ. ഔറംഗബാദിൽ, അനന്തമായ ജീവിതകാലങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ കഴുകിക്കളയുന്ന ഒരു വിധിയാണ് നമ്മൾ ചെയ്യുന്നത്. ഒരു മണിക്കൂർ നിങ്ങൾ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന *പ്രതിക്രമണ വിധിയിൽ*, എല്ലാവരുടെയും അഹംഭാവം ചാരമായി! 'നമ്മൾ' യഥാർത്ഥത്തിൽ വർഷത്തിലൊരിക്കൽ ഈ *പ്രതിക്രമണ വിധി* ചെയ്യാൻ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇരുന്നൂറും മുന്നൂറും ആളുകൾ കരയുകയും, അവരുടെ എല്ലാ 'രോഗങ്ങളും' മാറുകയും ചെയ്യും. കാരണം, ഭർത്താവ് ഭാര്യയുടെ പാദങ്ങളിൽ സ്പർശിക്കുമ്പോൾ, അവളോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുമ്പോൾ, എത്രയോ ആയുഷ്കാലങ്ങളിൽ കെട്ടിവെച്ച കർമ്മ കണക്കിന് ക്ഷമ ചോദിക്കുമ്പോൾ, അത്രയും ശുദ്ധമാകും.

എല്ലാ വർഷവും അവിടെ [ഔറംഗബാദിൽ,] 'നമുക്ക്' ഒരു വലിയ *വിധി* ചെയ്യണം, എല്ലാവരുടെയും മനസ്സ് ശുദ്ധീകരിക്കാൻ, സ്വയം ശുദ്ധീകരിക്കാൻ [ലൗകികമായി ഇടപെടുന്ന സ്വയം; *വ്യവഹാർ ആത്മ*]. 'നമ്മൾ' അത്തരമൊരു വലിയ *വിധി* ചെയ്യുകയും, തുടർന്ന് അത് പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ആ സമയത്ത് എല്ലാവരുടെയും മനസ്സ് ശുദ്ധമാകും, പൂർണ്ണമായും വ്യക്തമാകും, അവർ എന്താണ് എഴുതുന്നതെന്ന് അവർക്ക് പോലും അറിയില്ല, പക്ഷേ അവർ തീർച്ചയായും എല്ലാം എഴുതുന്നു. അപ്പോൾ അവ വ്യക്തമാകും. ഏകത്വബോധം ഉദിക്കുമ്പോൾ, ഒരു നിമിഷം അവർ മനസ്സ് കീഴടക്കുമ്പോൾ, 'എനിക്ക് ഇങ്ങനെയാണ് സർ,' [എന്ന സമ്മതത്തോടെ], ഏകത്വബോധം ഉദിച്ചു. അത്രത്തോളം അവരുടെ ഊർജ്ജം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഞാൻ നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ, ആ തെറ്റുകൾക്കായി ഞാൻ *വിധി* ചെയ്യുന്നത് തുടരും. ഇതാണ് *കലിയുഗം*,

കലിയുഗത്തിൽ എന്ത് തെറ്റ് ഉണ്ടാകില്ല? മറ്റൊരാളുടെ തെറ്റ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് തന്നെ ഒരു തെറ്റാണ്. *കലിയുഗത്തിൽ* മറ്റൊരാളുടെ തെറ്റ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് സ്വന്തം തെറ്റാണ്. ആരുടെയും തെറ്റ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കരുത്. അവർക്ക് എന്ത് ഗുണങ്ങളുണ്ട്? അതാണ് നിരീക്ഷിക്കേണ്ടത്. ആ വ്യക്തിക്ക് ഇപ്പോഴും എന്താണ് ഉള്ളത്? ഒരു സന്തുലിതാവസ്ഥയായി അവശേഷിക്കുന്നത് നിരീക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. കാലചക്രത്തിന്റെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു സന്തുലിതാവസ്ഥയും നിലനിൽക്കില്ല. സന്തുലിതാവസ്ഥയുള്ള *മഹാത്മാക്കൾ* മാത്രമേ ഉയർന്നിട്ടുള്ളൂ!

നമുക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവർ പണ്ട് [കഴിഞ്ഞ ജന്മങ്ങളിൽ] നമ്മോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു, ഇന്നും നമ്മോടൊപ്പമുണ്ട്. അവരെ നമ്മുടെ ആത്മീയ സഹപ്രവർത്തകരായി കണക്കാക്കുന്നു, ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നമുക്ക് ശത്രുത പുലർത്തുന്നത് ഈ ആളുകളുമായി തന്നെയാണ്. അതിനാൽ, അവരുമായി എന്തെങ്കിലും ശത്രുതയുണ്ടെങ്കിൽ, മുഖാമുഖം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക, അപ്പോൾ മുഴുവൻ കർമ്മ അക്കൗണ്ടും മാഞ്ഞുപോകും. ആർക്കുവേണ്ടിയും മുഖാമുഖം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നത് നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആത്മീയ സഹപ്രവർത്തകരുമായാണ് ശത്രുത വലിയ അളവിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, മുഖാമുഖം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ അത് കഴുകി കളയുന്നു. ഔറംഗബാദിൽ 'നമ്മൾ' [മഹാത്മാക്കൾ] ചെയ്യുന്ന *പ്രതിക്രമണം* ലോകത്തെവിടെയും കാണില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം കരയുകയായിരുന്നു! വലിയ, പ്രമുഖ വ്യവസായികൾ പോലും കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതെ, ഔറംഗബാദിൽ എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് നോക്കൂ! അവർ തീവ്രമായി കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു! ഇനി, ജീവിതത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും അങ്ങനെയൊരു *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്താൽ മതിയാകും.

ചോദ്യകർത്താവ്: പ്രമുഖർക്ക് കരയാൻ മറ്റെവിടെ സ്ഥലമുണ്ട് ? ഇത് വളരെ അപൂർവ്വമാണ്.

ദാദാശ്രീ: അതെ അത് ശരിയാണ്. ഇവിടെ എല്ലാവരും ശരിക്കും ഒരുപാട് കരഞ്ഞിരുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: സത്യത്തിൽ ഇത് ഞാൻ ആദ്യമായാണ് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത്, ഇവരെപ്പോലുള്ളവർ, സമൂഹത്തിൽ മാന്യരായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നവർ, ഇത്തരക്കാർ തുറന്ന് കരയുന്നത്!

ദാദാശ്രീ: അവർ തുറന്ന് കരയുകയും ഭാര്യമാരുടെ കാൽക്കൽ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങൾ ഔറംഗബാദിൽ വന്നിരിക്കണം, ഇത്തരമൊരു സംഭവത്തിന് നിങ്ങൾ അവിടെ എപ്പോഴെങ്കിലും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, അത്തരത്തിലുള്ള ഒന്നും ഞാൻ മുമ്പ് കണ്ടിട്ടില്ല!

ദാദാശ്രീ: ഇത്തരത്തിലുള്ള കാര്യം ഒരിക്കലും സംഭവിക്കില്ല! ഈ *അക്രം വിജ്ഞാനം* [മറ്റൊരിടത്ത്] നിലവിലില്ല, അത്തരം *പ്രതിക്രമണമില്ല*, ഇതുപോലെ [മറ്റൊരിടത്തും] ഇല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇത്തരമൊരു 'ദാദാ'യും ഒരിടത്തുമില്ല!

ദാദാശ്രീ: അതെ, അങ്ങനെയൊരു 'ദാദാ' മറ്റൊരിടത്തും ഇല്ല!

ആളുകൾ യഥാർത്ഥ *ആലോചന* (കുറ്റസമ്മതം) ചെയ്തിട്ടില്ല. അതാണ് തീർച്ചയായും മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ ഒരുവനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നത്. തെറ്റുകൾ കൊണ്ട് ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. യഥാർത്ഥ കുറ്റസമ്മതം നടത്തിയാൽ കുഴപ്പമില്ല. ഒരു സർവ്വശക്തനായ *പുരുഷനോട് (ജ്ഞാനി പുരുഷനോട്)* കുറ്റസമ്മതം നടത്തണം. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും നിങ്ങൾ സ്വന്തം തെറ്റുകൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ആരോടാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റുപറയാൻ കഴിയുക? പിന്നെ ഏറ്റുപറച്ചിൽ അല്ലാതെ വേറെ വഴിയില്ല. നിങ്ങൾ കുറ്റസമ്മതം നടത്താത്തിടത്തോളം, പിന്നെ ആരാണ് നിങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കുക? *ജ്ഞാനി പുരുഷന്* താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യാൻ കഴിയും. കാരണം, അദ്ദേഹം 'കർമ്മി' അല്ല. അദ്ദേഹം 'കർമ്മി' ആയിരുന്നെങ്കിൽ, അദ്ദേഹവും കർമ്മത്തെ ബന്ധിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, അദ്ദേഹം ' കർമ്മി ' അല്ലാത്തതിനാൽ, അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യാൻ കഴിയും.

നിങ്ങളുടെ ഗുരുവിനോട് ഏറ്റുപറയണം. എന്നിരുന്നാലും, ആത്യന്തിക ഗുരു ദാദാ ഭഗവാനാണ് [ഉള്ളിലെ ആത്മാവ്]. 'നമ്മൾ' നിങ്ങൾക്ക് വഴി കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ 'നമ്മൾ' നിങ്ങൾക്ക്

ആത്യന്തിക ഗുരുവിനെ കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. 'അദ്ദേഹം' നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാ ഉത്തരങ്ങളും നൽകിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും, അതുകൊണ്ടാണ് ***ദാദാ ഭഗവാൻ*** എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷപ്പെടാത്തിടത്തോളം, ഈ ദാദാ ഭഗവാനെ [എ. എം. പട്ടേലിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉള്ള] ആരാധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷനായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, യന്ത്രം യാന്ത്രികമായി ആരംഭിക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ തന്നെ ദാദാ ഭഗവാൻ ആകും.

ജ്ഞാനി പുരുഷനിൽ നിന്ന് കാര്യങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചാൽ, അപ്പോൾ അത് കഴിഞ്ഞു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആളുകൾ കാര്യങ്ങൾ തുറന്ന് കാണിക്കാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നു. ആ മനുഷ്യൻ ഇത്രയധികം കൊണ്ട് വന്നിരുന്നു, അല്ലേ? എന്നിട്ടും അയാൾ എല്ലാം *ജ്ഞാനിയോട്* വെളിപ്പെടുത്തി! ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് കാര്യങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചാൽ എന്ത് സംഭവിക്കും? പിഴവുകൾ മൂടിവെക്കുമ്പോൾ അത് ഇരട്ടിയാകും.

നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെ പോലെ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് *പ്രതിക്രമണവുമായി* പരിചയം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഭാര്യയെ മറക്കാത്തതുപോലെ, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ മറക്കരുത്. ദിവസം മുഴുവൻ നിങ്ങൾ ക്ഷമ ചോദിക്കണം. ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ ശീലമാക്കണം. പകരം, (നിങ്ങൾ) മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾ കാണുന്നതിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ ആരുടെ കൂടെ അമിതമായ *അതിക്രമണം* ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ അവർക്കായി നിങ്ങൾ കൂടുതലായി *പ്രതിക്രമണം* ആരംഭിക്കണം. നിങ്ങൾ ഒരുപാട് *അതിക്രമണങ്ങൾ* ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാത്തതിന്റെ ഫലമാണ്.

'നമ്മുടെ' ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ കണ്ടെത്തലാണ് ഈ *പ്രതിക്രമണം.* ഈ കണ്ടുപിടുത്തം മനസ്സിലാക്കിയാൽ പിന്നെ ആരോടും ഒരു വൈരാഗ്യവും നിലനിൽക്കില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: തെറ്റുകളുടെ പട്ടിക വളരെ വലുതാണ്.

ദാദാശ്രീ: ദൈർഘ്യമേറിയതാണെങ്കിൽ, ഒരു വ്യക്തിയിൽ മാത്രം സംഭവിച്ച നൂറ് വ്യത്യസ്തമായ തെറ്റുകൾക്ക്, 'ഈ തെറ്റുകൾക്കെല്ലാം ഞാൻ നിങ്ങളോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു!' എന്ന് പറഞ്ഞ് കൂട്ടായി

പ്രതിക്രമണം ചെയ്യുക.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇപ്പോൾ മുഴുവൻ ജീവിതത്തിന്റെയും ഈ നാടകം വേഗത്തിൽ അവസാനിച്ചാൽ നല്ലത്.

ദാദാശ്രീ: എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: നിങ്ങൾ ഇരുപത് ദിവസമായി ഈ നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നിട്ടും എനിക്ക് എവിടെയും [നിങ്ങളെ കാണാൻ] വരാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ദാദാശ്രീ: അതിന് നിങ്ങൾ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കണോ?

'നിങ്ങൾ' ദാദാ ഭഗവാനെ അറിഞ്ഞത് ഈ ശരീരത്തിലൂടെയാണ്. 'നിങ്ങൾ' ഈ ശരീരത്തോട് വളരെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അതിനെ പരിപാലിക്കാൻ ആവശ്യമായ മരുന്ന് കഴിക്കണം. ഈ ശരീരത്തിലൂടെയാണ് നിങ്ങൾ ദാദായെ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. 'നിങ്ങൾ' അനന്തമായ ശരീരങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു. അവയെല്ലാം വെറുതെയായി. 'നിങ്ങൾ' ഈ ശരീരത്തിലൂടെ [ദാദായെ] തിരിച്ചറിഞ്ഞു, അതിനാൽ ഈ ശരീരം ഒരു സുഹൃത്തിനെപ്പോലെയായി. അതിനാൽ, ഇത് നിങ്ങളുടെ മറ്റൊരു സുഹൃത്താണ്; നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടോ? അതിനാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഈ ശരീരത്തെ പരിപാലിക്കണം. അതിനാൽ ഇന്ന് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക, 'മരണം വേഗം വരട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞതിന് ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു', [എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട്].

25. പ്രതിക്രമണത്തിന്ടെ പിന്നിലെ ശാസ്ത്രീയ ധാരണ

ചോദ്യകർത്താവ്: 'ഞങ്ങൾ' [ആപേക്ഷിക സ്വത്വത്തിൽ] മുഴുകിയിരിക്കുമ്പോൾ, ഉണർന്നിരിക്കുന്ന അവബോധത്തോടെ നമ്മുടെ കർമ്മം പൂർണ്ണമായും ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്യാൻ നമുക്ക് കഴിയില്ല. ഇപ്പോഴിതാ, അതിൽ മുഴുകിയിരിക്കുമ്പോൾ ആണ് സാക്ഷാത്ക്കാരം വരുന്നത്, അതിനാൽ ഇതിനും, കർമ്മ വിസർജ്ജനത്തിനും *പ്രതിക്രമണം* നടത്താനും വഴിയുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുമ്പോൾ അവ [കർമ്മം] ഭാരം കുറഞ്ഞതാകുന്നു. അവ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ അവ ഭാരം കുറഞ്ഞതായിരിക്കും. നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, അവ

അതേ ഭാരത്തോടെ മടങ്ങും. അവ വീണ്ടും തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുന്നില്ല, പുതിയ കർമ്മം ഈടാക്കില്ല. അതിനാൽ *പ്രതിക്രമണത്തിലൂടെ* അവ ക്രമേണ കനംകുറഞ്ഞതായിത്തീരുകയും ഒടുവിൽ ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അങ്ങ് പറയുന്ന *അതിക്രമണം* ന്യൂട്രൽ ആണ് (മഹാത്മാക്കൾക്ക് കർമ്മം ചാർജ് ചെയ്യില്ല) എന്ന്. അപ്പോൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം തന്നെ എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: *അതിക്രമണം* തീർച്ചയായും നിഷ്പക്ഷനാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഒരാൾ അതിൽ മുഴുകുമ്പോഴാണ് ഒരു വിത്ത് പാകുന്നത് [പുതിയ കർമ്മം ചുമത്തപ്പെടുന്നു]. എന്നിരുന്നാലും, ഒരാൾ, *അതിക്രമണത്തിൽ* മുഴുകിയില്ലെങ്കിൽ, ഒരു വിത്തും വിതയ്ക്കില്ല. *അതിക്രമണത്തിന്* സ്വയം ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അതേസമയം, *പ്രതിക്രമണത്തിൽ*, ഒരാൾ അതിൽ മുഴുകിയില്ലെങ്കിലും, അത് ഫലം നൽകുന്നു. ചന്ദുഭായ് എപ്പോൾ മുഴുകിയിരിക്കുമെന്ന് 'നിങ്ങൾ' അറിയുന്നു, അയാൾ മുഴുകാതിരിക്കുമ്പോൾ, അതും നിങ്ങൾക്കറിയാം. 'നിങ്ങൾ' ഒരിക്കലും മുഴുകിപ്പോകരുത്. മനസ്സ്, ബുദ്ധി, ചിത്ത്, അഹംഭാവം ഇവ മുഴുകുന്നു. 'നിങ്ങൾ' അതറിയുന്നവനാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ചന്ദുഭായിയാണ് മുഴുകിയത്, അതിനാൽ ചന്ദുഭായിയോട് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യാൻ പറയണം, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, ചന്ദുഭായിയോട് പറയണം.

ചോദ്യകർത്താവ്: സ്വപ്നത്തിൽ *പ്രതിക്രമണം* നടത്താൻ സാധ്യമാണോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, അവ വളരെ നന്നായി ചെയ്യാൻ കഴിയും. സ്വപ്നത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന *പ്രതിക്രമണം* നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ മികച്ചതാണ്. ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവ വേഗത്തിൽ ചെയ്യുക. സ്വപ്നം കാണുന്ന അവസ്ഥയിൽ ചെയ്യുന്ന ഏത് ജോലിയും വളരെ രീതിപരമാണ്. ദാദായെ നിങ്ങളുടെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ കാണാം; നിങ്ങൾ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത വിധത്തിലാണ് ദാദായെ കാണുന്നത്. ഉണർന്നിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലും ദാദായെ ഇങ്ങനെ കാണാൻ കഴിയില്ല; സ്വപ്നാവസ്ഥയിൽ അദ്ദേഹത്തെ നന്നായി കാണാൻ കഴിയും. കാരണം, സ്വപ്നാവസ്ഥ സ്വാഭാവികവും സ്വതസിദ്ധവുമായ

അവസ്ഥയാണ്. അതേസമയം ഉണർവ് എന്നത് സ്വാഭാവികതയും സ്വതസിദ്ധതയും ഇല്ലാത്ത ഒരു അവസ്ഥയാണ് (*അസഹാജികത*).

ക്രമിക് പാതയിൽ, ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയ ശേഷം, *പ്രതിക്രമണം* ഇല്ല; *പ്രതിക്രമണത്തെ* വിഷമായി കണക്കാക്കുന്നു. ഇവിടെയും [*അക്രം* പാതയിൽ] 'നമുക്ക്' [ആത്മാവായി] *പ്രതിക്രമണം* ഇല്ല. ‘ഞങ്ങൾ’ ചന്ദുഭായിയെ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യിക്കുന്നു. കാരണം, ഇതാണ് *അക്രം*; ഇവിടെ, കർമ്മത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശേഖരവും ഇപ്പോഴും [ഡിസ്ചാർജ്ജ് ചെയ്യാൻ] ഉണ്ട്.

നമ്മൾ പരാമർശിക്കുന്ന മറ്റേ വ്യക്തിയുടെ ഏത് ആത്മാവിനോടാണ് (*ആത്മ*) നമ്മൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? നമ്മൾ അത് *പ്രതിഷ്ഠിത് ആത്മാവിനോട്* (ബന്ധു സ്വയം) ചെയ്യുന്നില്ല; നമ്മൾ അത് യഥാർത്ഥ ശുദ്ധമായ ആത്മാവിനോടാണ് (*മൂൽ ശുദ്ധാത്മ*) ചെയ്യുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, ശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ, ആ വ്യക്തിക്ക് സംഭവിച്ചതിന് പരിഹാരമായാണ് നമ്മൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുന്നത്. അതിനാൽ, ആ വ്യക്തിയുടെ ശുദ്ധമായ ആത്മാവിന്റെ മുമ്പാകെ നമ്മൾ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു. പിന്നെ, അയാളുടെ *പ്രതിഷ്ഠിത് ആത്മാവുമായി* നിങ്ങൾക്ക് ഇനി ഒരു ബന്ധവുമില്ല.

മാത്രമല്ല, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടത് അഹംഭാവമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ആരാണ് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നത്? അത് *പ്രജ്ഞയാണ്* (സ്വയം വിമോചിപ്പിക്കുന്ന ഊർജ്ജം). *പ്രജ്ഞ* ചോദിക്കുന്നു, ‘നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് *അതിക്രമണം* ചെയ്തത്?’ *പ്രജ്ഞ* എന്താണ് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നത്? ‘നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് *അതിക്രമണം* ചെയ്തത്? ഇപ്പോൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക.

ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ പിഴവുകൾ [എ. എം. പട്ടേലിനുള്ളിലെ] 'നമ്മുടെ' നിരീക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നില്ല. ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ പിഴവുകൾ, അത്യധികം സൂക്ഷ്മമായ തെറ്റുകൾ 'ഞങ്ങൾ' ഉടൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു! ഈ പിഴവുകൾ സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങളിൽ ആർക്കും പറയാൻ കഴിയില്ല. കാരണം, ആ പിഴവുകൾ മൊത്തത്തിലുള്ള തലത്തിലല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ നിങ്ങൾക്കും കാണാൻ

കഴിയുമോ?

ദാദാശ്രീ: 'നമ്മൾക്ക്' തെറ്റുകൾ കാണാൻ കഴിയും. എന്നിരുന്നാലും, 'നമ്മുടെ' കാഴ്ചപ്പാട് തെറ്റുകളിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്നില്ല. 'നമ്മൾ' ഉടൻ തന്നെ അവയെ അറിയുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, 'നമ്മുടെ' വീക്ഷണം നിങ്ങളുടെ ശുദ്ധമായ ആത്മാവിലേക്ക് മാത്രമായി നയിക്കപ്പെടുന്നു. 'നമ്മുടെ' വീക്ഷണം നിങ്ങളുടെ വികസിക്കുന്ന കർമ്മത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്നില്ല. 'നമ്മൾ' തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ അറിയുന്നു, 'നമ്മൾ' എല്ലാവരുടെയും തെറ്റുകൾ അറിയുന്നു. 'നമ്മൾ' തെറ്റുകൾ കാണുന്നു, എന്നിട്ടും അത് 'നമ്മിൽ' സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നില്ല.

'നമുക്ക്' വേണ്ടി, ശിക്ഷ അർഹിക്കുന്നവരെല്ലാം പോലും ക്ഷമിക്കപ്പെടുന്നു; കൂടാതെ, ക്ഷമ സ്വാഭാവികവും സ്വതസിദ്ധവുമാണ് (*സഹജ്*). ഒരു വ്യക്തി ക്ഷമ ചോദിക്കേണ്ടതില്ല. സ്വാഭാവികവും സ്വതസിദ്ധവുമായ ക്ഷമയുള്ളിടത്തെല്ലാം ആളുകൾ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. "സർ, ദയവായി എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ" എന്ന് ആളുകൾ ചോദിക്കേണ്ടയിടത്ത് അവർ കൃത്യമായി അശുദ്ധരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ക്ഷമ സ്വാഭാവികവും സ്വതസിദ്ധവുമാകുന്നിടത്ത് ഒരുപാട് ശുദ്ധമാകും.

'നമ്മൾ' സ്വാഭാവികതയുടെയും സ്വതസിദ്ധതയുടെയും (*സഹജികത*) അവസ്ഥയിലാകുന്നിടത്തോളം, 'നമുക്ക്' *പ്രതിക്രമണം* ഒന്നും ആവശ്യമില്ല. സ്വാഭാവികതയുടെയും സ്വതസിദ്ധതയുടെയും അവസ്ഥയിൽ, നിങ്ങൾ പോലും അവ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. സ്വാഭാവികതയുടെയും സ്വതസിദ്ധതയുടെയും അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുമ്പോൾ, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങൾ 'ഞങ്ങളെ' നോക്കുമ്പോഴെല്ലാം, സ്വാഭാവികതയുടെയും സ്വതസിദ്ധതയുടെയും അവസ്ഥയിൽ നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും 'ഞങ്ങളെ' കാണുന്നു; നിങ്ങൾ നോക്കുമ്പോഴെല്ലാം, 'ഞങ്ങൾ' ഒരേ സ്വാഭാവിക അവസ്ഥയിലാണെന്ന് തോന്നുന്നു. സ്വാഭാവികതയുടെയും സ്വതസിദ്ധതയുടെയും 'നമ്മുടെ' അവസ്ഥയ്ക്ക് മാറ്റമില്ല.

'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങൾക്ക് ***അഞ്ച് ആജ്ഞകൾ*** നൽകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നൽകിയ *ജ്ഞാനം* നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കും. അതിനാൽ,

നിങ്ങൾ അഞ്ച് *ആജ്ഞകളിൽ* തുടരുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ *മോക്ഷത്തിലേക്ക്* പോകും. പിന്നെ ആറാമത്തെ കാര്യം എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? *അതിക്രമണം* എവിടെ നടന്നാലും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരാൻ മറന്നാൽ, *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ മറന്നേക്കാം; എല്ലാത്തിനുമുപരി, നിങ്ങൾ മനുഷ്യനാണ്. എന്നിരുന്നാലും, മറക്കുന്നതിന് *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക, 'അയ്യോ ദാദാ, ഈ രണ്ട് മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഞാൻ മറന്നു, നിങ്ങളുടെ *ആജ്ഞകൾ* ഞാൻ മറന്നു. എന്നിരുന്നാലും, എനിക്ക് *ആജ്ഞകളെ* പിന്തുടരാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്. ദയവായി എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ.' അപ്പോൾ മുൻകാല തെറ്റുകളെല്ലാം പൊറുക്കപ്പെടുന്നു. നൂറു ശതമാനം മാർക്ക് കിട്ടും.

ഇതാണ് *അക്രം വിജ്ഞാൻ. വിജ്ഞാനം* എന്നാൽ ഞൊടിയിടയിൽ ഫലം തരുന്നത് എന്നാണ്. 'ചെയ്യാൻ' ഒന്നുമില്ലാത്തിടത്ത് ശാസ്ത്രം (*വിജ്ഞാനം*) എന്നും, 'ചെയ്യാൻ' എന്തെങ്കിലും ഉള്ളിടത്ത് അറിവ് (*ജ്ഞാനം*) എന്നും പറയുന്നു!

ഒരു ചിന്തകനായ ഒരാൾക്ക് തീർച്ചയായും തോന്നും, 'ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല, ഇതെന്താണ്? ഇതാണ് *അക്രം വിജ്ഞാനത്തിന്റെ* സൗന്ദര്യം. *അക്രം*! ഘട്ടം ഘട്ടമായുള്ള പുരോഗതിയില്ല.

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്

(ശാശ്വതമായതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം ആനന്ദമാണ്)

ആത്മീയ നിഘണ്ടു

ഗുജറാത്തി വാക്ക് : **മലയാളം പരിഭാഷ**

ആർതദ്ധ്യാൻ : സ്വയത്തെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതിന് കാരണമാകുന്ന പ്രതികൂലമായ ആന്തരിക അവസ്ഥ

ആരതി : ദൈവവിഗ്രഹത്തിന് മുന്നിൽ വിളക്കുകൾ തെളിക്കുകയും ഭക്തിനിർഭരമായ സ്തുതി പാടുകയും ചെയ്യുന്ന ചടങ്ങ്

അധർമ്മ : തനിക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ദോഷം ചെയ്യുന്നത്; മറ്റ് ജീവജാലങ്ങളുടെ പ്രയോജനത്തിന് എതിരായത്

ആജ്ഞ : പ്രബുദ്ധനായവന്റെ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശങ്ങൾ; അക്രം വിജ്ഞാനിലെ ആത്മാവ് എന്ന നിലയിൽ അവബോധത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്ന അഞ്ച് നിർദ്ദേശങ്ങൾ (അഞ്ച് അജ്ഞകളെ പരാമർശിച്ച്)

അക്രം പാത് : പടികളില്ലാത്ത, ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിലേക്കുള്ള നേരിട്ടുള്ള പാത

അക്രം വിജ്ഞാൻ : ആത്മ-സാക്ഷാത്കാരത്തിലേക്കുള്ള പടികളില്ലാത്ത പാതയുടെ ആത്മീയ ശാസ്ത്രം

ആലോചന : ഓർമ്മപ്പെടുത്തലും ഒരു തെറ്റിന്റെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ കുറ്റസമ്മതവും

ആലോചന-പ്രതിക്രമൻ-പ്രത്യഖ്യാൻ : മറ്റൊരു ജീവിയെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന തെറ്റിൽ നിന്ന് തിരിച്ചുവിടാനുള്ള തിരിച്ചുവിളിയും, ക്ഷമാപണവും, തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാനുള്ള തീരുമാനവും കാണിക്കുന്ന കൃത്യമായ രീതി

അന്തഃകരൻ : മനസ്സ്-ബുദ്ധി-ചിത്ത്-സമുച്ചയം

അപ്രതിക്രമൻ ദോഷ് : കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ പ്രതിക്രമണം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത തെറ്റ്

അതിക്രമൻ: മറ്റൊരു ജീവിയെ മനസ്സിലൂടെയോ സംസാരത്തിലൂടെയോ ശരീരത്തിലൂടെയോ വേദനിപ്പിക്കൽ

ആത്മ : സ്വയം, ആത്മാവ്

ആവരൻ: അജ്ഞതയുടെ മൂടുപടങ്ങൾ

ഭാവ്: ആന്തരിക ഉദ്ദേശം

ഭാവ പ്രതിക്രമൻ: മറ്റൊരു ജീവനെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ചിന്തകൾ, സംസാരം, പ്രവൃത്തി എന്നിവയിലൂടെയുള്ള ആന്തരിക ഉദ്ദേശം മാറ്റുന്നത്

ഭാവ്-അഭാവ്: ഇഷ്ടവും അനിഷ്ടവും

ഭാവകർമ്മ: ചാർജ്ജ് കർമ്മം

ഭോക്താ: കഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ - ആസ്വദിക്കുന്നവൻ

ചന്ദുഭായ്: ആപേക്ഷിക വ്യക്തിത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ദാദാശ്രീ ഉപയോഗിച്ച പദം

ചിത്: അറിവിന്റെയും ദർശനത്തിന്റെയും ആന്തരിക കഴിവ്

ദർശൻ : ആത്മാവായി ഉള്ള ദർശനം

ധർമ്മ : മതം; സ്വയത്തെയും മറ്റുള്ളവരെയും ശരിയായ നടപടിയിലേക്ക് സഹായിക്കുന്നത്

ധർമ്മധ്യാൻ : സദ്ഗുണമുള്ള ആന്തരിക അവസ്ഥ

ധ്യാൻ : ധ്യാനത്തിന്ടെ ആന്തരിക അവസ്ഥ

ദ്രവ്യ ഹിംസ : ചിന്ത, സംസാരം അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തി എന്നിവയിലൂടെ ചെയ്യുന്ന അക്രമം

ദ്രവ്യ പ്രതിക്രമൻ : ക്രമിക് പാതയിൽ ആചാരപരമായ വാക്കാലുള്ള പാരായണങ്ങൾക്കൊപ്പം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പ്രതിക്രമണം

ദ്രവ്യകർമ്മ : സൂക്ഷ്മമായ ഡിസ്ചാർജ്ജ് കർമ്മം

ദുഷംകാൽ : ചിന്ത, സംസാരം, പ്രവൃത്തി എന്നിവയിലെ ഐക്യത്തിന്റെ അഭാവത്തോടെയുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ കാലഘട്ടം. കലിയുഗ് എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു.

ദ്വേഷ്: വെറുപ്പ്

ഫയൽ : ആത്മാവിന്റെ അല്ലാത്തവയുടെ മായ്ക്കേണ്ട കർമ്മ അക്കൗണ്ടുകൾ

ജ്ഞാൻ : ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിലൂടെ നേടിയ ആത്മജ്ഞാനം

ജ്ഞാൻ വിധി: ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നൽകുന്ന ശാസ്ത്രീയ പരീക്ഷണം

ഹിംസ : അക്രമം

ഹിംസക് ഭാവ്: അക്രമാസക്തമായ ഉദ്ദേശ്യം

ജാഗ്രുതി : ഉണർന്ന അവബോധം

നവ് കലം : (ഒൻപത് കലങ്ങൾ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു) പരമോന്നത ആത്മീയ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി ഒരാൾ ഉള്ളിലെ ശുദ്ധാത്മാവിനോട് ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രസ്താവനകൾ

കലിയുഗ് : ചിന്ത, സംസാരം, പ്രവൃത്തി എന്നിവയിലെ ഐക്യത്തിന്റെ അഭാവമാണ് കാലചക്രത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ യുഗം. *ദുഷംകാൽ* എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു.

കർത്താ: ചെയ്യുന്നവൻ

കഷായ്: കോപം-അഹങ്കാരം-വഞ്ചന-അത്യാഗ്രഹം

കേവൽ ജ്ഞാൻ: സമ്പൂർണ്ണ അറിവ്

ക്രമൻ: നിഷ്പക്ഷമായ ലൗകിക ഇടപെടലുകൾ അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിന്റെയോ, സംസാരത്തിന്റെയോ, ശരീരത്തിന്റെയോ ആരെയും വേദനിപ്പിക്കാത്ത പ്രവർത്തനം

ക്രമിക് പാത്: ആത്മീയ പുരോഗതിയുടെ പരമ്പരാഗത ഘട്ടം ഘട്ടമായുള്ള പാത

ക്രിയാ പ്രതിക്രമൻ: ക്രമിക് പാതയിൽ വാക്കാലുള്ള പാരായണങ്ങൾക്കൊപ്പം ആചാരപരമായി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന *പ്രതിക്രമണം*

മഹാത്മാവ്: *ജ്ഞാന വിധിയിലൂടെ* ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയ വ്യക്തി

മഹാവ്രത് : ഭഗവാൻ മഹാവീർ വിവരിച്ച അഞ്ച് മഹത്തായ പ്രതിജ്ഞകൾ: സത്യം, കൈവശാവകാശമില്ലായ്മ, അഹിംസ, മോഷ്ടിക്കാതിരിക്കൽ, ബ്രഹ്മചര്യം

മോക്ഷ : ജനനമരണ ചക്രത്തിൽ നിന്നുള്ള ആത്യന്തിക മോചനം

മൂദ ശുദ്ധാത്മാ : യഥാർത്ഥ ശുദ്ധാത്മാവ്

നവകാർ മന്ത്ര : ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും പ്രണാമം അർപ്പിക്കുന്ന മന്ത്രം

നികാചിത് : വളരെ ശക്തമാണ്, അത് സഹിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗവുമില്ല

നികാചിത് കർമ്മ : ഫലം വഹിച്ചുകൊണ്ട് മാത്രം ചൊരിയുന്ന കർമ്മം

നികാലി കർമ്മ : ഡിസ്ചാർജ് കർമ്മം

നിമിത്: സജീവ തെളിവുകൾ; പ്രക്രിയയിൽ ഉപകരണം

നിർദോഷ്: കുറ്റമറ്റത്

നിശ്ചയ്: ദൃഢനിശ്ചയം

നോകർമ്മ : മൊത്തം ഡിസ്ചാർജ് കർമ്മം

പാപ്: തെറ്റ് കർമ്മം

പരാക്രമം : ആത്മാവ് എന്ന നിലയിൽ അസാധാരണമായ ആത്മീയ പരിശ്രമം

പരമാണു : ദ്രവ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയതും അവിഭാജ്യവും നശിപ്പിക്കാനാവാത്തതുമായ കണിക

പർമാർത്ഥ്: പൂർണ്ണ അർത്ഥം

പരോക്ഷ് ഭക്തി : പരോക്ഷ ആരാധന

പശ്ച്യതാപ്: പശ്ചാത്താപം

പശ്ത്താവോ : പശ്ചാത്താപം

പ്രജ്ഞ : സ്വയം വിമോചിപ്പിക്കുന്ന ഊർജ്ജം

പ്രജ്ഞാ ശക്തി : സ്വയം വിമോചിപ്പിക്കുന്ന ഊർജ്ജം

പ്രകൃതി: ആപേക്ഷിക സ്വയം; ആത്മാവ് അല്ലാത്ത സമുച്ചയം; അന്തർലീനമായ സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ

പ്രാരാബ്ധ : ഭൂതകാല കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം

പ്രതിക്രമൻ : ഏറ്റുപറയാനും മാപ്പ് ചോദിക്കാനും തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാനും തീരുമാനിക്കുക

പ്രതിക്രമൻ വിധി : മുറിവേറ്റ വ്യക്തിയുടെ ശുദ്ധമായ ആത്മാവിനോടുള്ള, അവരോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന

പ്രതിഷ്ഠിത് ആത്മാ : ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്യുന്ന സ്വയം; ആപേക്ഷിക സ്വയം

പ്രത്യാഖ്യാൻ : ഒരിക്കലും ഒരു തെറ്റ് ആവർത്തിക്കില്ല എന്ന ഉറച്ച ദൃഢനിശ്ചയം നടത്താനും അതിനുള്ള ഊർജ്ജം ആവശ്യപ്പെടാനും ; ഒരു തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാനുമുള്ള അവബോധം

പ്രായശ്ചിത്: പ്രായശ്ചിത്തം

പുദ്ഗൽ: ഇൻപുട്ടിന്റെയും ഔട്ട്പുട്ടിന്റെയും സെൽഫ് കോംപ്ലക്സ് (ശരീരം)

പുരുഷാർത്ഥ: ആത്മാവ് എന്ന നിലയിൽ പുരോഗമിക്കാനുള്ള യഥാർത്ഥ ആത്മീയ പരിശ്രമം

പുരുഷാർത്ഥ് ധർമ്മ : ആത്മാവ് എന്ന നിലയിൽ പുരോഗമിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ പങ്ക്

രാഗ്: ബന്ധം

രാഗ്- ദ്വേഷ്: സ്നേഹവും – വെറുപ്പും

രൗദ്രധ്യാൻ : സ്വയത്തെയും മറ്റുള്ളവരെയും വേദനിപ്പിക്കുന്ന

പ്രതികൂലമായ ആന്തരിക അവസ്ഥ

രൗദ്രധ്യാൻ : സ്വയത്തെയും മറ്റുള്ളവരെയും വേദനിപ്പിക്കുന്ന ആന്തരിക അവസ്ഥ

ഋണാനുബന്ധ്: കർമ്മ ബന്ധങ്ങൾ

സമത : തികഞ്ഞ സമചിത്തതയുടെ അവസ്ഥ

സംകിത് :ശരിയായ ദർശനം; ഞാൻ ശുദ്ധമായ ആത്മാവാണ് എന്ന ശരിയായ വിശ്വാസം

സംവത്സരി പ്രതിക്രമൻ : ക്രമിക് പാതയിൽ വർഷത്തിലൊരിക്കൽ ചെയ്യുന്ന ഏറ്റുപറച്ചിൽ, ക്ഷമാപണം, ഒരു തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാനുള്ള പരിഹാരം

സൻസാർ : ലൗകിക ജീവിതം

സർവവിരാതി. ക്രമിക് പാതയിലെ ആത്മീയ വികാസത്തിന്റെ പതിനാല് ഘട്ടങ്ങളിൽ ആറാമത്തേത്, ആറാമത്തെ ഗുണം

സത്സംഗ്: ആത്മീയ പ്രഭാഷണം

ശക്തി : ഊർജ്ജം

ഷൂട്ട്-ഓൺ-സൈറ്റ് പ്രതിക്രമൻ : ഒരു തെറ്റ് സംഭവിച്ചയുടനെ ആ സ്ഥലത്തു ചെയ്യുന്ന പ്രതിക്രമണം

ശുദ്ധ ഉപയോഗ്: ആത്മാവ് എന്ന നിലയിൽ ശുദ്ധമായ അവബോധം

ശുദ്ധാത്മാ : ശുദ്ധാത്മാവ്

ശുക്ലധ്യാൻ : ഞാൻ ശുദ്ധമായ ആത്മാവാണ് എന്ന അവബോധത്തിൽ ഒരാൾ നിലനിൽക്കുന്ന ആന്തരിക അവസ്ഥ.

താക്കർ : മുൻകരുതൽ സൂചന

തന്മയകാർ : ശരീര-മനസ്സിന്റെ സമുച്ചയത്തിൽ മുഴുകൽ

തീർത്ഥങ്കർ : മറ്റുള്ളവരെ മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന സമ്പൂർണ്ണ പ്രബുദ്ധനായവൻ

ഉപയോഗ്: ഉണർന്ന അവബോധത്തെ സ്വയം എന്ന നിലയിൽ പ്രയോഗിക്കൽ

ഉപദാൻ തപ : ഒരു ജൈന സന്യാസിയുടെ ജീവിതശൈലി അനുകരിക്കുന്ന ക്രമിക് പാതയിലെ ഒരു കാലയളവിൽ ചെയ്യുന്ന തപസ്സ്

വിധി : ആത്മീയ അന്വേഷകന്റെയോ മഹാത്മാവിന്റെയോ മോക്ഷത്തിനായി ജ്ഞാനി നടത്തുന്ന പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങൾ

വിജ്ഞാൻ : ശാസ്ത്രം

വീതദ്വേഷ്: വെറുപ്പിൽ നിന്ന് തികച്ചും മുക്തമായ സ്ഥിതി

വീതരാഗ് ലോഡ്: ആപേക്ഷിക സ്വത്വവുമായോ ലോകത്തിലെ മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുവുമായോ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത പൂർണ്ണമായി പ്രബുദ്ധനായ ജീവി ; തികച്ചും വേർപിരിഞ്ഞ ഭഗവാൻ

വീതരാഗ് ധർമ്മ : തികച്ചും വേർപിരിഞ്ഞ ഭഗവാന്മാരുടെ മതം

വീതരാഗത: പൂർണ്ണമായ വേർപിരിയലിന്റെ അവസ്ഥ

വ്യവഹാർ : ലൗകിക ഇടപെടൽ

വ്യവഹാർ ആത്മ : ലൗകികമായി ഇടപെടുന്ന സ്വയം

വ്യവസ്ഥിത്: ശാസ്ത്രീയ സാഹചര്യ തെളിവുകളുടെ ഫലം

പ്രതിക്രമണ വിധി

ഒരു തെറ്റിൽ നിന്ന് പിൻ തിരിപ്പിക്കാനുള്ള മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളുള്ള പ്രക്രിയ

‘നിങ്ങൾ’ ശുദ്ധാത്മാവാണ്, പ്രതിക്രമണം ചെയ്യേണ്ടത് 'ചന്ദുഭായ്' (ഫയൽ നമ്പർ ഒന്ന്), ആരാണോ തെറ്റുകൾ ചെയ്തത്. ഇവിടെ, പ്രതിക്രമണം ചെയ്യാൻ ‘നിങ്ങൾ’ ഒന്നാം നമ്പർ ഫയലിനോട് ആവശ്യപ്പെടും:

ദാദാ ഭഗവാനെ ഒരു സാക്ഷിയാക്കി, മനസ്സ്, സംസാരം, ശരീരം, ചാർജ്ജ് കർമ്മം, സൂക്ഷ്മമായ ഡിസ്ചാർജ്ജ് കർമ്മം, മൊത്തത്തിലുള്ള ഡിസ്ചാർജ്ജ് കർമ്മം എന്നിവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് വേറിട്ടുനിൽക്കുന്ന [നിങ്ങൾ വേദനിപ്പിച്ച വ്യക്തിയുടെ പേര് ചേർക്കുക] ശുദ്ധാത്മാവിനെ സാക്ഷിയാക്കി, ഇന്നുവരെ ഞാൻ ചെയ്ത തെറ്റുകൾക്ക്* എല്ലാം മാപ്പ് ചോദിക്കുന്നു. പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ഞാൻ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യു. എന്നോട് ക്ഷമിക്കു, എന്നോട് ക്ഷമിക്കു, എന്നോട് ക്ഷമിക്കു, ഇനി ഒരിക്കലും ഇത്തരം തെറ്റുകൾ ആവർത്തിക്കില്ല എന്ന ഉറച്ച തീരുമാനത്തിലാണ് ഞാൻ. ഇതിനുള്ള സമ്പൂർണ ഊർജ്ജം എനിക്ക് നൽകേണമേ.

*കോപം-അഹങ്കാരം-വഞ്ചന-അത്യാഗ്രഹം, ലൈംഗികത മുതലായവയിലൂടെ നിങ്ങൾ മറ്റൊരാളെ വേദനിപ്പിച്ച തെറ്റുകൾ ആന്തരികമായി ഓർക്കുക.

मूल दीपक से प्रकटे दीपमाला

dadabhagwan.org

9 789391 375843

Printed in India

Price ₹100